

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2025**

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

*Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Villamosmérnöki és Informatikai Kar Dékáni Hivatalának gondozásában
230 példányban.*

*A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat
használtuk fel, amelyek a Karhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.*

A kéziratot zártuk: 2025. április 25-én

Felelős kiadó: Dr. Imre Sándor dékán

Összeállította: Kovács Kata

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Dékáni köszöntő – 5

Villamosmérnöki és Informatikai Kar jubileumi diplomásai – 7

BME értékmegőrző tevékenységek – 287

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedes kedves hagyomány Egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinaoklevelek mellett ezt a kis könyvet is átnyújtjuk volt diákjainknak, melyben az igen gazdag szakmai pályafutásokat összegző életrajzok feldolgozásával bemutatjuk a karunkon 50, 60, 65, 70 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját és munkásságát.

A kiadvány lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, „találkozhatnak” a régi évfolyamtársakkal, és előcsalogathatók a közös emlékek is.

A Kari Tanács 2025-ben a Villamosmérnöki és Informatikai Karon 1 rubin, 4 vas, 60 gyémánt és 232 aranyoklevél adományozásáról döntött.

A kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk. Az, hogy a 2025. évben a karra 297 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, a Villanykarnak, örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra.

A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találoztunk olyan sorokkal, amelyekben régi egyetemi emlékek kerültek elő, valamint hála és köszönet rejlik egykori oktatóik iránt, akik segítették pályájuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

Volt hallgatóinkkal való kapcsolattartást szolgálja a www.alumni.vik.bme.hu honlap is, ahol híreket olvashatnak a kar kiemelt rendezvényeiről, de segítséget nyújthat a hálózat az öregdiák találkozók szervezésében is.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk és Karunk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és a Villanykarhoz.

A Villamosmérnöki és Informatikai Kar Kari Tanácsa nevében tisztelettel köszönti Önöket:

Dr. Imre Sándor

dékán

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

2025-ben jubilálók betűrendben

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

	Rubindiploma	35	Farkas Botond
14	Karsai Henrik	36	Dr. Fehér György
		37	Fekete István
	Vasdiploma	38	Fodor Géza
15	Dr. Gärtner Péter	39	Földesi Sándor
16	Dr. Kása István	40	Frigyes László
17	Sipos Vilmos	41	Dr. Gschwindt András
18	Varga Ferenc	42	Hahn János
		43	Hajas Tamás
	Gyémántdiploma	44	Hajsrekker Sándor
19	Alibán Andor	45	Hajsrekker Sándorné Fekete Krisztina
20	Dr. Bakonyi Péter	46	Dr. Hegyesi József Károly
21	Bakos Sándor	47	Hegyi Miklós
22	Balázs Géza György	48	Horváth Lajos Tibor
23	Balla Géza	49	Imre Géza
24	Bercsényi Mátyás	50	Ipolyi István
-	Boros Imre	51	Dr. Jármái Ferenc
25	Csapó János István	52	Kartali László
26	Cserhalmi Katalin (Udvardy Jenőné)	53	Kengyel Miklós
27	Csonka György	54	Kleyer Attila
28	Csonkáné Steib Márta	55	Klug László
29	Dobó Csaba	56	Kónya Ferenc
30	Domokos Ádám	57	Dr. Madarász György Attila
31	Donauer Béla	58	Márkus Miklós
32	Dudás István	59	Mikics László
33	Duska Emil	60	Nagy Imre
34	Farkas Antal	61	Nagypál Gábor

62	Dr. Németh Gábor	-	Balázs György
63	Nyikos Ambrus	87	Bán Antal
64	Papanek Ernő	-	Barabás Tibor
65	Dr. Perjési József	88	Bárdos Pál
66	Rendes Ferenc	89	Barnaki Ferenc
67	Romhányi Csaba	90	Bartha István Béla
68	Sárdy György	-	Báthory László
69	Dr. Selényi Endre	91	Dr. Benkó Balázs
70	Szabó Miklós Nándor	92	Berényi Klára
71	Dr. Száraz György	93	Béres Vilmos
72	Székely Szűcs Péter	94	Berger Imre
73	Dr. Szenn Ottó	95	Bertók Péter
74	Szennai Márta (Pákozdy Lászlóné)	96	Dr. Bessenyei Zoltán János
75	Thaisz Kálmán	97	Bokrossy Gábor
76	Dr. Wernsdörfer Ferenc	98	Boldizsár István
77	Zentai István	99	Borbély Péter
		100	Borsody Zoltán
	Aranydiploma	101	Boruzs Imre
78	Ács László	102	Bretz László
79	Agócs Pál	103	Buchmüller Otto Emmerich
80	Al Khalil Ziad	-	Bui Van Viet
81	Arató Éva (Borsiné)	-	Bui Thi Bien Thuy
82	Asztalos Zsuzsanna Csilla (Gálné)	-	Dr. Czira Zsuzsanna
83	Avar Gábor	104	Czövek Zoltán
84	Bajdik István	105	Csanádi János
85	Balajthy Kálmán	106	Cseh András
86	Balatoni György	-	Cseh Kálmán

107	Csopaki Katalin sz. Nagy Katalin	138	Dr. Hadik Róbert
-	Csordás József	139	Hajagos Sándor
108	Csömöre Sándor	140	Hajagosné Lassner Éva
109	Csömöréné Éber Magdolna	141	Hasenauer Miklós
110	Darvas Éva - Makó Éva	142	Hermely János
111	Deák László	143	Hetzer Jenő
112	Dr. Dékány László	144	Homoki György Szabolcs
113	Dr. Derka István	145	Horváth György
114	Dervarics Attila	146	Horváth Tamás
115	Dervaricsné Reggel Anikó	147	Ispánovity Márton (Martin Ispanović)
116	Diószeghy László	148	Izsák László
117	Dorn Kunigunda	149	Dr. Jablonkai József
118	Drága Bálint	150	Jakab József
119	Eha Inkinen	151	Dr. Jobbágy Ákos
120	Eisenberger Ferenc	152	Jónás Árpád
121	Eredics János	153	Jónás Attila
122	Farkas Endre	-	Juhász Károly
123	Farkas György	154	Kaczper Gyula
124	Dr. Farkas István	155	Kajtor István
125	Feigl Lajos	156	Kalmár Attila
126	Fejes János József	157	Dr. Kapor József
127	Feldes József	158	Kátai-Pál László
128	Ficsor László	159	Katics Béla
129	Fodor Jánosné (Tamás Julianna)	160	Katona Kiss Judit
130	Dr. Fürjes Lajos	161	Kerekes Sándor
131	Dr. Füzes Iván	162	Dr. Kiss József Károly
132	Dr. Füzesi László	163	Kłoczko Marek Franciszek
133	Gallai István	164	Kmethy Győző
134	Glatt Gábor	165	Dr. Kóczy László Tamás
135	Gönczi Péter	166	Kovács Ferenc László
-	Guld József	167	Kovács László
136	Gyánó József	168	Kutasi Júlia
137	Haas József		

169	Láng Tamás	-	Nguyen Kong Tuat
170	Dr. László Zoltán	-	Nguyen Thi Bao
171	Le Viet Chien	199	Nguyen Van Phu
-	Lê Phúc Hai	200	Oláh György
172	Lévai Pál	201	Osváth László
-	Dr. Loványi István	202	Padányi Zoltán István
173	Lóczy János	203	Pados András
174	Lőrinczy György	204	Pálinkás Bertalan
175	Lukács Árpád	205	Pálmai Éva (Wágnerné Pálmai Éva)
176	Lux László	-	Papp Mária (Ádám Antalné)
177	Magyar Imre	206	Pete András
178	Makó Norbert	207	Pogrányi Károly
179	Manger Henrik	208	Dr. Pomozi András Levente
180	Markovits József	209	Rákóczi Lajos
181	Márton Ferenc	210	Rohr Antal
182	Dr. Matijevics István	211	Ronkay Mária (Dr. Windisch István Ákosné)
183	Mázi István	212	Rostás Zoltán
184	Méry Tibor	213	Rubint Dezső
185	Meskó Béla	214	Rudas Pál
186	Metzger István	215	Sáfrán Piroska (Boruzsné)
187	Mezőfi Gábor	216	Sághy András
188	Dr. Móczár Géza	217	Sárkány László
189	Moldován György	218	Sattler Gyöngyi (Dr. Dórané)
190	Molnár Éva	219	Schmidtmayer Antal
191	Mounif Halaby	220	Segesdy Gábor
192	Nagy János Ádám	221	Dr. Siegler András
193	Nagy Pál	222	Sieranski Marek
194	Nagy Zoltán Endréné Kovács Judit	223	Simon Endre Zoltán
195	Nagyillés Béla	224	Simon Gábor Endre
196	Najjar Mouneeb	225	Simon Gábor Endréné Balogh Ilona
197	Németh Imre	226	Slyzs István
-	Ngo Thi Khue	227	Smudla László
198	Nguyen Binh Niem		

228	Sólyom Tibor János	259	Tisza László
229	Sóti László	-	To Duc Phuc
230	Sóvári József	260	Tóbiás János
231	Sörös Ferenc Tibor	261	Tory Imre
232	Szabó Antal	-	Tóth Attila
233	Szabó István	262	Tóth Ágnes (Würsching Ágnes)
234	Szabó József Béla	263	Tóth Endre
235	Szabó Mihály	264	Dr. Tóth István
236	Szamarasz Theodorakisz	265	Tóth Mária
237	Szandtner István	266	Tóth Péter
238	Szécsi Sándor	267	Török Béla
239	Szemereki Zoltán János	268	Tran Thanh Toan
-	Szemes István	-	Trinh Thi Xuan Huyen
240	Dr. Szemerey Zoltán	269	Urbán István
241	Szentgyörgyi Péter	270	Dr. Vajk István
242	Szilágyi Attila	271	Dr. Vajta László
243	Szilos György	272	Dr. Varga László
244	Szira Tamás	273	Varga Zoltán
245	Dr. Szláma György	274	Várnai István
246	Szluka Imre Péter	275	Varsányi Gyula
247	Szurdoki Ferenc Károly	276	Vasenszki István
248	Szűcs Bertalan	277	Dr. Vecseri Miklós
249	Szűcs József	278	Veréb András
250	Szűcs Péter	279	Vu Duc Vinh
251	Szűcs Tamás Pál	-	Vu Van An
252	Takács Helga Piroska	280	Wagner Péter
253	Takács Menyhért	281	Walthier Tamás Gábor
254	Tarnóczy Tibor	282	Wieckowski Waldemar
255	Tárnok Sándor	283	Wittmann Róbert
-	Telepy Miklós	284	Zákány Gábor György
256	Temesvári Imre	285	Zsebők István Bálint
257	Thu Van (Nguyen Thi Thu Vân)	286	Dr. Zsuppán Ferenc
258	Tillmann László		

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Karsai Henrik

1931-ben született Bécsben

2005-ben arany-, 2016-ban gyémánt- és 2020-ban vasdiplomában részesült.

Villamosmérnöki diplomájának megszerzése után 1959-ig a Beloiannis Híradástechnikai Gyárban fejlesztőmérnökként alkatrészfejlesztéssel, mikrohullámú fejlesztéssel foglalkozott. 1960 és 1975 között a Magyar Szabványügyi Hivatal főmérnöke volt, feladata a híradástechnikai és elektronikus műszerszabványok kidolgozása volt. Ebben az időben ellátta a Nemzetközi Elektronikai Bizottság Elektronikus Mérőkészülékek műszaki bizottság nemzetközi titkárságának vezetői tisztét. 1990-ig a HUNGAGENT Rt. cégvezetőjeként licencek eladása, vásárlása, piackutatás, export, vegyesvállalat alapítás volt a feladata. 1991–1995 között a Contarex Kft. társtulajdonos-ügyvezetője volt. Elektronikus biztonsági rendszerek fejlesztésével és gyártásával, majd 1996-tól az Audiorex Kft. társtulajdonos-ügyvezetőként a Siemens Audiologische Technik GmbH. kizárólagos magyar partnereként hallókészülékek forgalmazásával, szervizelésével és gyártásával foglalkozott. Főállása mellett 1964–1969 közötti időben a BME Híradástechnikai Elektronika Tanszékén az elektronikus mérések tárgyat adta elő. 1964-től 1974-ig a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet elektronikai szakértőjeként egy hidrológiai távmérő rendszer fejlesztését és gyártásba vitelét vezette. Több új mérési eljárásra számos országban kapott szabadalmat. Szabadalmazott érzékelőket több hazai és nemzetközi szakvásáron bemutatták, és mérőállomásukat az AGROmasExpo-n 1981-ben Nagydíjjal tüntették ki. 1987-ben két szabadalma licencét megvásárolta egy NSZK-beli szakcég. 1989-ben a Marx Károly Közgazdasági Egyetemen nemzetközi marketing diplomát, majd mérnök-közgazdász diplomát szerzett. Piacvezetővé fejlődött cégét 2008-ban megvásárolta a Siemens, ezt követően nyugdíjba vonulásáig szaktanácsadóként dolgozott volt cégénél.

Munkásságát két alkalommal Kiváló Dolgozó, egyszer a Kiváló Feltaláló arany fokozatával ismerték el.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gärtner Péter

címzetes docens

1937-ben született Budapesten.

2011-ben arany-, 2020-ban gyémántdiplomában részesült.

1955-től 1960-ig a BME Villamosmérnöki Karán tanult a gyengeáramú szakon, és 1961-ben szerzett kitüntetéses villamosmérnöki oklevelet. Ugyanitt 1968-ban dr. techn. címet szerzett. 1963-tól az Elektronikus Eszközök Tanszéken tanársegéd, majd 1968-tól adjunktus. Főként az aktív elektronikus eszközök mérés technikájával foglalkozott és a hallgatói laboratóriumot vezette. 1978-ban egyéves kiküldetésben Irakban volt Unesco szakértő ipari elektronika és híradástechnika témában, a Basrah Institute of Technology főiskolán. Visszatérése után a CAD eszközökkel kezdett foglalkozni, és előadást indított félvezető eszközök mérés technikája, majd minőségellenőrzése témában. 1988-tól a Institut für Mikroelektronik Stuttgart (IMS, Németország) tervezője lett. Itt 1990-től a Semicustom und Anwendungstechnik csoportot vezette 2001-ben történt nyugdíjazásáig. 2002 januárjától újból a BME Elektronikus Eszközök Tanszék adjunktusa (félállásban). Részt vesz a Mikroelektronikai Tervezés tantárgy előadásában és a csatlakozó laboratóriumi gyakorlatok vezetésében. 2009 májusában címzetes docensnek nevezték ki.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kása István

műszaki tudományok kandidátusa, címzetes egyetemi docens

1937-ben született Budapesten

2010-ben arany- és 2022-ben gyémántdiplomában részesült.

1960-ban kapott villamosmérnöki oklevelet a BME Villamosmérnöki Karán, majd 1967-ben ugyancsak a BME-n mikrohullámú szakmérnöki oklevelet szerzett. A BME-n doktori értekezésére 1964-ben „dr. techn.” címet kapott, majd aspiráns tanulmányai végeztével 1974-ben megvédte kandidátusi értekezését és megkapta a „műszaki tudományok kandidátusa” fokozatot. 1960-tól a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott tudományos munkatárs, majd tudományos osztályvezető, illetve főosztályvezető munkakörben és 1991-ig számos kutatás-fejlesztési projektben vett részt. Kezdetben a mikrohullámú mérés technika és áramkörfejlesztés területén dolgozott, majd komplex mikrohullámú és távközlési rendszerek fejlesztésében és megvalósításában működött közre. 1973-ban hat hónapig dolgozott vendég kutatóként az Egyesült Államokban (NBS, Boulder, Colorado). A Budapesti Műszaki Egyetemen az egyetemi oktatásban és továbbképzésben előadóként majd címzetes egyetemi docensként segítette a villamosmérnöki képzést. 1991-től a Magyar Telekom PKI intézetéhez csatlakozott tudományos tanácsadóként és számos fejlesztési projekt előkészítésében és megvalósításában vett részt mikrohullámú digitális távközlés, műholdas távközlés és optikai távközlés témakörökben. Ezzel párhuzamosan 2002-ig dolgozott az Európai Távközlési Szabványosítási Intézet (ETSI) és az Európai Távközlési Kutató és Stratégiai Tanulmányok Intézete (Eurescom) szakbizottságaiban. A Magyar Telekomtól 2001-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjba vonulása óta szakmai érdeklődése fizikai rendszerek modellezési problémáira irányul. Kutató-fejlesztő munkája során 10 megvalósított találmány kidolgozója, vagy társszerzője volt, ezenkívül több, mint 60 szakmai publikáció és három szakkönyv szerzője, illetve társszerzője.

A Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület tagja.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sipos Vilmos

1936-ban született Zámolyban

2011-ben arany-, 2020-ban gyémántdiplomában részesült.

Budapesten, a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban érettségizett 1955-ben kitűnő eredménnyel. Villamosmérnöki diplomatervét 1960-ban védte meg jó minősítéssel. A diplomaterv tárgyát egy 1 kW-os sugártetróda adócső karakterisztikáinak kiszámítása, a cső geometriájának megtervezése, összeállítási és műhelyrajzainak elkészítése képezte. A diploma megszerzése után egy korábbi szerződés értelmében a Magyar Néphadsereg állományába került, ahol többedmagával irányítói voltak az akkori honi légvédelem lényeges korszerűsítésének. Ez a modernizálás az elavult ágyús légvédelem leváltását és helyette rakétatechnika beállítását jelentette. A minőségi változást az akkor korszerű szovjet rakétairányító és kilövő rendszerek adták. Ez a telemetria alkalmazását és annak több periferiáját érintette. Ebben a telepítő, beüzemelő és üzemeltetést irányító szakmai, mérnöki munkában, mint főmérnök vett részt. Az üzemeltetés irányítása mellett a technikustiszti állomány képzése és a technikai berendezések felhasználásának optimalizálása képezte munkáját. A nehéz végrehajtói csapatmunka után a Honvéd Vezérkarhoz helyezték, ahol a gazdaságmozgósítás tervezését és ellenőrzését végezte. Végül 1991-ben mérnök-alezredesi rendfokozattal nyugállományba vonult.

Szakmai és más tervező-szervező munkájáért számos elismerést kapott, melyek közül kiemelkedő a „Haza Szolgálatáért” érdemérem arany fokozatával való többszöri kitüntetés. Több mint 40 elismerés és jutalom mellett: „A Haza Fegyveres Szolgálatáért” 10, 15, 20, és 25 év után, valamint a szakmai és tervező-szervező munkáért „A Haza Szolgálatáért Érdemérem” ezüst fokozatával egy, arany fokozatával öt alkalommal tüntettek ki.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Ferenc

1935-ben született Budapesten

2011-ben arany-, 2020-ban gyémántdiplomában részesült.

1958–1965 a Közlekedési Mérőműszerek Gyárában gyártmányszerkesztőként közlekedési járművek esetében fordulatszám-mérő, üzemanyag-szintmérő, hőmérsékletmérő, műszerek fejlesztése, gyártási rajzok elkészítése, prototípus bemérése volt a feladata. Rövid ideig a gyár főenergetikus teendőit is ellátta. 1965–1989 között a Villamos Automatika Intézet (VILATI) tervező a folyamatszabályozási főosztályán dolgozott. 1989–1990 Inercia Mérnök Kft.-nél látott el tervezői feladatokat: ajánlatok, műszer-automatika tervek készítése. Foglalkozott a GRW részére különféle műszer-automatika bértervek készítésével (szennyvíztisztító, klímaberendezés). 1991–1995 között az ELIN Rendszertechnika Kft.-nél volt tervező. Feladatai az ajánlatok, tervek kiegészítések elkészítése. Itt szakterülete a hőtechnikai műszeres és erősáramú ajánlatok készítése. Üzemanyag-töltő állomások kútoszlopaihoz tartozó elektronikus üzemanyag-számláló berendezés fejlesztésében, bemérésében vett részt. 1995–2005 (nyugdíjazás után) ELME Irányítástechnika Kft.-nél töltött be témafelelősi munkakört. Feladatai közé a műszer-automatika ajánlatok, kiviteli tervek készítése, valamint az idegen tervek honosítása tartozott. A tervek alapján a készre szerelt egységek (szekrények, pultok) cégen belüli legyártatása, helyszínre szállíttatása, helyszíni terepi munkálatok művezetése és átadása a megrendelőnek. A gyógyszergyári rekonstrukciós munkákhoz műszer-automatika terveket készített, a készre szerelt elektromos szekrények, pultok gyártatását felügyelte, helyszíni szerelésvezetés és üzembe helyezés volt a feladata. További fő szakterületei: munkahelyi légtisztító berendezéshez erősáramú terv készítése, vezérlőszekrény gyártatása, üzembe helyezése, erőművi idegen műszer-automatika terv honosítása, anyagrendelés, szerelésvezetés, üzembe helyezés, erőművi kazánokhoz különféle (nyomás, hőmérséklet vízszint) műszeres tervek készítése, anyagrendelés, szerelésvezetés, üzembe helyezés, épületek klímaberendezéséhez idegen cég által készített erősáramú terv honosítása, anyagrendelés, gyártatás, szerelésvezetés, üzembe helyezés, erősáramú főelosztó terveinek elkészítése, a berendezés gyártatása, helyszínre szállíttatás, üzembe helyezés és átadás.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Alibán Andor

1940-ben született Debrecenben

2011-ben aranydiplomában részesült.

Az egyetemet az ORION Rádió és Villamossági Vállalat társadalmi ösztöndíjával végezte el, és itt dolgozott, mint gyártástechnológus. 1970-ben tért át az informatikai szakmára. Az INFELOR Rendszertechnikai Vállalatnál helyezkedett el. A Műszaki Tanácsadási Osztály, majd Államigazgatási Főosztály munkatársa lett, önálló kutató, illetve rendszer-elemző beosztásban. 1973 és 1983 között a Pénzügyminisztérium Számítóközpontjának munkatársa volt szítástechnikai mérnök, adatrögzítési osztályvezető, majd adatfeldolgozási főosztályvezető beosztásokban. 1983 és 1985 között a Magyar Gazdasági Kamara Informatikai Osztályának volt a vezetője. Az intézmény számítógépes rendszereinek fejlesztésén túl részt vett az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja (UNDP) által támogatott műszaki-gazdasági adatbázisok, illetve online szolgáltatások mintarendszerének kidolgozásában és a projekt Vezető Testületének munkájában. 1988 és 2005 között – másfél éves megszakítással, amikor is az ICL Hungary munkatársa volt – az államigazgatás területén dolgozott különböző helyeken és beosztásokban. A Kereskedelmi Minisztérium Statisztikai és Informatikai Főosztályának helyettes vezetője, Művelődés és Közoktatási Minisztérium Statisztikai és Informatikai Főosztályának vezetője, a Miniszterelnöki Hivatal Informatikai Helyettes-államtitkárságának kormány-főtanácsadója, és egyben az ITB tagja, a Közlekedési és Vízügyi Minisztérium és informatikai és Műszaki fejlesztési Osztályának a vezetője, az EU 5 „Versenyképes és fenntartható növekedés” szakprogramja programbizottságának tagja volt. 2005-ben nyugdíjazták. 1966 és 1969 között elvégezte a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász szakját. 2003 és 2010 között az Szerzői Jogi Szakértői Testület ECDL projektjében dogozott szakértőként.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bakonyi Péter

műszaki tudományok kandidátusa

1938-ban született Budapesten

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán diplomázott 1965-ben. 1970-ben egyetemi doktori címet szerzett. 1974-ben a műszaki tudományok kandidátusa lett, kutatási területe a számítógép-hálózatok. 1987-ben vendégprofesszorként az Észak-Karolinai Egyetemen tanított. 1965-től az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézetének (SZTAKI) tudományos munkatársa, majd főosztályvezetője. 1982-ben tudományos igazgatóhelyettesnek nevezték ki. 1975 és 1990 között az MTA számítóközpontját irányította. 1986-tól 1999-ig a Nemzeti Információs Infrastruktúra Programot vezette. 1991-től 2000-ig másodállásban a Magyar Tudományos Akadémia főtitkárának informatikai tanácsadója. 1991-től a Hungária Biztosító Számítástechnika Kft. ügyvezető igazgatójaként az Allianz Hungária Biztosító IT vezetője, 2000–2002 között az e-business üzletágért felelős vezetője is volt. 2002. januárban ismét csatlakozott a SZTAKI-hoz, mint igazgatóhelyettes. 2002. júniustól 2004. év decemberig az Informatikai és Hírközlési Minisztérium „Információs Társadalom Stratégia” helyettes államtitkára. 2004. decembertől 2011. júniusáig az MTA SZTAKI igazgató-helyettese. 2004–2008. között a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács kormány által delegált tagja. 2004–2010 között az Országos Könyvtári Kuratórium elnöke, 2005–2012 között a TÉT Alapítvány Kuratóriumának elnöke. 2011-től a BME Egyesült Innovációs és Tudásközpont vezető tanácsadója. 1997-ben a BME-n c. docensi kinevezést kapott, 2007-ben címzetes főiskolai tanári kinevezést kapott a BMF-en. 1991–2010 között a Magyar Internet Társaság elnöke. 1990-től a Hungarnet Egyesület ügyvezető elnöke. 2011-től a Jövő Internet Nemzeti Technológiai Platform elnöke.

1964-ben és 1968-ban megkapta a Sport érdemérem arany fokozatát, 1986-ban Eötvös Loránd-díjjal jutalmazták. 1993-ban Széchenyi-díjjal tüntették ki. A Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjét 2003-ban kapta meg. 2002-től 2008-ig a Neumann János Társaság elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke. 2014-ben Neumann János-díjban részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bakos Sándor

1941-ben született Szegeden

Makón érettségizett, majd a BME Villamosmérnöki Karán híradástechnika szakon szerzett villamosmérnöki oklevelet 1965-ben. A végzés után az EIVRT TUNGSRAM vállalat Alkalmazástechnikai Laboratóriumában dolgozott, ahol a fejlesztés alatt álló félvezetők alkalmazhatóságát vizsgálták. 1969–1971 között a KGYV-nél a vasipar hőkezelő kemencéinek hőfokszabályozását tervezte. A BME-n 1971-ben digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet kapott. 1971–1989 között a Távközlési Kutató Intézetben digitális átviteltechnikai rendszerek kutatásával és fejlesztésével foglalkozott. Részt vett a hazai telefonhálózat digitalizálásában, a BNV Nagydíjas BD30/32 PCM rendszer kidolgozásában, amely a telefonhálózatok kapacitását jelentősen megnövelte, valamint a PCM multiplexerekhez számítógép vezérelt mérőautomata fejlesztésében. Előadás-sorozatot tartott a Mérnök Továbbképző Intézetben a PCM alapú rendszerek mérés technikájáról. 1989-től a Mikromatika Vállalatnál humanoid festőrobotokhoz fejlesztett vezérlőt. 1992-ben a cég megszerezte az Allen-Bradley (később Rockwell Automation) képviselői jogát és Detroitban kapott kiképzést a PLC alapú automatikai rendszerek megvalósításához. Majd a PLC vezérléseket oktatta a Pyramid-Automatika cég vezetőjeként a hazai telepítésű amerikai autóiipari vállalatok karbantartóinak és részt vett új automatizált gyártósorok tervezésében, üzembe helyezésében. Munkássága folyamán cikkei jelentek meg műszaki folyóiratokban és előadott műszaki konferenciákon. Szabadalma van egy digitális zárt láncú adatgyűjtő rendszer kialakításához.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Balázs Géza György

1942-ben született Szolnokon

2015-ben aranydiplomában részesült.

A szolnoki Gépipari Technikumban szerzett technikus oklevél 1960-ban történt megszerzése után, 1965-ig a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú műves szakán folytatott tanulmányai eredményeképpen kapott diplomát. Első munkahelyén a Dunai Kőolajipari Vállalatnál a villamos hálózat és berendezések üzemeltetése, karbantartása területén töltött be különböző vezetői pozíciókat, a robbanás biztos motorok karbantartásának, alkatrész utánpótlásának területén végzett fejlesztő munkája eredményeként országos „Kiváló Ifjú Mérnök” versenyben második helyezést ért el. Technikum kihelyezett részlegén fizikát, elektrotechnikát tanított. 10 év ipari gyakorlat után a Nehézipari Minisztérium Műszaki Fejlesztési Főosztályán főmérnöki beosztásban a minisztérium energia gazdálkodásával, és a vegyipari automatizálás koordinálásával, a KGST-n belüli harmonizációjával, valamint a Földgázfelhasználás Központi Fejlesztési Programjával foglalkozott. Ezen idő alatt a fenti témákban több tanulmány írásában volt társszerző, illetve önálló publikációkat is írt. A minisztériumok összevonása után a vegyipari miniszterhelyettes szakértői stábjában az energia-gazdálkodással és automatizálással foglalkozott. A Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem kihelyezett főiskolai tagozatán óraadóként és vizsgáztatóként dolgozott. 1979-ben szakmérnöki diplomát szerzett. 1982-től az Oxigén- és Disszociációs Gázgyár Vállalat igazgatója, vezérigazgatója volt. A privatizáció után nyugdíjazásáig a Messer Hungarogáz Kft. ügyvezető igazgatója volt. Nyugdíjasként még három évig tanácsadó igazgatóként dolgozott. 1984-ben rendszerelemzés és operációkutatás szakterületen műszaki doktori címet nyert el. Három társával megszervezte a Budapesti Kereskedelmi és Ipar Kamara újjáalakulását. Itt betöltött elnökhelyettesi, elnökségi, oktatási bizottsági elnöki, tagsági, etikai bizottsági elnöki, tagsági posztokat. Alapító tagja volt a Menedzserek Országos Szövetsége jogelődjének a Gazdasági Vezetők Érdekvédelmi Szervezetének. Aktív idejében társelnöki funkciót és az Etikai Bizottság elnöki pozícióját látta el. Munkáját több oklevéllel, emléklappal és aranygyűrűvel ismerték el. Gazdasági munkájáért több vállalati, minisztériumi és egy kormány kitüntetésben is részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balla Géza

1940-ben született Békéscsabán

2015-ben aranydiplomában részesült.

Érettségi után finommechanikai-optikai műszerész szakmunkás-bizonyítványt szerzett, majd 1960-tól a BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnikai szakán tanult. 1962-től honvédségi ösztöndíjas, majd katonatiszt volt. A diploma 1965-ben történt megszerzése után a honvédségnél mérnök tisztként (csapatoknál, majd a Honvédelmi Minisztériumban) föld-föld rakéták üzemképességének fenntartásával, a kezelőállomány kiképzésével, a rakéta- és rakétatechnikai csapatok harckészültségének biztosításával foglalkozott. Különböző vezető, szakmai irányító beosztásokban dolgozott. Több szakmai tanfolyamot végzett a Szovjetunióban. 1985-ben szerezte meg második egyetemi diplomáját a Katonai Akadémián. 1990-től a minisztériumban osztályvezetői, majd főosztályvezetői beosztásokban alapvetően vezetői, munkaszervezési, tervezési és adminisztratív teendői voltak. 1995-ben ezredesként került honvédségi nyugállományba. Ettől kezdve a Kormányzati Frekvenciagazdálkodási Hivatal igazgatóhelyetteseként a védelmi és rendszeti szervek frekvenciafelhasználásának biztosításával foglalkozott, elsősorban a rádiómérések és ellenőrzések, valamint a hivatal informatikai biztosításának felügyeletével, továbbá a nem polgári célú frekvenciagazdálkodás szabályozásának kérdéseivel. 2010-ben a Kormányzati Frekvenciagazdálkodási Hatóság vezetőjeként fejezte be köztisztviselői pályafutását. Azután az utódszervezetnél (Nemzeti Hírközlési Hatóság) dolgozott szerződésesként, alapvetően a nem polgári célú frekvenciagazdálkodás szabályozási kérdéseivel foglalkozott. Szerződése 2019 közepén járt le.

Szakmai munkáját, több alkalommal, dicséretekkel, jutalmakkal és kitüntetésekkel ismerték el. Munkakörében huzamos időn át végzett kiemelkedő tevékenysége elismeréseként részére 1998-ban a köztársasági elnök a Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje kitüntetését adományozta.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bercsényi Mátyás

1941-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965-ben a Budapesti Távközlési Főnökségen építési előadóként kezdte a vasúti távközlési szolgálatot. 1968-ban a Budapesti Igazgatóságra került, itt a terület távbeszélő- és táviróközpont-hálózat, valamint a Budapest-Szolnok vonal komplex távközlési felügyeleti munkáit végezte. Ebben az időben abszolválta a Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász fakultását. 1972-től a MÁV Vezérigazgatóságon dolgozott, mindig a vasúti távközlés legfelső irányító szervezeténél. Először a vasúti hangrendszerekkel, vasúti akusztikával foglalkozott, majd 1974-ben a szakosztály Fejlesztési osztályára került. A hangrendszer fejlesztések irányításának folytatása mellett bekapcsolódott a számítógépes távadat-feldolgozás fejlesztési, adaptálási munkáiba (határforgalmi információs rendszer, Központi Adatfelügyelet kialakítása stb.). 1975-ben a fejlesztési csoport vezetője lett. A csoport munkái közül kiemelkedőek még a vasúti távbeszélő központ-hálózat fejlesztésének rendszerterve, vivőáramú rendszerek felhasználásának kiterjesztése, diszpécser központ fejlesztése. 1985-ben a szakosztály Építési osztályának távközlési csoportvezetője lett. A távközlési beruházások országos hatáskörű koordinálása mellett szakfeladata volt a vasúti szállításirányítási rendszer alapját képező X.25-ös hálózat bevezetésének irányítása. 1995-ben munkahelye a Távközlési Divízió lett, ahol nyugdíjazásáig mb. divízióvezető-helyettes beosztásban dolgozott. Szakmai feladata kettős volt: a szakági távközlési beruházások, fejlesztések koordinálása, valamint fő tevékenységként a kiépülő TCP/IP hálózat tervezési és üzembevételi munkáinak szakszolgálati követése, majd az adathálózati szolgáltatás üzemeltetésének szabályozása.

2003. március 31-i nyugdíjazásáig a MÁV alkalmazottja volt, egy év műszaki ellenőri tevékenység kivételével, a távközlési szakágazatnál dolgozott. Ezt követően 2008-ig időszakosan vasúti távközlési szakértői tevékenységet folytatott a MÁV Informatika Kft.-nél, valamint a Gauff GmbH.-nél.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csapó János István

1940-ben született Debrecenben

1958-ban végzett a Kandó Kálmán Technikumban, majd két évet a Magyar Televízióban dolgozott, mielőtt megkezdte egyetemi tanulmányait. 1965-ben végzett a BME híradás-technikai szakán. Ezt követően a Magyar Kőolajipari Vállalat szeizmikus kutatási részlegében dolgozott, mint mérnök. 1970-ben 6 hónapos kiküldetésen volt Houstonban (USA) a Texas Instrumentsnél, majd hazatérése után megvalósította Magyarországon az első Array processzort, amire geofizikus kollegájával együtt szabadalmat is kapott. 1977-ben külföldre ment családjával. 1978 óta az Egyesült Államokban él. Amerikai munkásságát kis méretű digitális üzleti telefonközpontok (PBX) fejlesztésével az ITT-nél kezdte, majd a GTE-nél folytatta. 1986-ban a Motorola Celluláris Rendszerek részlegéhez csatlakozott és mint osztályvezető a Rendszer-Technika Osztályért volt felelős. 1995-ben a Samsung Electronics Észak-Amerikai Celluláris Rendszer kutatási laboratóriumának lett az alapítója és vezetője. A Samsungnál eltöltött évei alatt részlegre tervezte a CDMA/WCDMA minibázis állomást és aktívan részt vett a 5G standard fejlesztésében. 2005-ben mint Senior Vice President nyugdíjba ment. Nyugdíjba menetele után több kollegájával együtt létrehozott egy tanácsadó vállalatot, amely stratégiai és technikai támogatást adott Silicon-Valley félévezető vállalatoknak, európai és ázsiai cellulárisrendszer-alkatrész gyártóknak és üzemeltetőknak. 21 szabadalom fűződik nevéhez. Az egyik szabadalma még mindig fontos eleme a 5G Micro bázis állomások működésének. 2005-ös nyugdíjba menetele után sokat utazott feleségével, és gondját viselte 2022-ben bekövetkezett haláláig. Manapság megosztja idejét Budapest és Boulder között, valamint Coloradóban és Kaliforniában levő családjával.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el érékes mérnöki tevékenységét.

Cserhalmi Katalin (Udvardy Jenóné)

1939-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

Diplomája megszerzése (1965) után ösztöndíjszerződésének megfelelően a Beloiannis Híradástechnikai Gyárban kezdett dolgozni, ahol korábban elektroműszerész szakmát szerzett. A kezdeti időszakban kis telefonközpontok elektronikus egységeinek fejlesztésében vett részt, majd amikor a gyár licencet vásárolt az Ericsson-tól, a műszaki leírások fordításával és fordítások ellenőrzésével foglalkozott. 1970 szeptemberétől az Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központ munkatársaként külföldi szakirodalmat ismertető kiadványokat szerkesztett (elektronika, energetika, műszaki ellenőrzés témakörökben), ill. esetenként tématanulmányokat, újdonságokról beszámoló cikkeket írtam. Elektronika, információs technika és eszközei, szövegszerkesztés témájú továbbképzésekben vett részt. 1975 decemberétől a Nehézipari Minisztérium Dokumentációs (NIMDOK) részlegénél kezdett dolgozni. Itt energetikai tájékoztatót és a Paksi Atomerőmű biztonságtechnikai szabályzatát szerkesztette, ez utóbbit erős szakmai támogatással. A NIMDOK-nál végzett munkák végeztével (1977. december) visszatért az OMIKK-ba, ahol folytatta korábbi tevékenységét 1992. évi nyugdíjba vonulása után is.

1981-ben „Kiváló dolgozó” kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el érékes mérnöki tevékenységét.

Csonka György

1939-ben született Győrben

2015-ben aranydiplomában részesült.

A győri Révai Miklós gimnáziumban érettségizett 1958-ban. 1958-tól 1960-ig a győri Kossuth Lajos Szakmunkásképzőben és a Győri Szerszámgépgyárban villamosgép-szerelő és tekerceselő szakmát tanult és 1960-ban sikeres szakmunkás vizsgát tett. 1960-ban felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Az erősáramú szakon végzett, diplomatervét 1965. július 23-án védte meg. A Szerszámgépipari Művek ösztöndíjasaként a Győri Célgépgyárban kezdett dolgozni tervezőmérnöki beosztásban, ahol feladata a gyártandó célgépek villamos vezérlésének megtervezése volt. 1968-ban megbízták a villamos tervező csoport vezetésével, de feladatához tartozott az exportra gyártott célgépek külföldi üzembe helyezésének irányítása és átadása is. 1973-ban szerszámgép automatizálási szakmérnöki diplomát szerzett a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán. 1976-ban a Célgépgyár a RÁBA Magyar Vagon-és Gépgyár önálló gyáregysége lett. Feladata a nagy sorozatú gyártás technikai hátterének biztosítása volt. A Rába pénzügyi és technológiai háttere lehetőséget adott a modern, nagy termelékenységű berendezések pl. transzforsorok, stb. gyártására és a legmodernebb számítógépes vezérlések – Siemens, Allen Bradley, Klöckner-Moeller, Mitsubishi - beépítésére. 1979-ben kinevezték a gyáregység vezetőjévé, amely beosztást 1994-ig töltötte be. Ezt követően a Vezérgazgatóság Diverzifikációs Főosztályán dolgozott 2001-ben történő nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el érékes mérnöki tevékenységét.

Csonkáné Steib Márta

1942-ben született Bonyhádon

2015-ben aranydiplomában részesült.

1960-ban, a pécsi Zipernovszky Károly Gépipari Technikum erősáramú ipari tagozatán megszerzett érettségi után a BME Villamosmérnöki Karának hallgatója lett, ahol 1965-ben diplomát kapott. Az egyetemi évek alatt a MAFC-ban kosárlabdázott és 1965-ben elnyerte a „jó tanuló, jó sportoló” címet. A tanulmányi időszakban kötött társadalmi ösztöndíjnak megfelelően került 1965-ben a Szerszámgépipari Művek Győri Célgépgyárába, mint gyártmánytervező. A gyár profilja – külföldi és belföldi megrendelések alapján – egyedi célokra használt gépek tervezése és gyártása a legszélesebb skálán: a készülék jellegűektől a félautomata sorokig, a pénzjegynyomó géptől a tehergépkocsi hátsóhíd megmunkáló gépsorig. Feladata volt a gépek villamos vezérlésének tervezése (a megrendeléstől függően kezdetben relével, majd PLC-vel), a dokumentáció elkészítése, a gépek üzembe helyezése, próbaüzemeltetése és átadása. A 70-es években, az akkor gyorsan fejlődő Magyar Vagon és Gépgyár a megnőtt célgép-igénye miatt átvette a gyárat, majd a 90-es évek végén a gyár a Hörmann cégcsoporté lett, változatlan profillal. 2000-ben vezető tervezőként nyugdíjba ment.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dobó Csaba

1942-ben született Kolozsvárott

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem, Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnika szakán. 1966–1969 között az OLAJTERV-nél, olajipari irányítástechnikai tervek készítésén, majd az ÉLGÉP-nél fejlesztőként az élelmiszeripari gépek elektromos- és irányítástechnikai fejlesztési irányainak a kidolgozásán dolgozott 1968–1972 között. 1972–1992 között az IBM Magyarországi Kft.-nél hardver, majd szoftver mérnökként a Magyarországon üzemelő IBM rendszerek telepítésén, üzemeltetésén, javításán dolgozott. Kisebbségi projektvezetői kitérés (Comtrade Kft. és Pannon GSM, 1992–1994) után az APEH, később NAV számítóközpontjának a szakmai irányítását végezte, a 2000. évi átállást, az informatikai alrendszerek integrálását, biztonságos üzemeltetésének a kidolgozását irányította, és mindezek tesztelését vezette a 1995–2012 közötti időszakban.

Publikációi: DOS/VS és POWER/VS a gyakorlatban, Számok, Budapest, 1981. Virtuális rendszerek és az OS/VS1 a gyakorlatban, Számok, Budapest, 1983

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Domokos Ádám

1940-ben született Kolozsváron

2015-ben aranydiplomában részesült.

Villamosmérnöki diplomáját 1965-ben szerezte meg a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán. 1963-tól a MALÉV technológus mérnöke, majd később a repülésbiztonsági osztályvezető helyettese, ahol biztonsági rendszerfejlesztésben vett részt. 1968-ban az elektromos berendezések osztályvezetője, főleg navigációs ellenőrző berendezések tervezésével foglalkozott. 1968-ban a Légiközlekedés Kiváló Dolgozója címet kapta. 1971-ben műszaki főosztályvezető és külsős előadó a későbbi Széchenyi István egyetemen mind a mai napig. 1973-tól műszaki igazgató, repülési szakértő, repülőgépek karbantartási rendszerét fejlesztette. 1976-ban az LRI Repüléstudományi Központját alapította és vezette, valamint kidolgozta a Ferihegyi repülőtér telemechanikai rendszerének alapjait. 1992-től újra a MALÉV-nél repülési igazgató-helyettese, és a Központi Fizikai Kutató Intézet (KFKI) AVIATRONIC Kft.-jének ügyvezetője. Részt vett a repülőgépek hajtóművei ellenőrző rendszereinek fejlesztésében és kivitelezésében. 1994-től 2023-ig a Közlekedés Tudományi Egyesület (KTE) Légiközlekedési Tagozatának elnöke, 2022-től az egyesület örökös tagja. A Magyar Mérnöki Kamara repülési zajszakértője. Nyugdíjba vonulását követően a nemzeti fejlesztési miniszter által létrehívott zajbizottság zajszakértője.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Donauer Béla

1940-ben született Orosházán

Gimnáziumi tanulmányait szülővárosában kezdte meg, a negyedik évet a budapesti Könyves Kálmán Gimnáziumban végezte el és ott érettségizett kitűnő eredménnyel 1958-ban. Az Agrártudományi Egyetem Mezőgazdasági Gépészmérnöki Karára nyert felvételt. A második félévtől a Budapest Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán tanult, amelyet 1963-ban fejezett be. Az Egyesült Izzó Rt-nél kezdetben a Központi Technológián, majd fejlesztőmérnökként az akkor alakult Alkalmazástechnikai Laboratóriumban dolgozott. A BME Mérnök-továbbképző Intézetében több, munkájához szükséges tanfolyamot is elvégzett. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen angolból és németből felsőfokú, oroszról középfokú állami nyelvizsgát tett. Francia nyelvtudással is rendelkezik. 1966. decemberétől egy évet az Elektroimpex Külkereskedelmi vállalatnál dolgozott mérnök-üzletkötőként a Televíziós Exportosztályon. Pályázat útján a Kohászati Gyárépítő Vállalt Spektrométer Vevőszolgálatához került. Az angol Hillger cégnél három hónapos tanulmányúton vett részt Londonban. Hazatérése után a Vevőszolgálat Hillger részlegének vezetőjeként megszervezte a magyar acéliparban és alumíniumiparban használt nagy berendezések karbantartását és az új készülékek üzembehelyezését. 1970-ben elvégezte a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Kereskedelmi Karán a külkereskedelmi mérnök-közgazdász szakot. 1970-ben a Budavox Külkereskedelmi Rt.-hez került mérnök-üzletkötői beosztásban. Később a vállalat iráni irodáját vezette, majd megszervezte az indiai vállalati irodát, melynek vezetőjeként két nagy mikrohullámú projekt helyi koordinálását végezte 1973 és 1978 között.

Hazatérése után a vállalat átviteltechnikai osztályát vezette, majd az államközi főosztály vezetője volt 1984-ig. Ezt követően 1989-ig a Külkereskedelmi Minisztérium állományában első titkárként és a kereskedelmi kirendeltség-helyettes vezetőjeként Indiában, New Delhiben dolgozott. 1990-től 1999-ig a BHG Híradástechnikai Vállalat főosztályvezetője, majd marketig vezetője volt.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Dudás István

1940-ben született Kisvárdán

2015-ben aranydiplomában részesült.

Az egyetemi évek alatt honvédségi ösztöndíjas volt és a harmadik évfolyamot már hivatásos tisztként kezdte. A végzés után tanulmányi eredménye alapján főhadnaggyá léptették elő és kinevezték egy önálló lokátorteknikai zászlóalj parancsnokának technikai helyettesévé. Az alapvető technikai eszközöknek számítató felderítő lokátorok üzemeltetése és javítása mellett nagyszámú, különböző típusú gépjármű napi igénybevételét szervezte. Eredményes munkája elismeréséül már az első év után kiküldték a Szovjetunióba, ahol a Penzai Tűzermérnöki Akadémián négy rakétakomplexum üzemeltetésével és teljes körű logisztikai biztosításával ismerkedett meg. Hazatérve, hosszú évekig csapattisztként dolgozott rakétamérnöki beosztásban. A külföldi tanulmányút után felsőfokú orosz nyelvvizsgát tett. Az önképzése érdekében elvégezte a Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász szakát és több katonai szakmai tanfolyamot. Magyarország NATO-csatlakozása idején a Honvéd Vezérkarhoz került és a hadsereg rendszeresített és meglévő alapadatainak számítógépes feldolgozását irányította. Közép, majd felsőfokú angol nyelvvizsgát tett és a két világnyelv ismeretében a Magyar Honvédség részére felajánlott haditechnikai eszközök harcászati-műszaki adatainak elemzését és értékelését végezte a döntéshozó katonai felsővezetők részére. Újítási tevékenységét miniszteri szinten ismerték el, mert megoldotta a hadműveleti-harcászati rendeltetésű rakéta indítóállványok villamos hálózatról történő üzemeltetését és a zárt harckocsikészlet stabilizátor rendszereinek kötelező éves ellenőrzését egy nagyteljesítményű hálózati tápegység kifejlesztésével. Az eszközt hadsereg szinten rendszeresítették. Harmincöt szolgálati év után, a nyugállományba vonulását követően, további hat évet dolgozott a HM Beszerzési Hivatalában és a Belügyminisztérium Protokoll Osztályán. Két lánya és két felnőttkorú unokája van. Fiú unokája a Budapesti Műszaki Egyetemet végezte el műszaki menedzser szakon.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Duska Emil

1940-ben született Bukarestben

2015-ben aranydiplomában részesült.

1958-ban érettségizett és miután abban az évben nem került be az egyetemre, elektroműszerész szakmát tanult. 1960 májusában megszerezte a szakmunkás-bizonyítványt és még abban az évben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára, ahol 1965-ben végzett a híradástechnikai szakon. Ezt követően az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. Alkalmazástechnikai Laboratóriumában, mint fejlesztőmérnök kezdett dolgozni. Feladata az akkor indult hazai félvezetőgyártás technológiai fejlesztésének segítése volt. TUNGSRAM elektroncsövek és félvezetők c. sorozat néven készült tájékoztató kiadványok alkotórésze volt. Megjelent egy önálló kiadványa is a Sztereó rendszerek térhatás szabályozása címen. 1969-ben a Hírlapkiadó Vállalatnál helyezkedett el, ahol egy új osztály megszervezésével bízták meg. Az ország legnagyobb lapkiadó vállalata, a kapcsolódó megyei lapkiadó vállalatokkal ekkor kezdte kiépíteni az országos képtávíró hálózatot, melyen keresztül az MTI hálózatához csatlakozva kellett biztosítani a szöveges hírtovábbítás mellett a folyamatos képszolgáltatást. Ennek a hálózatnak az üzemeltetése, fejlesztése tartozott feladatai közé. 1992-ben a vállalat műszaki vezetője lett. 1998-ban nyugdíjba vonult és a már korábban alapított műszaki szolgáltató kft.-jét vezette. 1961 óta a Műegyetemi Atlétikai és Football Club (MAFC) tagja. Versenyzőként több alkalommal eredményesen szerepelt országos bajnokságokon. 1963-ban a MAFC legjobb versenyzőjének, 1993-ban pedig a MAFC örökös tagjának választották. Szakmai munkája mellett sportvezetői feladatokat is ellátott. Őt olimpián vett részt, mint a Nemzetközi Súlyemelő Szövetség elnökségének tagja. A MAFC-hoz való tartozása 64 éve töretlen, jelenleg a MAFC súlyemelő szakosztályának vezetőségében dolgozik.

Sportvezetői munkája elismeréseként 1983-ban és 1988-ban Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetést kapott. Szakmai munkája eredményességét 1985-ben az Elnöki Tanács által adományozott Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetéssel ismerték el.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Antal

1941-ben született Csőszön

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965-től a Videotonban rádió és televízió célműszerek fejlesztését, üzembehelyezését végezte. 1967–1977 között vékonyréteg hibrid mikro áramkör technológia és áramkör fejlesztését és gyártását irányította. A kifejlesztett és gyártásban bevezetett technológiák: króm rétegű maszk előállítás, több rétegű vákuumgőzölés és – porlasztás, pozitív litográfia, szelektív maratás, félvezető chip beültetés, kisnyomású hibridáramkör tokozás. Gyártott fontosabb hibrid áramkörök: analóg rádió hangerősítő, ellenállásláncok, display billentyűzet kapcsoló áramkör, digitális/analóg, analóg/digitális konverterek /8-10-12 bit/, AC/DC konverterek, nagyfrekvenciás kapcsolók. A BME Elektronikai Technológia Tanszéke az általa kifejlesztett többrétegű vákuumgőzölés és szelektív maratási technológiát a laboratóriumi gyakorlatai közé felvette és a tanszék felkérésére ő vezette a gyakorlatokat. 1978–1982 között Videoton Rádiógyár Fejlesztéskoordinációs osztályát, 1983–1986 között a Rendszerfejlesztési Főosztályát vezette. 1987–1988 között fejlesztési főmérnök helyettes, 1989-ben műszaki igazgatóhelyettes. Rádiókommunikációs eszközök honosításával, fejlesztésével foglalkozott. 1990 –1992 elejéig a Videoton SEL Távközléstechnikai Kft. magyar-német vegyesvállalat ügyvezetője. Digitális telefonközpont, mobiltelefon-bázisállomás és készülékgyártás előkészítésén dolgozott. 1991–1992 február végéig Videoton Ipari Zrt-ben műszaki tanácsos. 1992–1995 augusztusa között a MATÁV Rt. Stratégiai ágazatán, majd vezérigazgatóságán a bérelt vonalak és ISDN technológia bevezetésével foglalkozott. 1992-ben Bostonban elvégezte az Arthur D. Little Management Institute „Stratégiai Management in Global Market Program” tárgyú tanfolyamát. 1995-től végétől a MATÁV PKI-FI kutatási főmérnöke. 1996–2001 között fejlesztéstervezési igazgatóhelyettesként a kutatás-fejlesztés tervezés koordinálásával, vállalati szintű beruházás tervezésével és nemzetközi kutatás-fejlesztési kapcsolatok szervezésével (ITU ETSI) foglalkozott. 2001-től nyugdíjas.

A Kati Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Botond

1942-ben született Máramarosszigeten

1960-ban kitűnően érettségizett a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban. Egyetemi tanulmányait 1960–1965 között végezte a BME Villamosmérnöki Karán kiváló eredménnyel. 1964-től gyakornokként, majd 1965-től tanársegédként dolgozott a Mikrohullámú Híradástechnika Tanszéken. 1972-ben mikrohullámú szakmérnöki oklevelet szerzett. Az első néhány évben a teljes évfolyamos alaptárgyak oktatásában vett részt: Impulzustechnika; Tápvonalak, antennák és hullámterjedés; Laboratóriumi mérések. Később, a mikrohullámú ágazat felsőbb évfolyamaiban volt gyakorlatvezető: Mikrohullámú áramkörök; Mikrohullámú berendezések; Műholdas és mobil kommunikáció; Mikrohullámú mérések. Előadója a Földfelszíni és műholdas rádiórendszerek, valamint a Mikrohullámú távérzékelés (radartechnika) tárgyaknak. Az előadott tárgyak jegyzetírásánál társszerző. Szakterületén számos kutatás-fejlesztést végzett, melyeket a szakértői jelentések és a nyitott témáknál, a konferenciákon tartott előadások jelzik. Két egyetemi kollégájával és néhány hallgató bevonásával elsőként épített Magyarországon SLAR (Side Looking Airborne Radar) berendezést. Az eszköz 1992-ben, a Nyitott Égbolt nemzetközi programban, számos külföldi résztvevő mellett, jól szerepelt a hitelesítő méréseken. 1995-től nyugdíjazásáig a Westel Rádiótelefon Kft. főállású dolgozója volt. Fő tevékenysége, a mobil rádiótelefonok zavarmentes területi ellátottságának tervezése, javítása, a forgalmi igények kielégítése. Telephelykeresés, mikrohullámú összeköttetések tervezése, antenna rendszerek kialakítása. Az analóg mobil rendszerről, a korszerűbb digitális rendszerre való áttérés lehetőségének keresése. A digitális, nagy megbízhatóságú TETRA rendszer vizsgálata. 2004-ben a TETRA Egyesület (ma: Promotel) 10 alapító tagjának egyike. Az egyesület éveken át előkészítő munkát végzett és sikerrel tett javaslatot a TETRA rendszer, készenléti szerveknél történő alkalmazására. 1968 óta aktív tagja Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesületnek.

Tanszéki kapcsolata mind a mai napig élő: diplomaterv-bíráló, államvizsgabizottsági tag.

A Kari Tanács gyémánt diploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fehér György

címzetes egyetemi docens

1942-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

Munkáját 1965. július 2-án kezdte meg a BME Műszer- és Méréstechnika Tanszékén. 1973-ban védte meg egyetemi doktori disszertációját, majd ezt követően adjunktusi kinevezést kapott. 1977. január 1-jével pályázati úton elnyert a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola Hajtásszabályozás Tanszékén egy főiskolai docensi állást. A Főiskola 1979. évi szervezeti átalakításakor az Erősáramú Automatika és Berendezések Intézetbe került. 1982-ben felkérést kapott az Intézet igazgatóhelyettesi feladatainak ellátására. 1987. október 1-jével - igazgatójuk tartós külföldi távolléte miatt - megbízást kapott a KKMF Erősáramú Automatika és Berendezések Intézet igazgatói teendőinek ellátására. E megbízatását két évvel később kinevezés követte. Igazgatói feladatkörét 65 éves koráig látta el. Az intézet neve időközben „Automatika Intézet”-re rövidült. 1998. szeptember 1-jén megbízták a Főiskola oktatási főigazgató-helyettesi teendőinek ellátásával is, mely feladatkört 2006. június végéig töltötte be. Sem a három főiskolából 2000-ben létrejött Budapesti Műszaki Főiskolán (BMF), sem a jogutódjaként 2010-ben megalapított Óbudai Egyetemen belül az Automatika Intézet feladatai lényegesen nem változtak meg. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek a mai napig tagja. 1995-1997 között az Automatizálási és Számítástechnikai Szakosztályának társelnöke volt.

Főiskolai és egyetemi tevékenységei elismeréseként 2008-ban megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését. Nyugdíjba vonulásakor, 2012-ben, az OE rektora a „Címzetes egyetemi docens”, a Kandó Kálmán Villamosmérnöki Kar dékánja a „Tiszteletbeli főiskolai tanár” kitüntető címet adományozta neki.

A Kari Tanács gyémánt diploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekete István

1942-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer és szabályozástechnikai szakán végzett 1965-ben. 1965. szeptemberében a Villamos Automatika Intézetnél (VILATI) kezdett dolgozni, mint tervező mérnök. Az első hónapokban, kezdő mérnökként, a Bánhidai Erőmű vízlágyító blokk automatizálásának üzembehelyezési csoportjában alkalmazták. 1966 elejétől a szovjet-cseh gázvezeték telemetriájának műszerezésén dolgozott. 1968-ban kivándorolt Kanadába. 1968 végén digitális tervező mérnökként a Fisher & Porter folyamatszabályozási cégnél helyezkedett el Torontóban (Ontario, Kanada). Először két digitális adatgyűjtő berendezést (data logger) tervezett, majd átkerült egy csoporthoz, ahol olaj- és gázvezetékek műszerezéséhez terveztek digitális telemetrikus rendszereket. 1970 végén az IBM Canada cég lett új munkahelye, ahol digitális tervező mérnökként alkalmazták. Kezdetben számítógépes perifériák fejlesztésével és gyártás-előkészítésével foglalkozott, később, egyre felelősségteljesebb pozíciókban új technológiákkal, memória és kommunikációs rendszerekkel, számítógép architektúrával, valamint elektronikus mikrochip fejlesztéssel foglalkozott. 1987-ben kinevezték osztályvezetőnek (Development Manager), mely beosztásban kommunikációs szoftver fejlesztést vezetett. 1991-ben projektmenedzserként átkerült az IBM Microelectronics csoporthoz 1993. decemberéig, amikor nyugdíjba vonult (először). Több alkalommal kapott IBM Canada vállalati kitüntetést. 1980-ban elnyerte az M. Eng. (Master of Engineering) diplomát a University of Toronto (Toronto, Ontario, Kanada) egyetemen. 1995-ben újra aktívan kezdett dolgozni. Átköltözött az USA-ba, ahol a Gateway számítógép gyártó cégnél South Dakota államban dolgozott, mint csoportvezető mérnök (Supervising Engineer). 1996-ban Spokane városában (Washington állam, USA) telepedett le, ahol a következő kilenc évben 3 kis- és közepeméretű cégnél dolgozott, mint osztályvezető mérnök/főmérnök (Engineering Manager). 2005-ben végleg nyugdíjba vonult és visszaköltözött Kanadába.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét

Fodor Géza

1942-ben született Budapesten

2016-ban aranydiplomában részesült.

1965-ben, friss diplomásként a Fővárosi Villamos Vasút (FVV) műszaki tervezési-szerkesztési osztályára került tervező mérnöki munkakörbe, ahol a villamos motorkocsik felújításához, korszerűsítéséhez, továbbá ezen munkákhoz szükséges speciális célgépek, emelőberendezések kivitelezési tervdokumentációinak készítésében vett részt. Később a FVV, BHÉV, FAÜ összevonásával megalakuló BKV központi fejlesztési főmérnökségénél az akkor beszerzés/tervezés alatt álló csuklós motorkocsik és az új földalatti motorkocsik típus-felelőse lett, a gyártó Ganz Vill. Műveknél és Ganz-Mávagnál szakmai összekötői megbízással. Ezen motorkocsik sorozatgyártásának befejeztével vezető tervezőként visszahelyezték a műszaki tervezési/szerkesztési osztályra, ahol a felmerülő tervezői feladatok mellett feladat lett a külföldről beszerzett járművek (BHÉV, TÁTRA) javításához, alkatrészek gyártásához kapott gyártói dokumentációk honosítása is. 1991-es átszervezést követően a METRÓ és HÉV ágazat MEO vezetője, majd 1995-től a Metró motorkocsik üzemeltetését, felújítását irányító műszaki főosztály villamos részlegének vezetője a 2004-es nyugdíjazásáig. 1978-ban, a BKV delegáltjaként tagja volt az MSZ 05.40.4302 sz. szabványt (vasúti járművek létesítési biztonsági előírásai) kidolgozó munkacsoportnak. 1987/88-ban az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság egy munkacsoportjának tagjaként részt vett a Villamos Járművek Fejlesztése tárgyú OMFB-tanulmány kidolgozásában. 1993-ban felvették Közlekedési Tudományos Egyesület szakértői névjegyzékébe.

Kitüntetései: kétszeres Kiváló Dolgozó, BKV Emlékplakett, Közl. és Postaügyi Minisztérium Kiváló Újjító

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Földesi Sándor

1938-ban született Magyarakeresztúron

2015-ben aranydiplomában részesült.

BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán végzett – hivatásos katonatisztként. Az egyetem elvégzésétől nyugállományba helyezéséig a Magyar Honvédség légvédelmi rakétafegyverneménél szolgált mérnöktisztként. 1965 –1973 között a fegyverzet megismerését követően a technikai eszközök üzemképességért, csapatszintű javításáért volt felelős. A szakmai ismereteit az egyetem mérnöktovábbképző programjain bővítette. 1968 – 1969-ben a Szovjetunióban a Minszki Légvédelmi Rakéta-mérnöki Főiskolán szakmérnöki képesítést szerzett. 1973-tól a légvédelmi rakétacsapatok felsőszintű szervezeteinél a rakétakomplexumok és automatizált vezetési eszközök rendszeresítésével, üzemeltetésével és korszerűsítésével kapcsolatos tervezési, szervezési, ellenőrzési feladatokat végzett. Aktívan részt vett az új légvédelmi rakétatechnikai eszközök elhelyezését, alkalmazását biztosító hazai feltételek kimunkálásában, a döntéshozó katonai felső vezetés részére szükséges elemzések, számvetések elkészítésében. Ismereteit folyamatosan bővítette, számos alkalommal vett részt külföldi szakmai-katonai továbbképzéseken. Feladatkörében több jegyzetet, tansegédletet, tanulmányt készített, valamint újítások kidolgozásában működött közre. Szakterületén hivatásszerű szakértői tevékenységet folytatott az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium Hadiipari Hivatalánál. 1993-ban mérnök alezredesként vonult nyugdíjba.

Munkáját több kitüntetéssel ismerték el. 1989-ben a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsától megkapta a Kiváló Szolgálatért Érdemrendet. A Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatával négy alkalommal tüntették ki.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Frigyes László

1942-ben született Budapesten.

2016-ban aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után az MTA Automatizálási Kutató Intézetnél dolgozott 1969-ig, mint tudományos munkatárs, ahol a számítóközpont és a hardware fejlesztésével foglalkozott. 1970 és 1973 között a Pénzügyminisztérium Számítóközpontjában dolgozott műszaki csoportvezetőként. 1973 és 1977 között a Sicontact Kft.-nél dolgozott számítástechnikai tanácsadóként. 1977 és 1994 között az alábbi helyeken dolgozott: Perkin Elmer Data Systems (München), később Concurrent Computer International Support Supervisor, 1984-től Special Systems Development. 1944 és 1997 között: Kleindienst Datentechnik GmbH (Augsburg), ahol a banki bizonylatolvasó és értelmező rendszerek fejlesztésével foglalkozott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gschwindt András

címzetes egyetemi docens

1941-ben született Mezőberényben

2015-ben aranydiplomában részesült.

Az 1960-as évekkel kezdődően a Műegyetemen folyó mérnökorientált úrkutatás résztvevője, majd negyven éven keresztül irányítója. Vezetésével 1970–1990 között közel húsz alegység készült különböző műholdakra. 2006-tól, máig a Műegyetem és a Műegyetemi Rádió Club szoros együttműködésében kisműholdak fejlesztését vezeti. Ebben a keretben öt műhold készült és állt pályára, köztük az első hazai MASAT-1 és az 5 cm-es kocka kategóriában az űrben elsőként kifogástalanul működő, világelső SMOG-P. Jelenleg a hatodik kisműhold fejlesztése folyik szintén oktatási keretben. 2024-ben volt a Műegyetemi Rádió Club (MRC) 100 éves. A klub munkáját 51 éve vezeti, mindvégig szoros együttműködésben a BME oktatási rendszerével.

Jelentősebb kitüntetései: Állami Díj (1986.) Magyar Köztársaság Érdemrend lovagkeresztje (2004), Magyar Örökség Díj (2010), Budapest díszpolgára, Pro Urbe Budapest –Masat Fejlesztői (2012), Mezőberény díszpolgára (2013), Gábor Dénes- díj (2018), Magyar Érdemrend középkeresztje polgári tagozat, Magyar Úrkutatásért Érdemérem (2021)

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hahn János

1942-ben született Miskolcon

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965-től 2004-ig, a szegedi székhelyű Délmagyarországi Áramszolgáltató (DÉMÁSZ) dolgozója. 1976-ig a műszaki fejlesztési osztály beosztott mérnöke, majd ugyanitt műszaki fejlesztési csoportvezető. 1987-től a műszaki fejlesztési és tervezési főosztály műszaki számítástechnikai osztályának, 1991-től a főosztálynak vezetője. 1993-tól távlati fejlesztési osztályvezető. 1966-tól 1968-ig programozói képzésen vett részt a József Attila Tudományegyetem programozói szakán, és további önképzés segítségével programszerzői és programozói ismereteket szerzett. Nyugdíjazásáig a DÉMÁSZ villamos hálózatának szakmai és számítástechnikai fejlesztésével foglalkozott, illetve beosztottjait irányította. Tevékenyen részt vett a számítástechnika műszaki területen való elterjesztésében, ezzel kapcsolatban részt vett több iparági munkabizottságban, irányelvek kidolgozásában. Baja, Békéscsaba, Cegléd, Kecskemét, Makó és Szeged városok távlati villamosenergia-ellátásáról tanulmányt készített. Kiskunhalas, Kalocsa és Kiskőrös 120/20 kV-os, illetve Kecskemét Észak és Békéscsaba Kelet 120/10 kV-os transzformátorállomás létesítését irányozta elő, mely állomások jelenleg is üzemelnek. Műszaki tervezéséhez aktívan használta az általa, később beosztottjai által készített számítógépes programokat. (Nagy-, közép- és kisfeszültségű hálózatok feszültségesését, veszteségét, optimális bontását szolgáló számítógépes programok.. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 1966 óta tagja, az Elektrotechnikában, az MVM és a DÉMÁSZ lapjában több szakmai cikke jelent meg és Elektrotechnikai Vándorgyűléseken szakmai és számítástechnikai előadásokat tartott a hálózatfejlesztésről.

Vállalati Kiváló Ifjú Mérnök kitüntetését egyszer, Kiváló Dolgozó kitüntetését kétszer, DÉMÁSZ Alkotói Díjat és MEE Nívó Díjat egyszer-egyszer kapott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajas Tamás

1942-ben született Budapesten

2015-ben anyadiplomában részesült.

Villamosmérnöki diplomáját 1965-ben szerezte a BME Villamosmérnöki Karának híradás-technikai szakán jó minősítéssel. Pályafutását a Telefongyárban kezdte, ahonnan egyetemi éveiben társadalmi ösztöndíjat kapott. Az Átviteltechnikai Gyáregység Műszaki Osztályára került, ahol a feladata kettős volt. Egyrészt a gyártás közben felmerülő műszaki jellegű problémák tisztázása és a problémák elhárítása, illetve, ha lehetséges volt minőségi problémákat nem okozó engedmények adása. Másrészt az új gyártmányok gyártásba vitelének koordinálása, a nullszériák levezénylése, és a gyártás során felmerülő műszaki problémák egyeztetése a fejlesztőkkel. Nyolc év után, mint az Üzemmérnökség vezetője 1973-ban vált meg a Telefongyártól. Új munkahelye a MÁV Távközlési és Biztosítóberendezési Központi Intézete, ami a MÁV kísérleti és kutatóintézete volt a vasúti távközlés és vasúti biztosítóberendezések területén. Elsődleges feladata volt a közös kábelben üzemelő vasúti biztosítóberendezések zavaró hatásának minimalizálása a távközlési rendszerekre, valamint a hálózatba kerülő új típusú berendezések műszaki véleményezése a vasúti hálózatban való alkalmazhatóság szempontjából. Emellett a hálózatba kerülő kisebb egységek, készülékek fejlesztése, a munkát segítő kisebb szoftverek fejlesztése, például mérési eredmények kiértékelése, kábelsorolás a minimális kiegyenlítés érdekében, vonali rádiók frekvenciáinak kiosztása stb. A PC-k megjelenésével már komolyabb vizsgálóberendezések fejlesztésére is sor kerülhetett. Irányításával kollégáival együtt kifejlesztettek a biztosítóberendezési egységek vizsgálatára alkalmas PC vezérlésű automatikus vizsgálóberendezéseket. Pályafutása végére esett a MÁV vezetékes törzshálózatának optikai digitálissá való átalakítása, amelyben különböző előkészítő és koordinációs feladatok ellátásával vett részt.

Munkáját különböző kitüntetésekkel ismerték el, többször is megkapta a Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító, Vezérigazgatói dicséret és a Vasút szolgálatáért kitüntetés arany fokozatát. 2004-ben 62 évesen vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajsrekker Sándor

1941-ben született Budapesten.

2015-ben anyadiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnikai szakán honvédségi ösztöndíjasként, majd hivatásos tisztként tanult. A diploma megszerzése után a Magyar Néphadsereg Elektrotechnikai Javítóüzem Műszaki Ellenőrzési Osztály alosztályvezetői beosztásába helyezték. Feladata az MN rakétatechnikai berendezéseinek nagyjavítás utáni ellenőrzése volt. Osztályvezetőként kidolgozta és bevezette a rakétatechnikai berendezések javítási folyamatának komplex ellenőrzési rendszerét. 1971-ben a Szovjetunióban légvédelmi rakétamérnök képesítést szerzett. 1975-ben a BME-n digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet, 1977-ben minőségtervezői bizonyítványt szerzett. 1980-tól az MN Haditechnikai Intézetben tudományos főelőadóként, majd osztályvezető-helyettesként, sok esetben polgári kutatóintézetekkel és vállalatokkal együttműködésben vett részt elsősorban fegyverzeti, radiológiai és vegyi felderítő, továbbá térképészeti eszközök fejlesztésében és rendszeresítésében. 1985-ben az MN Haditechnikai Fejlesztési Főnökségen kiemelt tudományos főmunkatársi, majd főnök-helyettesi beosztást kapott. Részt vett az üzemmérnök katonák hadmérnöki továbbképzésének beindításában, különösen a BME Villamosmérnöki Karán történő oktatás megszervezésében. 1980-tól résztvevője volt a baráti hadseregek közötti fejlesztési és szabványosítási együttműködésnek. 1992-ben a Honvédelmi Minisztériumba, a Minisztériumi Hivatal anyagi-koordinációs osztályvezetői beosztásába helyezték át. Feladata a Minisztérium működésének anyagi-technikai biztosítása volt. 1996-ban ezredesi rendfokozattal helyezték nyugállományba. Ezután munkáját beosztása megtartásával, minisztériumi szak-főtanácsosi besorolású köztisztviselőként folytatta 1999-ig.

Számos alkalommal részesült katonai és polgári elismerésben, kitüntetésben. 1989-ben a Népköztársaság Elnöki Tanácsától Kiváló Szolgálatért Érdemrend kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajsrekker Sándorné Fekete Krisztina

1942-ben született Budapesten.

2015-ben aranydiplomában részesült.

Tanulmányai: 1965-ben a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnikai szakán jó minősítésű oklevelet, 1978-ban jeles eredménnyel digitális rendszertervező szakmérnöki oklevelet szerzett. Az Országos Mérésügyi Hivatalnál 1994-ben felsőfokú metrológiai, 1995-ben auditori vizsgát tett. 1966-tól 1980-ig a Magyar Néphadsereg Elektrotechnikai Javítóüzemnél (1970-től szerkesztési alosztályvezetői beosztásban), 1980-1987-ig az MN Fegyverzeti Szolgálatfőnökségen főelőadói beosztásban, majd hivatásos katonaként dolgozott. 1966-tól rakéatechnikai eszközök javításával, 1980-tól metrológiával is foglalkozott. Különböző munkacsoportok tagjaként a hadsereg egységes mérésügyi rendszerének kialakítására tanulmányok elkészítésében vett részt. Ezek alapján 1987-ben létre jött a Magyar Honvédség Mérésügyi Szolgálatfőnöksége, amelynek megalakulásától vezető helyettese volt. 1997-ben alezredesi rendfokozatban nyugállományba helyezték. 1994-től 1997-ig az Országos Mérésügyi Hivatal Mérésügyi Akkreditáló Bizottságának a tagja volt. 1997-től 2007-ig a Radiant Termelő, Szolgáltató és Kereskedelmi Rt., majd - átalakulása után - a Radiant Vagyonkezelő Holding Zrt. minőségirányítási vezetője volt, az ISO 9001:2000 és a NATO AQAP 2120:2003 normatív dokumentum szerinti minőségirányítási rendszer kiépítését és működését irányította. A Cégcsoport átvitel-technikai berendezések, rendszerek, biztonságtechnikai és informatikai hálózatok tervezésével, fejlesztésével, gyártásával, telepítésével, üzemeltetésével, távközlési mérőeszközök javításával, gázveszély-jelző és érintésvédelmi műszerek akkreditált kalibrálásával foglalkozott. 1997-től a Magyar Minőség Társaság tagja, jelenleg is az Etikai Bizottság tagja.

Munkája során több kitüntetésben (pl. Haza Szolgálatért Érdemérem arany fokozat, L osztályú Szolgálati Jel), 1993-ban a Magyar Köztársági Érdemérem Kiskeresztje kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hegyesi József Károly

hadtudományok kandidátusa

1942-ben született Füzesgyarmaton

2015-ben aranydiplomában részesült.

1960-ban szerzett érettségi bizonyítványt, valamint műszer- és szabályozástechnikai technikai képesítést a Kandó Kálmán Technikumban. Ugyanebben az évben felvételt nyert a BME-re. Az egyetemet másodéves korától honvédségi társadalmi ösztöndíjként végezte. Pályája elején katonai csapatoknál dolgozott mérnöktiszti beosztásokban. Két különböző vezetési szinten a műszerteknikai szakterület irányító mérnöke volt 1965-től 1972-ig. 1972-től 1990-ig egy katonai műszaki főiskolán ugyanezen szakterület tanára, majd tanszékvezetője lett. 1977-ben mérnöktanári oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1989-ben a katonai műszaki tudományok tárgykörében a hadtudományok kandidátusa lett, majd főiskolai tanári címet kapott. 1989-ben tudomására jutott, hogy a katonai felsőfokú műszaki képzés intézményi önállóságát felszámolják, ezért előnyugdíj megállapítása után elhagyta a honvédséget. 1990-ben az Országos Onkológiai intézetben kapott egy diagnosztikai mérnöki beosztást, amelyet 1996-ig töltött be. Ebben az időben részt vett a Magyar Onkológusok Társaságának munkájában. 1996-tól 2007-ig a Kormányzati Frekvenciagazdálkodási Hivatal és utódszervezetei országos hatáskörű mérőszolgálatának első kinevezett vezetője volt. 2007-ben belső átszervezések és létszámcsökkentések folytán spektrumgazdálkodási osztályvezető helyettes lett, onnan ment nyugdíjba saját kérésére 2008-ban, 66 éves korában. 2003-tól 6 évig a Magyar Akkreditációs Bizottság (MAB) tagja volt.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hegyi Miklós

1942-ben született Budapesten.

2015-ben aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányait 1960-1965 között a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán folytatta. Ugyanitt 1972-ben okleveles elektronikai szakmérnök és 1983-ban okleveles rádió-hírközlési szakmérnök végzettséget szerzett. Egyetemi tanulmányai alatt 1962-1963 között a Honvédelmi Minisztérium (HM) ösztöndíjasa volt, 1964-től 1998-ig a Magyar Honvédségben hivatásos honvédtiszt volt nyugdíjazásáig. Az egyetem elvégzése után 1965-1977 között Nyírtelken egy honvédségi javítóüzemben (mai neve HM Arzenál Rt.) dolgozott, mint beosztott mérnök, művezető, osztályvezető. Feladatai közé különböző katonai elektronikai rendszerek javítása, a javítás szervezése és irányítása, javítási technológiák kidolgozása, valamint különféle elektronikai eszközök fejlesztése és gyártása tartozott. 1978-1984 között a HM Fegyverzeti Szolgálat Főnökségen a katonai távolfelderítő radarok üzemeltetése, javítása és anyagellátása volt a feladata. 1984-1989 között a HM Haditechnikai Fejlesztési Főnökségen dolgozott. Itt feladatai közé tartozott a hazai katonai kutatás és fejlesztés irányításában való részvétel, a nemzetközi katonai műszaki fejlesztések figyelemmel kísérése. 1989-1998 között a HM Haditechnikai Intézetben volt kezdetben osztályvezető, majd elektronikai fejlesztési igazgató. Elektronikai, híradó és vegyvédelmi eszközök, rendszerek műszaki követelményeinek kidolgozása, a fejlesztéseik irányítása, a szükséges ipari kapcsolatok kialakítása tartozott a feladatkörébe. A Magyar Honvédségnél eltöltött években hét szolgálati találmány kidolgozásában és megvalósításában vett részt. Nyugdíjazása után 1999-2011 között előbb az Ericsson Magyarország Kft., majd a norvég Kongsberg Defence Communication cégeknél dolgozott, mint szakértő és tanácsadó. 1959-óta van amatőr rádiózáshoz engedélye, így most az otthoni rádióállomása fejlesztésével és kezdő rádióamatőrök oktatásával foglalkozik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Lajos Tibor

1941-ben született Győrben

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965-ben a diploma megszerzése után a tanulmányi ösztöndíjat biztosító Észak-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat fejlesztési főosztályán, a számítógépes programfejlesztő teamben kezdte munkáját. Feladata a kifestültségű villamos hálózatok méretezésének, üzemviteli ellenőrzésének számítógépes program fejlesztése volt. A kifejlesztett program algoritmus a 2000-s évek elején még PC-s változatban működött. 1968-tól a Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat Győri Adatközpontjának műszaki osztályvezetőjeként a lyukkártyás adatfeldolgozó gépeknek és a Bull Gamma számítógépnek üzemeltetését irányította. 1975-ben mérnök-közgazdász oklevelet szerzett, melyet követően a cégen belül elindított, távbeszélő hálózaton történő adattovábbítási gyakorlati megvalósításában vett részt. 1979-től a SZÜV beruházási és fejlesztési osztályának, majd műszaki fejlesztési főosztályának vezetője, mely munkakörökben a békéscsabai, a szekszárdi, a salgótarjáni, a soproni és a szolnoki számítóközpont létrehozását, ESZR számítógépeinek beszerzését menedzselte. 1990-től személyi számítógépes alkalmazások LAN és WAN hálózatának tervezője. 1994-től a SZÜV budapesti személyiszámítógép-értékesítő majd összeszerelő egységének vezetője. 2002-től a SZÜV logisztikai igazgatója. 2005-től az Albacomp országos vevőszolgálatának vezetője. 2008-tól a Profitexpert Számítástechnikai Kft. fejlesztési vezetője, fejlesztési projektek projektmenedzsere. Fő műszaki területei: otthoni egészség gondozás az internet felhasználásával, járműkövetés, személy követés szabadban és zárt térben. 2017-től a Kft. otthoni kapnográf szenzor fejlesztési projektjének vezetője. 2022-től az Albacomp állat és humán egészségügyi fejlesztési projektjeinek résztvevője. Jelenleg is közreműködik az otthoni egészségügyi eszköz és szoftver fejlesztésekben.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Imre Géza

1940-ben Szegeden született

2015-ben aranydiplomában részesült.

Érettségi után két évig a Magyar Postánál volt műszaki tanuló és 1960-ban híradástechnikai műszerészi szakmunkásvizsgát tett. Ezt követően, rögtön a BME Villamosmérnöki Karán folytatta tanulmányait, 1965-ben diplomázott. Már tanulmányai alatt is a Telefongyár ösztöndíjasa volt, így a végzés után ott kezdett dolgozni. Közel tíz évig üzemmérnök, majd gazdasági vezető volt az átviteltechnikai berendezések végtermék-kibocsájtó részlegében. Így alapos ismereteket szerzett az akkori gyártmányválaszték legapróbb részleteiig. Ezen ismerteket kamatoztathatta egy váltást követően a gyár szolgáltatást végző részlegénél, az ún. külső szerelési területen. Egyes nagy távközlési beruházások (Posta-Matáv stb.) lebonyolításában irányító, ellenőrző munkát végezett a szimmetrikus, és a koaxiális kábelben üzemelő berendezések kapcsán. Az új gyártmányok mintaberendezéseinek, rendszereinek telepítései és mérései során szoros kapcsolatot tartott a fejlesztést végző kollégáival. Ezen munkák alapján kaptak bel- és külföldön a felügyeleti szerveiktől rendszerbe vételi engedélyt az egyes távközlési cégek. Műszaki szakértőként többször dolgozott Bulgáriában, Csehszlovákiában, Üzbegisztánban, valamint Algériában, Líbiában és Kínában. Profilváltást jelentett a kilencvenes évektől a Siemens optikai távközlési rendszereinek a beérkezése (PDH, SDH), melyek kapcsán megközelítőleg hasonló feladatokat látott el. 2002-ben Siemens dolgozóként ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ipolyi István

1941-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

Diplomatervének megvédése után a Magyar Kábel Műveknél (MKM), amelynek társadalmi ösztöndíjasa volt kezdte mérnöki tevékenységét. 1984-től nyugdíjba vonulásáig a Posta Kísérleti Intézetben, amelynek későbbi neve MATÁV PKI Távközlési Intézet, dolgozott. Az MKM-nél az ipari gyakorlat megszerzése után a kábelek és vezetékek fejlesztése volt a speciális területe. Irányításával készült a távközlésben jelenleg használatos kábelek és vezetékek kifejlesztése. Ezek közül a legjelentősebb a vazelintöltésű kábelgyártmánycsalád elkészítése volt. A PKI-ban elkészítette a mai napig érvényes kábelek (beleértve az optikai kábeleket is) és vezetékek szabványosítását. A Hírközlési Főfelügyelet kihelyezett laboratóriumának vezetőjeként bevizsgálásuk eredményeként javasolta a magyar hírközlési hálózatban beépíthető távközlési építőelemek engedélyezését. Feladata volt a hálózati elemek és építmények technológiai utasításának elvégzése, illetve elvégztetése. Munkatársaival komplett hálózatokra és a hálózati elemekre készített nemzetközi tendereket. A beérkezett tenderek műszaki kiértékelése is az irányításával történt. A Magyar Szabványügyi Hivatal Kábeles Szakcsoport tagjaként a nemzetközi és hazai szabványosításban hasznosította ismereteit. Több hazai és külföldi konferencián előadóként vett részt. A BME Mérnöktovábbképző Intézet szervezésében vizsgaköteles előadássorozatot tartott hírközlési kábelek és vezetékek témakörben. A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület és a Hírközlési Főfelügyelet szakértői engedélyét megkapta távközlési hálózattechnológiára és vezetékes átviteltechnika szakterületekre. Számos szakcikket és kiadványt készített. Több szabadalmi oklevél tulajdonosa.

Hét alkalommal kapta meg a Kiváló Ifjú Mérnök címet, munkájáért Kiváló Dolgozó és Vezérigazgatói oklevelet kapott, valamint többször „Távközlésért” Alkotói Díjban részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jármái Ferenc

1940-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

A műszer- és szabályozástechnika szakon végzett a Magyar Optikai Művek (MOM) társadalmi ösztöndíjával, így az egyetem befejezése után 1965-ben a MOM-ban kezdett dolgozni. Nagy fordulatszámmal forgó (70000/perc) laboratóriumi centrifugák elektronikájával, majd speciális digitális készülékek fejlesztésével foglalkozott. Ezt a tevékenységét három szabadalom szabadalomtársaként zárta. 1971-ben elvégezte a BME félvezető digitális elektronikai szakmérnöki szakot. 1971–1973-ig, az INFELOR Rendszertechnikai Vállalatnál dolgozott számítógép-periféria hardverfejlesztésen. 1973-tól pályáját a felsőoktatásban folytatta. A Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán, majd a 2000. január 1-vel a három budapesti műszaki főiskolából megalakult Budapesti Műszaki Főiskola (BMF) Kandó Kálmán Villamosmérnöki Karán oktatott. 1987-ben megvédte egyetemi disszertációját Számítógépes folyamatirányítás szaktudományból. 1988-ban kinevezték főiskolai docensnek. Oktatási tevékenysége során kidolgozta a Számítógépek ipari alkalmazása tárgyat (1974), majd erre alapozva a Digitális Irányítási ágazatot, amely 1976 – 2000-ig került meghirdetésre. Tárgyfelelősként oktatott Automatika, Digitális Irányítási rendszerek, Létesítmény és közmű automatizálás, Valós idejű rendszerek című tárgyakat. Jelentősebb mérnöki munkái ipari szerződéses megbízásokhoz kötődtek, programozható vezérlőkészülékek és szimulációs eszközök fejlesztése területen. 1994–2005 között a Kandó Főiskolán főigazgató-helyettesi megbízást kapott. Részt vett a kreditrendszer kari anyagainak kidolgozásában, a BSc képzés előkészítésében (2005). Feladata volt a Kandó Főiskola, majd a Kar akkreditációs anyagainak összeállítása. 2010-ben ment nyugdíjba. Óraadói tevékenységet 2017-ig folytatott.

Munkája elismeréséül 1981-ben Miniszteri dicséretben részesült, 1997-ben Apáczai-díjat, 2006-ban a Magyar Felsőoktatásért Emlékplakettet kapott, továbbá Rektori, Főigazgatói, Dékáni dicséretben részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kartali László

1935-ben született Budapesten.

2015-ben aranydiplomában részesült.

1954 őszéig a Ganz Vagon- és Gépgyár Motorgyártás gyáregységében dolgozott fűrés gépmunkásként. 1954-ben felvették a Gábor Áron Tüzér Technikus Tisztiiskolára, melyet 1957-ben végzett el. 1960-ig a lövészezrednél dolgozott ezred-technikusi beosztásban. 1960-ban felvették a BME Villamosmérnöki Karára a Híradástechnika Szakra, ahol 1965-ben védte meg a diplomáját. A keszthelyi légvédelmi tüzérezredhez került ezred-lokátor mérnöki beosztásba. Az ezred felderítő-, valamint célkövető lokátorainak javítása, valamint technikai karbantartásának irányítása volt a feladata. 1973-74-ben a Szovjetunióban a légvédelmi rakétarendszerek területén szakmérnöki képzést kapott. 1976-ban részt vett a szolgálati ág főnökeként az ezred légvédelmi rakétarendszerre való átfegyverzésében. 1977-ben kinevezték a győri légvédelmi tüzérezredhez parancsnok technikai helyettesnek, ahol a rakéta-technikai eszközök vételezését, majd rendszerbeállítását szervezte és irányította. 1979-ben áthelyezték a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola Légvédelmi Rakéta Szaktanszékére tanári beosztásba. A légvédelmi rakéta, az indítóállvány és a felderítő-rávezető lokátor felépítését, működését, valamint technikai kiszolgálását oktatta. 1986-tól a Haditechnikai Intézet Egységesítési és Szabványosítási Osztályán a magyar katonai szabványok kidolgozásának, a KGST katonai szabványok honosításának irányításában vett részt, közben elvégezte a Magyar Szabványügyi Hivatal Szabványügyintézői tanfolyamát. 1989-ben mérnök alezredesként nyugállományba ment.

Szolgálati során több jutalomban (köztük Honvédelmi Miniszteri), valamint kitüntetésben pl. Haza Szolgálatáért ezüst és arany kitüntetésben részesült két alkalommal.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kengyel Miklós

1943-ban született Kaposváron

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965-ben végezte el a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer szakát, 1978-ban ugyanott Digitális rendszertervezői szakmérnök diplomát szerzett. Munkahelyei: 1960 nyara Magyar Optikai Művek (MOM), 1965–1991 Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet (ELGI), 1991–2006: Magyar Távközlési Vállalat (MATÁV). Szakmai tevékenységének helyszínei az ELGI-nél: Szeizmikus és Számítástechnikai Főosztály, Műszerfejlesztő Osztály Digitális Labor. Feladatai: terepi digitális szeizmikus mérőberendezés 21 csatornás digitális mágnesszalagos egységének fejlesztése, együttműködés a Mechanikai Laborral; a mágnesszalagos egység Minszk 32 típusú számítógéphez történő illesztése; az R-10 Videoton számítógép vezérelte szeizmikus real-time mérő és feldolgozó rendszer, DMA-s vezérlő-illesztő egységeit fejlesztő csoport; a szeizmikus mérő és feldolgozó rendszer fekete-tengeri és szi-bériai bevezetésének helyszíni irányítása, kis sorozatú gyártása, helyszíni átadása; az OMFb témacsoport vezetőjeként bányák szeizmikus rezgéseinek méréséhez gépkocsiba telepített real-time mérő és feldolgozó rendszer fejlesztése; az ELGI 80 fős Kísérleti Üzemegységének vezetőjeként szeizmikus és geoelektromos mérőberendezések, karotázs mérőszondák kis sorozatú gyártása; az ELGI SzSzFO-n a főosztályvezető szeizmikus műszerek fejlesztési tanácsadója. 1991–1995 között a MATÁV Távközlési Informatikai Központban számítástechnikai osztályvezető a Központ Projekt Menedzsment szervezetének vezetője. Feladata a számítástechnikai rendszerszervezők, szoftverfejlesztők és a Matáv hálózatfejlesztő teamjeinek vezetése volt. 1995–2003 között a MATÁV-ban a Managed Leased Line Network termékcsalád vezető termékmenedzsere volt. 2003–2006 között a MATÁV üzleti kommunikációs termékek fejlesztése, menedzselése tanácsadó nyugdíjasként.

Kitüntetései: a Központi Földtani Hivatal elnökének „ELNÖKI DICSÉRET” (1969), a Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója (1971), Kiváló Munkáért (1982) kitüntető jelvény adományozása.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kleyer Attila

1938-ban született Budapesten.

2015-ben aranydiplomában részesült.

A BME Villamosmérnöki Karon tanulmányait ORION ösztöndíjasként kezdte, majd a III. évfolyam befejezését követően a Magyar Néphadsereg ösztöndíjára váltott át. Első beosztása ezért egy vidéki alakulatnál a híradó műhely vezetője lett. Az egyetemi tanulmányai előtt sorkatona nem volt, ezért 1967-ben féléves, nappali tagozatos elméleti katonai kiképzésen vett részt a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián. 1968-ban meghívást kapott az akkor alakuló Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola Villamosságtan Tanszékére tanári beosztásba. A beosztása miatt elvárás volt az ML Esti Egyetem Pedagógiai Tagozatának elvégzése, amelynek 1969-1972 között eleget tett, 1972-ben államvizsgázott. A főiskolán több tantárgyat tanított és részt vett a hallgatók Tudományos Diákköri Konferenciára történő felkészítésében. Ennek eredményeként a későbbiekben felkérést kapott több országos TDK bíráló bizottságában való részvételre (Esztergom, Sáropatak, Szentendre). 1974-ben vették fel és kezdte el tanulmányait a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Mérnök-közgazdász Tagozat Ipari Szakán. Diplomavédést követően okleveles ipari közgazdász mérnök lett. Tanulmányai során ismerte meg a korszerű értékelemzés tudományát és vett részt néhány feladat gyakorlati megvalósításában. 10 éves tanári munkát követően 1978-ban megbízták a Főiskola oktatástechnikai szervezetének kidolgozásával, majd létrehozásával, vezetésével. 1988-ban meghívást kapott az MN Haditechnikai Intézetbe a Műszaki-közgazdasági Osztály vezetésére, ahonnan 1992-ben vonulhatott kedvezményes nyugállományba. Ezt követően egy kiállítást tervező és kivitelező vállalkozásnál dolgozott 2008-ig. Kiállítási pavilonok elektromos hálózatának tervezése, építési tervdokumentációk összeállítása és engedélyeztetése feladatkörben foglalkoztatták.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Klug László

1941-ben született Szegeden

2015-ben aranydiplomában részesült.

Az egyetem befejezését követően 1965-től a Magyar Néphadsereg mérnök tisztjeként híradó haditechnikai szakterületen dolgozott. 1965–1972 között a Honvédelmi Minisztérium alárendeltségébe tartozó híradó zászlóalj üzemeltető mérnöke és a középjavító műhely parancsnokaként mikrohullámú rádiórelés és vezetékes sokcsatornás mobil katonai hírbereendezéseket üzemeltetett, illetve ezek bázisán tervezett meghatározott követelmények alapján mobil híradó összeköttetések, hálózatokat. 1972–1989 között az MN Híradó Főnökség Anyagi és Technikai Tervező Osztályának tervező főosztály vezetője, majd mérnök főosztály vezetője volt. Fő feladata volt a mobil katonai híradó eszközök fejlesztése a Haditechnikai Intézettel együttműködésben, műszaki követelmények kidolgozása és meghatározása, valamint mobil hírközpont elemek beépítésének irányítása. Közreműködött a katonai híradó eszközök fejlesztésének nemzetközi egységesítési munkáiban, irányította a híradó haditechnikai eszközök rendszeresítésével kapcsolatos feladatokat és külön feladatként végezte a híradó szakterület katonai szabványosítási feladatait. Tudományos tevékenysége keretében a Honvédelem című folyóiratban az optikai híradás katonai alkalmazásáról, fejlesztési helyzetéről és irányairól szóló cikke jelent meg. 1989-től nyugdíjazásáig e feladatokat a honvédség szervezeti rendjének változása miatt az MH Elektronikai Szolgálatfőnökség tervező főosztály vezetőjeként folytatta, amely azonban fokozatosan megváltozott és a híradó szakterület költségvetési tervező és gazdálkodó főosztály vezetője lett. E feladatkör ellátására még nyugdíjazását követően is felkérték és megbízták vele.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kónya Ferenc

1941-ben született Tiszasülyön

2015-ben aranydiplomában részesült.

Középiskolai tanulmányait a szolnoki Verseyhy Ferenc Általános Gimnáziumban végezte, 1959-ben érettségizett. Érettségit követően a Csepeli Vasműnél dolgozott segédmunkásként 1959–1960 között, mivel az egyetemi jelentkezését a középiskola politikai okok miatt nem támogatta. 1960–1965 között a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának hallgatója. Az egyetem befejezése után a Dunai Kőolajipari Vállalat Technológiai Főosztályán műszer – automatika mérnöki beosztása volt. Mellékállásban a Nehézipari Minisztérium Dokumentációs Központjának (NIMDOK) műszaki fordítója és lektora (1967–1977). Ezt követően a Tiszai Kőolajipari Vállalat Budapesti Kirendeltségének irodavezetője (1973 –1974), majd 1974–1976 között a Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalatnál tervezőmérnök. 1976–1982 között külkereskedelmi üzletkötő az Industriál exportcégnél. Felsőfokú nyelvvizsgái: orosz, angol és német, vizsga nélkül spanyol és arab. 1982-ben családotól disszidált az NSZK-ba, ahol politikai menedékjogot kapott. Először a Stadtwerke Wolfsburgnál dolgozott (1983–1985) és meleg- és hidegvízórák hatósági hitelesítése volt a feladata, majd a Ruhrgas AG- hez került és Waidhausban az NSZK-ba érkező orosz import gáz mérésért és elszámolásáért volt felelős mérnök a Soyusgasexport, a Transgas és a Gas de France helyi képviselőivel együttműködve. (1985–1993). 1995– ben hegesztő mérnöki oklevelet szerzett Münchenben. Nyugdíjazásáig (2006), a Ruhrgas AG, majd az EON – nál (Rothenstadt) dolgozott, ahol a nagyfogyasztók és városi művek gázfogadó állomásainak (MEGAL, Bayerngas, EWAG, FGN) mérés technikai ellenőrzése volt a feladata Passautól - Würzburgig.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Madarász György Attila

a műszaki tudomány kandidátusa

1941-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán az erősáramú szakon 1965-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet. 1972-ben műszaki egyetemi doktori, 1983-ban kandidátusi fokozatot szerzett, majd 1995-ben doktor PhD címet nyert. Az erősáramú villamos mérnökképzésben a villamos gép- és készülék szak kialakításában úttörő szerepet játszott. Egyetemi előadásokat tartott magyar és angol nyelven. Számos egyetemi és főiskolai jegyzet, szakkönyv szerzője, illetve társszerzője. 1965–1992 között a Budapesti Műszaki Egyetem Villamos-mérnöki Karán oktató. 1977–1989 között a Villamos készülékek és Berendezések osztályvezető docense. 1992–1998 között a Ganz Ansaldo Villamossági Rt. műszaki-tudományos szaktanácsadója. 1998-2000 között az ABB Energir Kft. szaktanácsadója. 2000–2014 között a Hyundai Technologies Center Hungary Kft. fejlesztési igazgatója, 2011-től szaktanácsadója. Vezetésével kifejlesztett nagyfeszültségű SF6 gázszigetelésű villamos kapcsoló-berendezések százai üzemelnek az amerikai kontinensen, valamint közel- és távol keleti országokban. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 1965 óta tagja. Kezdetől fogva rész vesz munkabizottságok, konferenciák szervezésében és vezetésében. 1990–2004 között a Villamos gép-, készülék és berendezés szakosztály alelnöke, majd 2004-től elnöke. Tagja az „Elektrotechnika” szerkesztőbizottságának. 2007-től évente szervez szakmai nap néven konferenciákat. Rendszeresen publikál hazai és külföldi folyóiratokban. Hazai és külföldi konferenciákon rendszeresen tart előadásokat. 1984-től tagja az MTA köztestületének, 1996–2015 között pedig az MTA Elektrotechnikai Bizottságának. 1995-től tagja az IEEE-nek.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Márkus Miklós

1940-ben született Kiskunhalason.

2015-ben aranydiplomában részesült.

A gimnáziumi érettségi után 1959-től egy évig az ORION Rádió- és Villamossági Vállalatnál dolgozott. 1960-ban felvételt nyertem a BME Villamosmérnöki Karára, amit 1965-ben – ORION ösztöndíjasként – befejezett és 1965-ben – Hangszóró mágneses körének tervezése témában – diplomáját sikeresen megvédte. Az egyetem befejezése után az ORION-ban helyezkedett el és 1965-től 1997-ig, nyugdíjba vonulásáig ott dolgozott. Három évig a MEF műszaki osztályán, négy évig Gyáregységi MEO vezetőként, nyolc évig Gyáregységi műszaki vezetőként, kilenc évig Műszaki titkárként a műszaki ig. mellett, nyolc évig Propaganda és reklám osztályvezető munkakörben. 1969-ben Mérnök-tanári oklevelet szerzett. Az ORION-ban a különböző beosztásaiban más-más feladatai voltak. 1980-ig ezek minőségi ellenőrzési és gyártásfejlesztési területeket érintettek. Különösen jelentős volt az ORION hangsugárzó család kifejlesztése, és ennek a korszerű gyártási feltételeinek megteremtése. Így került személyes kapcsolatba is a Nyugat-Berlini Isophon és a Győri Graboplaszt cégekkel. A SEL kooperáción keresztül beindult az ORION színes TV gyártása, amelyben műszaki vezetőként fontos és érdekes feladatokat oldottak meg mérnök kollégáival. 1980 után műszaki titkárként főleg vállalati szervezési feladatai voltak, és a Műszaki és Gazdasági Bizottság tagjaként is a műszaki igazgatóság munkáját segítette. 1989-től Propaganda és Reklám osztályvezetőként az ORION külsős kapcsolataiért (Rádió, TV, újságok stb.), valamint a belföldi (BNV stb.) és külföldi vásárokon való megjelenésért volt felelős. Ezeket képviselték és mutatták be az ORION közszükségleti profilját (TV, Rádió stb.) és a professzionális termékeket (mikrohullámú berendezések) részben önállóan, illetve a HTE-vel közösen is.

Több „Vállalati Kiváló dolgozó” kitüntetéssel rendelkezik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mikics László

1942-ben született Tatabányán

2015-ben aranydiplomában részesült.

1960-ban technikus oklevelet szerzett a Budapesti Villamosenergiaipari Technikumban, majd 1960-tól 1965-ig a BME Villamosmérnöki Karán híradástechnikát tanult. 1969–1971 között átviteltechnikai szakmérnöki tanfolyamon vett részt és szerzett szakmérnöki oklevelet. 1965 és 1998 között a BHG HV, később BHG Híradástechnikai Rt-nél dolgozott különböző beosztásokban. Az első 25 évben a gyártmányfejlesztés területén az elektronikus vezérlésű, majd teljesen elektronikus telefonközpontok (ECR, QA, EP, EH központ-családok) kidolgozásában vett részt. A termékek rendszertechnikai és áramköri fejlesztése mellett jelentős munkát fordított a korszerű konstrukciók és elektronikus tervezési és gyártási technológiák kidolgozására és meghonosítására. Több szolgálati szabadalom, kiváló újító és kiváló feltaláló kitüntetések jelzik az eredményeket. 1976-ban főkonstruktor, 1978-ban a BHG Fejlesztési Intézet igazgatóhelyettese, 1982-től igazgatója. A BHG FI-ben sikeresen integrálta a kapcsolástechnikai, az adás- és vételtechnikai fejlesztéseket és elérte, hogy a kísérleti/félüzemi körülmények között megérett termékek kerüljenek sorozatgyártásba. 1990-ben a vállalat vezérigazgatójává választották. Sikeres vállalati konszolidációt követően a BHG a magyar híradástechnikai nagyipar egyetlen gyártóvállalataként a 90-es évek végéig működőképes maradt. A Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület munkájába egyetemi hallgatóként kapcsolódott be, tevékenységét 1984-ben Puskás Tivadar díjjal ismerték el. 1999-ben a TEMIC Hungary Kft.-nél autóelektronikai gyártásban folytatta mérnöki tevékenységét, több területen vállalt vezetői feladatokat, gyárigazgatóként logisztikai, minőség-biztosítási, gyártásszervezési, kooperációs területeken bővítette ismereteit. 2003-tól a Phoenix Mecano Kecskemét Kft.-nél profitcentrum-vezetőként, 2008-tól 2011-ig tanácsadóként segítette a vállalat eredményes működését. A minél tökéletesebb vevőkiszolgálást rugalmas gyártócellák kialakításával, korszerű gyártás-szervezéssel és hazai beszállítók bevonásával érte el.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Imre

1942-ben született Budapesten

Gimnáziumi érettségi után 1960-ban felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, ahol a szakosodás után a híradástechnikai szakon szerzett oklevelet 1965-ben. Első munkahelye a budapesti Landler Jenő Gép-és Híradásipari Technikum volt, ahol mérnök tanári munkakört látott el. 1970-ben mérnök tanári oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán. 1969-től kezdve a Villamos Automatika Intézetben (VILATI) dolgozott hardver-fejlesztő mérnökként. 1973-ban a középfokú szakképzésért felelős Kohó- és Gépipari Minisztérium (KGM) döntése alapján két iskolában kísérleti jelleggel bevezeti a számítástechnikai oktatást. Ezen iskolák egyike volt a Landler Technikum, amely közben – a technikumok országos megszüntetésével – szakközépiskolává alakult. Ekkor – az iskola igazgatójának személyes kérésére - mint a szakmában is jártas mérnök, visszatért a Landlerbe. Tekintettel arra, hogy a két iskola tanárai közül ő volt az egyetlen, aki hardveres tudással rendelkezett, kiemelkedő szerepe volt a beindított 612-es számú Számítástechnikai műszerész szakma tartalmának meghatározásában. Ekkortól az oktatásban hardver és szoftver ismeretek tanáraként és az oktatás szervezésében országos vezető szaktanácsadóként dolgozott. Számos könyvön szerepel a neve szerzőként: Digitális számítógépek I., II., Finommechanikai elemek II, Számítástechnika I. (a közgazdasági szakközépiskolák számára), Számítástechnikai alapismeretek a műszaki szakközépiskolák számára, Programozási alapismeretek és alapgyakorlatok, Informatikai kifejezések lexikona, stb. 1993-ban IIASA-Shiba egyéni első díjat nyert tanulmányával alapozta meg a minőségbiztosítási/minőségirányítási ismeretek oktatását több mint 180 szakmában. A tantárgy tantervét és négy kiadást megélt tankönyvét is ő írta. 2000-ben Minőség szabályozási szakmérnök oklevelet szerzett a BME-n. Jelenleg is tanít a BMSZC Újpesti Két Tanítási Nyelvű Műszaki Technikumában.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagypál Gábor

1940-ben született Budapesten

1963-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú gépes szakán, de diplomavédése 1965-ben történt. 1963–1991 között a Villamos Automatika Intézet Hajtástervezési Főosztályán dolgozott, 1965-től mint főtervező, majd főosztályvezető. Szakterülete: nagy ipari berendezések komplett szabályozó rendszerének tervezése volt. Ennek során kenyérgyárak, malmok, silórendszerek tervezési munkáját vezette és részt vett a berendezések hazai, ill. külföldi (Csehszlovákia, Algéria) üzembehelyezésében. Olaj- és gázégő biztonsági berendezésének tervezése után meghívást kapott az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület Automatika Szakbizottságába. 1970-től az Ipari Minisztériumtól szakértői engedélyt kapott. 1980-ban a magyar–dán–angol együttműködésben készült gusai (Nigériában) duzzasztómű és szivattyútelep tervezési munkáit vezette. Német rendelésre több ipari berendezés, köztük a SKET-Magdeburg cég kábelgépeinek számítógépes irányítóberendezését tervezte. Részt vett az Autókut-Vilati együttműködés keretében szovjet megrendelésre készült motorvizsgáló próbapad rendszerek tervezésében. 1991-től 2014-ig meghívásra az AVL-List GmbH (Graz, Austria) magyarországi képviselője volt. Néhány diagnosztikai berendezés tervezésén és hazai gyártásán kívül, fő feladata a motordiagnosztikában vezető szerepet betöltő cég hazai autógyárakkal, ill. egyetemekkel kialakított kapcsolata volt. A tulajdonos kérésére az AVL-Zöllner GmbH képviseletét ellátva, megszervezte a hajómotorok diagnosztikálását végző hidraulikus motorvizsgáló próbapadok öntési, megmunkálási és szerelési munkálatait. A berendezések Dél-Koreába, az Egyesült Államokba, Kínába és Olaszországba lettek szállítva.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Németh Gábor

1941-ben született Mosonmagyaróváron.

2020-ban aranydiplomában részesült.

1965-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet a Budapest Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, híradástechnikai szakon. Doktori értekezését 1968-ban védte meg. Tudományos publikációinak száma jóval 100 fölött van. 1965-től 2006-ig a Budapesti Műszaki Egyetem oktatója volt. Jelenleg Párhuzamos architektúrák címmel doktori tárgyat ad elő a Budapest Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Karán. Számos tudományos konferenciának és folyóiratnak volt tudományos bizottsági tagja. Társvezetője volt osztrák, olasz, német, horvát és magyar számításelméleti kutató-csoportnak. Vendégprofesszor volt Ausztriában, Finnországban, Franciaországban és Horvátországban.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nyikos Ambrus

1942-ben született Sarkadon.

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965-ben a diploma megszerzése után a Magyar Honvédség egyik javító bázisán dolgozott, ahol elektronikai berendezések javításával foglalkozott. Először mint bemérő mérnök, a későbbiekben, mint üzemvezető. 1970-ben mikrohullámú szakmérnöki diplomát szerzett és az itt szerzett tudást jól tudta használni a munkája során. 1975-től új beosztásba került, a magyar iparnak a honvédség, illetve export számára gyártott elektronikai, optikai fegyverzeti eszközeinek minőségbiztosításával és átvételével foglalkozott mint alosztályvezető. 1984-től a Magyar Honvédség Haditechnikai Intézetébe került mint kutató témavezető, illetve, mint Kutatási Osztályvezető helyettes. Ebből a beosztásából 1997-ben vonult nyugdíjba. Több optikai lőfegyverirányzással kapcsolatos szabadalma van. Jelenleg is tagja a Magyar Feltalálók Egyesületének. 1991-ben szakközgazdászdiplomát szerzett a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen Vállalati Komplex Szervezés, Vezetés Szakon. 1993-ban német nyelvből – középfokú katonai szakmai anyaggal bővített – állami nyelvvizsgát tett.

1986-ban megkapta a bronz fokozatú kiváló újíto Miniszteri kitüntetést.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papanek Ernő

1940-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

1958-ban érettségi vizsgát tett a budapesti József Attila Gimnáziumban. 1965-ben diplomát szerzett a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán, majd ugyanott 1971-ben irányítástechnikai szakmérnöki diplomát szerzett. 1989-ben mérnökszakértő lett két témakörben. 1965 és 1989 között társszerzőkkel 3 szolgálati szabadalomra kapott oltalmat. 1965-től a Ganz Villamossági Műveknél dolgozott tervezőmérnökként. Szakterülete az erőműi nagy turbógenerátorok gerjesztés-szabályozása, majd a 70-es évek második felétől ipari folyamatirányítási rendszerek tervezése volt. Üveggyári mérlegelő rendszerek, vasúti és elővárosi vasúti forgalomirányítási rendszerek, szennyvíztisztító rendszerek, automatikus öntöző rendszerek és folyamatirányító berendezések tervezését és üzembe helyezését végezte. Mindkét szakterületnél a fejlesztési és tervezési munkán túl a próbatermi ellenőrzésen át a helyszíni üzembe helyezésig tartó munkát végezte. 1988-ban a Paksi Atomerőmű részére generátor-monitoring rendszert tervezett. 1989-től másfél évig az UNIGANZ Kft. műszaki főmérnökeként mérőrendszereket és riasztókat tervezett. 1990-től nyugdíjazásáig a Dunamenti Erőműben dolgozott mint önálló mérnök.

1988-ban Mechwart András műszaki alkotói díjat kapott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Perjési József

1942-ben született Szegeden

2015-ben aranydiplomában részesült.

A BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán végzett 1965-ben, az akkor még létező Magyar Kábel Művek társadalmi ösztöndíjasaként. 1970-ig az ösztöndíjat nyújtó nagyvállalat budapesti központjában, illetve szegedi gyáregységben technológusként, gyártmányfejlesztőként és a műszaki csoport vezetőjeként dolgozott. 1970 –1988 között a Csongrád megyei államigazgatásban dolgozott. Szakterülete a területi tervezés és fejlesztés volt. Társadalmi megbízatásban 1977–1982 között az akkor szerveződő Magyar Kereskedelmi Kamara területi szervezetének volt a vezetője. 1989-ben kinevezték az OTP Bank Csongrád megyei igazgatójává. 1998-tól a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem gazdasági-műszaki főigazgatója, az egyetemek összevonását követően a Szegedi Tudományegyetem megbízott főigazgatója. 2002-től Budapesti Jahn Ferenc Kórház gazdasági igazgatója két évig, majd nyugállományba helyezéséig a Szegedi Szakrendelőben látott el hasonló beosztást. 2005–2017 között, amíg egészségi állapota lehetővé tette a családi tulajdonú követeléskezelő vállalkozásban hasznosította közgazdasági tapasztalatait. 1966-ban Moszkvában gyarapította szakismeretét. A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen 1972-ben sikeresen védte meg diplomamunkáját, mérnök-közgazdász oklevél birtokosa. 1989-ben területi tervezés és -fejlesztés témakörben védte meg egyetemi doktori értekezését. 1967–1989 között a Gépipari Tudományos Egyesület tagja, három cikluson keresztül a Csongrád megyei szervezet vezetőségében dolgozott. 1989-ben részt vett a Rotary mozgalom hazai újjászervezésében, a szegedi klub alapító tagja.

Munka Érdemrend ezüst fokozata, Honvédelmi Érdemérem és a Kiváló Újító aranyérem kitüntetések birtokosa.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rendes Ferenc

1941-ben született Császtán.

2015-ben aranydiplomában részesült.

A pécsi Zipernowszky Károly Gépipari Technikum Erősáramú Ipari Tagozatán 1960-ban erősáramú ipari technikus oklevelet szerzett. 1960-tól 1965-ig a BME Villamosmérnöki Karának hallgatója volt és 1965 őszén okleveles villamosmérnök lett. Első munkahelye a Villamos Automatika Intézetnél volt, ahol tervezőként helyezkedett el. Kezdő mérnökként itt tanulhatta meg kisebb munkák elvégzésével a tervezői „szakmát”, amiért most is hála-san gondol az idősebb kollégákra. Önálló nagyobb munkákat a második évtől kapott a szovjet vegyi programban, amikor 24 et/év - 600 et/év kapacitású festékgyárak erősáramú berendezéseit tervezték és szállították. Következett a mezőgazdasági feldolgozó ipar, amikor Algériába malmokat, Csehszlovákiába és Bulgáriába kenyérgyárakat tervezett. Hazai munkája eközben a Ganz-Mávag különböző teljesítményű szükségáramforrásainak automatizálása lett. Legjelentősebb ezek között a Paksi Atomerőmű III-IV-es blokk reaktorhűtő szivattyúk szükségáramforrásai voltak. 1982-től három kollégájával másodállásban vállalkozók lettek. Terveztek és kiviteleztek. Mezőgazdasági gyorszáritókat újítottak fel alma, törköly száritásra, kőfeldolgozó üzemet szállítottak Líbiába. 1989-ben kilépett a VILATI-tól, megalapította az ENNO GMK-t, majd 1991-ben az ENNO-Sys Mérnöki Iroda Kft.-t, melynek jelenleg is ügyvezetője. 1992-től több állás nélkül maradt VILATI-s kollégája támogatta a munkájával (tervezők, programozók, szerelők). Komplet kivitelezéseket vállaltak a tervezéstől az üzembe helyezésig, főleg az ammóniás hűtőiparban, ahol kisebb nagyobb felújítások mellett zöldmezős beruházások villamos kivitelezését is elvégezték (Zalahús, Zimbo, Frigoérd, Algida jégkrémgyár stb.). Különleges munka volt az Észak-Cipruson épült 2x60 MW-os erőmű (Siemens) blackstart szükségáramforrásának tervezése és kivitelezése. A vállalkozás csökkentett létszámmal vezetésével ma is működik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Romhányi Csaba

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

A VIDEOTON ösztöndíjasaként Székesfehérváron kezdett dolgozni a Televízió Gyáregység Gyártástervezési Főosztályán. Amikor Budapesten megalakult a VIDEOTON Távlati Fejlesztési Laboratóriuma, alapító tagként az elsők között kapcsolódott be a magyarországi színestelevízió-fejlesztésbe. A tervezőmérnöki munka közben digitálistechikai szakmérnöki diplomát szerzett, majd a VIDEOTON Fejlesztési Intézetében dolgozott tovább beosztott-, majd vezetőtervezőként. Munkatársaival real-time rendszerek és egyéb speciális hardver berendezések fejlesztésével és gyártásba vitelével segítette elő a gyár exportját. Munkájához tartozott ezen berendezések helyszíni installációja, a karbantartás és szervizelés megszervezése. Számos alkalommal dolgozott külföldön is kiküldöttként, főleg a szovjet területen. Időközben aktív tevékenysége során megszerezte a műszaki szakértői tevékenység végzésére jogosító engedélyeket is. 1991-ben a VIDEOTON Fejlesztési Intézetének megszűnésekor szakterületet váltott, bankbiztonsági és vagyonvédelmi területre képezte át magát, valamint tűzvédelmi tervezői szakvizsgát tett. Saját vállalkozást indított és vagyonvédelmi rendszertervek, ajánlatok készítésével, továbbá az általa tervezett tűzjelző rendszerek szakhatósági engedélyeztetésével foglalkozott. Szükség esetén részt vett a vagyonvédelmi rendszerek telepítésében és karbantartásában is. 1994-től a Budapest Bank Rt. Bankbiztonsági Főosztályára hívták, ahol a Biztonságtechnikai Osztály vezetőjeként az új bankfiókok biztonságtechnikai kialakításával, a fiókhálózat video- és riasztórendszereinek üzemeltetését és ellenőrzését vezette. 1998-tól a Budapest Bank Security és IT Sourcing stratégiai munkatársa lett, feladata volt többek között az ORACLE SSP5 PRODUCTION rendszer és a GE SELECTION rendszerek alkalmazása a digitalizált beszerzési folyamatoknál, a bankfiókokban szükséges IT- és security rendszerekkel kapcsolatos tendereztetési folyamatok lebonyolítása. 2003-tól nyugdíjas, saját vállalkozásában a lehetőségek szerint tevékenykedik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sárdy György

1941-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

1959-ben végzett a Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban. Ezt követően a Magyar Televíziónál dolgozott. 1960 –1965 között a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szak hallgatója volt. 1965 őszén a szolnoki TVM-nél vállalt munkát, műszerészek művezetőjeként dolgozott. Abban az időben a nehézszerkezetgyártó iparba sok pénz áramlott, így a Vállalat a legmodernebb műszerekkel, pneumatikus és villamos automatikákkal volt felszerelve. Feladatuk a folyamatos üzem biztosítása volt: TMK. Minden olyan, amit a műszerszakon lehetett volna elsajátítani, vagy ott sem. Rengeteget tanult, azt is, mit jelent az ipari környezet. 1976-ban Budapesten a Gáztechnikai Kutatóintézetnél helyezkedett el. Részt vett az Intézetnél folyó különféle fejlesztésekben. 1982-ben áthelyezését kérte a VEIKI Tüzeléstechnikai részlegéhez. Az itt kikísérletezett gáz- és olajtüzelő berendezésekhez a vill. csoportnál állították elő a relés tüzelésvezérlőket. Később feladatul kapta, hogy tervezzen PLC-vel működő tüzelésvezérlőt. Abban az időben létezett már a piacon PLC-s tüzelésvezérlő, de drágán és devizáért. Eltért a szokásos hardver-redundáns felépítéstől. Az új elven működő tüzelésvezérlőt az Energiafelügyelet engedélyezte. Elsőként a Győrhőnél 4 db 50 MW-os, egyenként 12 égős kazánt szereltek fel ezzel a PLC-s vezérlővel. Az erkölcsi elavulásig működtek. Erre a munkájára felfigyelt a PLC-t gyártó FESTO (Stuttgart) cég, hiszen a PLC-inek új felhasználói területe keletkezett, és 1986-ban munkatársai közé hívta. Festosként számtalan magyarországi cégnél folyó automatizálási és folyamatirányítási projekt lebonyolításának részese volt (pl. a Győrhő kazánjainál). Továbbfejlesztették a biztonsági vezérlőt. 2001-ben vonult nyugdíjba. Ezután 2006-ig még több, sokszor különleges egyedi gép PLC-s vezérlését készítette el saját vállalkozásban.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el mértékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Selényi Endre

műszaki tudomány doktora, professor emeritus

1942-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965-ben kitüntetéses oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer és szabályozástechnika szakán. Munkahelye a diploma megszerzése óta egyfolytában a Műszer és Méréstechnika Tanszék (mai nevén Mesterséges Intelligencia és Rendszertechnika Tanszék). 1977-ben kandidátusi, 1986-ban műszaki tudomány doktora fokozatot szerzett. 1987 óta egyetemi tanár, 2013 óta Professor Emeritus. Kutatási területe kezdetben a digitális mérőműszerek területéhez kapcsolódott, ebből írta „Váltakozófeszültségű mérőhálózatok digitális kiegyenlítése” című kandidátusi értekezését. Később a nagy megbízhatóságú és hibátűrő informatikai rendszerek felé fordult, ebben a témában védte meg „A rendszerszintű önellenőrzés általánosítása” című akadémiai doktori értekezését. Oktatási területe a villamos mérés technikától indulva, a digitális mérés-technikán át, az automatikus tervező és ellenőrző rendszereken keresztül a nagy megbízhatóságú rendszerekig terjedt. Több, mint harminc különböző című egyetemi tantárgyat dolgozott ki, ezeket több, mint húszezer hallgató hallgatta. 1988–2007 között – három év kihagyással – tudományos dékánhelyettes volt. 1988–2007 között elnöke, ill. társelnöke volt a hazai informatikai felsőoktatást koordináló különböző bizottságoknak. 15 éven át vezette az Országos Tudományos Diákköri Tanács Informatikatudományi Szakbizottságát. Csapatmunkában megvalósított főbb műszaki alkotásai: automatikus áramváltó hitelesítő rendszer, Zagyva-Tarna vízgazdálkodási telemechanikai rendszer, mikroprocesszorok alkalmazástechnikai rendszere.

Főbb kitüntetései: Állami díj (1985, megosztva a mikroprocesszorok ipari elterjesztésért), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2007, a felsőoktatási informatikai képzés országos koordinálásért), az OTDT-től mestertanár emlékérem, a Villamosmérnöki Kartól Pro Facultate -díj, Kozma László emlékérem, a kari hallgatóktól az Év Oktatója elismerés.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Miklós Nándor

1942-ben született Marcaliban

2017-ben aranydiplomában részesült.

1960-ban nyert felvételt a Budapesti Műszaki Egyetemre, ahol 1965-ben szerzett diplomát a Villamosmérnöki Karon. Székesfehérváron, az akkori Villamossági, Televízió- és Rádiógyárban ösztöndíjasként állt munkába. Majd a jogutód VIDEOTON-ban dolgozott folyamatosan 37 éven át, különböző fejlesztőmérnöki és középvezetői beosztásokban. A mérnöki tervezőmunkának szinte minden műfajában jártasságot szerzett, az egyszerű áramkörfejlesztéstől a készülékeken át a komplex hírközlő állomások és rendszerek tervezéséig, az egyedi és a sorozatgyártás, illetve a polgári vagy a katonai rendeltetésű termékek tervezési és technológiai sajátosságai terén egyaránt. Kezdetben célműszerfejlesztőként dolgozott, majd a vállalat 1970-es átszervezésekor a katonai gyártmányok fejlesztésével foglalkozó osztályra került, ahol témafelelőse lett a szovjet licenc alapján akkor gyártásba került hordozható harcászati URH rádió adó-vevő tranzisztorizált változata kifejlesztésének. Ez a feladat akkor nemcsak a műszaki követelmények miatt képviselt jelentős kihívást, hanem azért is, mert az alkatrészbázis terén jelentős korlátok szűkítették a lehetőségeket. Végül a több éves munkát siker koronázta, a készüléket rendszeresítették a Varsói Szerződés tagállamaiban, és a vállalat több ezer példányt gyártott nemcsak belföldre, hanem exportra is. Ezután parancsnoki hírközlő állomások fejlesztésében vett részt, majd fontos szerepet kapott az 1980-as években a magyar híradástechnikai ipar jelentős exportját képező komplex rádió-felderítő és zavaró rendszerek fejlesztésében, gyártásában, külföldi átadásában, mint a rövidhullámú zavaró állomások témafelelőse.

A Kiváló Újító cím ezüst- és arany fokozatai mellett Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben is részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét

Dr. Száraz György

1942-ben született Berettyóújfaluban

2015-ben aranydiplomában részesült.

Tanulmányait követően a Vezetéknélküli Híradástechnika Tanszéken tanársegédként dolgozott. A Nemlineáris áramkörök, Erősítők, Híradástechnikai alkatrészek tárgyakat oktatva. A Nemlineáris áramkörök teljes gyakorlat anyagát ő állította össze. Ipari feladatai: közreműködés tranzisztorok nagyfrekvenciás paramétereit mérő készülék elkészítésében, személyhívó berendezés vevője típushibájának felderítése után sikerrel gyártható berendezés tervezése. 1969-től a Soproni Postaigazgatóság Fejlesztési Osztályán a távbeszélő központok prototípusának minősítése és műszaki átvétele volt a feladata. A Soproni Állami Gyermek Szívstanatórium orvosi műszer szakértője volt. Az Elektronika Átviteltechnikai Szövetkezet 1971-ben pályázatot írt ki pszofométer tervezésére. Pályázatát különdíjjal jutalmazták: a tervei és az általa elkészített mintapéldány alapján gyártották a műszer integrált áramkörös, aktív súlyozó szűrőit. 1974-ben bekapcsolódott a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet Elektronikus Főosztályán az integrált áramköröket vizsgáló, számítógép vezérlésű mérőautomaták tervezésébe és kivitelezésébe. Ehhez fűződik Nagysebességű, analóg feszültség komparátorok tervezése című egyetemi doktori értekezése. A Műszeripari Kutató Intézet Méréstechnikai Fejlesztő Vállalatnak egy 0,4 nsec átbillenési idejű, nagy alakhűségű, programozható impulzusgenerátort készített. 1989-ben ennél a vállalatnál hasznosította nsecos impulzustechnikai gyakorlatát. Fontosabb eredményeiről a Híradástechnika és az Elektronikai Technológia, Mikrotechnika című folyóiratokban számolt be. A Mérnöktovábbképző Intézet rendezésében 1978-ban Nanoszekundumos impulzustechnika címmel, mérési gyakorlatokkal kiegészített, előadássorozatot tartott, melyet kibővítve 1985-ben megismételt. 1991-től középiskolában számítástechnikát oktatott, rendszergazdai teendőket látott el nyugdíjazásáig.

Feltalálói tevékenységét az Ipari Minisztérium 1982-ben Kiváló Feltaláló bronz, majd 1985. és 1989. években arany fokozattal ismerte el.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Székely Szűcs Péter

1942-ben született Hódmezővásárhelyen

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán. A Videotonnak, illetve jogelődjének, a VTRGY-nek ösztönijasa volt, így munkáját a nagyvállalatnál gyártásfejlesztő-technológusként kezdte. 1965–1995 között a tv készülékgyártás megszűnéséig fő témája a nagyfesz. trafók gyártásának technologizálása és gyártásfejlesztése volt a helyben gyártott asztali és a hordozható tv készülékek vonatkozásában (kiöntéstechnika, lángállósági vizsgálatok, ellenőrző célműszerek, gyáregységek közötti áttelepítés előkészítése, koordinálása). Közben művelettervezés, gyártószalagok átszervezése, gazdaságossági számítások. Vállalatuk a hazai piac ellátása mellett exportált komplett és ún. kitekben (alkatrészekben és főszerelvényekben) szállított, az importáló által helyben összeszerelt készülékeket is. Részt vett az egyiptomi, görög, pakisztáni és kínai tv kit szállítások előkészítésében. Tagja volt az egyik egyiptomi típus gyártásindítási csapatának, majd 1974–1977 között a kairói El-Nasr TV gyárban műszaki képviselő volt. Ugyancsak részese volt a Karachiban létesített tv összeszerelő üzemben a szerelés beindításának. Tagja volt a Híradástechnikai Tudományos Egyesületnek (HTE), részt vett mérnöktovábbképző tanfolyamokon. 1985–1987 között másoddiplomát szerzett a Kandó Kálmán Főiskolán Mikroprocesszoros rendszerek témában. 1985-től felületszerelési technológia bevezetése: multiplace berendezés beszerzésének előkészítése, gyártásba vitele. 1988-2004 között Marconi gyártású ICT (In-Circuit Tester) berendezések beszerzésének koordinálása, betanulás a gyártónál, gyártásba vitel, programozás. 1995–2004 között: karbantartóként alkatrész beültető karos robotok programozása, karbantartása. 2002-ben nyugdíjba vonult, ezután nyugdíjasként dolgozott tovább 2004-ig.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szenn Ottó

1941-ben született Kaposvárott

2015-ben aranydiplomában részesült.

Tanulmányát 1965-ben a BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnikai szakán kitüntetéses oklevéllel fejezte be. Diplomatervével a MATE diplomaterv pályázatán díjat nyert. A végzés után a Telefongyár Méréstechnikai Osztályán, mint a gyár társadalmi ösztöndíjasa kezdet dolgozni, ahol több pszichológiai mérőkészüléket fejlesztett ki. 1969-től 1971-ig a BME Egyetemi Számítóközpontjában tudományos munkatársként a Razdan számítógép hardver üzemeltetésével és továbbfejlesztésével foglalkozott. 1968-tól a Műszer és Méréstechnika Tanszéken félállásban az Elektronikus Áramkörök tárgyban kezdett oktatni, amit 1972 január 1-től főállásban tanársegédként folytatott. Később a Digitális Rendszertechnika tárgy előadásait előadásait tartotta. Társszerzője volt a Dr. Schnell László főszerkesztősében készült „Jelek és rendszerek mérés technikája” című könyvnek. Több ipari megbízásos munkában dolgozott, részben témavezetőként. Ezek közül talán a legjelentősebbek az Országos Meteorológiai Szolgálat részére kifejlesztett Automatikus Meteorológiai Állomásrendszerek, a METEOR 1 és METEOR 2 volt. Az egyetemi doktori disszertációját a „Mikroprocesszorok mérés technikai alkalmazási lehetőségei” témában írta és 1977-ben védte meg. Ezt követően egyetemi adjunktusi kinevezést nyert. 1987-től a Tudományos Akadémia Méréstechnikai Szolgálatánál tudományos osztályvezetőként dolgozott. 1988-tól a német FESTO cégnél dolgozott. A FESTO-ban az Elektronikus Fejlesztési Főosztályon különböző elektronikus eszközök fejlesztésével ill. a fejlesztési munka vezetésével foglalkozott. Egy többéves fejlesztési munka eredményeként a svájci iC-Haus együttműködésével egy komplex hibrid ASIC született, amit Festo a mai napig nagy darabszámban alkalmaz a pneumatikus ventilek vezérlésére. 2001-től a FESTO Kutatási Főosztályán (Forschung) tevékenykedett. Szakmai pályafutása során számos szolgálati találmányt jelentett be. 1993-tól az Esslingeni Főiskolán az „Analog és Digital Elektronikus áramkörök” tárgy előadásait tartotta 2018-as nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szennai Márta (Pákozdy Lászlóné)

1942-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar gyengeáramú szakán végzett 1965-ben. 1965-ben az Orion Rádió- és Villamossági Vállalat Fejlesztési Osztályán helyezkedett el, mint beosztott fejlesztő. Ultrarövid és mikrohullámú szűrőváltók fejlesztésében vett részt, egyik fejlesztésüket az Országos Találmányi Hivatal 1968-ban szabadalmazta. Az IBM nagy számítógépeinek megjelenésével 1971-ben, sok villamosmérnök kollégájával együtt számítógépes tanfolyamokon vett részt az IBM szervezésében. Az oklevél megszerzése után a Fővárosi Díjbeszedő Vállalathoz ment dolgozni, majd a Számítástechnikai Koordinációs Intézethez (SZKI) került, ahol széleskörű lehetőség nyílt rendszerszervezési és programozási feladatok elvégzésére itthon és külföldön. A Postabank indulásakor a Betéti Rendszer számítógépes rendszerének kialakításában és programozásában vett részt. Néhány kollégájával saját kft.-t hoztak létre a bank rendszereinek fejlesztésére és üzemeltetésére. 2002-ben ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Thaisz Kálmán

1941-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

19 éves volt, amikor felvették a BME Villamosmérnöki Karára, ahol 1965-ben sikeresen diplomázott. Mivel társadalmi ösztöndíjas volt, a Csepeli Transzformátorgyárban kezdett dolgozni. Feladata a transzformátorok főbb paramétereinek meghatározása volt, a programokat a Csepel Művek központi számítógépén készítette. A csepeli munka befejezése egy egyiptomi kiküldetése volt transzformátorok üzembehelyezésére. Ezek után elhagyta a műszaki pályát és a Mogürt KKV-nál kezdett dolgozni üzletkötőként. Elvégezte a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen a mérnök-közgazdász 2 éves szakot és letett 2 felsőfokú nyelvvizsgát (angol és német). A Mogürtben gépek és berendezések főosztályán 1989-re főosztályvezető lett. Ekkor kezdeményezésére megalakult a Garagent Rt., amelynek főbb tulajdonosai a Mogürt és az ipari partnerei voltak. Munkatársaival fokozatosan vásárolták meg az alapítók üzletrészt és a részvénytársaság néhány év múlva megjelent a Budapesti Értéktőzsdén. A társaság fokozatosan gyarapodott, a Márvány utcában és a Klapka utcában vásároltak ingatlanokat. Ismertté tették a cégnevet a járműiparban, a részvénytársaság lett a Daewo gépkocsik első magyarországi forgalmazója. Később Hyosung motorkerékpárokat és Hankook gumibroncsokat is forgalmaztak. Egy ellenséges kivásárlást követően elhagyták az Értéktőzsdét és cégváltások után a Kondorosi úton vásároltak ingatlant, ahol kft. formában több társvállalkozó ma is működik Garagent névvel. Nyugdíjba menetele után mai napig ügyvezetőként dolgozik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Wernsdörfer Ferenc

1942-ben született Alsógallán

2015-ben aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán végezte (1960-1965). A BME-n irányítástechnikai szakmérnöki képzésben vett részt, 1974-ben műszaki doktorrá avatták. A Villamos Automatika Intézetben (VILATI) 1965-1975 többféle munkakörben dolgozott. Tervezője volt a Borsodi Ércelőkészítő Mű összes szabályozott egyenáramú hajtásának, a dnyepropetrovszki csőgyár előtoló hajtásainak, az Almásfüzitői Timföldgyár 5. sz. zagyszivattyú hajtásának, a Lenin Kohászati Művek 2000 amperes 220 V egyenfeszültségű feszültség-stabilizátorainak. Önálló tervezője, üzembe helyezésének vezetője volt az Inotai Alumíniumkohó szalag-hideghengerműve villamos berendezésének. Ez a berendezés volt doktori értekezésének témája. Főtervezője volt az Inotai Alumíniumkohó szalaghengerlő berendezése villamos hajtásainak és vezérlésének, a VILATI első tirisztoros típushajtás sorozatának és számos egyenáramú szabályozott hajtásnak. Osztályvezetőként számítógépes termelésirányítási feladatokkal foglalkozott. A Tatabányai Szénbányáknál ásvány-előkészítő és vízkezelő berendezések ajánlatait dolgozta ki. Főtervezője volt az afrikai Togo fővárosa, Lomé közelében felépített foszfátdúsító mű villamos berendezésének. Átszervezés során tervezési főmérnökévé nevezték ki, feladata volt a vállalat tervező irodájának irányítása és felügyelete. A HALDEX Vállalatnál (1988-1995) tervezési és fejlesztési főmérnök munkakört töltött be. Mérőberendezést tervezett és helyezett üzembe az EGIS Rt. hidegüzemi metanol-hígulásának érzékelésére, mérésére. Megtervezte és üzembe helyezte az Ászári Keményítőgyár szárítójának nedvességszabályozását. Tagja volt a HALDEX-Osztrava Ellenőrző Bizottságának 1991-1995 között. A HALDEX Rt. abszolút többségi fő-résztvényese a teljes műszaki személyi állományt 1995 végéig elbocsátotta. 1996 és 2008 között szellemi szabadfoglalkozású mérnök. Kidolgozta a Pécsújhegyi Szénelőkészítő Mű rekonstrukciójának ajánlati villamos tervét, tervezője volt a Mű folyamatszabályozó berendezéseinek, felügyelte a teljes villamos tervezési munkát, majd vezette a villamos berendezés üzembe helyezését. E tevékenységéért az ipari miniszter Kiváló Munkáért kitüntetésben részesítette.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zentai István

1942-ben született Békásmegyeren

2015-ben aranydiplomában részesült.

1965 után a Belügyminisztériumban helyezkedett el, ahol rádió vételtechnikával foglalkozott, főleg a rövidhullámú frekvenciasávban. Mivel a hullámterjedési sajátosságok miatt kis területű országokban a munka nem végezhető hatékonyan, az a közép-kelet-európai régió országaival együttműködve valósult meg. Mérnökként fő feladatai voltak: a komplex eszközrendszer karbantartási-javítási feladatait végző csoport munkájának irányítása, a munkát segítő speciális eszközök tervezése, elkészítése, valamint a nemzetközi együttműködésből fakadó közös fejlesztési tervek kidolgozásában és megvalósításában való aktív részvétel. A komplex eszközpark alapvető elemei, amellyel foglalkozott: antennarendszerek, magas műszaki követelményeket kielégítő antennaerősítő-antennaválasztó rendszer, vevőberendezések, az együttműködő országokban telepített rádió iránymérők közül a hazaiak, rádióadások adatait rögzítő, elemző, feldolgozó rendszer, a partnerországokkal kapcsolatot tartó rendszer, valamint számos kiegészítő berendezés. 1983–1986 között Prágában dolgozott hat ország nemzetközi együttműködésének műszaki irányító-csoportjában. 1972-ben a BME-n integrált áramkörös elektronikai szakmérnöki oklevelet szerzett, és számos mérnöktovábbképző tanfolyamon vett részt. A Híradástechnikai és Informatikai Tudományos Egyesületnek 1968 óta tagja. A rendszerváltás után az eszközpark amortizálódása, az országok közötti korábbi együttműködés folyamatos leépülése, valamint a szolgálat feladatainak módosulása miatt felmerült egy újabb technikai rekonstrukció szükségessége. Ennek során részt vett a műszaki követelmények megfogalmazásában, a gyártók ajánlatai elbírálásában és a gyártó kiválasztásában. 1997-ben történt nyugdíjazása után is évekig dolgozott a műszaki feladatok megoldásán. Ezen túl ő tervezte a megépített új rövidhullámú antennarendszert.

1995-ben Göncz Árpád, a Magyar Köztársaság elnöke eredményes munkássága elismeréseként a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetés adományozta.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ács László

1951-ben született Budapesten

Tanulmányi ösztöndíja miatt a MÁV Távközlő Fenntartási Főnökségnél kezdett mérnök-főtiszt gyakornokként, azonban előírt vizsgáinak sikeres letételét követően (mivel az új cég a tanulmányi ösztöndíját átvállalta) az INTRANSZMAS Magyar-Bolgár Társaság Villamos osztályán helyezkedett el tervezői, majd főtervezői beosztásban. Itt raktári szállítóberendezések és egyéb ipari vezérlések, önjáró targoncák elektronikus vezérléstechnikai tervezésével és fejlesztésével, konvektor-rendszerek elektronikus hibajelző rendszerének tervezésével, illetve mindezek kivitelezésének felügyeletével és helyszíni (hazai, NDK- és Szovjetunió-béli) beüzemelésével foglalkozott. Innen a GENERALPLAN Kiszövetkezethez vezetett az útja, ahol műszaki igazgatói beosztásban biztonsági berendezések, taxiórák, speciális távközlési célú mérés-technikai eszközök fejlesztésében, gyártásában vett részt. Következő állomás a PLANTRONIK GmbH volt főmérnöki beosztásban, ahol a Vám szabadtéri területi Társaságként tevékenykedő cégnél, az akkoriban újdonságként terjedő személyi számítógépek (PC-k) és számítógéphálózatok kereskedelmében, összeszerelésében, beüzemelésében vállalt részt, hazai és külföldi (Ausztria-, Németország-, Szovjetunió-, KNDK-béli) helyszíneken. A cég 1992-es megszűnését követően egy ideig a RENTABILITÁS Gmk alkalmazottjaként, könyvelői feladatokat látott el, majd az ELMŰ Távközlő Csoportjánál karbantartó/szervizmérnöki munkakörben tevékenykedett. 1995-ben (a már évekkel korábban résztulajdonosként létrehozott, de évekig pihentetett saját cégében) a FLEXCON Kft-ben ügyvezető igazgatói beosztásban kezdett dolgozni, előbb elektromos zene- és darts gépek karbantartásában, később biztonsági eszközök tervezésében, bemérésében, szervizelésében vett részt, időközben nyugdíjazását követően is. 2008-ban Ingatlan közvetítő és értékbecslő képesítést is megszerezte. Jelenleg nyugdíjas napjait tölti, mérsékelten a saját cégének tevékenységében is részt vállalva.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Agócs Pál

1951-ben született Budapesten

Pályafutását – diplomamunkájából adódóan – az MTA Műszaki Fizikai Kutató Intézetében kezdte kutatóként. Egy év elteltével operatívabb területre tért át, a Könnyűipari Gépgyártó Vállalat szervizébe. Itt textiliparban használt svájci laboratóriumi és minőségbiztosítási berendezések javítását, karbantartását végezte. Több alkalommal a svájci vállalatnál több hónapot töltött kiképzésen. A Közgazdaságtudományi Egyetem elvégzése után a vállalat Vállalkozási szakosztályán dolgozott, melynek feladata egyrészt belföldi kooperáció, másrészt komplex üzemek exportértékesítése volt. Az 1990-es évek elején a vállalat végelszámolása során kollégáival egy részt kivásároltak, ezt a céget működtették az ezredfordulóig. Nyugdíjba vonulásáig családi kereskedelmi vállalkozásában dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Al Khalil Ziad

1949-ben született Homsban

1975-ben szerzett villamosmérnöki diplomát kapott. Közvetlenül a végzés után hazautazott Szíriába. Mivel Szíria Oktatásügyi Minisztériumának ösztöndíjasaként tanult, ezért mérnöktanárként Latakia város 2-es számú Főiskolájába helyezték, ahol az Elektronikus áramkörök tervezése, és a Digitális elektronika című tantárgyakat tanította, (laborban gyakorlati órákat is vállalt). Emellett a Tishreen Egyetem villamosmérnöki Karán, óraadó tanárként is tevékenykedett. Az alacsony állami fizetésekre való tekintettel, egy szakmúhelyt alapított, ahol a megyében működő gyárak és ipari létesítményekben jelentkező nehéz elektromos és elektronikus hibák elhárítását orvosolta, s ezáltal jó hírre tett szert. Ennek eredményeként, több gyártulajdonos jelentkezett, hogy részidőben, külső munkatársként alkalmazza. Ezek közül elfogadott kettőt: a Zein nevű márvány és gránit gyárban, ahol az inverterekben, és a különböző áramköri rendszerekben felmerülő hibákat javította. A Minolta és Toshiba márkájú, a helyi képviselet által eladott fénymásoló gépeknek az üzembehelyezését, karbantartását, valamint a javítását végezte el. 2009-ben nyugdíjba vonult. Ezt követően visszakerült Budapestre, ahol két és fél évig, Simon Endre évfolyamtársa tulajdonában lévő, az ipari gáz elemzésével foglalkozó Controflex Kft.-ben dolgozott.

Kiemelkedő mérnöki és pedagógusi munkásságáért megkapta a „Latakiai mérnöki szervezet díját.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Arató Éva (Borsiné)

1951-ben született Debrecenben

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakon szerzett diploma mellett megszerezte a kutató-fejlesztő irányú szakmérnöki diplomát is. Első munkahelye: Építésügyi Minőségellenőrző Intézet akusztikai osztálya (1976– 1978) volt. Feladata: épületszerkezetek akusztikai vizsgálata. Innen kerül át a Magyar Rádió Műszaki Fejlesztési osztályára (1978–2001), ahol feladata az akusztikai igényű helyiségek akusztikai tervezése és mérése, a stúdiókban előforduló napi akusztikai problémák megoldása volt. Foglalkozott a többcsatornás sztereótechnika alkalmazási lehetőségeivel, a kísérleti stúdióban méréseket végzett kollégáival a mindennapi fizikai jelenségekkel kapcsolatban. A Rádióban töltött évek számára meghatározóak voltak úgy szakmailag, mint emberileg. 1993–2001 között az Európai Műsorsugárzók Uniójának egyik albizottságában dolgozott. A Műegyetem részt vett Híradástechnikai Tanszékén külső munkatársként a „stúdióakusztika és a hangfelvétel művészete” tárgy oktatásában. 2002 óta saját vállalkozása van: Arató Akusztikai Kft. Tagja az Optikai, Akusztikai, Film- és Színháztechnikai Tudományos Egyesületnek (1976 óta), az Európai Akusztikai Szövetségnek (2003-tól), a Magyar Mérnöki Kamarának (2002-től), az MTA Akusztikai Osztályközi Állandó Bizottságnak (2021 óta)

Kitüntetések, elismerések: 1998 – Pro Silenció díj (OPAKFI), 2001 – Békésy György díj (OPAKFI), 2002 – Audio Engineering Society – elismerő oklevél, 2002 - Lázár Dezső rádiós műszaki díj, 2005 – Művészetek Palotája dicsérő oklevele, 2013 – Zeneakadémia dicsérő oklevele, 2013 - Budavári Nagyboldogasszony dicsérő oklevele, 2016 – Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozat kitüntetés, 2022 . A Magyar Hangkultúra Mestere (A Magyar Hangalkotók Egyesülete).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Asztalos Zsuzsanna Csilla (Gálné)

1951-ben született Miskolcon

1970-ben érettségizett a miskolci Földes Ferenc Gimnáziumban. 1975-ben diplomát szerzett a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak automatizálási ágazatán. 1975. decemberében a Miskolci Műszaki Egyetem Automatizálási Tanszékén tanársegédként kezdett dolgozni. 1976 -ban áttelepedett férjével Szabadkára. 1977 novemberében a szabadkai SEVER d.o.o -ban, mint fejlesztőmérnök kezdett dolgozni. Részt vett egy mikroprocesszoros vezérlőkészülék fejlesztésében. Feladata a készülék tesztelése és applikációja volt. 1987. áprilisától ügyvezető igazgatója lett a Digitec d.o.o -nak. A számítógépes hálózatok tervezése, applikációs programok illesztése volt a feladata. 1997-ben két gyermekével visszaköltözött Budapestre. 1997. áprilisától a Siemens-Sysdata Kft.-ben volt Network menedzser. Itt a lokális hálózat rendszergazdai feladatok ellátása, valamint a WAN – Siemens világháló kapcsolatának felügyelete volt a feladata. A virtuális LAN hálózat kifejlesztésében és üzemeltetésében is részt vett. Később a CA Unicenter Servicedesk bevezetése, fejlesztése, riportok elszámolások készítésé volt a feladata. 2010 -ben vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Avar Gábor

1950-ben született Budapesten

1965-től a Than Károly Könnyűipari Vegyészeteki Technikumban tanult. Majd sorkatonai szolgálatát töltötte Cegléden. 1970-től a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának hallgatója volt. 1975-től máig a Videoton Számítástechnika Gyár, illetve a Videoton Fejlesztési Intézet és azok jogutódjainak – Magyar Francia Informatikai Kft., Bull Magyarország, ATOS Magyarország munkatársa. Legfontosabb szakmai eredményei: a VT60-as számítógép fejlesztése, a Cégbíróság informatikai rendszerének felállításának projektvezetője; az Európai Egészségbiztosítási Kártya és a Transzplantációs Kártya konstrukciójának, alkalmazásának kidolgozója; az EESZT (orvos-egészségügyi rendszer) elődje létrehozásának krízis menedzsere. A Beregszászi Máltai Szeretetszolgálat keretén belül 2002-ben létrehozták az ECDL (Európai Számítógép-használói Jogosítvány) Központot, melynek célja az informatikai írástudás elterjesztése, és annak elősegítése, hogy a kárpátaljai diákok az információs társadalom teljes értékű tagjává válhassanak. Kezdeményezésére 1996-ban megalakult a Sylvester János Protestáns Gimnázium, mely jelenleg is sikeresen működik. Hivatalos informatikai munkája mellett a segítség, a rászorulók támogatása mindig meghatározó része volt életének. Magyar nyelvű Bibliákat csempészt Erdélybe és Kárpátaljára, orosz nyelvűt a Szovjetunióba. Jelenleg a kárpátaljaiak és belső-ukrajnai menekültek támogatását szervezi és társaival folyamatosan humanitárius segélyeket visz nekik. Ezek közül kiemelkedőek: SoS projekt, mely során minden kárpátaljai lelkészcsalád kap egy hónapra elegendő túlélő csomagot, a Pető Intézetbe fejlesztésre szoruló gyermekeket hoznak.

Munkája megbecsüléseként 2019-ben Szent Ferenc éremmel tüntették ki. A Magyarországi Református Egyház 2021-ben Kiss Ferenc-díjat adományozott részére. 2022-ben informatikai és karitatív tevékenységéért a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült. 2024-ben a Magyar Máltai Lovagok Szövetsége az orosz-ukrán háború során végzett önzetlen segítése elismeréséért az Apor Vilmos Érdemérem arany fokozatával tüntette ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bajdik István

1951-ben született Nyíregyházán

1975 szeptemberében jeles diplomát kapott. Azonnal elkezdett dolgozni az MTA Számítástechnikai-és Automatizálási Kutató Intézetében (MTA SZTAKI) tudományos segéd munkásként. Tagja volt annak a csoportnak, amely kifejlesztette az első lézernyomtatót, a mai napig figyelemreméltó nyomtatási sebességgel (30.000 sor/perc). A fejlesztés során kidolgozott egy eljárást „Univerzális mikroprogramozott vezérlőegységek tervezése” címmel, amely eljárást szabadalmaztattak. Erről a tervezési módszerről több konferencián adott elő. Az angol nyelvvizsga megszerzése után kinevezték tudományos munkatársnak, osztályvezetőként az intézeti számítóközpont vezetője volt. Intézeti munkája mellett óradó tanárként is dolgozott a Kandó Főiskolán, az ELTE TTK-n, és a BME Villamosmérnöki Karán is. A rendszerváltás környékén szeretett munkahelyén megszüntették a hardware tevékenységeket, ezért 27 év után váltania kellett. A Magyar Nemzeti Galériában, az Iparművészeti Múzeumban, majd a Magyar Nemzeti Múzeumban volt műszaki osztályvezető, főosztályvezető. 1986-ban hathónapos ösztöndíjat kapott az Oxfordi Egyetemre. Egy igen magas beosztású funkcionáriusnak szüksége volt erre a helyre, elintézte, hogy harmadszor is behívták katonának tényleges katonai szolgálatra, pontosan az ösztöndíja idejére. A budaörsi reptéren teljesített katonai szolgálatot, ezért a SZTAKI-ban a munkatársai sokáig azt mondták, hogy a „Royal Air Force”-nál volt ösztöndíjas. A 80-as években embargós számítógéppel végezték a szívkatéterezést az egyik budapesti kórházban. Elromlott a gép, senki nem tudta megjavítani, külföldi szervízt értelemszerűen nem lehetett hívni. Hónapok óta haltak az emberek a katéterezés hiánya miatt. Mivel szakterülete volt az embargós gépek működése, rendszertechnikája, amikor megkeresték, néhány órán belül elhárította a hibát. A központi egységben egy tönkrement amerikai tranzisztort helyettesített egy orosz tranzisztorttal és ezzel emberek életét mentette meg.

Munkáját két alkalommal Intézeti díjjal ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balajthy Kálmán

1952-ben született Zalaegerszegen

A BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnika szakának elvégzése után 1975-ben a Központi Fizikai Kutatóintézetben helyezkedett el, ahol számítógépes ipari adatgyűjtő rendszerek programjait készítette. Kőolajipari vállalatok (TIFO, GOV), vízművek, erőművek üzemegységinek diszpécserközpontjai működtek az általa és kollegái által készített számítógépes programokkal. 1983-ban alapító tagja volt PROCESS PJT/GMK-nak, ami lehetőséget adott a szabadidőben végzett munkavégzésre is. A 80-as évek végétől német nyelvtudásának köszönhetően a KFKI által az NDK-ba eladott TPA számítógépek szoftveralkalmazásait támogatta szakterületén. 1991-ben kölcsönzött munkaerőként Ausztriában a VOESTALPINE cégnél, majd Németországban dolgozott még két ipari projektben, de 1993-tól irányt váltott. A német tulajdonú IFS Budapest Kft.-nél lett szenior programozó, ahol egy energia elszámoló és számlázó programrendszer meglévő moduljainak karbantartása és új komponenseinek fejlesztését végezte szoros együttműködésben az anyavállalat németországi kollegáival. 2002-ben a cég megszűnéskor újra a KFKI-ban talált testhezálló munkát. Bekerült a sok sikeres űrkutatás projektet maga mögött tudó űrtechnikai csoportba. Büszkesége az OBSTANOVKA projekt keretében a Nemzetközi Űrállomásra került három adatgyűjtő miniszámítógép programjának elkészítése. Több ESA misszióhoz készített szimulációs programokat még 2014-es nyugdíjazása után is.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balatoni György

1951-ben született Budapesten

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának elektronikai technológia szakán végzett 1975-ben. Diplomamunkáját az MTA Központi Fizikai Kutatóintézet (KFKI) Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézet (MSZKI) Számítógép Főosztályán készítette. A feladat korszerű, kapcsolóüzemű, nagykapacitású és nagyteljesítményű tápegység tervezése és kivitelezése volt. Akkoriban Magyarországon csak a KFKI-nak volt lehetősége beszerezni a legkorszerűbb elektronikus félvezető alkatrészeket, integrált áramköröket, nagyfrekvenciás, nagyteljesítményű toroid tekercsokat stb., melyek nélkül nem lehetett volna a megtervezett tápegységet a gyakorlatban is megcsinálni. Végül az eszköz időben elkészült és az egyik működő példányt bemutatták a bizottságnak a záróvizsgán. Ezután kapott állásajánlatot a KFKI-tól, ahol utána 10 évig dolgozott tudományos munkatársként. A DEC, illetve a PDP számítógépek specialistájaként ismerték. 1985-ben Báti Ferenc vezetésével, egy nagyobb csoporttal együtt átment a Számítástechnika Alkalmazási Vállalathoz (SZÁMALK). 5 év múltával a DEC (Digital Equipment Corp.) akkor Magyarországon létrehozott leányvállalatához igazolt. A magyar vállalat első kereskedelmi igazgatója lett. Innen 5 év után váltott, a Deloitte Touche Közép-Európa cégénél szintén öt évet dolgozott szenior menedzserként, nagyvállalati projektekre szakosodva. A 2000-es évek elején több jelesebb cég munkatársával közösen megalakították a Ladimage Kft.-t. Kezdetben a Bull Magyarország alvállalkozójaként működtek, később függetlenedtek. A Ladimage-t 18 évig vezette. A kezdetben népszámlálási adatok feldolgozására alakult cég később más, nagy dokumentumanyagok feldolgozását is vállalta, utóbb pedig ún. „big data” feldolgozó szoftverházzá alakult.

A KFKI-ban elnyerte az Aranykoszorús Kiváló Feltaláló címet.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bán Antal

1950-ben született Rábapatonán

A BME Villamosmérnöki Karon kezdte meg tanulmányait 1970-ben, amelyet 1975-ben fejezett be az erősáramú szakon. A diploma megszerzése után 1975 őszén az Észak-dunántúli Áramszolgáltató Vállalatnál kezdett el dolgozni villamos hálózatok üzemeltetése szakterületen. 1978-ban beiratkozott a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász tagozatának ipar szakára, amelyet 1982-ben fejezett be. Néhány évvel később ugyancsak a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen a gazdasági ellenőrző-szak-közgazdász szakot is elvégezte (1988). A Számviteli Képesítő Bizottság előtt 1994-ben tett szakvizsgán okleveles könyvvizsgálói oklevelet szerzett. Munkahelyén a gyakornoki évek után terv-és üzemgazdasági osztályvezetőként dolgozott, majd 1987-től gazdasági vezérigazgató helyettesnek nevezték ki. Ebben a pozícióban jelentősebb projektjei a következők voltak: a vállalati vagyon átértékelése; új bér- és teljesítményösztönzési rendszer kidolgozása és bevezetése; SAP vállalatirányítási rendszer bevezetése. Két cikluson át a Magyar Elektrotechnikai Egyesület gazdasági bizottságát is vezette. 2004-től az E.ON Szolgáltató Kft. ügyvezető igazgatója volt a nyugdíjba vonulásáig.

Munkája elismeréseként megkapta az Ipari Miniszter Kiváló Munkáért elismerést, az E.ON Észak-dunántúli Áramszolgáltató Rt. ÉDÁSZ-díját, valamint a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Bláthy díját.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bárdos Pál

1946-ban született Budapesten

Rádió-TV műszerészi, műszeripari technikai képesítéssel, elektroncső alkalmazástechnikai, CCTV és ipari-elektronikai gyakorlattal kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar műszer és irányítástechnikai szakán. A végzést követően létesítmény főmérnöki beosztásban részese az Akadémiai Komplex (R50) Számítóközpont kialakításának. A 80-as években az ipari szövetkezetek számítástechnikai bázisintézménye, a OKISZ SZSZV Távlati Fejlesztési Csoportjában a számítástechnikai eszköz (hardver) és alapszoftver terület felelőse. E tárgykörökben a mini- és mikroszámítógépek, PC-k, beágyazott rendszerek, hagyományos és speciális perifériák, hálózatok, elektronikus ügyviteli gépek mellett, a szövetkezetek igényének megfelelően CAD/CAM kérdésekkel is foglalkozott. 1984-ben társaival megalapítja a COMPWARE Számítástechnikai Fejlesztő és Szolgáltató GMK. -t, melynek profil- és névváltásáig a vezetője. A GMK. A kelet-európai gyártók számítógéprendszereihez hatékonyságot növelő eszközök (tárbővítők, tömegtárolók, perifériaillesztők, hálózati kiegészítők) fejlesztésével és egyedi gyártásával foglalkozott. 1988–1991 között a DATACOOP Kisszövetkezet (majd Rt.) fejlesztőmérnöke, az NJSZT szakértője. A TENFORE műholdas adatszórásra alapozott tőzsdei-pénzügyi információs rendszer magyarországi bevezetékísérletben a műszaki, ügyfélszolgálati területért felelt. Társával 1993-ban alapította meg a QUINTTRADE Kft.-t, amely a Tateco AB (később Ascom-Tateco) termék-bázisán megvalósított telephelyi (on-site) kommunikációs rendszerek (személyhívó, cellás mobiltelefon, rádiós személyvédelem) magyarországi rendszerintegrátora, forgalmazója és szervize volt. Az első tíz évben a szervizvezetői munkakör mellett az ügyvezetői feladatokat is ellátta.

1986-ban a Szövetkezeti Ipar Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Barnaki Ferenc

1950-ben született Debrecenben

A BME Villamosmérnöki Karának műszer és szabályozástechnika szakán 1975-ben szerzett diplomát. Mérnöki pályafutását a Dunafernnél kezdte, ahol a gyár számára mikroprocesszor vezérelt műszereket tervezett. 1980-ban mérnöktanári oklevelet szerzett. A Dunaújvárosi Műszaki Főiskola adjunktusaként a jövő mérnökeit tanította. Egyaránt részt vett az intézmény oktatási és kutatási munkájában. A rendszerváláskor, ahogy sokaknak, neki is megjött a vállalkozói kedve. Egy műszaki kft.-t alapított, melynek ügyvezető igazgatója volt. Utolsó munkahelyén, az Agrárminisztériumban a Műszaki-Üzemeltetési Osztályt vezette és vezető főtanácsosi címet kapott. Innen vonult nyugdíjba. Jelenleg Balatonkenesén él. Két fiúgyermeke van, mindketten mérnökök.

Munkáját a Dunafernnél Kiváló Dolgozó és Kiváló Mérnök címmel jutalmazták.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bartha István Béla

1950-ben született Veszprémben

Székesfehérváron, a Ságvári Endre Gép- és Híradásipari Technikumban érettségizett, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar, híradástechnika szakán, mikrohullám és adástechnika ágazaton védte meg diplomáját 1975-ben. Első munkahelye a veszprémi NEVIKI (Nehézvegyipari Kutató Intézet) volt, ahol tudományos segédmunkatársként, majd osztályvezetőként dolgozott. Fő feladatai voltak: az Intézet számítóközpontjának létrehozása (Videoton R10, teljes adatfeldolgozási rendszerrel), közreműködött, illetve vezette az Intézet új növényvédőszer fejlesztési területén, az új vegyület kutatások kapcsán a létrehozott vegyületek számítógépes szerkezetazonosításában, ezen belül a kutatások során alkalmazott vegyipari analitikai és toxikológiai analóg mérő- és elemzőműszerek adatainak digitalizálásában és az azokkal gyűjtött adatok feldolgozásában. Részt vett egy speciális technológiai eszköz, az Intézet által kifejlesztett porlasztósos szárító folyamatirányító rendszerének fejlesztésében. 1982-ben munkatársaival a főfoglalkozásuk mellett létrehozták a COMALK Mikroszámítógépes Alkalmazási és Fejlesztő Gazdasági Munkaközösséget, amelyben kidolgozták a Daman indexszekvenciális adatbázis kezelőrendszert a Videoton VT 20 számítógéphez. 1984-től 1990-ig a Fejér Megyei Vízművekben számítóközpont-vezetőként dolgozott, feladatai a vállalat számítóközpontjának létrehozása, majd a vállalat ügyviteli rendszereinek és a vízdíjszámlázási rendszer kidolgozásának irányítása, az üzemmérnökségekkel online számítógép kapcsolat fejlesztése. 1990-től nyugdíjba vonulásáig több magánvállalkozásban vett részt (társ)tulajdonosként vagy alkalmazottként, de folyamatosan az adott időszakban új vagy innovatív szakterületeken. Compaq és Microsoft rendszermérnöki képzettségét felhasználva hardver és szoftver kereskedelmi, projektvezetési, tanácsadási feladatokat hajtott végre (többek között LRI, Malév, MNB stb.) Véglegesen 2018-ban vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Benkó Balázs

műszaki doktor

1951-ben született Budapesten

1975-től a Magyar Villamos Művek Trösztnél és utódvállalatainál dolgozott különböző munkakörökben a 2012-ben ment nyugdíjba. Közben rövidebb ideig a Magyar Postánál végzett logisztikai minőségirányítási feladatokat. Transelektronak kölcsönadottként Kuvaitban is dolgozott. Több hazai és nemzetközi szakmai szervezet munkájában is részt vett, ezek közül a legfontosabbnak a Magyar Elektrotechnikai Egyesület vezetésében végzett több cikluson át tartó munkáját tartja. 1985-ben műszaki doktor címet szerzett.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Berényi Klára

1951-ben született Budapesten

1970-ben kitűnő eredménnyel érettségizett a Steinmetz Miklós Gimnáziumban, majd felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakára. Tanulmányait a MÁV ösztöndíjasaként végezte, 1975-ben jó eredménnyel villamosmérnöki diplomát szerzett. Az egyetem elvégzése után munkába állt a MÁV-nál. Első szolgálati helye a MÁV Északi Járműjavító Üzem volt, ahol a belépést követően a felsőfokú vasúti műhelyvizsgák letétele után közvetlen termelésirányítóként dolgozott 10 évig, művezető, reszortvezető és kiemelt mérnöki státuszokban. Ezen időszak biztosította számára azon gyakorlati ismeretek megszerzését, amelyek elengedhetetlenek a valós élet és az elméleti ismeretek kontrasztjának felismeréséhez és elvezetnek a jobbítást akaró törekvések megfogalmazásához. A jogi, kereskedelmi, számviteli, logisztikai szakterületekbe is betekintést nyert. Folyamatosan tovább képezte magát. Elvégezte a BME 2 éves felsőfokú vezetőképző minőségtervezői szakát. 1985-ben a MÁV Vezérgazgatóságára került, ahol először a Pénzügyi Főosztályon a Járműjavítók, Ipari Üzemek, Fatelítők szakszolgálati referense volt, valamint mérnöki végzettségére tekintettel munkakörébe tartozott a szabadalmak, találmányok, védjegyek, újítások szakterületi feladatainak ellátása. A munka mellett a MÁV Tisztképző Intézetében szerzett felsőfokú képesítést gazdasági ellenőrzési és elemzési szakon. A későbbiekben a Vezérgazgatóság Fejlesztési és Beruházási Főosztályán főmunkatársként, majd versenyezettési menedzserként vett részt a vasúti fejlesztésekhez kapcsolódóan a közbeszerzési törvény szerinti versenyeljárások előkészítésében és lebonyolításában. Részes volt a nemzetközi versenyezettési eljárásoknak is (EU Phare Program). A BME Mérnöktovábbképző Intézetében projektmenedzseri ismereteket, valamint tanfolyamokon közbeszerzési referensi OKJ képesítést és nemzetközi versenyezettési ismereteket szerzett. Angol és német nyelvből vasúti szakanyaggal bővített C típusú állami nyelvvizsgát tett. 2008. december 31-től nyugdíjban van.

Megkapta a MÁV Kiváló Dolgozója elismerést.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Béres Vilmos

1952-ben született Budapesten

Egyetemi tanulmányait 1975-ben a BME Villamosmérnöki Karán híradástechnika szakon elektronikus áramkörök érzékenységmértéke és toleranciaanalízise témakörben készített pályadíjazott diplomamunkával fejezte be, melyből nemzetközi konferencia előadás és folyóirat cikk is készült. 1975 augusztusában a Távközlési Kutató Intézetben vállalt munkát, ahol tudományos segédmunkatárs, majd munkatárs, később főmunkatárs munkakörben dolgozott. Itt a tiszta félvezetős GTT-70, majd KTT-80 típusú sokcsatornás adatátviteli berendezések különböző passzív és aktív áramköreinek fejlesztésével foglalkozott. Eredményeit több szakmai folyóiratban, illetve konferencia-előadásokon publikálta. Több újításnak, egy szabadalomnak is részese volt. 1978 és 1980 között a BME rádióhíradástechnikai szakmérnök képzésében vett részt, ezt 1980-ban kitüntetéses oklevéllel zárta. 1982 és 1983 között a Deutscher Akademischer Austauschdienst ösztöndíjával egy évet a németországi Braunschweigi Műszaki Egyetem nagyfrekvenciás intézetében vendégkutatóként töltött el, itt a mikrohullámú modulátorokkal kapcsolatos munkáit magasabb frekvenciasávokra tudta kiterjeszteni. 1989 és 1996 között a Bad Wildbadban működő Polytron GmbH. cég fejlesztő laboratóriumában dolgozott. Itt elsősorban a kábeltelevíziózás eszközeinek fejlesztése volt a feladata. Az itt készült kisteljesítményű TV adókból a magyar Antenna Hungária is többet vásárolt eldugott kis települések TV műsor ellátására. 1996-ban, amikor hazatért Magyarországra, a TKI korábbi mikró fejlesztői által alapított TOTALTEL Kft.-hez csatlakozott. Itt a cég saját fejlesztésű, flexibilis, szélessávú adatátviteli berendezéseinek gyártásában, telepítésében és szervizelésében, illetve továbbfejlesztésében vett részt. Ezek a berendezések a számos polgári alkalmazás mellett a Magyar Honvédség zártláncú mikrohullámú hálózatának alapelemeivé is váltak, így a felhasználói kapcsolattartás is fontos feladatot jelentett számára. 2014-ben nyugdíjba vonult, de Totaltel-es munkáját azóta is végzi mind a mai napig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Berger Imre

1951-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán 1975-ben szerzett okleveles villamosmérnök képesítést. Még ebben az évben elkezdett dolgozni a Híradástechnika Szövetkezet fejlesztési osztályán. Híradástechnikai készülékek gyártására, bemérésére és szervizelésére szolgáló berendezések fejlesztésén dolgozott. Közreműködött berendezés orientált integrált áramkörök kifejlesztésében. Ezek felhasználásával fejlesztette ki társaival a Szövetkezet legkisebb PAL/SECAM szervizműszerét. A gyártási dokumentáció, a bemérési utasítás és az ún. Gépkönyv elkészítése is feladata volt. Több szabadalmaztatott találmány társszerzője. A rendszerváltás felszámolta a Szövetkezetet. 1995-től a Volánbusz Zrt. Központi informatikai osztályán hálózatüzemeltetéssel és munkaállomások karbantartásával foglalkozott. 1997-től a Volánbusz Zrt. egyik területi igazgatóságán volt informatikai munkatárs. Itt került közel a buszokhoz, és megismerkedett azok elektromos rendszerével. Amikor az informatikát kiszervezték, ő maradt a Volánbusznál és ettől kezdve a járművek elektromos rendszereinek diagnosztizálását, részegységek javítását végezte. 2010-ben nyugdíjazták, ezután 2020-ig nyugdíjas vállalkozóként javított autóbuszos elektronikai részegységeket.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bertók Péter

1952-ben született Budapesten

A Budapesti Fazekas Mihály Gimnáziumban érettségizett 1970-ben, majd a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán diplomázott 1975-ben. Később japán ösztöndíjas tanulmányai során a Tokyo Egyetemen (University of Tokyo) PhD fokozatot szerzett. Az egyetem befejezése után az MTA SZTAKI-ban kezdett dolgozni kutatóként, majd tudományos főmunkatársként. Több külföldi is egyetemen oktatott. Fő területe szerszámgépek és gyártórendszerek számítógépes irányítása volt, majd elosztott számítógépes hálózatokkal és az ott tárolt személyes adatok biztonságával foglalkozott. Több mint 100 angol nyelvű tudományos publikációja jelent meg referált nemzetközi szakmai folyóiratokban és referált nemzetközi konferencia kiadványokban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bessenyei Zoltán János

1950-ben született Szegeden

Rövid gyógyszergyári irányítástechnikai tervezőség után a VEIKI nevű ipari kutatóintézetnél kezdett rezgésméréssel, nagy forgógépek diagnosztikájával foglalkozni. A célterület elsősorban a Paksi Atomerőmű volt, de más hazai erőművek és egy oroszországi (Tver) atomerőmű is igényelte tudását. Szakértőként dolgozott az Országos Atomenergia Hivatal és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (IAEA) kutatási és ellenőrzési projektjeiben. A Paksi Atomerőmű reaktorvédelmi rendszerének felújításához kapcsolódóan szoftvertesztelési és megbízhatósági vizsgálatok; biztonsági rendszerek karbantartási kérdéseivel és szakértői rendszerek építésével foglalkozó IAEA koordinált kutatási programokban vett részt. Tevékenységét segítette több tanulmányút (USA: LLNL, US NRC, német és francia atomerőművek, kutatóközpontok), tanfolyam és egy egyéves IAEA ösztöndíj, amikor egy kutató reaktor teljesen számítógépesített felügyelő rendszerének fejlesztésén dolgozó csapat tagja volt, az ENEA, CRE Casaccia Kutatóközpontban. Később alternatív energiatermelő technológiákkal, kisteljesítményű elosztott termelők hálózatba integrálásának kérdéseivel kezdett foglalkozni (EU FP6: EUDEEP integrált projekt). Az így szerzett tapasztalatokat hazai megújuló energiás pályázatok idején tanácsadásra használta. Nyugdíjas évei elején egy tesztberendezéseket gyártó cég partnereként elsősorban autóiipari beszállítók részére tervezett gyártósori termékellenőrző berendezéseket, például: zajosság mérő és értékelő tesztállomásokat indítómotorok, üzemanyag szivattyúk, visszapillantó tükrök gyártásához. Az utóbbi időben tanácsadással foglalkozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bokrossy Gábor

1951-ben született Székesfehérváron

A BME Villamosmérnöki Karán 1975-ben szerzett villamosmérnöki diplomát. 1975–1980 között a Videoton Fejlesztési Intézetében volt alapszoftver fejlesztő. 1980–1986 között a Videoton Prágai Irodájában az R11-es gépcsalád csehországi bevezetésének szoftver oldali támogatása, valamint szoftver fejlesztés piaci igények kielégítésére volt a feladata. 1986–1990 között a Datacomp (GT, kisszövetkezet, kft.) dolgozója volt, ahol nagyvállalati kereskedelmi rendszerek fejlesztését végezte. 1990-től 1992-ig a Sincord Kft. fejlesztési igazgatója volt. Az angol és cseh nyelvet társalgási szinten, a németet és spanyolt alapfokon beszéli.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Boldizsár István

1951-ben született Nagyszénáson.

A Viharsarokban kapott családi és iskolai nevelés egész életét meghatározta. A nyughatatlan igazságkereséshez és a mindig újra vágyáshoz az orosházi gimnáziumi évek adták a legerősebb tápot. Az érettségi után jelentkezett szovjet egyetemre, atomerőművek és berendezések szakra. 19,5 ponttal nem vették fel, ami akkor jelentős csalódást okozott neki. A sorkatonai szolgálat után 1970-től megkezdte tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, erősáramú szakon. A diploma megszerzése után a BKV Vasúti Üzemeltetési Osztályán volt pályakezdő, majd átment az erősáramú ipar fellegvárába, a GANZ Villamossági Művek Vasútfejlesztési Főosztályára tervezőmérnöknek. Mellette mellékállásban a Gépészmérnöki Kar Elektrotechnika Tanszékén mérési gyakorlatokat vezetett. Pályafutásának legszebb, legsikeresebb része a hajdani Medicor Műveknél eltöltött 10 év volt, abból is az a hat, ameddig a cég moszkvai kirendeltségén dolgozott, szervízmérnökként, majd szervízvezetőként és approbációs felelősként. A kilenc darab Pfizer-Medicor CT-0100-as berendezés orosz, észt, lett, és litván kórházakban, klinikákon üzemelt. Munkája értelmét ilyen közvetlenül sehol máshol nem érezte. A rendszerváltás éveiben a külkereskedelem felé fordult, több cégnél dolgozott, különböző beosztásokban (projektvezető; FÁK-piaci igazgató), zömmel műszaki témákkal foglalkozva (tüdőszűrő buszok, festő-robotok, élelmiszeripari gépek és komplett üzemek). Utolsó munkahelye a CASON Mérnöki Zrt. volt, amelyik a nagy kiterjedésű ipari-kereskedelmi hálózatok vezetékek nélküli felügyeletére és irányítására szolgáló rendszerek fejlesztésével és gyártásával foglalkozott. Főbb partnerei voltak a gáziparban: Zakarpatgaz, Moldovagaz, Moszoblgaz, Gazprom, az áramszolgáltatásban pedig az Uzbekenergo. Nyugdíjba vonulása óta a saját kis családi vállalkozásukban tevékenykedik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borbély Péter

1950-ben született Budapesten

1975-ben kapott villamosmérnöki diplomát a BME Villamosmérnöki Karán. A VBKM Világítástechnikai Gyárban helyezkedett el. Itt a nagyteljesítményű olvadóbiztosítók kioldadási jelleggörbéinek mérési módszerét dolgozta ki. Eredményét a vonatkozó szabványba is beemelték. 1978-ban a KFKI Atomenergia Kutató Intézet (AEKI) kísérleti reaktorának operátormérnökeként dolgozott. Az ehhez szükséges nukleáris szakmai képzést itt, és a BME Mérnöktovábbképző Intézetnél kapta meg. Részt vett a kísérleti reaktor teljes műszaki felújításában, a villamos projekt vezetőjeként. 1992-től a Siemens Kft., majd Zrt. alkalmazásában, kezdetben nagyteljesítményű kapcsolókészülékekkel foglalkozott, majd a KWU Nukleáris ágazatát vezette. Részt vett a Paksi Atomerőmű szovjet reaktorvédelmének Siemens digitális reaktorvédelmi rendszerre való cseréjében, a magyarországi projekt koordinátoraként. Közben a Siemens Csepeli Transzformátorgyár értékesítési igazgatója volt. Rövid ideig a Siemens Zrt. Olajipari Divízióját is vezette, annak megszűnéséig. A német atomerőművi leállást követően a nukleáris ágazatot a francia Framatome ANP megvette. Így került a francia céghez. Később Areva, majd ismét Framatome néven működő cég magyarországi képviselőjeként dolgozott. Innen 2019-ben ment nyugdíjba.

2020-ban az MVM Hélios-díjában részesült a Paksi Atomerőműben kifejtett munkájáért.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borsody Zoltán

1951-ben született Szirmabesenyőn

Tanulmányait a miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban, utána a Budapesti Műszaki Egyetemen folytatta. 1975-ben védte meg villamosmérnöki diplomáját. 1985-ban energetikai szakmérnök diplomát szerzett. 1975-től nyugdíjba vonulásáig az Észak-magyarországi Áramszolgáltató Vállalatnál dolgozott. Kezdő mérnökként, majd 1988-tól Védelemautomatika osztályvezetőként a hálózatok, alállomási berendezések védelemautomatika rendszerének üzemeltetése, fejlesztése volt a feladata. A VEIKI, VKI, KKMF-nél készülék fejlesztésekben, illetve szabványok kidolgozásában vett részt. 1992-ben Irányítástechnikai Osztály létrehozásával és vezetésével bízták meg. Nagyobb projektek: informatikai adatátviteli hálózat kiépítése, URH rádiórendszer korszerűsítése, automatika funkciók telemechanikába integrálása, optikai távközlő hálózat létesítése, az MVM-nél az ÜRIK, VETÁREF projektek előkészítése. 1999-től Méréstechnikai osztályvezető. Feladata az elszámolási mérési rendszer üzemeltetése mellett a digitális fogyasztásmérők alkalmazásának bevezetése, a számítógépes távleolvasó rendszer megvalósítása volt. 1979-től tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek. Tagja volt a Mérnöki Kamarának. Az ÉMÁSZ munkája mellett 1982-től előadásokat tartott felsőfokú energetikus tanfolyamokon. 1991–2019 között a Miskolci Egyetemen óraadóként, majd adjunktusként oktatott és kutatásokban vett részt az Elektrotechnikai-Elektronikai Tanszéken. Az oktatás mellett szakdolgozat, diplomamunka tervezésvezetőként, bírálóként, záróvizsgabizottsági tagként vett részt a villamosmérnök képzésben. Az ÉMÁSZ Rt.-nél jelentős számú kutatás-fejlesztési tanulmánynak volt társszerzője, illetve team vezetője. Számos újítása volt.

Hat alkalommal nyerte el a Kiváló Ifjú Mérnök kitüntetését. Munkájáért Kiváló Dolgozó kitüntetését és Áramszolgáltatásért emlékérmét kapott. 2021-ben a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Kandó-díjában részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Boruzs Imre

1949-ben született Öregcsertőn

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer- és irányítástechnikai szakán 1975-ben szerzett diplomát. Az akkori Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság villamosmérnököket keresett a repülőtéri fejlesztésekhez, így lett munkahelye a Ferihegy Nemzetközi Repülőtér. 1976-1978-ban szakmérnöki képesítést szerzett a Kijevi Polgári Légiforgalmi Mérnöki Egyetemen. Ezután részt vett az akkori szovjet légiforgalmi irányítóközpont telepítésében, majd üzemeltetésében. 1982-től fejlesztőmérnökként kisebb, speciális légiforgalmi berendezések hardveres és szoftveres munkáiban vett részt. Az 1990-es években egy korszerű légiforgalmi irányítóközpont épült a Ferihegyi Nemzetközi Repülőtér mellett, az új számítástechnikai eszközök telepítésénél dolgozott. A Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság kettéválása után létrejövő légiforgalmi irányító szervezetnél a HungaroControl-nál végzett fejlesztéseket. Szűkebb szakterülete a radarállomásoktól bejövő radaradatok minőségének vizsgálata, valamint a rögzített adatok kiértékelése a radarfedés meghatározása céljából. Innen ment nyugdíjba 2011-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bretz László

1950-ben született Budapesten

Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának erőáramú szakán az automatizálás és gépesítés ágazaton végezte el, itt szerezte meg az okl. villamosmérnöki diplomáját 1975. évben. Először a Villamos Automatika Intézet (VILATI) Számítógépes Folyamatirányítás Főosztályán dolgozott, mint számítástechnikai rendszerfejlesztő. Iparjogvédelmi karrierje 1978-ban az Országos Találmányi Hivatalban kezdődött, mint szabadalmi elbíráló. Iparjogvédelmi szakértői tevékenységre jogosító engedéllyel is rendelkezik. 1983 évben felsőfokú iparjogvédelmi képesítést szerzett és bejegyezték a szabadalmi ügyvivők névjegyzékébe. Szabadalmi ügyvivőként, a feltalálók tevékenységének támogatására, képviselőnek ellátására végezte munkáját. A Springer International Publisher kérésére elkészítette a Hütte:” Engineering Manual” könyvének szellemi tulajdonnal foglalkozó fejezetét. 1994 évben az iparjogvédelem területén kifejtett korrekt és megbízható hatósági és képviselői munkája elismeréseként felkérték a Hivatal Ellenőrzési Osztályának vezetésére, két évig, kapcsolt munkakörben, a Védjegy Osztály felügyeletét is ellátta, majd főosztályvezetőnek nevezték ki. Megbízást kapott a Szabadalmi Együttműködési Szerződés (PCT) feladatainak koordinálása és hazánk képviselőre az ENSZ vonatkozó szakosított szervénél, a WIPO-nál, Genfben. Részt vett Magyarországnak az Európai Szabadalmi Egyezményhez való csatlakozásának az előkészítésében, majd nyugdíjba menetelig képviselte hazánkat a Szervezet „Budget and Finance Committee” ülésein. Két gyermeke, Annamária és Ádám, valamint négy unokája van.

Első munkahelyén elnyerte a Kiváló Ifjú Mérnök címet, az Országos Találmányi Hivatalban a Hivatal Emlékérmével tüntették ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buchmüller Otto Emmerich

1951-ben született Tasnádon

1970-ben érettségizett a Tasnádi Általános Liceumban, majd a temesvári Traian Vuia Műszaki Egyetem elektromechanika szakára nyert felvételt. A második év végén, egy román köztársasági ösztöndíjnak köszönhetően tanulmányait a BME híradástechnika szakán folytatta, ahol 1975-ben villamosmérnöki oklevelet szerzett. Ezt követően 1976-tól kezdő mérnökként a szatmárnémeti bányagépipari üzemnél, az UNIO-nál szám- és elektronikus vezérlésű szerszámgépek javításával és karbantartásával foglalkozott. 1977-ben a megyei egészségügyi igazgatóság orvosi műszereket javító és karbantartó osztályához került, ahol Dr. Virgil Enetescu pszichiáter kutató-fejlesztő csoportjában dolgozott. Itt fejlesztette ki az érzékelő ceruzát, amely segített a diagnosztikai célú digitalizálásban. Rövidesen a karbantartó osztály vezetőjeként az egész Szatmár megyei orvosi hálózat berendezéseinek javításáért és karbantartásáért felelt. 1983 januárjában, mint szatmári sváb, áttelepült az NSZK-ba. 1984-től két évig egyedüli oklevelés villamosmérnökként a Giengen an der Brenz-i Albert Ziegler GmbH. tűzoltófelszerelés gyártónál dolgozott, kezdetben technikai dokumentáció készítésével, majd a cég első tárolóprogramozott vezérlésének bevezetésével foglalkozott. 1986-tól az Ulmi Egyetem belgyógyászati klinikájának szaképítésében vett részt, ahol a klinika orvosi berendezéseinek felszerelését irányította. 1988-tól a karbantartó-javító csoport vezetője lett. Feladatai közé tartozott az orvosi felszerelések karbantartása, beszerzések technikai tanácsadása és a berendezések kiválasztása. Tevékenysége során szembesült az európai bürokrácia és jogalkotás kihívásaival, például a berendezések szigorú nyilvántartásával. 2015-ben egy új egyetemi sebészeti klinika orvosi berendezéseinek beszerzésében és üzembe állításában is részt vett. Aktív tevékenysége utolsó éveiben, 2017. január 31-ig, az európai orvosi műszerek felhasználására vonatkozó előírások gyakorlati megvalósításáért felelt az Ulmi Egyetemi Klinikán. Hobbijai: fényképezés, elektronika, zene és hét unokája.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czövek Zoltán

1950-ben született Debrecenben

A BME Villamosmérnöki Kar, erősáramú szak, villamos művek ágazat elvégzése után szerzett diplomát 1975-ben. Ezt követően 1977-ig a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat Debreceni Üzemigazgatóságánál közép- és kiefeszültségű hálózatfejlesztői és tervezői munkaköröket látott el. 1978-tól 1990-ig a Debreceni Tervező Vállalatnál (később KELETTERV) településtervezési és építéskivitelezési szaktervezés tervezői, majd önálló tervezői beosztásban volt. Nehéz feladat volt Debrecen város általános rendezési tervének készítésénél a nagyfeszültségű villamosenergia ellátás folyosóinak összehangolása az érintett szakhatóságokkal és szolgáltatókkal. 1990–2006 között a Tiszántúli Áramszolgáltatónál hálózatfejlesztő mérnöki, hálózati osztályvezetői, majd műszaki információs projekt vezetői beosztásban dolgozott, később a szervezeti átalakulások során a hálózatfejlesztés műszaki feladataiért és a külső tervezők szakmai koordinálásáért felelt. 2006-tól 2012-ig az E.ON Hungária Zrt. Technológiai Központjánál szakreferensként az E.ON Hungária teljes szabadvezeteki hálózati technológiájáért volt felelős. Feladata kiterjedt a szabadvezeték hálózatok anyagainak műszaki specifikálására, az E.ON konszern nemzetközi beszerzési tendereiben szakértőként való közreműködésre, illetve a gyártó üzemek műszaki auditálására is. Műszaki koordináló feladatokat látott el a közép- és nagyfeszültségű szabadvezetékek új (VÁT-H21), a mechanikai behatásoknak jobban ellenálló, egyben „madárbarát” típustervéneél, illetve az országos regisztrált villanyszerelői rendszer egységes műszaki feltételrendszerének kidolgozásánál. 2013-tól nyugdíjas, a Magyar Elektronikai Egyesület felkérésére rendszeresen közreműködik villamoshálózati oktatási anyagok készítésében. Tagja a Magyar Mérnöki Kamarának és a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csanádi János

1951-ben született Budapesten

A budapesti Táncsics Mihály Szakközépiskolában 1969-ben érettségizett és elektroműszerész szakmunkásvizsgát tett. Az itt elsajátított műszaki ismeretek és az ábrázoló geometriához szükséges térlátás a későbbiekben sokat segítettek a különféle műszaki feladatok megoldásában. A BME Villamosmérnöki Kar, erősáramú szak, gépesítési és automatizálási ágazaton 1975-ben diplomázott. Első és egyetlen munkahelye a Budapesti Közlekedési Vállalat volt. Elég szokatlan ez az egyhelyben maradás, de a BKV nagyvállalat, ezért belső váltással is sokféle területet meg lehetett ismerni. Az első években a Tervező Irodán dolgozott konstruktóri-tervezőmérnöki beosztásban, ahol lehetősége nyílt – talán a kishajók kivételével – a BKV által üzemeltetett összes jármű (villamosok, trolibuszok, autóbuszok, HÉV-ek, metró kocsik, fogaskerekű és a különleges járművek) dokumentációit fejleszteni, korszerűsíteni, rendezni, pótolni, megismerni. Kevesen ismerik a különleges járműveket, amelyek közé tartoznak a teljesség igénye nélkül pl. a tehermozdonyok, hóseprő gépek, teherszállító kocsik, a Budavári Sikló, sínhegesztő, műszaki segélykocsik, trolibusz pótkocsik, Libegő, sínfektető gépsor stb. Munkájában jelentős változást hozott, amikor megbízták a Villamos Járműműszaki Főmérnökség műszaki, technológiai feladatainak vezetésével. Ez azt jelentette, mintha egy kb. 650 dolgozót foglalkoztató karbantartó, üzemeltető cég összes műszaki problémáját kellett volna felügyelni, megoldani. Hozzá tartozott a közúti villamosok, fogaskerekű stb., járművek, a fődarabok (motorok, forgóvázak, elektronikus átalakítók) karbantartása, javítása, alkatrészellátás szervezése. Több darut is kellett tervezni, telepíteni. Tevékenyen részt vett a hannoveri villamosok adaptálásában, majd az új Combino villamosok beszerzésében és beüzemelésében. Ez utóbbi kapcsán, elismerésként Városi Tömegközlekedési Főtanácsos címet kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cseh András

1951-ben született Nyíregyházán

A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban érettségizett 1969-ben. A BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szak mikrohullámú ágazatán szerzett diplomát 1975-ben. Egyetemi évei alatt, 1974–1975 között a BME Villamosmérnöki Kar Mikrohullámú Tanszékén dolgozott szovjet típusú katonai lokátorok modernizálásában. A diploma megszerzése után 1975–1976 között a Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóságon nagyfrekvenciás áramkörök tervezésén, fejlesztésén dolgozott. 1976–1990 között az MNEJÜ Nyírtelek javítóbázisán célszámítógépek javításában működött közre, majd fejlesztési alosztályvezetőként biztonságtechnikai rendszerek tervezését, fejlesztését végezte. 1982-ben digitális rendszertervezői szakmérnöki oklevelet szerzett a BME Villamosmérnöki Karán. 1990-2012 között Nyírteleken, a HM ARZENAL Elektromechanikai Zrt. Biztonságtechnikai Divízió helyettes vezetőjeként a HM és az MH objektumaiban a biztonságtechnikai eszközök telepítését, szervizelését irányította. Közben 1996-ban és 2002-ben társszerzőként közreműködött a „Vagyonvédelmi Nagykönyv” és az „Új Vagyonvédelmi Nagykönyv” szerkesztésében.

2009-ben „I. osztályú Honvédelemért kitüntetett címet” kapott a honvédelem érdekében végzett tevékenységéért.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csopaki Katalin sz. Nagy Katalin

1951-ben született Budapesten

1975-ben végzett a BME villamosmérnöki karán műszer- automatika szakon orvosi elektronika ágazaton és lett okleveles villamosmérnök. Szintén ebben az évben július 03- án férjhez ment és 2025-ben együtt ünnepelheti az arany diplomát az arany lakodalommal. 1975 őszén megszerezte a mérnök-tanári képesítést is. Egy új lehetőséget az akkori Kandó Főiskolán lett tanársegéd. Nagyon szép éveket töltött el. Tanított és sok szerződéses munkában szakmai tevékenységet is végezhetett. Szakma és oktatás nagyon jó párosítás volt. Szíve szerint most is ott lenne, de az élet 3 gyermek formájában közbeszólt. Döntenie kellett és egy másik (szakmunkásképző) intézmény lett az új munkahelye. Ez az iskola jelenleg már technikum és most is részmunkaidőben itt tanít, de a szíve örökre Kandós marad. A rosszul felszerelt szakmunkásképzőből egy sikeresen működő elektronikai képzést nyújtó technikumot hoztak létre néhány kollégával. Sok tanítványa országos versenyeken is kiemelkedő eredményeket ért el és a legnagyobb büszkesége, hogy ma már 5 volt tanítványát kollegaként tudhat ebben az iskolában. Nem igazán akart tanítani, de nagyon megszerette, ezért is nehezen lesz „igazi” nyugdíjas. Illetve, jelenleg is más területen működtetnek egy vállalkozást. Összességében szerette a munkáját, szép családja: 3 gyerek, 5 unoka mellett nincs ok panaszra. Férjével közös hobbijuk az utazás, szinte az egész világot bejárták, a bakancslistán már csak kevés úti cél maradt.

2000-ben tanácsosi címet, a közép- és felsőfokú szakképzésben végzett három évtizedes eredményes munkájáért 2006-ban emléklapot és Pro Educatione kitüntetést, 2010-ben a Magyar Köztársaság bronz érdemkeresztjét kapta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csömöre Sándor

1951-ben született Tatabányán

1975-ben diplomázott majd 1975-77 kétéves tudományos továbbképzési ösztöndíjjal az egyetem mérés technikai szakán gyakorlatvezető volt. 1977 - 1989 Villamosipari Kutató Intézet szigeteléstechikai főosztálya, belépéskor tudományos segédmunkatárs, 1978 -tól csoportvezető, 1980-tól tudományos munkatárs volt. 1982-ben Elektron 80 brigádja szocialista brigád címet kapott, amit 1986 -ig éveken át megtartottak. 1983-ban szabaddalmat kaptak „Önműködő berendezés villamos szigetelés próbatárgyakon történő tartós feszültségállóságának meghatározására” címen (Országos találmányi hivatal: 188950, 1983.08.24.), ebből az ő része 21 % volt. A munkái többsége szigetelőanyagok vizsgálatával kapcsolatosak; az ő része a tervezés, áramkörök készítése, bemérése, teljes készülék bemérés, beállítás. Néhány munkája itt: deszorpciós árammérő, emelődaru mágneses emelőfej túlmelegedés védő, szigetelőolaj veszteség-mérő, szigetelőanyag felületi és térfo-gati ellenállásmérő, akkumulátor pólusvizsgáló, tokozó-prés vezérlő. 1989 második felében EPOS Rt. volt az átmenet a magyar kutatóintézetek rendszerváltási megszűnéséből. 1990 - 2013 FETI Kft. (Furukawa Electric Institut of Technology), ahonnan nyugdíjba ment. A cég megalakulása japán tulajdonú segítséggel valósult meg és megmentette a kutatóintézet szigeteléstechnika osztályát és dolgozóinak további munkát biztosított. 2001 ápr. 1-től szigeteléstechnika csoport osztály vezetője lett, amely nyugdíjba menetelig tartott. A munkái többségét a tulajdonos megbízásai adták. További munkái: Szigetelőanyag élet-tartam vizsgáló (japán, svéd cégeknek) , ködkamra vezérlés, szigetelőanyag felületi erózió mérő készülék (TRACKER néven európai és amerikai megrendelők részére), UV érzékelő kamera ívkisülés észlelésére (nappal is), alumínium ipari mérőkészülék olvadt fém-ben maradó szennyeződés kimutatására, akkumulátor minőségvizsgáló töltés-kisütés vezérlő változtatható értékekkel. 2013 - 2021 nyugdíjasként közreműködött a cégnél hasonló területeken.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csömöréné Éber Magdolna

1950-ben született Budapesten

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán műszer és irányítástechnikai szakon végzett 1975-ben. 1975–2001 között fejlesztőmérnökként dolgozott az Elektromechanikai Vállalatnál, és a BHG-nál, azon belül a Fejlesztési Intézetben és az Informatika Kft.-ben. Feladata diszpécser berendezések tervezése, fejlesztése, gyártása, telepítése volt. Dolgozott a MÁV országos menetirányító hálózat fejlesztésén, telepítésén, illetve részt vett a szlovén tender munkáiban is. 2001–2002 között műszaki tervezőként a TBÉSZ Kft.-ben távközlő berendezések, távközlő vonalak nyomvonaltervei, kábeltervek, kábelkiváltások, állomások hangosítási tervein dolgozott. 2002–2010 között a BI-LOGIK Kft.-ben műszaki tervezői feladata tendertervek, távközlő berendezések, távközlővonalak nyomvonaltervei, hangos és vizuális utastájékoztató, távhangosítás, állomási hangrendszerek tervezése és kivitelezése volt. Két szabadalmi bejegyzése van. Publikációi: Vezetékek világa folyóirat: 1999/2 Irányítóhálózat a dél –balatoni vonalon, 2000/1 Planet irányító- és hangrendszer, valamint 2001/1 Komplex hang- és irányítórendszer a hegyeshalmi állomáson.

1975-től 2010. novemberéig a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara tagja volt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Darvas Éva - Makó Éva

1952-ben született Budapesten

1970-ben érettségizett az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában. 1975-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karának műszer és irányítástechnika szakán. 1975-től 1985 januárig a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet (HIKI), majd új elnevezéssel Mikroelektronikai Vállalat (MEV) Áramkörvizsgáló Főosztályán elektronikai alkatrészek megbízhatósági vizsgálatában vett részt. Fő feladata mérési eredmények kiértékelése, ezek alapján jegyzőkönyvek, vizsgálati jelentések írása volt. 1985-től a PRODIFORM Műszaki Tanácsadó Vállalat Villamosipari Információs Osztályán dolgozott. Tájékoztató mérnökként témafigyelések, információs anyagok készítése volt a feladata. Ennek érdekessége akkor leginkább az volt, hogy hozzáférhetett olyan idegen nyelvű, főleg angol és német szakfolyóiratokhoz, ami abban az időben Magyarországon még nem volt általános. 1990-től a cég 1994-es megszűnéséig ugyanitt megbízott osztályvezetői feladatot is ellátott. 1995-től 2011-es nyugdíjazásáig az NN Biztosító (később néhány évig ING Biztosító néven) alkalmazottja volt. Csoportvezető beosztásban az életbiztosítások közvetítését végző munkatársak számitógépes nyilvántartásáért, jutalékaiknak a mindenkor hatályos szabályzat szerinti elszámolásáért felelt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Deák László

1951-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzése után 18 évig az EMG-ben dolgozik fejlesztőmérnökként az Impulzustechnika laborban. Az évek során részt vett több kisebb mérőkészülék fejlesztésében, majd a több labor részvételével létrejött „Mérőrendszer Team” tagjaként az integrált áramkörök dinamikus paramétereinek méréséhez kifejlesztett mérőrendszer fejlesztésében gyártásában és helyszíni üzembe helyezésében, szervizelésében vett részt szinte az összes KGST országban. Ezeket a sikereket a csapat elkötelezett tagjai révén érhették el, de az akkor érvényben lévő embargó is erősen segítette. Az EMG felszámolása után elektronikus berendezések kereskedésével foglalkozott. Az évek során hét különböző cégnél volt alkalmazásban mint sales manager, (telefonközpontok, fénymásolók, stb.) hosszabb rövidebb ideig, ezek közül a legjelentősebb a RICOH Hungary Kft volt, ahol a márkakereskedők szupportálása volt a feladata. 2000 óta vállalkozóként címkenyomtatók és azok kellékanyagainak értékesítésével foglalkozik és ellátja a Carl Valentin GmbH német vállalat képviselőjét. A munka mellett a 2013-as nyugdíjba vonulása óta spirituális önfejlesztésbe kezdett különböző mesterek segítségével.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Dékány László

1951-ben született Nagybánhegyesen.

1975-ben a BME Villamosmérnöki Kar műszer és irányítástechnika szakán szerzett kizárólagos oklevelet. 1976-ban az egyetem doktori címét nyerte el „summa cum laude” minősítéssel. 1981-ben BME kábel szakmérnöki oklevelet kapott. 1996-ban megszerezte a Brunell University, UK „Diploma in Management Studies (DMS)” oklevelét. 3 évig a BME Műszer és Méréstechnika Tanszéken mérésvezető tanársegédként tevékenykedett. 1976-ban, a Magyar Kábel Műveknél helyezkedett el, ahol minőségellenőrzési osztályvezető, főmérnök, kereskedelmi igazgató beosztásokban dolgozott. 1985-ben Technoimpex-MKM UAE Project Office vezetőjeként építették meg a „Construction of 33kV Overhead Transmission Lines and Connecting Substations in Leewa Oasis” távvezeték rendszert. 1991-ben Transelektro-MKM fővállalkozás keretében, mint „general manager” létesítette „Construction of 132kV XLPE Cable Lines in Penang an Malacca”, Malaysia helyszíneken üzemelő kábelvonalakat. 1999–2000-ben Szaúd-Arábiában tevékenykedett a „Design&Construction of 69kV XLPE Cable Lines in Dammam-Dahran area” kábelvonal építési munkákban. Részt vett a Montevideóban megépített 150kV-os földkábel hálózat rekonstrukciójában. Vezetésével zajlott le az 1991–2002 időszakban az ELMÜ Zrt., „120kV-os papír-olaj szigetelésű kábelhálózat kiváltása térhálós polietilén kábelekkel” projekt, melynek következtében Budapest energiaellátása ma is stabil, megbízható alapokon nyugszik. 1995-ben nevezték ki a Balassagyarmati Kábelgyár igazgatójává, ahol vezetésével került sor több milliárd Ft addicionális termelési értéket jelentő, a német Siemens anyavállalattól átvett új termékprofil bevezetésére. Külön említést igényel, hogy a gyár csúcstermékeként, ekkor fejlesztették és gyártották az Európát Ázsiával összekötő Boszporuszt átívelő szabadvezeték sodronyt. 2000–2013 között az SAG Hungaria Kft. (ma SPIE Hungaria) ügyvezető igazgatójaként a magyar áramszolgáltatói elosztóhálózat patinás, egyben legnagyobb, rendszereiben legfejlettebb vállalatát hozta létre. Vezetőtervező, műszaki vezető, műszaki ellenőr jogosultsággal bír.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Derka István

1951-ben született Pécssett

A pécsi Vegyipari Gépészeti Technikumban érettségizett. Már középiskolai évei alatt rövidhullámú rádióamatőr vizsgát tett. A rádiózás szeretete miatt érdeklődése az elektronika világa felé fordult, így került a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának elektrotechnikai technológia szakára, ahol 1975-ben végzett. Ezután a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Biofizikai Intézetének tanszéki mérnökeként dolgozott. Fokozatosan kapcsolódott be a biofizika tantárgy oktatásába és az intézetben folyó környezetvédelmi kutatásokba. Az ultraibolya sugárzás és kémiai ágensek mutagén hatásának automatizált mérését oldották meg mikrobiológiai modellek alkalmazásával. Mérési metodikájukat szabadalmaztatták. 1983-tól 1986-ig a Helsinki University of Technology posztgraduális hallgatója volt, ahol fő tantárgyként biofizikát és kórháztechnikát, melléktantárgyként információtechnikát tanult. Az egyetem Dept. of Technical Physics tanszékén az emberi szív és az agy rendkívül gyenge bioelektromos és biomágneses jeleinek tanulmányozásával, nagy-felbontású EKG és EEG berendezések tervezésével és építésével foglalkozott. 1986-tól 1990-ig ismét a SOTE Biofizikai Intézetében dolgozott, az ultraibolya sugárzás in vivo DNS-re vonatkoztatott genotoxikus hatását mérő uracil alapú filmdoziméter fejlesztésén munkálkodott. 1990-től 1994-ig Helsinkibe visszatérve folytatta tanulmányait. Humán eredetű biomágneses jeleket erősítő, extrém kiszajú, szupravezető érzékelők (SQUID) méréstechnikájával foglalkozott. 1995 májusában Helsinkiben védte meg doktori (Ph.D.) disszertációját, melynek címe: "Experiments for the Development of dc-SQUID Based Biomagnetic Measurement Systems". 1995 júliusától önálló egyéni vállalkozóként tevékenykedett, egyedi kivitelezésű, főként az orvosi kutatásban használható műszereket tervezett és készített. 2002-től ismét a Semmelweis Egyetem Biofizikai és Sugárbiológiai Intézetében volt oktatószervező. Feladata a hallgatói mérések fejlesztése, az Orvosi Biofizika jegyzet megújítása volt. Biofizika és biostatistika gyakorlatokat vezetett 2020-ig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dervarics Attila

1951-ben született Kacorlakon

A Budapesti Műszaki Egyetem, Villamosmérnöki Kar, erőáramú szak, villamos művek ágazatán szerzett villamosmérnöki diplomát 1975-ben. Az egyetem elvégzése után belépett a Dél-Magyarországi Áramszolgáltató Vállalathoz. 1988-ban rendszerszervező oklevelet kapott a SZÁMALK Számítástechnikai Oktató Központban. 1975–1991 között beosztott mérnök, csoportvezető, majd osztályvezető beosztásban a 120/középfeszültségű transzformátor állomások zárlatvédelmi és automatika berendezéseinek üzemeltetésével, tervezésével és kivitelezésének irányításával foglalkozott. 1991–1992 között műszaki vezérigazgató-helyettes, 1993-tól 2003-ig vezérigazgató, 2003–2005 között elnök-vezérigazgató. Vezetői tevékenységnek 12 éve alatt a 2500 főt foglalkoztató vállalat működését folyamatosan javuló hatékonyság és emelkedő szolgáltatási színvonal jellemezi, amely a kiváló gazdasági eredmények mellett széles körű elismertséget is hozott a cég számára. Szponzori tevékenységük eredménye az a három olimpiai aranyérem, amelyet a DÉMÁSZ-Szeged Vízisport Egyesület versenyzői nyertek. 2003-ban készült iparági alkalmazotti elégedettségi felmérés szerint a DÉMÁSZ Rt. dolgozói a legelégedettebbek a munkahelyükkel. Társadalmi Megbízatásai: a Magyar Elektrotechnikai Egyesület elnöke, a Szegedi Tudományegyetem Gazdasági Tanácsának tagja, a Szegedi Tudományegyetem Társadalmi Tanácsának elnöke. A Szeged-DÉMÁSZ Vízisport Egyesület elnöke, valamint a Rotary Club tagja. 1973 óta házasságban él Reggel Anikóval, két fiuk van (informatikus és vegyészmérnök), és négy unokájuk. A nyugdíjas éveket a család, a sport és a barkácsolás tölti ki.

Elismerései Zeusz Díj (Magyar Villamos Művek) – 1995, Bláthy Ottó Díj (Magyar Elektrotechnikai Egyesület) – 1999, Kármán Tódor-díjat kapott a felsőoktatás és az innováció támogatásért 2004-ben, Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje – 2005, Energiafogyasztók Díj (egyéni) – 2006

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dervaricsné Reggel Anikó

1952-ben született Cegléden

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnök Karán, erősáramú szakon, villamos művek ágazaton szerzett villamosmérnöki oklevelet 1975-ben. Feladatainak ellátásához további képesítéseket szerzett: 1987-ben képesített árkalkulátor bányá-energia szakon (Ipari Szakmai Továbbképző Intézet) 1997-ben okleveles mérnöktanári diploma (BME). 1989-től a szegedi Móra Ferenc Szakmunkásképző és Szakközépiskola tanárja volt, ahol a villamosipari szakmákhoz tartozó szakmai tantárgyakat tanította. 2000-ben a Dél-Alföldi Regionális Fejlesztési Tanács titkárságvezetőjeként döntés-előkészítési feladatokat látott el, valamint az tanács szervezetének irányítása tartozott a feladatköréhez. 2001-től részt vett a szegedi Biogáz Erőmű építésének azt megelőző kutatási feladataiban, az erőmű telepítésének lehetőségét vizsgálva – a Petrolterv Kft. alkalmazásában. 1973 óta házasságban él férjével Dervarics Attilával, két fiúk van (informatikus és vegyészmérnök), négy unokájuk. A nyugdíjas éveit a család tölti ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét

Diószeghy László

1943-ban született Sopronban

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakának elvégzése után, 1976-ban az Elektroakusztikai Gyár (később Budapesti Elektroakusztikai Gyár) MEF Műszaki Osztályán kezdte ipari tevékenységét, a Szovjetunió köztársaságainak rádióstúdiói számára gyártott hangerősítő, hangkeverő berendezések mérési utasításainak készítésével. 1977-ben a gyár Stúdióelektronikai Fejlesztési Főosztály Kísérleti Üzem vezetőjeként vett részt a Moszkvai Olimpia hangrendszerei prototípusainak fejlesztésében, majd 1980-ban az olimpia fő sajtóközpontjának felügyelőjeként üzemeltetett egy ilyen rendszert. 1981-ben megszerezte az Ipari Minisztérium szakértői engedélyét elektroakusztika, erősítők, stúdió berendezések tervezése, gyártása és üzemeltetése szakterületen. 1982-ben a MERT Minőségi Ellenőrző Rt. Elektromos, -Híradástechnikai, -Műszer-automatika, -Erősáramú, -és Biztonságtechnikai Főosztály vezetője lett, majd meghívták az Európai Minőségügyi Szervezet Magyar Nemzeti Bizottságába, ahol a Minőségrendszerek szakbizottságban tevékenykedett. 1988-ban elvégezte az LRQA minőségügyi rendszer-auditor tanfolyamát Cranfieldben. Szakértői tevékenységét G-K-24- Minőségbiztosítás, G-B-19- Energetikai biztonságtechnika, és G-G-16- Elektroakusztikai rendszerek szakterületeken, a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara és a Magyar Mérnöki Kamara illetékes Tagozati Szakmai Minősítő Bizottság-tanúsítványainak birtokában folytatta. 1992-ben választották meg a Mertcontrol Zrt. elnök-vezérigazgatójának. Fontosnak tartotta a Társaság laboratóriumainak NAT akkreditálását, a minőségtanúsítási tevékenység NAT és GOSZT – R akkreditálását. Figyelmet fordított arra, hogy a BME végzős hallgatói diplomatervük elkészítéséhez ipari konzulenseket találjanak a Társaság szakértői között. 1999-től vezérigazgatóként dolgozott 2003. évi nyugdíjba vonulásáig. Ezzel egyidőben családtagjaival közösen megalapították a TREDIO Tanácsadó és Szolgáltató Kft.-t, melyben mérnöki tevékenységét 2024-ben biztosítótársaságok megbízott műszaki szakértőjeként fejezte be.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dorn Kunigunda

Sopronban született 1951-ben

A BME Villamosmérnöki Karán 1970–1975 között folytatta tanulmányait, a Nagyfeszültségű Tanszéken védte meg a végzés évében diplomáját. 1975–1978 között a Danubia Szabadalmi Irodán dolgozott szabadalmi ügyvivő jelöltként, illetve ügyvivőként, mialatt az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében ügyvivői vizsgát tett. Ez alatt az időszak alatt évfolyamtársával, későbbi és még ma is vele élő férjével együtt fordították le németről magyarra W. Mosch / W. Houschild „SF6 Szigetelések” c. könyvét, ami abban az időben meghatározó irodalom volt az új koncepció alapján kialakításra kerülő nagyfeszültségű készülékek és hálózati elemek fejlesztése területén. A szabadalmi ügyek vállalati megbízói megelégedésére végzett ügyvivői tevékenysége okán megbízást kapott a BHG Híradástechnikai Vállalat szabadalmi ügyeinek intézésére, ahol 1983–1986 között dolgozott. Ez alatt az időszak alatt 1983–1985 során Nigériában az INDUSTRIALEXPORT létesítményi irodájának vezetője volt, ahol férje szerelésvezetői, létesítményfőmérnöki feladatokat teljesített. Nigériából történt hazatérése után szabadalmi ügyvivői és nemzetközi szakmai tapasztalatai, továbbá német és angol felsőfokú nyelvtudása alapján kutatói megbízást kapott a KOPINT-DATORG Konjunktúra és Piackutató Intézetben, ahol 1986 és 1993 között dolgozott. Kutatói tevékenysége során aktív résztvevője volt az ESOMAR (Európai társadalom- és piackutató szervezet) által szervezett munkáknak Stockholm, Párizs, Yokohama, Varsó, Prága, Pozsony helyszíneken. Új kihívásként 1993-tól a bankszektorban helyezkedett el, ahol 2005-ig a BNP-Dresdner Bank private banking üzletág vezetője volt. Ez alatt az időszak alatt 1994-ben a BNP Paribas Banknál befektetési szakértői, 1995-ben banküzem vezetői képzésen vett részt Frankfurtban a Dresdner Banknál, amely képzések során minősített pénzügyi intézményi és befektetési szakértői képesítést szerzett. 2005-től nyugállományba vonulásáig (2011) a Magyarországi Volksbank régió igazgatójaként dolgozott. Jelenleg aktívan részt vesz a helyi nyugdíjas közösség életében.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Drága Bálint

1951-ben született Hondlován

1975-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar, erősáramú szak, automatizálás ágazaton. 1975-től a Magyar Viscosagyárban a szálnyújtásnál működő tirisztoros rendszerek üzemeltetése, karbantartása, fejlesztése volt a feladata. 1980-tól a Tokodi Üveggyárban dolgozott. Különbféle tirisztoros és számítógép vezérlésű üvegolvasztó kemencék folyamatirányító rendszereit üzemeltette, fejlesztette. 1982-ben kinevezték a gyár energiaszolgáltató rendszerei vezetőjének. Legjelentősebb szabadalma: 2db 1 fázisú, 1000 kW -os, csak vill. energiával működő üvegolvasztó kemence tirisztoros teljesítmény szabályozása volt, párhuzamosan kapcsolt nullpont és fázishasításos tirisztorpárokkal. AEG által legyártott 700V, 3000 A, vízhűtéses tirisztorpárok így alacsony felharmonikus tartalommal üzemeltek, és LC elemekkel az 1 fázisú terhelést, át lehetett alakítani 3 fázisú, szimmetrikus, ohmikus terheléssé. 1990-ben saját kft-t alapított. Szabadalmából gyártott egységeket, üvegolvasztó kemencékhez. Majd kifejlesztett és legyártott egy új közvilágítási lámpatest családot, egyedi tükörrendszerrel. Lámpatestei mérési adatai túl jók voltak, ezért csak Olaszországból, más független labortól érkező megegyező eredmények után kapott használati engedélyt termékeire. A BNV-n Ipari Nívódíjat kapott termékeiért. Több mint 60 településen végzett teljes közvilágítás korszerűsítést saját termékeivel, cégével. Magyarországon elsőnek fejlesztett ki LED-es közvilágítási lámpatest családot, melyet elsőként szerelt fel Véménd településen. Szabadalmaztatott egy villamos alapelvű korszerű egészségügyi protokollt, mágnesterápiás, biorezonanciás és saját fejlesztésű áramipulzus kezelővel. A rendszerrel több mint 600 cukorbeteg kezelését végezték el eredményesen. Nyugdíjasként axiális villamos forgógépeket tervez. Szabadidejében fotózott és zenélt. 65 éve tagja, 24 éve karmestere a Sárisápi Bányász Fúvószenekarnak. 1973-ban megnősült, három gyermeke és négy unokája van.

Kulturális munkájáért Szent István Emlékérmét kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eha Inkinen

1950-ben született Rakvere-ben

A BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán villamosmérnökként végzett. A diploma megszerzése után 1975-ben az Észti Tudományos Akadémia Kibernetikai Intézetének ipari folyamatautomatizálási munkacsoportjában kezdte mérnöki pályáját. Részt vett a magyar gyártású R10 miniszámítógépre valós idejű szoftver rendszerek fejlesztésében. Közreműködésével készült el például az észti Északkeleti Karbamidgyár operációs rendszere, amely 15 évig működött. Egyes általa fejlesztett alkalmazások orosz vegyi üzemekben is sikeresen működtek, készült például operációs rendszer a mélytengeri olajkutató geológusok számára. Keletnémet iparvállalatok felkérésére is részt vett valós idejű operációs rendszerek fejlesztésében. Később finn mérnökökkel együttműködve raktárirányítási rendszerek fejlesztésében működött közre. Tallinnban él, férje bankár, három gyermek édesanyja és nyolc unoka nagymamája.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eisenberger Ferenc

1950-ben született Móraon

1975 nyarán végzett a BME Villamosmérnöki Karán. Diplomavédése ugyanezen év októberében volt. Munkába 1975. szeptember elsején lépett. Munkahelye a Videoton Televízió Gyár Kísérleti Osztályán volt. Feladata televízió és rádiókészülékek gyártásához szükséges célműszerek fejlesztése és részben kivitelezése volt. Szakmailag nagyon érdekes és változatos munka volt. Öt év után megbízták a 10 fős csoport vezetésével, a feladat továbbra is célműszer fejlesztés volt. 1988 tavaszán kinevezték a 120 fős Kísérleti Osztály vezetőjének, amely elektromos és mechanikus egységből állt. 10 hónap után felkérték a Televízió Gyáregység megüresedett főmérnöki pozíciójának betöltésére. 1992-ben privatizálták a Videotont és lassan leépítették a televíziógyártást. Ezzel párhuzamosan felépítették a bér-munkát. Eleinte áramkörök szerelése, tesztelése folyt, majd késztermékeket gyártottak, elsősorban a németországi Panasonicnak: CD lejátszók, videomagnók, MiniDisc majd Mini Hifi készülékek. Később újabb partnerek számára dolgoztak: Sony, Sagem, Samsung és több kevésbé neves cégnek. Szakmailag széles spektrum volt és nagyon szigorú követelményeknek kellett megfelelni. Egy későbbi átszervezés során összevontak a Videotonon belül két céget, ahol a műszaki terület munkáját kellett irányítani. Ezt végezte egészen a 2007. november 11-i nyugdíjazásig. Ezután még fél évig dolgozott, de családi okok miatt befejezte aktív pályafutását.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eredics János

1951-ben született Sárváron

1968-ban érettségizett Sárváron, a Tinódi Lantos Sebestyén Gimnáziumban. 1975-ben a BME Villamosmérnöki Kar elektronikai technológia szakán sikeres diploma védéssel zárta egyetemi tanulmányait. A Mechanikai Műveknél fejlesztőmérnökként erősáramú szakterületen a fokozott biztonságú fénycső fázisjavító kondenzátorok konstrukciójának és gyártástechnológiájának továbbfejlesztésével hozzájárult a kondenzátor robbanásokból származó tüzesetek csökkenéséhez. Tervei szerint készült el a Borsodi Vegyi Kombinát részére gyártott szűrőköri kondenzátor. 1977-től a Telefonfejlesztési osztályon az asztali telefonkészülékek és részegységeinek gyártmány – és gyártásfejlesztésével foglalkozott. Részt vett a vezetógumis nyomógombos hívóművek konstrukciójának és gyártástechnológiájának kialakításában majd az új, formatervezett asztali telefonkészülék alkatrész -és részegységei tervezésében. Az új vállalkezési formák megjelenésével megalakult VGMK keretein belül feladata volt a falra szerelhető, ún. egykezes telefon konstrukciójának tervezése és gyártásának kialakítása. A KGST keretein belül elvállalt miniatűr telefonhallgató- és mikrofon kifejlesztésében a BME Elektroakusztikai Tanszék szakembereivel ipari konzulensként vett részt. 1989 és 1991 között a MultiConsult Kft.-nél végzett szervező, tanácsadó és vállalatstratégia-kidolgozási feladatokat. Budapesti Közgazdasági Egyetemen posztgraduális szakon 1991-ben közgazdasági szakokleveles mérnöki diplomát szerzett. 1991-ben a Magyar Postából kivált MATÁV Rt. Helyközi Távközlési Igazgatóságán a gazdasági igazgató munkatársaként bekapcsolódott a szétválással összefüggő gazdasági és a későbbi privatizációs feladatokba. Kontrolling osztályvezetőként irányította az igazgatósághoz tartozó vidéki gyáregységek gazdasági tevékenységét. A későbbiek során a Telekom Rt. CEO titkárságához tartozó szervezeti egységek éves tervekészítését, havi beszámolóit, terv-tény elemzéseit támogatta 2013-as nyugdíjba vonulásáig.

Elismerései: Kiváló Ifjú Mérnök (1977) Kiváló Dolgozó (1980, 1986, 1994) Kiváló Társadalmi Munkáért (1982, 1987)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Endre

1950-ben született Pókaszepetken

Középiskolai tanulmányait a Landler Jenő Híradásipari Technikumban végezte. 1975-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán. 1975 szeptemberétől a Telefongyár Számítástechnikai Fejlesztési Főosztályán MSI, LSI hardver elemekből épített távközlési eszközök fejlesztésével kezdett el foglalkozni. A mikroprocesszorok megjelenésekor elsőként foglalkozott alkalmazásuknak a lehetőségével. Így kezdődött el alkalmazások keresése, az első mikroprocesszoros miniszámítógép megépítése, dokumentációinak beszerzése, változatainak kidolgozása és tesztelése. A pozitív kísérletek alapján általa kezdődött el a mérnökök átképzése, a mikroprocesszorokkal történő tervezés bevezetésének lehetősége. Ennek célja az intelligens terminál létrehozása, adatátviteli és helyi adatfeldolgozás volt. Bemutatót tartott a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakon tanuló diákoknak, valamint diplomamunkák konzulense és elbírálója volt. Két szabadalom kidolgozásában is részt vett, melyeket a Siemens vásárolt meg. Részt vett a TAP 34 adatátviteli és adatgyűjtő terminál (mikroprocesszoros felépítésű, programozható) és a 32 csatornás Multiplexor (32 mikroprocesszor párhuzamos működés felépítésű) kifejlesztésében, bemérési munkáiban és a gyártási dokumentációk elkészítésében. A TAP 34-es adatátviteli terminált és a Multiplexort a Telefongyár nagy mennyiségben gyártotta és exportálta. Nagy gyakorlatot szerzett a korszerű adatátviteli rendszerek működésében és a processzoros technika alkalmazhatóságában. Saját vállalkozásában részt vett mikroprocesszorok által létrehozott számítógépvezérlésű célgépek kidolgozásában és megvalósításában. A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász diplomát szerzett 1988-ban. Háromezer fős vállalat számítástechnikai információs rendszerét hozta létre, mint hardver- és rendszertervező, valamint a komplett kivitelezés megvalósítója is volt. Programfejlesztőként részt vett a személyi számítógépes alkalmazások hazai elterjesztésében, ügyviteli területen történő felhasználásában.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas György

1951-ben született Budapesten

1975-ban a BME Villamosmérnöki Karán híradástechnikai szakon szerzett diplomát. Oklevelének megszerzése évében a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalatánál kezdett dolgozni, alkalmazott mérnökként. Speciális berendezések tervezésében, fejlesztésében vett részt. Analóg majd digitális áramkörök tervezésével mikroproceszorok programozásával foglalkozott. Több alkalommal vett részt mérnöktovábbképzésen. 1992-ben Budapest XXI. Kerület Csepel Önkormányzatához ment dolgozni. Nyugdíjazásig Informatikai Irodavezetőként dolgozott ott. 1998-ban sikeresen letette a Közigazgatási Szakvizsgát. Munkája során számítógépek üzemeltetésén túl rendszertervezéssel, szoftverfejlesztéssel, hálózat tervezésével, építésével és üzemeltetésével foglalkozott. Kidolgozta az önkormányzat informatikai, távközlési és energetikai rendszere üzemeltetésének és a folyamatos tevékenység fenntartásának szabályzatát. Informatikai Irodavezetőként feladata volt az önkormányzat intézményeivel való kapcsolattartás, működésüknek segítése.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Farkas István

egyetemi tanár

1951-ben született Sormáson

1975-ben villamosmérnöki diplomát, 1976-ban pedig kutató-fejlesztő szakmérnöki oklevelet szerzett a BME Villamosmérnöki Karán. Végzése óta a Magyar Agrár- és Élettudománytudományi Egyetem és annak jogelőd intézményeinek oktatója. 1994–2008 között kinevezett egyetemi tanárként vezette a Fizika és Folyamatirányítási Tanszéket, majd 2009–2017 között a Környezetipari Rendszerek Intézetet. Alapító tagja és 2008–2021 között vezetője volt a Műszaki Tudományi Doktori Iskolájának. Szakmai-tudományos munkájában kiemelt területek a folyamatirányítás, a hő- és anyagtranszport folyamatok, valamint a napenergia-hasznosítás. 1977-ben egyetemi doktori címet szerzett a BME-n. Kandidátusi értekezését 1985-ben, akadémiai doktori értekezését pedig 1993-ban védte meg. 1994-ben habilitált. Előadója volt a Folyamatirányítás, a Számítógépes szimuláció, a Számítógépes folyamatirányítás, a Mesterséges intelligencia, a Napenergia-hasznosítás, valamint az Energia és környezet c. tárgyaknak. Jelenleg közel 700 tudományos közleménye van. Témavezetésével eddig 25 fő szerzett PhD, illetve kandidátusi fokozatot. 42 hazai, 10 EU-s és további 11 nemzetközi kutatási projektet nyert el és vezetett. Több hazai és külföldi folyóirat társszerkesztője, illetve szerkesztőbizottsági tagja. Számos hazai és nemzetközi szakmai szervezet tagja, illetve tisztségviselője, köztük a Nemzetközi Napenergia Társaság magyar képviselője, a Magyar Napenergia Társaság elnöke, a Nemzetközi Automatizálási Szövetség Mezőgazdasági Munkabizottság magyar képviselője, az Európai Szárítási Munkabizottság magyar képviselője, az MTA Energetikai Tudományos Bizottság tagja, az Energy and Environment Workshop sorozat alapító elnöke. Vendégprofesszor volt: Colorado Állami Egyetem, USA (1984), Helsinki Műszaki Egyetem (1990), BOKU Bécs (1991), Tokiói Egyetem (2006). Az MTA Műszaki Tudományok Osztályán 2012-ben levelező tagjelölt volt.

Nemzetközi szintű oktató-kutatómunkájának elismeréseként 2013-ban a Magyar Érdemrend tisztikeresztje, 2019-ben pedig Akadémiai Díj kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Feigl Lajos

1950-ben született Celldömölkön

1975-ben szerzett oklevelet a BME Villamosmérnöki Karának műszer és irányítástechnika szakon. Ebben az évben elhelyezkedett az MTA Műszerszolgálatánál, ahol elektronikus műszerek fejlesztésével foglalkozott. 1976-tól 1985-ig a Kandó Kálmán Villamosipari Főiskola oktatója. Villamos műszerek és mérések, elektronikus áramkörök, valamint elektronikus műszerek tárgyak előadója és gyakorlatvezetője. 1985-től 1989-ig a BÁV alkalmazásában, főbeosztásúként számítástechnikai eszközök forgalmazásának irányítója. 1990-től a rendszer-váltáskor megalakult Feba Kft. ügyvezetője, 2010-től nyugdíjasként. A kft. fő tevékenységi köre számítástechnikai eszközök forgalmazása és szervizelése.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fejes János József

1952-ben született Budapesten

BME Villamosmérnöki Kara híradástechnika ágazatának, mikrohullámú szakán végzett. Első munkahelye a Műegyetem, ahol a tanult szaknak megfelelő tanszéken volt első munkahelye. Közreműködött a külső cégek által finanszírozott munkák elvégzésében is. 1976-ban munkahelyet váltott, a Budapesti Elektroakusztika Gyár (BEAG) fejlesztő mérnöke lett. Bukovics Ferenc tankörtársával közösen konferencia és tolmácsrendszert fejlesztettek ki, ami sorozatgyártásba is került. Az első példányok a Béke Világtanács (Finnország, Helsinki), illetve Magyarországon az akkori párházba és a Minisztertanács tárgyalóhelyeibe kerültek beépítésre. 1983-ban munkahelye a Központi Bányászati Fejlesztési Intézet (KBFI) lett, ahol tudományos munkatársként, gyújtószikramentes, robbanásbiztos villamos gyártmányok vizsgálatával és tanúsításával foglalkozott. 1994-ben osztálya EXVÁ Robbanásbiztos Berendezések Vizsgáló Állomása Kft.-vé alakult át. Az ezt követő években nagyarányú vegyipari fejlesztések történtek, ennek kapcsán többek közt a BorsodChem Rt. Hidrogéngyár, TVK Rt. PP-4, Olefin-2, MOL Rt. BEK-5, Hidrogéngyár-1 gyárai és egyéb létesítményei robbanásbiztos berendezéseinek felülvizsgálataiban vett részt. 2004-ben az Európai Unióba történő belépésekor a kft. vizsgáló laborjának vezetője lett. 2008-tól kezdődően cég ügyvezető igazgatójaként végezte munkáját, a 2014-ben történő nyugdíjazásáig. A mai napig több oktatási területen aktív: a veszélyes létesítményekben dolgozó robbanásbiztos berendezések, szerelésében, felülvizsgálatában, üzemelésében és javításában érdekelt szakemberek, tanfolyami képzését végzi.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Feldes József

1949-ben született Csátalján

A pécsi Zipernowsky Károly Gépipari Technikumban érettségizett, és műszeripari technikus oklevelet szerzett. 1975-ben diplomázott a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának elektronikai technológia szakán. Friss diplomásként a Mechanikai Műveknél helyezkedett el, ahol két évig gyártmányfejlesztéssel foglalkozott. 1977-ben az Erőmű Beruházási Vállalat (ERBE) megkeresésére munkahelyet váltott. A Paksi Létesítményi Igazgatóság Villamos és Irányítástechnikai Főmérnökségére került, és különböző létesítmények irányítástechnikai szakterületének felelőse volt. 1984-ben kinevezték az irányítástechnikai terület osztályvezetőjének. A munkakörébe tartozott a fő- és segédlétesítmények irányítástechnikája, a külső és belső sugárvédelem. 1985-től az ERBE később (ERBE ENERGETIKA Mérnökiroda, MVM ERBE Zrt.) fő profilja az erőmű rekonstrukciók, fejlesztések, gázturbinás-és gázmotoros erőmű létesítések volt. A fejlesztésekben az ERBE teljes körű mérnökszolgálati tevékenységet látott el beruházások előkészítésétől a próbaüzem lezárásáig. Ezekben a beruházásokban az ERBE villamos és irányítástechnikai feladatait osztályvezetőként fogta össze. Hálózatos területen az ELMŰ Hauszmann utcai SF6 szigetelésű tokozott 120kV-os alállomás és a hozzátartozó 120kV-os kábelkapcsolatok létesítésének projektvezetője volt. A Csepeli Erőmű 120kV-os hálózati kicsatlakozás megvalósítását projektvezetőként irányította. Az MVM és MAVIR megbízásai alapján az alaphálózati létesítési, fejlesztési munkákba is bekapcsolódott. 2008-ban kinevezték a cég Létesítményi Főmérnökségén főosztályvezetőnek. Munkája a szakosztályok építész, gépész és villamos-és irányítástechnika osztályok vezetése volt. Főosztályvezetői tevékenysége mellett projektvezetője volt több erőmű fejlesztés előkészítésének. Tagja az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesületnek, a Mérnök Kamarának, a Tervezői és Szakértői Névjegyzékben több szakterület bejegyzett szakértőjeként, és több szakterület bejegyzett felelős műszaki vezetőjeként szerepelt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ficsor László

1950-ben született Budapesten

1969-ben erősáramú technikus oklevelet szerzett a Bláthy Ottó Technikumban. Előfelvételiként a katonai szolgálat után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán végezte tanulmányait és 1975-ben villamosmérnöki oklevelet szerzett. Szakága a gépesítés, automatizálás volt. Szükségét érezte, hogy számítógépes ismeretekkel bővítse tudását ezért szervizmérnökként helyezkedett el az Országos Számítógéptechnikai Vállalatnál. Külföldi tanfolyamok elvégzése után a Budapesti Műszaki Egyetemen 1979-ben digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1982-ben mellékállásban GMK. -t alakított munkatársaival, ahol komplett rendszereket fejlesztettek és üzemeltettek. Amikor a GMK-val már a vállalatoknak megnehezítették a szerződéskötést akkor korszövetkezetet alakított átvéve az anyacégtől a teljes szerviz profilt. 1991-től kft.-t hozott létre, ahol műszaki vezető volt majd 2012-től cégvezető lett. Nyugdíj mellett jelenleg is itt dolgozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fodor Jánosné (Tamás Julianna)

1949-ben született Budapesten

Középiskolai tanulmányait 1968-ban a Táncsics Mihály Szakközépiskolában végezte elektronikai műszerész szakon. Az érettségi után 1968-ban felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnök Karára. 1971-ben férjhez ment és a tanulmányait levelező tagozaton folytatta. Munkahelye a MOM számítástechnikai osztályán volt. Élete során mindenkor a szakmában dolgozott. Az első munkahelyein, MOM, BRG, Felvonójavító, a gyártást segítő célműszerek megtervezése és megépítése volt a feladata. A Csatornázási Műveknél az automata telepek távfelügyeleti rendszerének kifejlesztése, kiépítése, továbbá a működtető csoport irányítása volt a feladata. Időközben sikeres nyelvvizsgát tett német nyelvből és 20 évig dolgozott fordítóként az OFFI-ban. Szülei korán meghaltak, édesapja 1968-ban, majd édesanyja 1973-ban hunyt el. 1971.december 31-én férjhez ment tankörtársához, Fodor Jánoshoz, akinek a vidéken élő családja végtelen szeretettel segítette. Gyermekei egyetemi tanulmányai alatt születtek meg, 1973-ban Julianna, aki jelenleg öt gyermek édesanyja, építészmérnök és 1975-ben Tamás, aki jelenleg egy gyermek édesapja, faipari mérnök.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fürjes Lajos

1951-ben született Budapesten

A budapesti Piarista Gimnáziumban érettségizett 1969-ben. Egy év előfelvételis katonai szolgálat után 1970-től a BME Villamosmérnöki Karának hallgatója. Egyetemi tanulmányai során tudományos diákköri dolgozatot készített a „uA702 erősítő hővisszacsatolási problémáinak vizsgálata” címmel Dr.Székely Vladimír oktató vezetésével. Több éven át Népköztársasági ösztöndíjban részesült. 1974-1976-ban nappali C tagozatos továbbképzésben vett részt, amelynek során felsőfokú angol nyelvvizsgát, diplomát, szakmérnöki diplomát és egyetemi doktori fokozatot szerzett. Egyetemi évei alatt a Távközlési Kutató Intézetben 18 órás állást töltött be. A diplomák megszerzése után 1976-tól a Távközlési Kutató Intézetben Dr.Baranyi András vezetésével periodikusan gerjesztett nemlineáris áramkörök frekvencia-tartománybeli számítógépes szimulációjával foglalkozott, amelynek során kb. 10 ezer soros Fortran program készült el a nemlineáris hálózategyenletek megoldására. A szimulációs eredményeket a TKI Közleményeiben és nemzetközi konferenciákon publikálta. 1991-től a TKI-ban az INTERCSAT rendszerben KF modulátor áramkör tervezésével, kivitelezésével és rendszer-konstrukciós feladatokkal foglalkozott. 1991-től az Alcatel Híradástechnika vegyes vállalatban vállalati telefon alközpontok forgalmazásában műszaki igazgatóként dolgozott. 1994-től a SatNet Kft-ben műholdas földi hálózatok tervezésében és üzemeltetésében vett részt. 1997-től a MATÁV termék menedzsereként dolgozott. 2001-től nyugdíjba vonulásáig, 2013-ig az Ericsson Hungary Kft-ben 5. generációs telekommunikációs hálózatok tesztprogramjait készítette.

2000-ben megszerezte a mérlegképes könyvelői képesítést, és nyugdíjba vonulásától kezdve, egyéni vállalkozóként könyvelői feladatokat lát el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Füzes Iván

műszaki doktor

1948-ban született Budapesten

Villamosmérnöki diplomája megszerzése után a „FOK-GYEM” Elektronikus Műszergyártó Szövetkezetben dolgozott fejlesztő mérnökként. 1975–83 Országos Munka és Üzemegészségügyi Intézet Kísérleti Élettani Osztály, tudományos segédmunkatárs, munkatárs, főmunkatárs. 1983–1996 Országos Idegsebészeti Tudományos Intézet Orvos Fizikai és Számítástechnikai Osztály, tudományos osztályvezető, 1996–2008 Műszaki Igazgató. 1979–1983 a BME-n az Ergonómiai Szakmérnök és Munkapszichológus képzés keretében a Foglalkozási Élettan oktatásában vett részt. 1983–1986 a SOTE II. sz. Élettani Intézetében gyakorlatvezetőként keringésfiziológia oktatásában vett részt. 1986-óta PHD kurzusokon előadó, magyar és angol nyelven. 1981–2000 konzulensi és bírálói munkával segítette a BME Folyamatszabályozási Tanszékén kiadott biológiai tárgyú diplomamunkák elkészítését. a BME Folyamatszabályozási Tanszékén 1981-ben megszerezte a Dr.techn. címet. Disszertációja: Kísérlet az Ortosztatikus Reflex Szerveződés Rendszer Identifikációjára. Analóg-Hibrid Számítástechnika. 2022-óta saját fejlesztésű Pulzushullám Analizátorral végez ér, szív és idegállapot vizsgálatokat. Az agy vérkeringési autoregulációs tevékenységének vizsgálata témakörében előadásainak és közleményeinek száma 25. Az automatikus teljesítményszabályozott nagyfrekvenciás koagulátor konstrukcióját szabadalmaztatta. Kidolgozta és elkészítette a gerincsérült betegek inkontinenciájának kezelésére szolgáló elektronikus készüléket. A Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesület Elnöksége “Biológiai jelek identifikációja” témájú diplomatervét OKLEVÉLLEL tüntette ki.

Szakmai irányításért a BME 1985/86 évi Tudományos Diákköri Konferenciáján Oklevelet kapott. 1993-ban az OITI Vezetősége szakmai munkájáért oklevélben Főigazgatói Dicséretben részesítette. 2014-ben a Semmelweis Egyetem Rektora és Szenátusa kiemelkedő oktatói munkájáért Mesteroktatóvá nyilvánította.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Füzesi László

műszaki doktor

1950-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Karára történ felvétel után 11 hónapot szolgált a Honvédség budaörsi laktanyájában légvédelmi-híradós egységnél. A BME Villamosmérnöki Kar műszer ágazat digitális berendezések tankörében fejezte be egyetemi tanulmányait, 1975 nyarán védte meg diplomáját. 1983-ban Kitüntetéses Számítástechnikai Szakmérnöki Oklevelet szerzett. 1987-ben műszaki doktori címet szerzett a BME Villamosmérnöki Karán Távfeldolgozó Rendszerek szaktudományból. 1975–1980 között az Állami Biztosítónál (ÁB) dolgozott először hardver fejlesztő, majd 1987-től a Számítóközpont Üzemeltetési osztályvezetője lett. 1981–1988 között a Pénzügyi Számítástechnikai Intézet (PSZTI) osztályvezetője volt. 1989–1991 között BKV számítástechnikai főosztályvezetőjeként tett egy kitérőt a pénzügyi szektorból. 1991–1992 között az YBL Bank számítástechnikai igazgatójaként a frissen kiépülő kettős bankrendszer egyik kisbankjának teljes számítástechnikai rendszertét építették ki. 1992-től a GIRO Elszámolásforgalmi Rt. Bankközi Szakértői Bizottság tagja. 1991–93 között a GIRO Bankkártya Rt. Igazgató tanácsának tagja. 1992–98 között az ING Bank IT főosztályvezetője. 1998–2011 között a Raiffeisen Bank IT Szolgáltatási főosztály vezetője. 2011-ben nyugdíjba ment, de tovább dolgozott szakmájában. 2011–13 között Dataneum Zrt. Igazgatósági tagja. 2013–14 között a OneMill Zrt. ügyvezető igazgatója. 2012–22 között az InterComputer Holding tanácsadója, az Aquincum majd SYSPRO Zrt. kereskedelmi igazgatója volt. Nős, felesége nyugdíjas élelmiszeripari mérnök. Két gyermeke van, Zoltán közgazdász, Katalin építészmérnök, hét unokája van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gallai István

1950-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzése után az MTA SZTAKI-ban kezdett dolgozni. Számítógépekhez és mikroprocesszorokhoz készített operációs rendszereket és más alapszoftvereket. Részt vett a GD80 grafikus display fejlesztésében. 1985-től három évig Ausztráliában dolgozott. (Laocon Control Technologies Ltd.), ahol az akkor forradalmian új számítógépes hálózatra alapított, elosztott folyamatirányító rendszer fejlesztésében vett részt. 1992-től saját céget alapított, az akkor újnak számító számítógépes nyomdai tevékenységre. Elkészítette az akkor még kereskedelmi forgalomban nem kapható nyomdai szoftvereket. Jelenleg is ebben a cégben dolgozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Glatt Gábor

1952-ben született Pécsen

A pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett. 1975-ben diplomázott a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és irányítástechnikai szakán. Informatikai témájú diplomamunkáját követően alkalmazói rendszerek tervezésével és fejlesztésével foglalkozott. Öt évig az Országos Számítógéptechnikai Vállalatnál dolgozott, majd a Fővárosi Tanács Információs Központjába került. 15 évig az Igazságügyi Minisztériumban közalkalmazottja, ahol a minisztérium Számítástechikai Osztályát vezette. 1999-től a Miniszterelnöki Hivatalhoz tartozó Nemzetbiztonsági Irodában volt kormány-főtanácsadó. A 80-as évek végén programtervezőként részt vett a Kybernos termelésirányító rendszer kifejlesztésében, amely a több telephelyes nagyvállalatok gazdálkodásának és termelésének támogatását szolgálta. A rendszer újdonságnak számított, és országosan elterjedt rendszer lett. Az Igazságügyi Minisztériumban a jogi információs rendszerek témavezetőjeként részt vett a jogszabály-nyilvántartás informatikai alapelveinek és szabványainak kialakításában. 1990-ben – saját fejlesztésként – elkészült a Kartoték Jogszabály-nyilvántartó Rendszer, amely az első jogszabály-nyilvántartó rendszer volt Magyarországon. A Kartoték 1990-ben megkapta Kiváló Áruk Fóruma kitüntetést, a COMPF AIR '91-en vásári nagydíjat nyert. 1993-ban a Belügyminisztérium jogi információs rendszerekre kiírt pályázatán – a szintén saját fejlesztésű Magyar Jogszabályok Számítógépes Tárgymutatója rendszerrel együtt – pályanyertes lett. Mindkét rendszer országosan használt információs rendszerré vált. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen 1996-ban megjelent Jogi Informatika tankönyv társszerzője. A Nemzetbiztonsági Irodán magas biztonsági szintet kielégítő informatikai hálózatokat hozott létre. Részt vett az Egységes Digitális Rádió-távközlő rendszer biztonsági követelményeinek kidolgozásában.

2005-ben a nemzet biztonságának szolgálatában nyújtott kiemelkedő teljesítményéért a Nemzet Biztonságáért Érem bronz fokozatát kapta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gönczi Péter

1951-ben született Budapesten

Az ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnáziumban tett érettségi vizsga után, 1975-ben szerezte meg diplomáját a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. Munkáját az ERŐTERV Villamos Műszaki Főosztályán kezdte meg, ahol közép és távlati hálózattervezéssel foglalkozott. Ezen időszak alatt alakult ki a Magyar Villamosenergia Rendszer 400-kV-os alaphálózatának gerince, továbbá valósult meg a 750 kV-os távvezeték, melyek számos kutatási-fejlesztési feladatot is jelentett számára. A 80-as évek elején erőművi irányítástechnikát tervezett a SIEMENS-nél Németországban, továbbá részt vett Irakban a faluvillamosítási programban. A 80-as évek végén indult el a hazai alállomások intelligens, digitális irányítástechnikai vezérlésének megvalósítása az ún. ÜRIK program, – az UCTE-hez való csatlakozás egyik feltétele – ennek kapcsán a TITÁSZ állomásokban történő megvalósítás projektvezetője volt. A csatlakozás előkészítése során számos tanulmány elkészítésében vett részt, többek között ezek keretén belül kidolgozta a hazai szekunder tartalék gázturbinák hálózati csatlakozását, villamosenergia rendszerbe való illesztését. 1992-től az ERŐTERV Alállomási Iroda helyettes vezetője, majd 1994-től annak vezetője lett. Ez idő alatt a hazai 400,- 120 kV-os alállomások kiviteli tervezését felügyelte. A privatizáció idején az áramszolgáltatók, erőművek műszaki átvilágításában vett részt. 2000-ben nevezték ki az ERŐTERV műszaki igazgatójává, ezt a funkciót 2013-as nyugdíjazásáig töltötte be. Ezen időszak alatt indult el a Paks 2 erőmű műszaki tervezése, tendereztetése. Nemzetközi munkái során, külföldi országok, áramszolgáltatók villamosenergia rendszerének tulajdonosváltását előkészítő, a banki finanszírozást megalapozó műszaki átvilágításait, készítette, felügyelte. 2013-tól jelenleg is az AFRY-ERŐTERV Zrt. szakértőjeként dolgozik. Az MEE tagja, az Óbudai Egyetem államvizsga bizottságának hosszú időn keresztül tagja, elnöke volt. 50 éve él boldog házasságban, egy fia, három unokája van. Tevékenyen részt vesz az unokák napi programjainak szervezésében.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyánó József

1950-ben született Nagybjomban

Az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. ösztöndíjasaként végzett 1975-ben a Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán az automatizálási ágazaton. A kaposvári EIVRT Elektroncsőgyárban kezdett dolgozni, ahol is a gyakornoki éveket töltötte. Később, mivel gépészmérnöki végzettséggel is rendelkezett a TMK főművezetőjeként dolgozott. 1978-ban az akkori Mezőgazdasági Főiskola Kutatásfejlesztési Csoportjában biológiai mérés-technikai feladatokban vett részt. Az ipartól eltérően egy egészen más szakterület várta, amelyben rengeteg új dolgot kellett elsajátítani. Az itt töltött 9 év alatt több használatiminta-oltalom keletkezett, melyekben közreműködő volt. Az Európára, USA-ra és Új-Zélandra szabadalmat kapott állatgyógyászati diagnosztikai berendezés analóg mérőköreinek kidolgozásában vett részt. Később visszatért a villamosiparba, ahol fejlesztési főmunkatársként villamosenergia ipari mérés-technikában vette ki részét. Fejlesztőmérnökként vett részt az akkor újdonságnak számító napelemes tápellátású, 450 MHz-es adatátviteli sávban dolgozó olajipari távfelügyeleti rendszerek fejlesztésében. A GPS-el 1995-ben kezdett foglalkozni. Egyszerűen lenyűgözte ez a rendkívüli technológia. A GPS nyújtotta nagy pontosságú időreferencia felhasználásával kollégáival kifejlesztette a GPS time berendezést. Ezt a nagy pontosságú időreferenciát biztosító eszközt az áramszolgáltatók, a Paksi Atomerőmű használták az irányítástechnikai rendszerekben. 1996-ban két villamosmérnök kollégával saját vállalkozást alapított, melynek jelenleg is felelős műszaki vezetője. Cége 2008-ban Somogy Innovációjáért Díj-ban részesült. Egyetemi éve alatt lépett be a korabeli MTESZ-be. Jelenleg a MEE Kaposvári szervezetének elnökségi tagja. A Magyar Mérnöki Kamara tagja, villamos tervezői és műszaki vezető jogosultsággal rendelkezik.

Elektrotechnikai egyesületi tevékenységéért 2016-ban Csáki- díjat adományoztak részére. 2024-ben a Somogy Vármegyei Mérnöki Kamara a több évtizeden keresztül végzett mérnöki munkássága elismeréseként Somogy Mérnöke kitüntetését adományozta részére.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Haas József

1947-ben született Budapesten

Levelező szakon végzett a BME Villamosmérnöki Karon műszer és irányítástechnikai szakon. Diplomamunkáját a Magyarországos számos helyen felépített, a távfűtés és melegvízellátás területén használt 50 és 100 Gkal-s orosz forróvízkazánok tüzelésszabályázási lehetőségeiről készítette. A tanulmányai alatt technikusként az Egyesült Izzóban, a Budapesti Hőerőmű Vállalatnál, majd első mérnöki beosztásaként a mérés technikai üzem helyettes vezetőjeként a Kohászati Gyárépítő vállalatnál dolgozott. Ezután az MKKL-nél (Mérés technikai Központi Kutató Labor), fejlesztő mérnöki posztot kapott turbinás áramlásmérők alkalmazása gáz és olajipari környezetben, melyet a jogutód MMG-AM Központi Kutatóintézetében is folytatott. 1978 és 1984 között Algériában, Oránban az USTO-n (Université des Sciences et de la Technologie d'Oran) adjunktusként mérés és szabályozástechnikát tanított francia nyelven villamosmérnök és hőerőgépész szakmérnökhallgatóknak és számos diplomaterv mentora volt ez alatt az öt év alatt. Az algériai kooperációs időszak után először folytatta korábbi fejlesztőmérnöki munkáját, majd felkérésre az MMG-AM tőkés export osztályát vezette 1990 közepéig. Ettől kezdődően saját vállalkozást épített, melynek keretei között főként lakberendezési és boltberendezési design tárgyak tervezésével, gyártásával, forgalmazásával foglalkozott. Több terméke zsúriztet iparművészeti terméként került piacra. Jelenleg aktív nyugdíjasként egy új, a turisztikai szektorban bevezetendő internetes szolgáltatás tervezése és kivitelezési köti le idejét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hadik Róbert

1952-ben született Makón

1970-ben Makón érettségizett a József Attila Gimnáziumban. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, erősáramú szakon végzett. Tanulmányi eredményei alapján lehetőséget kapott, hogy az 1974-ben az egyetemi doktori fokozat megszerzését célzó „A-C” képzéshez csatlakozzon, a Villamos Gépek Tanszéken. Áramirányítóval táplált szinkronmotorok témában először 1975-ben diplomát szerez, majd 1976-ban automatizált villamos hajtások szakmérnöki diplomát kapott, végül 1977-ben megvédte egyetemi doktori disszertációját. 1976-ban a Központi Fizikai Kutatóintézetben a Reaktorelektronika osztályon kezdett dolgozni. Az első munkája egy reaktivitásmérő műszer tervezése volt. 1977-től a BME Gépészmérnöki Karának Elektrotechnika Tanszékén, mint tanársegéd, majd adjunktus dolgozott. A tanszéken folyó kutatások keretében szinkron generátorokkal foglalkozott, de más témákban is folytatott kutató-fejlesztő tevékenységet, pl. induktív táplálású trolibusz megvalósítási lehetőségét is megvizsgálta. Megtervezett egy villamos veszteség mérésére szolgáló analóg mérőműszert is. Ezután a számítástechnika felé fordult. 1986-tól Németországban, Dortmundban az mbp cég COBOL Compiler fejlesztésében vett részt. Az Evosoft cégen keresztül több, a német Siemens részére fejlesztett szoftver készítésében dolgozott, így pl. részt vett a Madrid-Barcelona gyorsvasút fedélzeti szoftverének tervezésében. Tíz éven át dolgozott a BISZ-nek (Bankközi Információs Szervezet), ahol a Hitelnyilvántartó rendszer fejlesztésében vett részt. 1991-ben Műegyetem Elektrotechnika Tanszéke felkérte, hogy az Elektrotechnika Alapjai tárgy előadásait tartsa meg német nyelven. 34 éve előadója a tárgynak. További német nyelvű tárgyak oktatására is felkérték, pl. Szoftver Technológia tárgy előadásait 13 éven át tartotta, 12 éven át a Digitális Elektronika és 5 éven át az Analóg Elektronika tárgyakat is előadta. 2015 óta nyugdíjas, de továbbra is részt vesz az oktatásban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajagos Sándor

1951-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Kar műszer- és irányítástechnika szakán 1975-ben kapta meg diplomáját. Ebben az évben a Méréstechnikai Kutató Laboratóriumban kezdett el dolgozni tudományos munkatársként. A cég 1976-ban jogutódként beolvadt az MMG Automatika Művek Kutató- és Fejlesztő Intézetébe, ahol kutatómérnökként olajvezeték átfolyási mennyiségét mérő berendezés készítésében és tesztelésében vett részt. 1978-tól az „ELEKTRONIKA” Átviteltechnika Szövetkezetben dolgozott fejlesztő mérnökként, ahol vívfrekvenciás- és optikaikábeles távközlési hálózatok tesztműszereinek tervezésében, sorozatgyártás előkészítésében és tesztelésében vett részt. Angol nyelvtudásának köszönhetően külföldi kiállításokon és bemutatókon ismertette a berendezéseket. 1977 és 1993 között mellékállásban, a Kandó Kálmán Villamosipari Főiskolán volt mérés-technikai laborvezető. 1994-től az ABB Energir Kft.-nél dolgozott, mint mérnök-üzletkötő és projektfelelős. Feladata volt az alapvetően erősáramú villamos hálózatokkal foglalkozó cégnél távközlési és zárlatvédelmi, telemechanikai átviteli berendezéseket használó projektek szervezése, vezetése. 2001-ben a TESSAG, majd SAG Hungaria Kft.-nél dolgozott üzletágvezető, majd igazgató beosztásban. Az erősáramú távvezeték hálózatok és alállomások tervezésével és kivitelezésével foglalkozó cégnél a közüzemi szolgáltató vállalatok mellett az ipari energia felhasználók és kiserőművek energetikai, védelem jelátviteli, telemechanikai és távközlési projektjeinek szervezése, vezetése volt a feladata. Gyengeáramú mérnökként érdekes munka volt 132 kV-os kábel összeköttetés építése, végelzárókkal, kábel összekötőkkel, földmunkával és átütés teszttel együtt. Érdekes újdonság volt nagyfeszültségű távvezeték oszlopokra GSM állomások telepítése.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajagosné Lassner Éva

1952-ben született Budapesten

1970-ben érettségizett a budapesti I. István Gimnáziumban, majd a BME Villamosmérnöki Karának műszer és irányítástechnika szakán folytatta a tanulmányait. Oklevelét 1975-ben kapta meg. A Medicor Műveknél 2 évig orvosi műszertechnikai gyártmányok fejlesztésével foglalkozott. 1977-ben a Magyar Villamos Művek Trösztnél helyezkedett el. 1979-ben diplomázott a BME Gépészmérnöki Karának gazdaságmérnöki szakán. Óraadóként oktatott a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola Energetikai Karán mérés-technikai területen. A szervezeti átalakítások közepette végig az iparági majd vállalati saját távközlési hálózat hang- és adatátviteli fejlesztésében vett részt. Gyermeke megszületésével egy éves kihagyás után 1984-ben ment vissza munkába. Követte a gyors technikai változásokat és a növekvő kapacitásbeli igényeket a távvezetékekre telepített vivőfrekvenciás berendezéstől, a független kiépítésű országos mikrohullámú hálózati területen át egészen a nagyfeszültségű távvezetési hálózatra telepített optikai kábeles technológia bevezetéséig. Optikai témában a hálózat építéssel és a hozzá tartozó átviteltechnikai berendezésekből álló távközlési és informatikai hálózat létesítésével foglalkozott, főmunkatársi besorolásban. Szakterületén részt vett a nemzetközi hálózatok összeköttetése témájában a szomszédos, ill. európai országokkal folytatott bizottsági egyeztetésekben és kivitelezési munkákban, a villamosenergia hálózathoz kapcsolódó létesítmények (erőművek, alállomások stb.) csatlakozási és kiviteli terveinek véleményezésében. Nagyobb volumenű fejlesztésekben, átfogó projektekben munkatársaként közreműködött. Lehetősége nyílt tanulmányutakon, tanfolyamokon képezni magát itthon és külföldön (USA, Németország, Svájc, Norvégia, Nagy-Britannia) is. Az MVM Zrt. leányvállalatától, a MAVIR Zrt.-től (Magyar Villamosenergiaipari Rendszerirányító) ment nyugdíjba 2012-ben.

Munkája elismeréséül 2009-ben a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület díját vehette át.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hasenauer Miklós

1952-ben született Sopronban

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán végzett 1975-ben. Tanulmányainak befejezése után a BHG-nál kezdett dolgozni, ahol a tárolt-programvezérlésű telefon-alközpontok szoftverének fejlesztésében vett részt. Emellett feladatul kapta egy cross assembler kifejlesztését is, amely elkészülte után hatékonyabbá tette a fejlesztési folyamatot, a gépi kódú programozáshoz képest. 1982-ben megvált a BHG-tól és csatlakozott a SZÁMALK fejlesztő csapatához, ahol megismerkedett a személyi számítógépek világával, azok alkalmazási területeivel. Ezzel párhuzamosan többféle mikroprocesszoros mérőrendszer szoftverének fejlesztésében vett részt, és ennek során rengeteg hasznos tapasztalatot szerzett a 8 bites mikroprocesszorok programozásában. A következő nagy váltás 1991-ben történt, amikor a Budapest Bankhoz került. Itt a pénzkidó automaták bevezetésén dolgozott, ami nemcsak technikai, hanem szervezési kihívás is volt. A szoftverek adaptálása mellett a banki személyzet támogatásában is részt vett, ezáltal közvetlenül láthatta, hogyan válik munkájának eredménye a mindennapok részévé. 1996-ban kezdett dolgozni a Sysdata Kft.-nél, és közel két évtizedet töltött el ott. A Siemens számára végzett munkákban vett részt, szakterülete a Configuration Management volt. Alaposan elmélyedt a ClearCase nevű szoftver-verziókezelő rendszerben. A munka mellett szükségessé tette különböző script nyelvek elsajátítását is, Windows és UNIX/Linux rendszereken. 2015-ben csatlakozott az ITSH/Deutsche Telekom IT Solutions csapatához, ahol 2024-ig dolgozott. Itt fő feladata a rendszeres és differenciális buildek futtatása, valamint a build rendszer folyamatos tökéletesítése volt. Korábbi, a Sysdata-nál a ClearCase és a script nyelvek terén szerzett tapasztalatait ebben a munkakörben jól tudta hasznosítani. Angol és német középfokú nyelvvizsgával rendelkezik.

A BHG-ban Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hermely János

1951-ben született Budapesten

Az I. István Gimnázium matematika tagozatán érettségizett 1968-ban. A 11 hónapos katonai szolgálat után 1970–1975 között a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és irányítás-technika szak hallgatója volt. A diploma után a Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóságon helyezkedett el. 1976–1978 között a Kijevi Polgári Légiforgalmi Egyetemen posztgraduális képzésen vett részt, ahol repülő villamos szakmérnöki diplomát szerzett. 1978–1982 években a Távolkörzeti Irányító Központ telepítésében, átvételi eljárási munkáiban, majd üzemeltetésében dolgozott. 1982-ben kinevezték a Ferihegyi Közelkörzeti Központ műszaki üzeme vezetőjének. Néhány évvel később megbízták a primer- és szekunder terminál radarok üzemeltetésének irányításával is. A 2002-ben megalakuló HungaroControl Magyar Légiforgalmi Szolgálat Radar osztályát vezette. Feladatai: a repülőtéri meteorológiai rendszer, a repülőtéri mozgásellenőrző rendszer, a távolkörzeti radarállomások, a ferihegyi terminál radarok üzemeltetői csoportjainak vezetése; részvétel az új rendszerek tender követelményeinek kidolgozásában, a tenderek bírálatában; együttműködés az új berendezések gyári- és helyszíni átvételi eljárásaiban; az új rendszerek üzemeltetési munkáinak meghatározása. 2012-től nyugdíjas.

2011-ben a „Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt polgári tagozat” kitüntetésben részesült a repülésbiztonság és a hazai modern radarrendszerek kiépítésében végzett szakmai, illetve vezetői tevékenységének elismeréseként.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hetzer Jenő

1951-ben született Sopronban

Gyermekkorát Egyházásfaluban töltötte, itt járt általános iskolába is. 1966-ban felvették a soproni Széchenyi István Gimnázium matematika – fizika tagozatára. A gimnáziumi évek alatt a KÖMAL feladatmegoldó versenyében kétszer dicséző oklevelet kapott, 1969-ben a megyei fizikaversenyen első helyezést ért el. 1970-ben érettségizett, a 12 évi tanulmányi eredményét „Kitűnő Tanuló” érdeméremmel ismerték el. 1970-ben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakára. 1975-ben védte meg diplomáját. Egyetemi tanulmányai alatt a sok kiváló tanár közül is kiemelkedő volt Simonyi Károly professzor, aki- nek az előadásai egy életre emlékezetesek maradtak. 1975-ben a Videoton Rádiótechnika Gyárban helyezkedett el, Székesfehérváron. Fejlesztőmérnökként katonai repülőgépek fekete dobozának tervezésében vett részt. 1976-ban megnősült és Budapestre költözött. A FOK-GYEM Szövetkezetnél kezdett dolgozni szervizmérnökként. 1979-től fejlesztőmérnök, később csoportvezető. Feladatai közé tartozott CAD, CAM perifériák tervezése (A0 és A3 méretű rajzdigitalizáló [tablet], NYÁK-gyártó berendezés család), széria gyártás előkészítése. A témákhoz kapcsolódóan három szabadalma volt. Több belföldi és külföldi bemutatón, kiállításon vett részt. A tablet 1988-ban BNV díjat kapott. 1992-ben több társával megalakították a FORE Villamosmérnöki Kft.-t, 2009-ig az egyik ügyvezető. Fejlesztő mérnökként különféle készülékek, elektronikus kijelző berendezések (eredményjelzők, benzín-ár-kijelzők, kültéri órák) tervezését végezte. A kft. legnagyobb munkája a przemysłi Vasúti Pályaudvar utastájékoztató rendszerének kifejlesztése és üzembe helyezése volt. 2020-ban vonult nyugdíjba. Kedvenc elfoglaltsága a kertészkedés, gitározás, családfakutatás. Felesége pedagógus, egyik fia informatikus mérnök, másik kertésztechnikus.

1983-ban „Kiváló Dolgozó” kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Homoki György Szabolcs

1951-ben született Budapesten

1970-ben nyert felvételt a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar mérés – és szabályozástechnikai szakára. Egyetemi évei alatt a Villamoskari – Schönherz – Kollégium lakója volt. Mint a Villamosenergiaipari Kutató Intézet Atomenergia Osztályának heti 16 órás gyakornoka korán kapcsolatba került az Algol és Fortran nyelveken történő kutatóintézeti tervező és méréskiértékelő rendszerek programozásával. A Villamosenergiaipari Kutató Intézet külső megbízást adott az egyetemi tanszéknek, amely projektben Szilágyi tanár úr vezetésével – a PAKS-1 atomreaktor primerköri zóna meghibásodás esetén 1 mp-en belüli rendkívül gyors átmeneti folyamatainak – a tanszéken lévő analóg számítógépes szimulációját végezték el 1975-ben. Megbízást kapott az AUTÓKER Számítóközpont Szoftverfejlesztési osztályának vezetésére. 1978-ban vezető szoftverfejlesztőként irányította a magyarországi első papírmentes magasraktári logisztikai rendszer kifejlesztését. 1982. Pályázatot nyert a Pénzügyminisztérium Számítástechnikai Intézet Szoftverfejlesztési Osztályának vezetésére. 1992. Megbízást kapott Douwe Egberts Hungary vállalat Informatikai Vezető pozícióra, amely egy multinacionális vállalat felsővezetői-állása volt. 2013-ban ebből a pozícióból ment nyugdíjba igen magasszintű vállalati elismeréssel a végzett munka eredményessége szerint. 1989–2013 között magánvállalkozást alapított – H&B Master Kft.-t. – amelynek tevékenysége egyedi szoftverrendszerek kifejlesztése volt. Ezek közül az alábbi rendszerek a fontosabbak: Zárt Állami Vagyonokat Kezelő Intézet (ZÁVKI) részére 50 egyidejű felhasználóval interaktív online nyilvántartási rendszer VAX számítógépes hálózaton (1989.), Kincstári Vagyon Igazgatóság (KVI) – az előző rendszer utódja 350 egyidejű online felhasználóval és lényegesen kibővített funkcionalitással (1998), Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt (MNV Zrt.) – a KVI adatvagyon migrálása az MNV Zrt. új rendszerébe (2013)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth György

1949-ben született Keszthelyen

Híradásipari Technikumot végzett 1967-ben Székesfehérváron, majd egy év katonai szolgálat után kezdte meg tanulmányait BME Villamosmérnöki Karán, híradástechnika szakon. Műsorközlő ágazaton végzett 1973-ban. Diplomáját 1975-ben védte meg. 1973-tól 1992-ig a Híradástechnika Szövetkezetben dolgozott, a HT Egyedi Fejlesztési Osztályán. Ez az osztály speciális fejlesztési feladatokat kapott és bővülő létszámmal a rendszerváltásig működött. Témaköre a rádióellenőrző rendszerek és az ehhez kapcsolódó analóg és digitális jelfeldolgozás eszközeinek kifejlesztése volt. A HT felbomlása után 1992-től 2015-ig a Magyar Televízió Informatikáján alkalmazásfejlesztésen dolgozott, részt vett több nagy vállalati rendszer bevezetésében, fejlesztésében (reklámértékesítés, bérszámfejtés munkaidő-nyilvántartás stb.) 2015-ben vonult végleg nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Tamás

1951-ben született Budapesten

Középiskolai tanulmányait a Landler Jenő Híradásipari Technikumban végezte 1969-ben. Innen egyenes út vezetett a BME Villamosmérnöki Kara híradástechnika szakára, ahol 1975-ben jó eredménnyel diplomázott. Még ez év decemberében megszerezte a mérnök-tanári oklevelét is. Előfelvételiként már az egyetem előtt dolgozott egy évig elektroműszerészként a Híradótechnikai Vállalatnál. 1975-ben, első diplomás munkahelyén, a SICONCONTACT Kft. (Siemens AG első magyarországi vegyesvállalata) számítógép szervizében szervizmérnökként kezdett el dolgozni, ahol a 4004, 7700, 7500 nagyszámítógép rendszerek üzembehelyezését, karbantartását és szervizelését látták el. Néhány év múlva a csapat egyik szervizvezetője lett 1991-ig. Ebben az időszakban összességében több mint két évig a Müncheni Oktatási Központban különböző hardver továbbképzésen vett részt, ahol a legújabb gépcsaldókat ismerhetett meg. 1990-ben a SICONCONTACT Kft. új neve SIEMENS Kft. lett. 1991-ben a cégen belül átment a Szórakoztató Elektronika Osztályra, ahol elő kellett készíteni és elindítani a SIEMENS háztartási gépek és szórakoztató elektronika piac központi vevőszolgálatát, budapesti márkaszervizét és országos lefedettségű, vidéki szerviz hálózatát. 1993-ban a SIEMENS Kft. új neve SIEMENS Rt. lett. 1994-ben a Háztartási gépek Osztály önállósult a BSH GmbH. magyarországi képviselőjeként, BSH Kft. néven, változatlan tevékenységgel és kibővült márkákkal. Az értékesítés először a BOSCH, majd később a NEFF márkával bővült. A Vevőszolgálat pedig megkapta az anyacég összes márkájának képviselőjét. Ezek közül Magyarországon legismertebbek a BOSCH, SIEMENS, Constructa, NEFF, Gaggenau, Balay és Ufesa. 2007-ben a piaci konkurensok között elsőként indította el az alkatrész webshopot. 2010 elején megindulhatott a direkt szállítás a németországi központi alkatrészraktárból 48 órán belül Budapestre és 72 órán belül a vidéki szervizpartnereknek és az egyéni vásárlóknak is az egész ország területén. 2011-ben, 20 év vevőszolgálatvezetői tevékenység emlékével vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét

Ispánovity Márton (Martin Išpanovič)

1951-ben született Katymáron

A középiskolát a pécsi Zipernowsky Károly Gépipari Technikumban végezte, ahol 1969-ben érettségizett és kapott erősáramú technikus oklevelet. A sorkatonai szolgálat letöltése után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán folytatta tanulmányait, ahol 1975-ban villamosmérnöki oklevelet, majd 1981-ben irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1975. szeptember 1-jétől 1992.januárjáig Budapesten a Mélyépítési Tervező Vállalatnál dolgozott tervező, majd irányító tervezőmérnökként. 1992-től három évet töltött az ÁB-AEGON Biztosítónál, mint műszaki főmunkatárs. Ezt követően, a hazai politikai és gazdasági átalakulás következményeként elhagyta a műszaki pályát és köztisztviselő lett. 1995. január 1-jén került a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal állományába és lett a horvát és szlovén referatúra vezetője. 1995-ben köztisztviselői alapvizsgát, majd 2000-ben köztisztviselői szakvizsgát tett. 2007-ben kinevezték kormánytanácsadónak, és így vonult nyugdíjba 2013. június 30-án. 1986 óta szervezett természetjáró, ekkor lépett be a Lokomotív Turista Egyesületbe, melynek 2008 óta ügyvezető elnöke. 2018-ban lett aranyjelvényes túravezető.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Izsák László

1949-ben született Izsákon

Oklevelét 1975-ben szerezte a BME Villamosmérnöki Karán híradástechnikai szakon. Első munkahelye a Mechanikai Művek volt, majd az OKI-nél dolgozott JEOL transzmissziós elektronmikroszkópok üzemeltetésén és karbantartásán. Később a Fotó Optika Ipari Szövetkezetenél szervizmérnökként orvosi és ipari műszerek szervizelésével foglalkozott, kiemelten elektronmikroszkópokkal. Szervízképzésen vett részt Cambridge-ben, Brnoban és Németországban. A keletnémet Zeiss fotométerek és ipari röntgen berendezések kapcsán Algériában, Szudánban és Zambiában dolgozott. Bécsben és Hamburgban továbbképzésen vett részt Eppendorf fotométerek és kémiai automaták terén, valamint ionszelektív és vérgáz analizátorokkal. Egy osztrák cég ügyvezető igazgatója és vezető szervizmérnöke lett, amely az Eppendorf és Sysmex automaták magyar képviselőjét látta el. A Diatron Kft.-nél üzletkötőként az Olympus kémiai automaták magyarországi képviselőjének elindításában vett részt. Külföldi tréningeken fejlesztette tudását (DPC New Jersey, Medica Boston, Ciba-Corning Anglia). Utolsó munkahelyén, a Diagon Kft.-nél üzletág igazgatóként egy véralvadásmérő műszer fejlesztéséért és gyártásáért felelt. Egy szabadalmi kérelem is az ő nevéhez fűződik, valamint ötletgazdája volt egy 4 csatornás kézi koagulométernek. Vizeletanalitikával is foglalkozott, ehhez Kínában kapott képzést. Az összes magyar egészségügyi intézmény fogyóanyag-ellátásáért felelt. Rendszeres kiállító volt laborkongresszusokon, EGVE konferenciákon és a düsseldorfi MEDICA világkiállításon.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jablonkai József

műszaki doktor

1943-ban született Bánhidán

Budapesten, a Villamosenergiaipari Technikumban érettségizett, majd 8 évig mérőtechnikusként dolgozott, előbb az ERŐKAR-nál, majd a Csepeli Erőműben, amely a villamos- és hőenergia termelés és szolgáltatás mellett 14-féle egyéb műszaki szolgáltatást is végzett a Csepel Művek vállalatai számára. 1969-től munka mellett végezte az egyetemet a Villamosmérnöki Karon, műszer és irányítástechnika szakon. Kitüntetéssel diplomázott, a MNK Elnöki Tanácsa Felsőoktatási Tanulmányi Érdeméremmel tüntette ki. Közben a Csepeli Erőműben kinevezték a Műszaki Osztály csoportvezetőjévé, itt elsősorban a csepeli vállalatok termelő berendezéseinek villamos hajtásaival, azok áramátalakítóival és szabályozóiknak optimalizálásával foglalkozott. E mellett a karbantartás területén folytatott kutatásai alapján készítette el a doktori disszertációját az „Ipari elektronikai- és automatika berendezések, rendszerek karbantartásának korszerű módszerei” címmel, amit 1980-ban védett meg és avatták műszaki doktorrá. A javasolt megoldásai bevezetésre kerültek és a vállalatnál megalakult az ipari elektronikus berendezéseket karbantartó részleg. A témakörben nagyszámú publikációja jelent meg és adott elő nemzetközi szakmai konferenciákon. 1981-ben automatizálási főmérnöké, a rendszerváltás után műszaki igazgatóvá, majd 1993-ban vezérigazgatóvá nevezték ki. A Csepeli Erőművet 1995-ben privatizálta az angol POWERGEN és kezdte előkészíteni egy új, korszerű gázturbinás erőmű létesítését. Operatív vezérigazgató-helyettesként a régi erőmű és a szolgáltatói berendezések és hálózatok üzemeltetését irányította. Munkája mellett három területen IpM szakértői tevékenységet folytatott, e mellett részt vett a szakember képzésben. Aktív tagja volt, a MEE, az ETE és elnöke a METESZ Csepeli szervezetének. Munkássága elismerésül háromszor Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült, Kiváló Újító Díjat, Alkotói Nívódíjat, valamint kétszer Műszaki Alkotói díjat kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jakab József

1950-ben született Borsodivánkán

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán műsorközlő ágazaton végzett 1975-ben. A diploma megszerzése után érdeklődése a számítástechnika felé fordult. A vállalati számítástechnikai rendszereknek és azok telepítési környezetének tervezése, kiépítése, üzemeltetése lett a feladata. A szükséges ismereteket a hardvergyártók külföldi tanfolyamain szerezte meg. Svédországban a DataSaab cégnél, Dániában a Regnecentralen cégnél, valamint Angliában az ICL-nél. 1975-től első munkahelye a Vegyipari Termelőeszköz Kereskedelmi Vállalat (VEGYTEK) volt. Itt a kezdeti, batch technológián alapuló, 2. és 3. generációs elektronikákkal kiépített számítástechnikai rendszer után lehetősége volt a technikai fejlődés újabb eszközeivel dolgozni. Így a lyukkártyás, lyukszalagos adatbevitel leváltó, Regnecentralen gyártmányú key-to-disk adatrögzítő rendszerrel, majd a 4. generációs ICL számítógépekkel és perifériáikkal, illetve a hozzá kapcsolódó, a telephelyeket is a központi adatfeldolgozó rendszerbe integráló elosztott erőforrású (DRS) rendszerekkel. Kezdetben hardver mérnökként, majd technikus kollégái segítségével és alvállalkozók bevonásával végezte munkáját vezetői beosztásban. 1992-től a Hungarocamionnál dolgozott. A központi és a telephelyi géptermekek, adatbázisok üzemeltetése mellett további kihívást jelentett az 5 budapesti telephely online adatátviteli összekötése, és a határpontok helyi PC-s hálózatainak bekapcsolása ebbe a hálózatba. Ezt a munkát egy mintegy 20 fős szakemberekből álló üzemeltetői csapat élén az IT vezetőjeként látta el. Megszerzett ismereteit és tapasztalatait 2001-től rövid ideig a Bábolnai Állami Gazdaság IT vezetőjeként kamatoztatta. 2002-től informatikai vállalkozóként dolgozott, kisebb cégek IT infrastruktúráját építette ki, és üzemeltette. 2005-től a Masped leányvállalatánál dolgozott, IT rendszergazdaként. A logisztikai cég hardver és szoftver eszközeit telepítette, felügyelte, javította alvállalkozók bevonásával. 2010-ben innen vonult nyugdíjba.

Pályafutása során több alkalommal a Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jobbágy Ákos

Professor emeritus

1950-ben született Kecskeméten

1975-ben villamosmérnöki oklevelet szerzett. 1976-tól a Műszer-és Méréstechnika (2024-től Mesterséges Intelligencia és Rendszertervezés) Tanszéken dolgozik, 2007-től egyetemi tanárként. 2010–2015 között a tanszék vezetője. Fő szakterülete a mozgásanalízis orvosi alkalmazása, továbbá a vérnyomás diagnosztikai célú mérése. Az egészségügyimérnök-mesterképzés 2008-as indulásától szakfelelőse volt 2020-ig. Azóta Professor emeritusként a szakbizottság elnöke. 1998–2012 között a BME oktatási igazgatója, 2012–2015 között oktatási rektorhelyettes volt. 2008–2011 között az Országos Kredittanács tagja volt. Részt vett a Nemzeti Bologna Bizottság munkájában. Az MRK Műszaki Tudományok Bizottságában több mint tíz évig képviselte a Műegyetemet. 2012–2018 között a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság (MAB) tagja, az Egyetemi Tanári és Doktori Kollégium elnöke. 2013–2018 között a MAB alelnöke. 1991-ben a Delfti Műszaki Egyetemen vendégkutató. A MATE Orvostechnikai Bizottság titkára (2000–2004) majd elnöke (2005–2012). Az orvosbiológiai mérnökök világszervezetében, az IFMBE-ben 1995 óta tölt be különböző vezető funkciókat. Több nemzetközi konferencia szervezésében vállalt szerepet elnökként, társelnökként vagy IPC tagként. A 2011-ben Budapesten rendezett IFMBE European Medical and Biological Engineering Conference elnöke volt.

Elismerései: 1998 – 2001 között Széchenyi Professzori Ösztöndíjas. 2000-ben a MATE Kruspér István Díját, 2008-ban a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkereszt kitüntetését továbbá a MEDING Dr. Katona Zoltán emlékérmét kapta. 2013-ban Akadémiai Díjat kapott. 2015-ben a Pro Juventute Universitatis díjjal ismerték el a hallgatók érdekében végzett kiemelkedő tevékenységét a BME-n. A Semmelweis Egyetem a Pro Universitate ezüst fokozatával kétszer tüntette ki. 2018-ban megkapta a Műegyetem által munkatársainak adható legmagasabb kitüntetését, a József Nádor Díjat. 2015-ben az IFMBE Honorary Life Member kitüntetését kapta, 2020-ban az IUPESM 58 Fellow-jának egyike lett. 2023-ban a VIK Pro Facultate díjjal tüntette ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jónás Árpád

1951-ben született Budapesten

1975-ben szerzett jeles diplomát a BME Villamosmérnöki Karán híradástechnika szakon. Kiváló diplomája és annak ellenére, hogy szerette a villamosmérnöki tudományokat, nem a klasszikus mérnöki szakmát választotta, bár attól soha nem szakadt el teljesen. Egy külkereskedelmi vállalathoz helyezkedett el, mérnök üzletkötőként. Angol közép, majd felsőfokú nyelvvizsgát tett, és a Külkereskedelmi Főiskola szervezésében egy 5 szakvizsgából álló felsőfokú külkereskedelmi végzettséget szerzett. Munkája során sokat utazott az arab országokba, Pakisztánba, Etiópiába. Munkájához tartozott az export üzletek bonyolítása mellett a rendszertechnika összeállítása, a berendezések szervizelésében való részvétel és minden, ami az üzlettel kapcsolatban állt. 1984-től 1988-ig a vállalat bagdadi irodáját vezette és sok sikerben és élményben volt része munkája során. Hazatérése után külkereskedelmi főosztályvezető-helyettes beosztásban dolgozott néhány éven át, egészen a vállalat felszámolásáig. Ezután az Orion Villamossági Vállalatnál helyezkedett el, ahol egy teljesen új, a vállalatnál eddig nem létező import igazgatóság létrehozása volt a feladata. Ami rop-pant érdekes, változatos munka volt. Végül feleségével saját céget alapított, elektronikus eszközök, elsősorban gépjárműelektronikai eszközök kereskedelmére, hazai adaptálására, és beszerelésére. A cég több mint 33 évi működés után jelenleg is üzemel, a tulajdonosi pozíciót megtartva, időnként nyugdíjasként is besegít.

Feleségével él, két sikeres, gyönyörű lánya és egy tündéri kisunokája van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jónás Attila

1951-ben született Budapesten

1970-ben kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának híradás- és műszeripari technológia szakán, ahol 1975-ben villamosmérnöki oklevelet szerzett. 1974-ben felvételt nyert a Kar kísérleti, un. „A-C” képzésére hibrid integrált áramkörök témakörben, ahol elektronikai technológiai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1976-tól a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben (HIKI) dolgozott a hibrid áramkörökkel foglalkozó főosztályon. Akkoriban főként a honvédségnek és a BM-nek készültek speciális áramkörök. 1980-ban komoly fordulat történt a HIKI bázisán létrejött a Mikroelektronikai Vállalat, ahol a félvezető gyártáson volt hangsúly. Viszont a Hibriden lehetőség nyílt egy teljes rekonstrukcióra másodvonalbeli amerikai eszközök és technológiák megvásárlásával, ami óriási előrelépést jelentett. A COCOM-lista miatt a legkorszerűbb eszközök persze nem jöhettek szóba. Mindenféle rejtett utakon a lista megkerülésével kicsit később, sikerült szerezni lézeres értékbeállító berendezést is. Azonban 1986 májusában eljött a magyar elektronika fekete, leégett a MEV mikroprocesszorok gyártására alkalmas csarnoka. A tűz okáról komoly viták voltak. A tűz nem volt közvetlen hatással a hibridre, de komolyan befolyásolta a cég jövőjét. 1995-ben részt vett az International Society for Hybrid Microelectronics egyhetes amszterdami továbbképzésén, amit az ebben a témában legkiemelkedőbb szakember, Nihal Sinnadurai vezetett. A Hibrid később kapcsolatba kerül a FerroTechnics holland céggel. A cég zománcozott acélhordozókra nyomtat fűtőelemeket, amik például a Philips vízforralóiba kerülnek. A hollandok 1998-ban megvették a Hibridet ezzel a csökkentett termékpalettával. 1998-tól a Tyco Electronicsnál folytatja munkáját, ahol a hibrid technológia több ágával foglalkozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kaczper Gyula

1951-ben született Nyírbogáton

1975-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakon. 1975-ben az Erőmű- és Hálózattervező Vállalatnál (ERŐTERV) a II- Iroda Kapcsolóberendezés Tervező Osztályon helyezkedett el. A vállalat neve, tulajdonosa az évek során többször változott, de ez a tevékenységi köre többek között alaphálózati, illetve elosztóhálózati alállomások tervezése nem változott. 1991-ig tervező, 1991-től 2011-ig irányító tervező volt. Tervezőként 120/10 kV-os, 120/20 kV-os, 120/25 kV-os alállomások villamos technológiai tervét, azok építészeti adatszolgáltatási tervét készítette és a kimenő terveket ellenőrizte. Irányítótervezőként a feladata alaphálózati és elosztóhálózati alállomások tervezése, a tervekészítés irányítása, koordinálása, minőség biztosítása volt. Pályafutása során 4 hónapot dolgozott az iraki faluvillamosítási projekten, feladat volt a középfeszültségű és kiefeszültségű hálózat tervezése. 2011-ben vonult nyugdíjba. A teljesség igénye nélkül néhány projekt, amelyben részt vett: Szombathely 400/120 kV-os, Ócsa 220/120 kV-os, Kanizsavár 120/2x25 kV-os, BorsodChem G2 120/6 kV-os főállomás, Istvántelek 120/25 kV-os átépítése. 2012-2021 között nyugdíjasként önálló tervezőként vállalt projekteket ezen a területen egyedi megbízásokkal.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kajtor István

1950-ben született Bécskén

Az egyetem után 1975-ben Vácon a Híradástechnikai Anyagok Gyárában kezdett el dolgozni fejlesztő mérnökként. Induktív elemek mérő műszereinek tervezése, építése volt a feladata. A mérnöki munka nem kellő anyagi elismerése miatt 1976-ban a TUNGSRAM Váci Fényforrás Gyárában folytatta munkáját. A TUNGSRAM-ban eltöltött 12 év alatt kezdetben a műszerészek, villanszerelők irányítása volt a feladata. 1980-ban részt vett a világ, akkor legmodernebb számítógép vezérelt fénycsőgyártó gépsorának Japánban történt átvételében, illetve későbbi váci telepítésében és beüzemelésében. 1985-től TMK üzemvezetőként dolgozott egészen 1988-ig, amikor a nem elégséges mozgalmi múlt miatt a további előmenetele ellehetetlenítődött. Ezért a Fóti Vörösmarty Mezőgazdasági Szövetkezetben főágazat-vezetőként megismerkedett az akkor még teljesen új technológiának számító számítógépes szövegszerkesztéssel, illetve könyvkötészet és könyvnyomtatás folyamatával. Itt tevékenykedett a szövetkezet megszűnéséig. 1992-ben saját céget alapított és irányított, MULTISZOLG Bt. néven, a könyvkötészet és nyomdaipar területén. Innen ment nyugdíjba, de nyugdíjasként tovább irányította a vállalkozást 2020-ig. A társaság jelenleg is működik, ma már a nagyobbik fia vezetésével, aki szintén a BME-en végzett informatikusként. Kapcsolata a BME-vel nem szakadt meg, ugyanis 2002-től nyomdai termékeket gyártott a Villamosmérnöki és Informatika Kar Dékáni Hivatala részére. Könyvek és nyomtatványok mellett az Impulzus c. újság is nyomdájában készült egészen az online megjelenésig. 2010-től a többi kari lapot is cége nyomtatta 2019-ig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kalmár Attila

1951-ben született Szombathelyen

A Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett 1969-ben, majd felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, ahol 1975-ben a híradás és műszaki technológiai szakon szerzett diplomát. A REMIX Rádiótechnikai Vállalat Szombathelyi gyárában helyezkedett el, ahol kezdetben szaktechnológusként, majd új termékek meghonosítója és gyártásának vezetője lett. 1981-től 9 évet dolgozott a közigazgatásban. A Vas megyei Tanács Ipari osztályán a szolgáltatásfejlesztés, tanácsi és a szövetkezeti ipar felügyeletét végezte. Később ez kiegészült az állami iparvállalatok ellenőrzésével és az új típusú vállalkozások támogatásával. 1989-ben az egyik első magyar-nyugatnémet vegyes vállalat ügyvezető igazgatója lett, ahol irodatechnikai rendszerek értékesítésével, üzembehelyezésével és karbantartásával foglalkoztak. 1990-ben létrehozta és vezetője lett a Pannonsport cégcsoportnak, amely azóta folyamatosan családi vállalkozásként működik. Tevékenységi körükhöz kiemelkedő nemzetközi sportesemények, vállalatok, intézmények részére különböző rendezvények, tudományos konferenciák szervezése, megvalósítása tartozik. Országosan is piacvezető szerepet töltenek be az újonnan épülő sportlétesítmények sporttechnológiai beruházásaiban. 1983-ben elvégezte a Marx Károly Közgazdaságtudomány Egyetem Ipari szakmérnök-közgazdász tagozatát, majd 1986-ban felsőfokú külkereskedelmi szakvizsgát tett. Munka mellett aktív oktatási tevékenységet is folytatott. 2008-ban a Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi Központja címzetes egyetemi docenssé nevezte ki. Angolul, latinul, németül és oroszul beszél. Társadalmi szerepvállalása is jelentős, számos ma is működő alapítványt hozott létre, amelyek az oktatás, -egészségügy és sport területén működnek. Büszke rá, hogy munkáját lánya, Melinda folytatja, aki 15 éve a Pannonsport ügyvezető igazgatója. Törekvése egybecseng apja hitvallásával, innovatív megújulás és hagyományörzés.

2024-ben a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetség Vas Vármegyében az Év Vállalkozója díjjal tüntette ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kapor József

műszaki doktor

1951-ben született Budapesten

1975-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakon, majd a Mikrohullámú Híradástechnika Tanszéken marad, mint tudományos ösztöndíjas. Ezután a Tanszéken működő Úrkutatócsoport tudományos munkatársa. Az első jelentős munkája egy kísérleti műholdas adatgyűjtő rendszer (SSPI) földi adatgyűjtő állomásai részére megfelelő antenna típus kifejlesztése és megvalósítása. Más speciális célú antennákat is tervez: az OMSZ részére a felhőképek vételét szolgáló 137 MHz-es antenna, a békéscsabai ionoszféra állomás szélessávú rövidhullámú antennája, katonai repülőgépre szerelt szélessávú sík archimedesi spirálantenna, mely szabadalmi oltalmat is kap. 1984 májusában avatják műszaki doktorrá. A BME után a MechLaborban fejlesztőmérnök, ahol újítása az aktív quadrifilar antenna. 1994-től az NHH köztisztviselője, később osztályvezető. Több nemzetközi szakmai bizottság tagja. 2000-ben pályázat útján az egyes hírközlési és informatikai termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző, illetőleg tanúsító szervezeteket kijelölő bizottság vezetője a KHVM-ban. 2002 és 2004 között a KFGH Engedélyezési és koordinációs osztályát vezeti. 2004-től az NHH (később NMHH) vizsgáló laboratóriumának a vezetője. Tevékenyen részt vesz az RTTE és az EMC műszaki irányelvek hazai implementálásában. 2011-ben az ITU szakértőjeként Gambiában az elektronikai berendezések piacra viteléhez szükséges típusjóváahagyási rendszer megszervezése a feladata. Az MSZT több műszaki bizottságának a tagja, EMC műszaki bizottság elnökhelyettese. Több nemzetközi szakmai konferencián szerepel előadóként, Tokióban a VCCI 2012 konferencián is előadott. A sportban is sikereket ért el, fekvenyomásban sokszoros magyar bajnok, világ- és európai bajnoki címet is szerzett. Az Illyés Gyula novella pályázaton (2023) novellájával 3. díjat nyer.

A HTE elnöksége 1984-ben Pollák-Virág díjjal jutalmazza. 2012-ben megkapta az NMHH szakmai elismerő oklevelét, 2013-ban az MSZT EMC műszaki bizottsága több évtizedes munkájáért díszoklevéllel jutalmazza.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kátai-Pál László

1951-ben született Makón

1975-ben szerzett villamosmérnöki diplomát a BME Villamosmérnöki Karának elektronikai technológia szakán. Első munkahelye szerencsés választás volt, mert bekapcsolódhatott az UVATERV, az akkori legnagyobb tervező vállalat Számítóközpontjának létrehozásába. Ennek keretében kollégáival hét hónapot töltöttek el a Szófia Számítógépgyárban a mainframe kategóriájú R20 számítógép üzemeltetési feladatainak elsajátításával. A géppark később tovább bővült, a CAD struktúra támogatását jelentő nagysebességű CALCOMP rajzgéppel és grafikus terminálokkal. Itt dolgozott kezdetben osztályvezető helyettesként, majd osztályvezetőként a rendszerváltásig. A rendszerváltás jelentős szakmai váltást hozott számára. A megnyíló magyar számítástechnikai piacon az angol ICL majd az amerikai UNISYS értékesítési tevékenységét támogatta. Új kihívásokat az amerikai Telco óriás, a US-Sprint magyarországi igazgatói feladatai hoztak. Ehhez az időszakhoz kapcsolódik az első privát helyi internetszolgáltató – DataNet – világhálóhoz kapcsolása Budapest-Washington műhold kapcsolattal. Később az országos „SULINET” program és további internetszolgáltatók is ezzel megoldással működtek. 2002-ben saját tanácsadó céget alapított, majd többévi működést követően innen ment nyugdíjba.

Munkáját többek között „Miniszteri Dicséret” kitüntetéssel ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Katics Béla

1948-ban született Pécssett

A pécsi Nagy Lajos Gimnázium és Szakközépiskolában érettségizett 1967-ben. Egyetemi tanulmányait 1970-ben kezdte meg a BME erőáramú szakán, majd a villamos művek ágazaton végzett 1975-ben. Első munkahelye a Borsodi Vegyi Kombinát (BVK) volt. Feladata az újonnan létesített szovjet gyártmányú R20 típusú számítóközpont hardveres üzemeltetése volt. Az üzemeltetés során végrehajtottak néhány korszerűsítést a számítóközpont hardver elemein, a ferritmagos 64 kB-os operatív tárat 256 kB félvezető tárra cserélték. A BVK kellemetlen környezeti hatásai miatt 1980-ban munkahelyet váltott. A Paksi Atomerőmű (PAE) létesítésének korai szakaszában üzembe helyező mérnökként alkalmazták. Munkája során számos korszerűsítést tervezett és hajtott végre, tekintettel az akkori szovjet technológia meglehetősen elavult voltára. 1986-tól részt vett a KGST TMH KP 3.1.3 (Tudományos Műszaki Haladás Komplex Programja) keretében a perspektivikus atomerőműi folyamatirányító rendszer koncepcionális terveinek kidolgozásában. Ezen program eredményei a KGST és a Szovjetunió megszűnését követően nagyrészt elhaltak, a tervezett műszaki megoldások egy részét azonban sikerült bevezetni PAE folyamatirányító rendszerének korszerűsítése során. A legfontosabb eredmény az integrált Reaktorvédelmi Rendszer (RVR) létrehozása, mely számos, korábban diszkrét elemekből felépített védelmi rendszer funkcióját valósítja meg a Siemens TELEPERM XS (TXS) alapú digitális eszközkészletének alkalmazásával. A TXS alapú RVR a PAE blokkjain 1999-óta üzemel. A kötelező nyugdíjazást követően 2006 óta családi vállalkozásként a Chip Art Bt. keretében folytatja a PAE folyamatirányító rendszerének korszerűsítési feladatait. Főbb eredményei: a primerköri nyomásszabályzó rendszer korszerűsítése Siemens S7 kontrollerekkel, a Reaktor Teljesítmény Szabályzó (RTSZ) és a Szabályzó és Biztonságvédelmi Rendszer (SZBVR) rekonstrukciója a Skoda és a ZAT technológia alkalmazásával. Nős, három fia és hét unokája van.

Munkáját az MVM Csoport Zeusz- díjjal jutalmazta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Katona Kiss Judit

1952-ben született Komáromban

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer és irányítástechnikai szakán 1975-ben szerzett diplomát. A diploma megvédése után a Posta Kísérleti Intézetnél kezdte meg pályafutását tudományos munkatársként. Először a távbeszélő-forgalom mérésével, annak mérőműszereivel foglalkozott, majd a távbeszélő-hálózatok digitális tervezésében vett részt. 1985–87 között a K+F osztály megbízott vezetője volt. A BME Mérnöktovábbképző Intézetének különböző tanfolyamain vett rész hallgatóként és előadóként. Az ENSZ szakosított szervezete, a Nemzetközi Távközlési Egyesület (ITU, Genf, Svájc) mérnöki állást hirdetett, amelyet 1987-ben nemzetközi pályázat útján – szakmai és nyelvi ismereteinek köszönhetően – sikeresen elnyert. A távközlés világméretű szabványosításával foglalkozó részlege (akkor CCITT, ma ITU-T) titkárságának (TSB) lett első – és sokáig egyetlen – női mérnöke. Feladata két tanulmányi bizottság (ITU-T SG 5 (EMC) és ITU-T SG12 (QoS)) szabványosítási munkájának elősegítése, műszaki titkári teendőinek ellátása (ülések szervezése, műszaki véleménynyilvánítás, végleges szövegezés ellenőrzése stb.) voltak. A tanulmányi bizottságok mellett számos regionális és speciális bizottság működéséért is felelős volt. Több nemzetközi konferencián tartott előadásokat a hozzá tartozó tanulmányi bizottságok munkájáról és az általuk kidogozott nemzetközi ajánlásokról (ITU-T G.100- és K- sorozatok). Ezek a bizottságok nemcsak a genfi központban, hanem a Távközlési Igazgatóságok meghívása alapján különböző országokban üléseztek, így eljutott a világ szinte minden kontinensére. 2000-től munkája elismeréseként, tanácsosi (diplomata) rangban folytathatta tevékenységét. Az ITU-tól 2012-ben, 25 évi nemzetközi munka után ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerekes Sándor

címzetes egyetemi docens

1950-ben született Székesfehérváron

1969-ben érettségizett a dunaujvárosi Münnich Ferenc Gimnázium (ma Széchenyi István Gimnázium) matematika-fizika tagozatos osztályában. 1970–1975 között a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar, erősáramú szakos hallgatója volt. Diplomamunkáját „Forgórész excentricitásának hatása villamosgépek zajára és rezgésére” címmel írta. 1975-től a BME Villamosgépek Tanszék tudományos segédmunkatársa, munkájának területe a villamosgépek zaj és rezgésmérésének elmélete és gyakorlata volt. 1976-tól a Bánki Donát Műszaki Főiskola tanársegédje, majd adjunktusa. Ebben az időszakban számos célgép, manipulátor PLC vezérlésének tervezését, programozását (IKARUS, MÉH), illetve egyedi kísérleti berendezések tervezését (KÖFÉM, Gabona Tröszt) készítette el. Oktatási területe a villamosgépek és hajtások, teljesítményelektronika, valamint járműelektronika volt. Ezzel párhuzamosan a BME GPK Elektrotechnika Tanszék óraadója. 1989-ben kapta meg az ELTE felsőfokú iparjogvédelmi diplomáját, valamint az OTH szabadalmi ügyvivői engedélyét. 1996-tól a BME VIK Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszék egyetemi adjunktusa. Részt vett a gépész -és mechatronikai mérnök magyar- és németnyelvű képzésében a VIK által oktatott tárgyakban. Ez is hozzájárult számos hosszabb németországi tartózkodáshoz, tapasztalatokhoz (Universität Karlsruhe (később KIT), Ruhr Universität Bochum). Kutató résztvevő volt több EU-s (INCO Copernicus) és OTKA pályázatban. Témái teljesítményelektronikai rendszerek, frekvenciaváltók alkalmazásának elmélete és gyakorlata. 2016-tól címzetes egyetemi docensként továbbra is folytatja oktatási tevékenységét a BME-n.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kiss József Károly

műszaki doktor

1951-ben született Budapesten

1975 júniusában végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán. A villamosmérnöki képzéssel párhuzamosan elvégezte a villamosmérnök-tanári szakot. 1981-ben villamosmérnöki-szervezői szakmérnöki diplomát, 1984-ben rendszerelemzés és operációkutatás témában műszaki doktori címet szerzett. Végzés után a KFKI-ban helyezkedett el. Itt részben programtervezői, fejlesztői munkákat végzett, többek közt olajvezeték mérésadatgyűjtő és vezérlő rendszere, külkereskedelmi gazdálkodási rendszer, nagyberuházás menedzselési rendszere témákban. Rövid időn belül szakmai irányítói és informatikai-beruházás menedzselési feladatokat kapott. Kezdetől foglalkozott programozási módszertanok alkalmazásával, fejlesztésével, közreműködött a KFKI-ban folytatott egyéb kutatásokban. Az új szoftvertechnológiák alkalmazásba vételére és továbbfejlesztésére vezetésével létrejött a Kísérleti Rendszerek Osztálya. 1990-ben az addig nagy, komplex kutatóközpontként működő KFKI átszervezésre, a számítástechnikával foglalkozó kutatóintézete megszüntetésre került. Ekkor az MTA és a kutatóintézet vezetésének támogatásával megszervezte az MTA Információtechnológiai Alapítványt, amelynek szakmai vezetője lett. Az Alapítványban olyan munkákat vezetett, illetve maga végzett, mint a 1990-es évek elején a kormányzati informatika fejlesztési irányainak megalapozása, az évszámkezelési („Y2K”) probléma menedzselési módszerének kidolgozása, a hazai e-ügyintézés bevezetésének szabályozási és szakmai modelljének kidolgozása. Nyugdíjba vonulásáig oktatott a Budapesti Közgazdaságtudományi (majd Corvinus) Egyetemen. Bár már nyugdíjas, de a szakmai munkát még nem hagyta abba, mind kutatásban, mind szakértői munkákban részt vesz.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kłoczko Marek Franciszek

1951-ben született Augostówban

Véletlen volt, hogy Magyarországra került; teljesen véletlen. Még egy nappal a döntéshozatal előtt sem volt gondolta, hogy így alakul. Dönteni kellett egy napon belül; 17 és fél éves volt, nem volt kapcsolata a szüleivel, önállóan kellett döntenie. Nagyon jó döntést hozott. Ez volt az élete első külföldi utazása. Elvégzett egy jó egyetemet, sok barátot szerzett, belemerült a „magyarságba”, megismerte egy baráti ország kultúráját. Lengyel-magyar tolmácsként minden elérhető szinten dolgozott. Könyvet fordított, sok megbeszélést és anyagot fordított, szinkrontolmácskabinban dolgozott, közjegyzői tolmács lett. Személyesen tolmácsolt Kádár Jánosnak, Németh Miklósnak és sok akkori magyar politikusnak. Megismerte Orbán Viktort. Varsóban villamosmérnökként kezdte a pályafutását, integrált áramkörök gyártásánál, később politikus is lett, parlamenti képviselő. Ipari vállalatoknál dolgozott, vezérigazgatója lett legnagyobb lengyel TV-gyárnak. Az új érában és a politikai rendszerváltozás után a Lengyel Gazdasági Kamara elnöke, az Európa Kamarák Szövetségének elnökhelyettese, Salvador tiszteletbeli konzulja is volt. Meglátogatott több mint 100 országot. A magyarországi időszak szerencsés kezdete volt felnőtt életének, nagyon hozzájárult ahhoz, hogy sikeres életet éljen.

Érdemrendet kapott Észtország és Litvánia elnökétől, Magyarország elnökétől és sok legmagasabb rendű lengyel kitüntetés birtokosa.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kmethy Győző

1951-ben született Budapesten

Diplomáját híradástechnika szakon szerezte 1975-ben. Pályafutását az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetben kezdte akusztikusként. 1976-tól a gödöllői Ganz Árammérőgyár mérnöke lett, ahol elektronikus fogyasztásmérők fejlesztését végezte majd vezette. 1989-ben a gyárat megvásárolta a francia-amerikai Schlumberger Industries. Új feladata a hőtárolós fogyasztókat vezérlő hangfrekvenciás központi vezérlés meghonosítása lett, majd a teljes termék-portfólióért lett felelős, mint marketing igazgató. 1995-től a Schlumberger globális marketing osztályán dolgozott Párizsban. Itt új elektronikus fogyasztásmérők marketing tervének kidolgozását végezte. 2000-ben tért haza. 2001-től kezdve saját cége, a Gnarus Mérnökiroda keretében fogyasztásmérő szabványosítással foglalkozott. 1988-tól szakértő lett a genfi székhelyű IEC Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság TC13 Műszaki Bizottság több munkabizottságában. 1993-tól 2018-ig a Magyar Szabványügyi Testülettel együttműködve a TC13 nemzetközi titkára volt. Több, mint húsz metrológiai, megbízhatósági, termékbiztonsági és adatcsere szabvány kidolgozását vezette, együttműködve a világ vezető gyártóinak mérnökeivel. Az okos fogyasztásmérő adatcsere szabvány, az IEC 62056 DLMS/COSEM kidolgozásába 1997-től kapcsolódott be. 2001-től 2019-ig a világ több, mint 300 vállalatát tömörítő, svájci székhelyű „DLMS Felhasználók Egyesület” elnöke volt és vezette a specifikáció fejlesztését. 2024-ig továbbra is részt vett a fejlesztésben és tesztprogramok tervezésében. 52 éve házas, két gyermeke és hat unokája van, kettejük már a BME-n mérnökhallgató. Fogyasztásmérők helyett most a családdal, zenével, irodalommal, kertészkedéssel foglalkozik.

1985-ben Ganz Ábrahám-díjat nyert. Az MSZT több ízben emlékéremmel tüntette ki. 2023-ban az IEC alapításának emlékére létrehozott „1906 Award” díjjal tüntették ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kóczy László Tamás

akadémiai doktor, professor emeritus

1952-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Karán tanult 1970-1975. 1975-ben szerzett diplomát. Közben 1974-ben felvételt nyert a nappali szakmérnökképzésre (C tagozat) és 1976-ban szerzett kutató-fejlesztő irányú szakmérnöki oklevelet. A BME-n 1977-ben szerzett dr. techn., 1998-ban dr. habil. címet. 1989-ben az MTA-n a műszaki tudomány kandidátusa, 1998-ban az MTA Doktora fokozatot nyerte el. 2016-ban a Miskolci Egyetem Prof. h. c., 2021-ben a Temesvári Műszaki Egyetem Dr. h. c. címet adományozott neki. 2017-ben a Lengyel Tudományos Akadémia tagja lett. 1976-tól a BME HEI oktatója, 1998-tól egyetemi tanára, 2022-től Professor emeritus. 1992–2001 a BME Nemzetközi Oktatási Központ igazgatóhelyettese. 2002-től a Széchenyi István Egyetem egyetemi tanára és itt 2002–2011 a Műszaki Tudományi Kar dékánja, közben a Gépészmérnöki, Informatikai és Villamosmérnöki Intézet igazgatója. 2012–2022 a SZE Egyetemi Doktori Tanács elnöke. Kutatási tevékenysége az intelligens informatikai modellezés és algoritmusok, valamint azok műszaki alkalmazásai területére terjed ki. Vendégprofesszor volt: a Pohang Műszaki Egyetemen (Dél-Korea), a Tokiói Műszaki Egyetemen (Japán), a Trentoi Tudományegyetemen (Olaszország), a Linzi Johannes Kepler Egyetemen (Ausztria), a Murdoch Egyetemen (Perth, Ausztrália), az Ausztrál Nemzeti Egyetem (Canberra), az AGH Egyetemen (Krakkó, Lengyelország). A Nemzetközi Fuzzy Rendszerek Szövetség elnöke, a Szövetség örökös tiszteletbeli tagja. Az IEEE Számítási Intelligencia Társaság, valamint az IEEE Rendszertudományi Tanács elnökségi tagja. 2012-től a Magyar Akkreditációs Bizottság tagja, a Műszaki Tudományos Bizottság elnöke; korábban a Műszaki Rektorok és Főigazgatók Kollégiumának, majd az Informatikai Kollégiumnak, illetve a Magyar Rektori Konferencia megfelelő szakbizottságának az elnöke volt. Nős, három házas gyermeke és tíz unokája van.

A Fuzzy Úttörő Kutató Díj kitüntetettje, Gábor Dénes-díjas, a Kozma László érem tulajdonosa; megkapta a Magyar Érdemrend tiszti, majd parancsnoki keresztjét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Ferenc László

1949-ben született Nyíregyházán

Alulnevezett Faulkner Nobel-díjával, a NATO-val és a Nők Lapjával egyidős.

Az egyetemi évek alatt három diplomát szerez, műszakit, kultúraközvetítőit és házastársit. Eztán néhány évig a pokol és menny között lebeg, inkább lent, mint fent. Oktat, országra szóló klubokat vezet. Sándor Gyuri így címez hozzá egy borítékot: Katáng – kulturális atyaúristen, Dunaújváros. S a levél megérkezik!

A nyíregyházi evangélikus templom és az oslói városháza tornyai között feszülő kötélén egyensúlyoz 33 éves korától 41 éven át. Új haza, új nyelvből rögtön négy is (kétféle norvég, dán, svéd). Új tanulmányok: design, film- és színházi dramaturgia, oktatástechnológia. 30 évig az Oslói Egyetem médiamérnöke, főmérnök. 12 éven át tartó távoktatási programjához feleségével, Dr. Kunszenti Ágnessel közösen fordítanak könyvet, jegyzetet a norvég kollégáktól cikkeiből, könyveiből. 2011-ben a Neumann János Számítógéptudományi Társaság „az év távoktatója” címmel tiszteli meg.

Irodalmi lapokat szerkeszt, programokat szervez és vezet, egyengeti a bátortalanabbak útját. Ír, fordít, fest, rajzol, filmez, rendez. Folyóiratokban, antológiákban publikál. Szépirodalmi területen 19 könyve, 20 fordításkötete jelenik meg és 14 antológia szerkesztője.

Kitüntetései

- Magyar Érdemrend Lovagkeresztje (a „magyar-norvég, valamint az egész Kárpát-medencei magyarság ügyét szolgáló kulturális, tudományos, társadalmi kapcsolatok fejlesztése, sokoldalú tevékenysége elismeréseként”, 2012)
- Hetedhét-díj („Cédrus Művészeti Alapítvány műfordítói elismerése”, 2017)
- Arany János-díj („kiemelkedő, sokszínű irodalmi munkásságáért” - Magyar Írószövetség, 2022)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács László

1950-ben született Szegeden

1968-ban érettségizett a Budapesti Piarista Gimnáziumban. A BME Villamosmérnöki Karán 1975-ben szerzett diplomát. Tanulmányai mellett gyakornokként a Híradástechnika Szövetkezet digitális laborjában képezte magát. Az egyetem elvégzése után a VBKM fejlesztési Intézetébe dolgozott. 1975–1982 között fejlesztőmérnökként eredményhirdető berendezések tervezésével foglalkozott. Hamarosan egy kiemelt projektteam tagjaként vett részt, video tartalmakat is megjelenítő eredményhirdető táblák fejlesztésében. A sikeres fejlesztési munkája és egy szabadalmával védett megoldásának köszönhetően 1980-ban a moszkvai olimpián már ilyen eredményhirdető táblák működtek. Munkája mellett a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán tanított. 1982–1992 között az Electrocoop Kiszövetkezet Sony szervizében dolgozott. Szakmai felkészítése Angliában a Sony Broadcast cégnél történt. Itthon a Magyar Hanglemezgyár Sony gyártmányú professzionális digitális audioberendezéseikért volt felelős. 1990-ben állást ajánlottak neki Angliában a Sony Broadcast cégnél. Ezt a pozíciót azonban az akkori COCOM előírások miatt nem tudta betölteni. 1988–1990 között a MKKE Közgazdasági Továbbképző Intézetében szerzett posztgraduális képzésben fővállalkozó diplomát. 1992–2000 között megalakította az E-COOP Kft.-t, amelynek ügyvezető igazgatója volt. Az E-COOP Kft. Forgalmazta itthon az amerikai ALR számítógépeket. Hosszú időn keresztül hazai nagy bankok és cégek IT szállítója volt. 2000–2006 között a Kventa Kft. kereskedelmi igazgatója, ahol szintén IT- és számítógép kereskedelemért volt felelős. Több nagy volumenű projekt irányított. 2006–2010 között az e-Selectrade Computer Kft. kereskedelmi igazgatója volt. Ötlete alapján megterveztek egy intelligens vizitdíj-automatát, amely elnyerte a Magyarország legjobb vizitdíj automata címet. Nyugdíjba vonulását követően 2013-ban volt kollégáival megalakította az e-Kioskinfo Kft.-t, ahol ügyvezető igazgatóként a mai napig értékkiadó- és információs terminálok tervezésével, gyártásával és üzembe helyezésével foglalkozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kutasi Júlia

1950-ben született Budapesten

1975-ben szerzett diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnika szak adat- és távközléstechnika ágazatán. 1975-től a Telefongyár Számítástechnikai Fejlesztési Főosztályán dolgozott fejlesztőmérnökként adatátviteli és távadatfeldolgozó rendszereken. 1981-től az MMG Automatika Művek Kutató Fejlesztő Intézetében folytatta munkáját, ahol kőolaj- és földgázipari műszerek fejlesztésében vett részt. 1994-től az ELTE Főigazgatói Hivatal Számítógépes Szolgálatánál ügyvivő szakértőként dolgozott a Hivatal ügyviteli rendszereinek fejlesztésén, illetve üzemeltetésén. 2007-től nyugdíjas, munkáját 2008-ban fejezte be.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Láng Tamás

1951-ben született Budapesten

Az általános iskolát Budapesten, középiskolai tanulmányait a budapesti József Attila Gimnáziumban végezte, ahol 1969-ben érettségizett. Felsőfokú tanulmányait egyéves előfelvételis katonai szolgálata után 1970-ben kezdte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, ahol 1975-ben műszer- és irányítástechnika szakon oklevelet szerzett. Munkáját az MTA SZTAKI-ban kezdte 1975-ben, főbb projektjei egy BASIC interpreter, különféle ipari folyamatok vezérlő programjai, robotvezérlés, majd egy kereskedelmi cég (EMO) adatbankját kezelő programok voltak. 1986-tól kezdve Münchenben dolgozott a programozás legkülönbébb területein. Ezek közül a fontosabbak a következők voltak: a Schering és Würth cégek gépsorainak vezérlése, az országos munkaügyi hivatal (Arbeitsamt) adatbázisának programozása, mindenféle nyomtatónak a backend programjai több programozási nyelven, a Siemens cég fő szövegszerkesztő programjának fejlesztése, ATT Unix fejlesztés, telekommunikációs rendszerek és hálózati operációs rendszerek (SMN-OS) teszteléséhez programkönyvtár létrehozása, majd 1999-től kezdve egészen a nyugdíjazásáig a Nokia-Siemensnél beágyazott operációs rendszerek fejlesztése, valamint mobil rendszerek bázisállomásainak programozása és szimulálása a GSM, UMTS, LTE rendszerekben. Feladatainak végrehajtásához összesen tizenöt különféle programozási nyelv ismeretére volt szüksége. Irányítási ambíciók hiányában teljes figyelmét a programozásnak szentelte. Kitűzött célja mindig az volt, hogy a lehető legrövidebb programot írja, amely a körvonalazott feladatot bizonyos mértékben túlteljesíti, így fölkészítve egy jövőbeli bővítésre vagy módosításra.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. László Zoltán

címzetes egyetemi docens

1951-ben született Budapesten

1975-ben a BME Villamosmérnöki Karának műszer- és irányítástechnika szakán villamosmérnöki, 1976-ben szakmérnöki, 1977-ben doktori oklevelet szerzett. 1976-tól 2017-ig a Folyamatszabályozási Tanszéken, majd jogutódján, az Irányítástechnika és Informatika Tanszéken dolgozott. Kezdetben digitális technikát és programozást tanított. Részt vett az Informatika szak tantervének kidolgozásában, később az Informatika Szakbizottság munkájában. 1993-tól a Szoftvertchnológia és a kapcsolódó Számítógép labor 4. tárgyak fejlesztője, felelőse és előadója. A karlsruhei, eindhoveni, brightoni, londoni (Westminister), barcelonai és klagenfurti egyetemekkel közös oktatás-fejlesztési és kutatási projekteken vett részt 1995 és 2007 között. Az oktatás mellett közreműködött az 1980-as moszkvai olimpia számítógépes eredményjelző rendszerének, majd a színes mátrixtáblát vezérlő digitális videoprocesszor fejlesztésében (1985–87, Kairo, Nairobi) és a Casino Innsbruck fénytetőjét vezérlő szoftver elkészítésében (1992). 1995 és 1998 között dolgozott a Budapest-Hegyeshalom vasútvonal felsővezetéki energia-távvezérlő rendszerének tervezésében. 2002 és 2007 között több IKTA, GVOP és EU-s projekt közreműködője, vezetője. 2006-tól 2010-ig a BME Információtechnológiai Innovációs és Tudásközpont projektigazgatója, később a BME Közigazgatási Informatikai Központ szakértőjeként számos kiemelt hazai fejlesztésben vett részt, egyebek mellett az Egységes Segélyhívó Rendszer (2013–15), a közigazgatási rendszerek interoperabilitását biztosító keretrendszer (2016–20), és a kormányzati adattrezor (2019–21) megtervezésében. A szoftvertchnológiák és az elosztott objektum-orientált rendszerek tervezése területén kutatott és publikált. Számos egyetemi jegyzet, tankönyv társszerzője, publikációinak száma 60 fölötti.

Munkáját Kiváló Munkáért (1980), Kiváló Feltaláló (1990), KPMG Professzori Ösztöndíj (2001), HP Professzori Kutatási Ösztöndíjjal (2002-03) ismertét el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Le Viet Chien

1949-ben született Quang Binh-ben

1968-ban ösztöndíjat nyert és Budapestre jött tanulni. 1968–1969-ig magyar nyelvet tanult a Nemzetközi Előkészítő Intézetben. 1969–1975-ig Budapesti Műszaki Egyetem hallgatója volt, 1975-ben szerzett villamosmérnök diplomát. 1976–1978-ig az importtal és exporttal foglalkozó Technoport cégnél dolgozott. 1978-ban megnősült. Ezután, négy évre a Vietnámi Külkereskedelmi Kirendeltségen, Technoport cég képviselője volt Magyarországon. 1980-ban Magyarországra jött felesége és az egy évvel korábban megszületett fia. 1981-ben lánya született. 1982–1993-ig Vietnámban a Technoport cégnél dolgozott. Ez idő alatt sokszor dolgozott tolmácként Magyarországon is. 1993-ban családjával visszatért Magyarországra, 1995-ig Technoport képviselőjeként dolgozott. 1995-től a mai napig Thi Lan Bt. ügyvezetője. 2013 óta nyugdíjas, gyermekei is Magyarországon élnek.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét

Lévai Pál

1950-ben született Budapesten

A diploma megszerzése után rövid ideig a Dunai Vasmű Hideghengermű részlegének Villamos Osztályán helyezkedett el gyakornokként. Ezt követően 1976 februárjától a Ganz Villamossági Művek Nagyfeszültségű Laboratóriumába került, ahol kutatómérnökként nagytranszformátorok, nagyfeszültségű készülékek méréseivel, vizsgálatainak fejlesztésével foglalkozott, majd tudásának elmélyítése érdekében az egyetemen Nagyfeszültségű készülékek című tárgyból szakmérnöki vizsgát tett. Tanulmányokat és kísérleteket végzett nagytranszformátorokban keletkező részleges kisülések ultrahanggal történő helymeghatározására. Részt vett az SF6-szigetelésű tokozott berendezések vizsgálatához szükséges próbatermek tervezésében, kialakításában, majd a termékek vizsgálataiban. A 70-es évek végén óraadó tanár volt a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola erősáramú szakán. 1982 szeptemberétől a hernádi Március 15. MGTSZ melléküzemágában nagyfeszültségű felülvizsgáló mérnökként tevékenykedett. Következő év januárjától új üzletágként megalakították a svájci Tettex Instruments AG Magyarországi Vevőszolgálatát, amelynek műszaki vezetője lett. Itteni feladatai közé tartozott a svájci cég Magyarországon eladott mérőberendezéseinek karbantartása, javítása, alkatrészekkel való ellátása. 1988 szeptemberétől a Magyar Kábel Művek Nagyfeszültségű Laboratóriumában volt fejlesztőmérnök. A gyár privatizáció utáni a laboratórium vezetője lett. Részt vett a nagyfeszültségű kábelek vizsgálataiban, a minőségbiztosítási rendszer kialakításában, majd később külföldi pályázatok kidolgozásával foglalkozott. 1998 októberétől az Országos Villamostávvezeték Rt. Alállomás Üzemviteli Osztályán az alállomások nagytranszformátorainak, nagyfeszültségű készülékeinek és kábeleinek állapotfelmérése, diagnosztikai és gyári átvételi vizsgálatainak felügyelete volt a feladata. Később a 2006-ban megalakult MAVIR Zrt. Alállomás Üzemviteli Osztályára került. Korábbi feladatai kiegészültek felújítandó és új alállomások berendezéseinek tervezéséhez, építéséhez szükséges pályázatok műszaki kiírásával, elbírálásával.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lóczy János

1949-ben született Tótkomlóson

A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban szerzett technikus oklevelet 1967-ben. Ezt követően egy év munka után sikeresen felvételizett a BME Villamoskarára. 1968–1969 között előfelvételiként 11 hónapig katona volt Debrecenben, ahol kétszer kapott Kiváló katona kitüntetést. 1975-ben szerzett villamosmérnöki diplomát elektronikai technológia szakon. Az aktív sport is része volt életének, 1961-től a Csepel SC. igazolt evezős versenyzője. Itt számos versenyen szerzett érmeket, kétszeres Magyar Országos Bajnok. 1965-től ifjúsági válogatott, az Olimpiai Reménységek Tornáján, Tatán bronzérmeket nyert kormányos nélküli négyesben. Még ez évben a Bécsi Nemzetközi Regattán is érmeket nyert. Az egyetemi tanulmányok miatt sajnos nem tudta folytatni, ígéretes élsportolói pályáját. 1975–1976-ig posztgraduális képzésen Szófiában szerzett, számítógép üzemeltetői diplomát, majd 1987-ig az UVATERVBEN dolgozott számítógépműszaki vezető beosztásban. 1987–1989-ig a FIMCOOP. Finomkerámia ipari Közös Vállalatnál, mint számítóközpont-vezető dolgozott. 1989–1994-ig a Posta Járműtelep Számítóközpont vezetője volt. 1994–2009-ig a Magyar Posta Zrt.-nél mint a Biztonsági Központ vezetője dolgozott. 2009. december 30. óta nyugdíjas. Hobbijai: evezés, úszás, síelés, vitorlázás, horgászás, kertészkedés. Jelenleg a Mátra egy csendes falujában él. 1976-ban megnősült, 1977-ben született meg fia Rumen, aki jelenleg is sikeres üzletember és élsportoló. Válogatott atléta volt, Magyarországon és Bulgáriában is számos bajnoki érmet nyert gátfutásban. Unokája, Milán, 2012-ben született, és jelen képességek alapján sokra hivatott még.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lőrinczy György

1942-ben született Újpesten

Középiskolai tanulmányai elvégzése után katonai pályára készülése során, az Egyesített Tiszti Iskola Légvédelmi tüzér szakán tüzértiszti és mikrohullám és impulzustechnika képzést és erről okleveleket kapott. Öt év csapattiszti szolgálat után további előmenetelét a technikai szolgálatoknál tervezte, ezért HM ösztöndíjjal a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szak, mikrohullám és adástechnika ágazatán okleveles villamosmérnök lett. A továbbiakban egy légvédelmi rakétaezred mérnök műszaki szolgálatánál, majd egy katonai üzem főmérnöki beosztásban szolgált. Tevékenységéhez szükségessé vált a tervezett és kivitelezett katonai létesítmények biztonsága, ezért a BME Közlekedésmérnöki Kar által mentorált képzésben, munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. A HM-nél bekövetkezett átszervezések során a Honvéd Vezérkar alá tartozó Biztonságtechnikai Hivatal osztályvezetője, majd hivatalvezető helyettese lett. Ez idő alatt munkabiztonsági és munkavédelmi igazságügyi szakértői engedélyt szerzett. A nyugdíjkorhatár elérésekor a honvédelmi miniszter beosztásából felmentette és ezredesi rendfokozatban szolgálati nyugdíjba helyezte. Nyugdíjasként szerződéses jogviszonyban, egy HM intézményben a haditechnikai eszközök és hadfelszerelések rendszerbe állítása előtti szakértői vizsgálatokat végzett, majd a HM vagyonkezelésében lévő létesítmények erősáramú hálózatai és a létesítmények villámvédelmének biztosítása szabályozása és ellenőrzése feladatkörben dolgozott. Ezen tevékenységeket, valamint az igazságügyi szaktevékenységet 2023 végéig, 81 éves koráig végezte.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lukács Árpád

1948-ben született Madarason

Egyetemi tanulmányai alatt és azt követően (1970–2006) Szegeden a DÉMÁSZ Központi Igazgatóságán dolgozott. Kezdetben új- és többletjeljesítményt igénylő nagyfogyasztók hálózatra csatlakozási feltételeinek vizsgálatát és meghatározását végezte. Csoport-és osztályvezetőként a hálózati veszteségek elemzésével és csökkentési lehetőségeivel, a fogyasztói visszahatásokkal, a flicker és felharmonikusok szűrésével, illetve kompenzálásával foglalkozott. A fogyasztói mérő- és vezérlő eszközök üzemeltetése és fejlesztése területén a hangfrekvenciás központi vezérlés rendszertervének kidolgozásában vett részt és telepítésének irányítását végezte. Az elektronikus mérőket elsőként alkalmazták a DÉMÁSZ nagyfogyasztóinál. Részt vett egy országos DSM (Demand Side Management) program kidolgozásában. A rendszerváltozást követően részt vett a villamosenergia iparág megújításában, több szakértői bizottság (új VET és Vhr, valamint fogyasztói tarifastruktúra kialakítása) tagja volt, cégénél a kereskedelmi szervezet létrehozásával bízták meg. Ezt követően részt vett a DÉMÁSZ Rt. 1995. évi privatizációjának előkészítésében, majd az új szervezeti működési feltételek kialakításában. A Kiemelt Ügyfelek Iroda vezetőjeként új ügyfélkapcsolati rendszert alakított ki. KAM ügyfélmenedzserek felkészítését, energetikai auditok végzését, mérési-, és energiagazdálkodási rendszerek alkalmazását, egyedi DSM projektek kidolgozását irányította és végezte. Kiemelt figyelmet fordított munkatársai képzésére, kompetenciájuk növelésére, hogy az új és gyorsan változó kihívásoknak eredményesen megfeleljenek. Közülük többen ma is az energiaiparban kiemelt fontosságú munkakörökben dolgoznak. Aktívan dolgozott, a Magyar Elektrotechnikai Egyesületben, a Magyar Energiafogyasztók Szövetségben az elnökség tagja.

Munkájának elismerésére az MVM Társaság által alapított Magyar Villamosenergia-ipar megújításáért emlékérmet adományozták részére.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lux László

1950-ben született Budapesten

Diplomáját 1975-ben szerezte meg a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán. Diplomamunkája a turbógenerátorok járulékos veszteségeinek áttekintése volt. 1975 szeptemberétől 1983 májusáig az Egyesült Villamosgépgyár (EVIG) vállalkezési osztályán dolgozott tervezőként, feladata elsősorban egyedi villamos kapcsolószekrények és relés vezérlések tervezése volt. 1983-ban irányítástechnikai szakmérnöki végzettséget szerzett. 1983 májusától a Villamoserőműtervező és szerelő vállalatnál (VERTESZ) dolgozott, először létesítmény-előkészítőként, majd tervezőmérnökként kis- és középfeszültségű ipari alállomások, valamint erőművi segédüzemi berendezések tervezését végezte. Amikor a rendszerváltozás után a francia Merlin-Gerin (MG) fölvásárolta a VERTESZ-t, egy esztendőn át harmadmagával az MG grenoble-i részlegének nagyfeszültségű tervezési osztályán dolgozott, majd a következő évben negyedmagával még nyolc hónapon át dolgozott ugyanott. Az MG jogutódjától a Schneider Electric Magyarországtól ment nyugdíjba 2009. júliusában.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Magyar Imre

1951-ben született Sajóecsegen

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán gépesítési és automatizálási ágazaton végzett 1975-ben. Az egyetem elvégzése után a Diósgyőri Gépgyár Villamos Szerkesztési Osztályán dolgozott gyártmánytervező mérnökként. Dróthúzó kábelgépek villamos hajtásának tervezésével, és gyártásának felügyeletével foglalkozott. 1978-tól a Vegyiműveket Tervező Vállalat miskolci fiókjának Villamos Osztályán tervezőként, majd tervezésvezető főmunkatársként irányítástechnikai-, erőátviteli-, világítási-, villámvédelmi- és hírközlési terveket készített, és irányította azok készítését. Tervei elsősorban a térség vegyipari üzemeiben és gyógyszergyáraiban valósultak meg, de az ország minden területére dolgoztak. 1991-től egykori középiskolájának hívására, a miskolci Bláthy Ottó Villamosipari Szakközépiskolának a tanára lett. 2000-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán okleveles villamosmérnök-tanári oklevelet szerzett. 2003-ban ugyanitt Közoktatási vezető és pedagógus szakvizsgát tett. A gyakorlati oktatás vezetőjeként a nappali- és a felnőttképzésben egyaránt szakmai elméleti és gyakorlati tárgyakat is oktatott, villamos méréseket vezetett, tanfolyamokat tartott. Részt vett a világbanki program keretében a szakmai tananyagok kidolgozásában és korszerűsítésében. Dolgozott a Miskolc térségi Szakképzési Központ kialakításán. Diákjai az országos szakmai versenyeken többször értek el első helyezést, és mindig kiválóan teljesítettek.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Makó Norbert

1949-ben született Budapesten

A Petőfi Sándor Gimnáziumban érettségizett Budapesten. Az egyetemi tanulmányok után a Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság (LRI) alkalmazottjaként posztgraduális képzésben vett részt a Kijevi Polgári Légiforgalmi Egyetemen. 1978-tól a légiforgalmi irányításban dolgozott nyugdíjazásáig. A Magyarországon üzembe állított légiforgalmi irányító központok több generációjának fejlesztésén és üzemeltetésén dolgozott. Az LRI-nek a reptérre és az irányításra való szétválasztása után munkáját a HungaroControlnál folytatta. Magyarországon először valósította meg a polgári radarok multiradar feldolgozását, amelyvel az adatok széles körben elérhetővé váltak és számos más fejlesztést is lehetővé tettek. A polgári radarképpel az ezredforduló táján konstruált tartalék rendszert több vidéki reptéren is használták.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Manger Henrik

1950-ben született Újhartyánon

A BME Villamosmérnöki Karának elektronikai technológia szakán 1975-ben kapott diplomát. A diploma megszerzését követően a Metalloglobus Vállalat számítógépes adatfeldolgozó főosztályán hardveresként dolgozott, közben Lipcsében továbbképzéseken vett részt. A hernádi MGTSZ hívására előbb a téesz épülő szárító- és takarmánygyártó üzemnek műszaki vezetőjeként az építkezés, majd az üzemeltetés feladatát látta el. 1983-tól a szövetkezet IBM Series 1 gépén szoftverfejlesztő volt, majd ezzel párhuzamosan PC-ken is szoftvert fejlesztett. 1993-ban két éves posztgraduális képzés után mérnök-közgazdász diplomát szerzett. 1990–1991 és 2006–2010 között képviselő, 1991 és 2006 között polgármester szülőfalujában. 1998–2010 között Pest megyei választott képviselő. Főállású polgármesterként 1991 végén „Távlati fejlesztési koncepciót” terjesztett a testület elé, amely célként a jómódú középrétegek lakóvárosát, az autópálya túloldalára pedig ipari parkot tervezett. A 2001-re megvalósuló lakóövezeti kapcsolódóan szükségessé vált, ill. felmerült beruházások közül az „Általános iskola bővítése 4 tanteremmel és aulával” Pest Megye Építészeti Nívódíj 2000. II. helyezette kitüntetését, a település egészére kiterjedő tudatos környezetformálásért, a Szép utca egységes utcakép színvonalas kialakításáért pedig Kulturált Települési Környezet Díj 2003 III. fokozatát kapták. A 2001-re kialakult 100 hektáros ipari park is beváltotta reményeiket: Pest megyében a 2018. évi egy főre eső adóerő képességet tekintve a 6. helyet foglalta el a 2013-ban városi rangra emelt település. Megyei képviselőként a pénzügyi, gazdasági bizottság tagja, delegáltként a megyei, majd a regionális munkaügyi tanácsban tevékenykedett. Képviselőként 2000-ben tagja volt a Hargita megyével kapcsolatot felvevő 5 fős delegációnak és Csíkszeredán, majd a viszontlátogatáskor a megyeházán is felkérésre ismertette Újhartyán stratégiáját.

Kitüntetései: Pest Megyéért emlékérem (2013) Újhartyán Díszpolgára (2022).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Markovits József

1950-ben született Szombathelyen

Az egyetem elvégzése után a Székesfehérvári Könnyűfémműben kezdett dolgozni. A kezdő mérnökök egy éves gyakorlata alatt megismerte a gyár fő technológiai folyamatait és berendezéseit, majd a Présmű gyáregység villamos üzemviteli részlegének művezetője lett. Az első sokk akkor érte, amikor megtudta, hogy számára is reggel 6-kor kezdődik a munka, pedig a vári kollégiumból dél körül mentek reggelizni a közeli tejivóba. Aztán megbátkozott a több 10 méter hosszú kapcsolószekrény sorok relés vezérléseivel, majd amikor ezeket lassan kezdték kiszorítani az ipari PLC-k, ezek programozásához több tanfolyamot is elvégzett a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán és a német FESTO cégnél, majd oktatta is az érintett technikusokat. Később a Központi Villamos Üzem vezetője lett. Feladata volt a termelő berendezések erőátviteli, a csarnokok épületgépészeti villamos rendszereinek karbantartása, a fejlesztések kivitelezése, valamint a motortekercselő részleg irányítása is. Volt, amikor kaján vigyorral kérdezték tőle egy hiányzó adattáblás villanymotor bekötési módját, amit akkor még annak ellenére sem tudott megoldani, hogy frissen kavargtak a fejében a Dr. Retter Gyula professzor úr egységes villamosgép elméletének vektorai és transzformációi. 1993-ban az új tulajdonos ALCOA kiszervezte a központi karbantartást, így ő is más utakra lépett. A FESTO Kft. mérnök-üzletkötője lett. A csaknem 20 éves vezérléstechnika, pneumatika, hidraulika ismereteit jól tudta kamatoztatni a sokféle technológiát, vezérléstechnikát alkalmazó üzemek szakembereinek nyújtott műszaki szaktanácsadásai során. Egyik fő feladata volt a pneumatikus végrehajtó elemeket részben felváltó villamos lineáris hajtások megismertetése a gépgyártó vállalkozásokkal. A német anyacégnél elvégzett értékesítési tanfolyamok és az értékesítést segítő szoftverek adaptálásával, majd tanfolyamok tartásával támogatta kollégái munkáját 2012 végi nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Márton Ferenc

1951-ben született Vencsellőn

A BME Villamosmérnöki Kar elektronikai technológia szakán végzett, majd ugyanitt szerzett szakmérnöki képzést a digitális rendszertervezői szakon 1975-ben. A Vilatiban a Zeiss csillagvizsgáló teleszkópjához tervezett vezérlések kifejlesztésében és programozásában vett részt. Ennek keretében járt Kínában, ahol megtapasztalta a kínai szakemberek felkészültségét és szorgalmát. A következő munkahelye a VEIKI volt, ahol folyamatirányító rendszerek fejlesztésében és programozásában vett részt. Ezen a területen találmányokkal rendelkezik, amit ezekben a rendszerekben hasznosítottak. Az 1980-as évek végén társalapítója volt a SANDSOFT Gmk.-nak. Itt ipari folyamatok automatizálásával foglalkozott. Később alapítója lett a Velton Szofverfejlesztő Kft.-nek. Itt ipari folyamatirányító rendszerek szervezésével és programozásával foglalkozott. Ezen kívül a szívgyógyászatban használatos őrző monitor kifejlesztésében és programozásában vett részt matematikus, illetve kardiológus orvos társával együtt. Utolsó munkahelye az Imagic Hungary Kft. volt. Itt a svájci tulajdonú anyacéggel együttműködve orvosi és ipari képfeldolgozó szoftverfejlesztésében vett részt. Nős, 2 gyermeke, 3 unokája van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Matjevics István

műszaki tudományok doktora

1952-ben született Szabadkán

Az egyetem befejezése után 1977-ben helyezkedett el a Szabadkai Műszaki Főiskolán, ahonnan 2017-ben ment nyugdíjba. Három évig az Intézmény igazgatója is volt. A Főiskolán, mint tanársegéd kezdett villamosmérnöki tárgyak oktatásával, melyek az elektronika, digitális technika, számítógép architektúrák, mikroprocesszorok, irányítástechnika témaköröket fedték le. A határon túli magyar műszaki oktatásban tevékenykedett, ezzel is hozzájárulva a szülőföldön maradáshoz. Az intézmény szoros kapcsolatokat épített ki a magyarországi hasonló intézményekkel. Párhuzamosan a szabadkai munkahellyel több felsőoktatási intézménnyel állt munkaviszonyban, így 1999 és 2005 között a Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Karán egyetemi docens, a Szegedi Tudományegyetem TTIK Informatika Karán (2005–2017) főiskolai tanár. Két évig az Újvidéki Egyetem Mihailo Pupin nagybecskereki Karon, másfél évig a Dunaújvárosi Főiskolán és egy fél évet oktatott az Óbudai Egyetem mérnök-tanár képzésén, a szabadkai kihelyezett tagozaton. Negyvenéves tevékenysége folyamán számos szak- és tudományos cikk szerzője és társszerzője, több tankönyv szerzője, több pályázat résztvevője, valamint néhány ipari munka munkatársa. 1982-ben a Zágrábi Egyetem Villamosmérnöki Karán szerez tudományos fokozatot, majd 1995-ben a Belgrádi Egyetem Villamosmérnöki Karán a műszaki tudományok doktora címet szerzi meg.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mázi István

1951-ben született Budapesten

A tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar elektronikai technológia szakán végezte el 1975-ben. A diploma átvétele után a szakmát a Gamma Műveknél kezdte. A nukleáris orvosi műszereket gyártó vállalat technológiai főosztályán a gyártáshoz és a berendezések beméréséhez szükséges célműszereket tervezte és a hozzátartozó technológiai utasításokat készítette. Az elkészült orvosdiagnosztikai készülékek izotópos vizsgálatát végezte és tesztelte. Ebben a témában az akkori hazai technikai színvonal nemzetközi szinten is kiváló volt. Néhány év után az Egyesült Villamosgépgyárban (EVIG) folytatta a tevékenységét. A gyár kísérleti részlegében tervezőként dolgozott. A gyár által előállított villamos berendezéseihez tervezett egyedi mérőműszert és vizsgálati eljárást. Részt vett az aszinkron lineáris motor kutatásban is. A Paksi Atomerőmű fűtőcellaátrakó gép vezérlésének adaptációjában vett részt. A Vasipari Kutató Intézetben létrehozott új fejlesztő csoportban helyezkedett el. Itt ipari elektronikával foglalatосkodott. Leginkább aszinkron motorok fordulatszám szabályzásával és vezérlésével. Az itt szerzett tapasztalatok birtokában az 1986-ban alakult Színháztechnika Kiszövetkezetbe vezetett az útja. A színházban a színpadon szinte minden mozog. Az emelőgépeknél kötelező a „teher alatt ne állj!” szigorú előírás betartása, a színpadon ennek a fordítottja igaz. A kellékek mozgatása nagy körültekintést és tervezést igényel. A díszlet húzók, süllyesztők, forgószínpad, vas- és előfüggöny működtetésének vezérlését és működtetését tervezte. Többek között az Állami Operaház, a József Attila Színház, a Vígszínház és sok vidéki színház színpadtechnikájának kivitelezésében részt vett. Az építőipari villamos rendszerek megismerése okán saját vállalkozásban folytatta működését. Elektronikai riasztó rendszereket, kamerás megfigyelő és rögzítő berendezéseket telepített, telefon, antenna és egyéb hálózat kivitelezését végezte nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Méry Tibor

1951-ben született Budapesten

1975-ben az egyetem befejezése után a Magyar Állami Eötvös Lóránd Geofizikai Intézetben (röviden ELGI) helyezkedett el Budapesten. Fejlesztő mérnökként dolgozott a Szeizmikus Főosztályon. Az ELGI-ben a földkéreg kutatása folyt különféle módszerekkel. A Szeizmikus Főosztály mesterségesen kiváltott rezgések visszaverődésének rögzítésével, és ezen adatokból a földben húzódó rétegek megjelenítésével foglalkozott. Itt nemcsak mérés és kiértékelés folyt, hanem műszerek és komplett real-time felvevő, kiértékelő és megjelenítő rendszerek fejlesztése, gyártása és üzembe helyezése is. Ezen rendszerek a VIDEOTON R-10, R-11 számítógépek vezérlésével működtek. A nagy mennyiségű adat gyors feldolgozásához speciális aritmetikai egységre és vezérlő szoftverre volt szükség, melyet az ELGI fejlesztett ki. Ezek a berendezések kutató hajókra, bányába, mérőkocsikba lettek telepítve, főleg a Szovjetunióban. A külföldi üzembe helyezések folyamán nagyon sok helyen dolgozott. 1992-ben az ELGI megszűnése után az ALCATEL-nél helyezkedett el, ahol a legkorszerűbb elektronikus telefonalközpontok programozásával és üzembe helyezésével foglalkozott. 1995-ben ugyanitt logisztikai vezető lett, és itt dolgozott 2014-ig, a nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Meskó Béla

1952-ben született Szekszárdon.

1975-ben BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakon diplomázott. 1975-től 3 évig a BME Villamos Gépek Tanszékén dolgozott EVIG státuszban, mint kutató mérnök. Az EVIG-ben mint számító mérnök, majd a számítási csapat vezetője, ezt követően a műszaki osztály vezetőjeként dolgozott. 1997-ben a Ganz Villamossági Művek következett. 2000-től visszahívták az EVIG-be, műszaki igazgató, majd ügyvezető igazgató volt. Ekkor jöttek a legérdekesebb feladatok, mondhatni „mérték utáni szabóságként” dolgoztak Európában, Egyiptomban, de mindenhol helyszíni felmérések alapján. A 2010-es években gyakorlatilag megszűnt az EVIG. Az E-Power System Kft. műszaki tanácsadója, még nyugdíjasként is több évig, de ez a munka már messze nem volt annyira érdekes, széleskörű.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Metzger István

1950-ben született Pilisszentivánon

A pilisszentiváni iskola után a Landler Jenő Technikumban szerzett oklevelet.

A „kötelező”, de teljesen értelmetlen katonai szolgálat után 1975-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Karán műszer és irányítástechnika szakon. 1974-ben megnősült, 1975-ben megszületett fia, a család szemefénye, aki a műszaki pálya helyett sebészorvos lett. Tervezőként kezdett, a szabvány szerinti kis fizetéssel, de a „VGMK” nevű pénzesős munkáknak hála, 1983-tól a lakás, kocsi, külföldi nyaralás már nem volt gond. 1990-től megnyílt a világ, a műszaki kihívás, és nem mellékesen a kiemelkedő jövedelem miatt a Mannesmann, az AEG, majd a Siemens cégeknél dolgozott mérnök üzletkötőként. Sok más európai üzleti út mellett eljutott Szibéria turisták elől elzárt, ember nem lakta gyönyörű helyeire, helikopteren és a transzszibériai expresszrel utazva. A vonaton akkoriban még előszeretettel rabolták ki az idegeneket, de a kalauznak adott dollároknak hála, szerencsésen túlélte az utat. A családi nyaralásokon a „kötelező” országok, városok mellett sikerült eljutnia a gyönyörű Maldív szigetekre, a Yucatán-félszigetre a majákhoz, és a világ legeszegebb helyére, a Francia-Polinéz szigetekre is. Ott minden sziget, minden ember, a tánc, az óceán, a víz alatti világ is maga a csoda. Aki nem hiszi, járjon utána! Külső szakértőként még ma is dolgozik, BME-s kollégáival együtt egy K+F-es munkán. Egészsége és a munkakedve ma is megvan. Két fiú unokája van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mezőfi Gábor

1951-ben született Kelebián

Első munkahelyén az MTA Műszer és mérésügyi szolgálatánál zaj és rezgésméréssel foglalkozott, 1978-ban Svédországba költözött, itt a Tektronixnál 5 évig VLSI teszt rendszerek üzemeltetése volt a feladata. 1986-tól mikroprocesszorfejlesztő-rendszerek alkalmazástechnikai mérnöke volt. 2010-től az Agilent EMI/EMC alkalmazástechnikai specialistája lett. 2014-től a nyugdíjazásáig az Anritsu alkalmazástechnikai specialistája volt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Móczár Géza

1950-ben született Mogyorósbányán

1965–1969-ben Esztergomban, a Bottyán János Gép-és Műszeripari Technikumban szerz műszeripari technikus oklevelet. 1969-ben vették fel a BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnika szakára. 1969–1970-ben sorkatona. 1970–75 között-ben egyetemi tanulmányokat folytat és villamosmérnöki oklevelet szerz. 1975–1986 között a Villamosmérnöki Kar Villamoskari Számítóközpontjában az egyetemi kari számítóközpontok számára perifériavezérlő egységek tervezését és bemérését végezte. 1975-től részt vett a Folyamatszabályozási Tanszék kutatási és oktatási munkáiban. 1977-ben megtervezte a TR80 mikroprocesszoros rendszer alapjait, meghatározó szerepet töltött be annak továbbfejlesztésében és alkalmazásában. 1986-ban mikroprocesszoros témakörben végzett munkáját doktori értekezésében foglalta össze. 1987–2015 között az Irányítástechnika és Informatika Tanszék –volt Folyamatszabályozási Tanszék oktatója volt. Digitális technika, számítógép architektúrák, irányítások számítógép-technikája témakörben gyakorlatvezető, előadó. Önálló Labor- és Diplomatervezés, valamint TDK munkák, PhD. képzés konzulense. Mikroprocesszoros, mikrokontrolleres moduláris és/vagy elosztott rendszerek témakörben ipari szerződéses munkák vezető hardver tervezője, témavezetője volt. A Villamoskari Tudományos Diákköri Bizottság tagja (1985–2010), titkára (1989–90), a KTDB elnökhelyettese (1990–2000), a Végzős Konferencia szervezője, szerkesztője (1987–2000). A Méréstechnikai, Automatizálási és Informatikai Tudományos Egyesület tagja (1975–99), az Ipari Informatika és Számítógépek szakosztály titkára (1990–99), MATE diplomatervpályázat koordinátor (1990–99), a MATE oktatási bizottság tagja (1996–99).

Munkájának elismerései: TDK Munkáért emléklakett (1989). Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1989) Kiváló Feltaláló ezüst fokozat (1990). A Magyar Felsőoktatásért emléklakett (2013)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Moldován György

1951-ben született Medgyesegyházán

A szegedi Déry Miksa Gépipari Technikumban elvégzése után, 1975-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán szerzett villamosmérnöki diplomát. Végzés után a Ganz Villamossági Műveknél helyezkedett el, majd a Marubeni japán kereskedőház budapesti irodájában vezető japán engineering cégek képviselőjeként vett részt többek között a Tiszai Vegyi Kombinát, a Péti Nitrogénművek és a DKV Dunai Finomító nagyberuházásaiban. 1979-ben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen szerzett mérnök-közgazdász diplomát. 1986 és 1991 között a tokiói magyar nagykövetség kereskedelmi tanácsosi hivatalában ipari és privatizációs attaséként teljesített külszolgálatot. Részt vett többek között a magyarországi Suzuki projekt előkészítésében és a BorsodChem MDI-üzemi nagyberuházásában, valamint a magyar privatizáció promócióját végezte saját, japán nyelven összeállított tájékoztatójával Japán pénzügyi-gazdasági központjaiban. 1991–1998 között a Marubeni Magyarország Kft. ügyvezetőjeként koordinálta a hazai villamoserőművi privatizációban és a Dunai Erőmű környezetvédelmi beruházásában érdekelt japán cégek tevékenységét. 1998–2002 között az ABB Asea Brown Boveri magyarországi csoportjának marketing igazgatója és ipari automatizációs egységének ügyvezetője volt. Ő vezette le az első hazai ipari gázturbinás erőmű létesítését a BorsodChemnél. 2002 és 2007 között a Transelektro Zrt. marketing igazgatója, majd nyugdíjazásig a HungaroJet környezetvédelmi cég ipari-kereskedelmi vezetője. A cég tevékenysége anyagában újrahasznosítható finom gumipor előállítására volt használt gumiabroncsok ultra nagynyomású vízsugarakkal történő őrlésével. A szabadalmaztatott találmánya alapján zöldmezős beruházás keretében az eljárás technológizálását, üzemtervezését, üzemi létesítését és üzemeltetését végezte. Az előállított gumipor a Bridgestone környei gyárában és a zlíni (Csehország) Mitas mezőgazdasági abroncsgyárban ipari felhasználásra. Ezen tevékenységének elismeréseként az Európai Gumiabroncs Újrahasznosító Szövetség (ETRA) alelnökének választotta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Éva

1952-ben született Baján

1975-ban a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakon szerzett diplomát. Oklevelének megszerzése évében a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalatnál kezdett dolgozni fejlesztőmérnökként. Speciális berendezések tervezésében, fejlesztésében vett részt. Digitális áramkörök tervezésével mikroprocesszorok programozásával foglalkozott. 1997-ben a cég felszámolása után az Antenna BHG Adástechnikai Kft.-nél dolgozott fejlesztőmérnökként.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mounif Halaby

1946-ban született Latakiában

1975-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar elektrotechnika szakon. A diploma megszerzése után visszatért Szíriába. Szakmai tevékenységét a „General Electric Motor Manufacturing Company”-nál Latakiában kezdte meg, ahol az elektromos és mechanikai karbantartás osztályát vezette 1976-tól 1977-ig. 1977-ben a GE megbízásából részt vett Magyarországon egy fénycső-transzformátorok gyártásával kapcsolatos 3 hónapos képzésen. Ezt követően átvette a fénycső-transzformátorok osztályának vezetését, 1979-ig. 1979-ben feleségül vette Maha Makieh gyógyszerésznőt, aki mind a mai napig a felesége. 1979-ben újra Magyarországra utazott és részt vett elektromos transzformátorokkal kapcsolatos képzéseken. 1981-ben a General Electric Motor Manufacturing Company műszaki igazgatójává nevezték ki, ezt a posztot 1982 végéig töltötte be, amikor áthelyezték a GE Aluminum Manufacturing Company-hoz Latakiába, műszaki igazgatói munkakörbe. Egy évvel később újra a General Electric Motor Manufacturing Company-hoz helyezték át, ahol ezt a pozíciót 2006-ig, szolgálata végéig betöltötte. Különböző képzéseket végzett a transzformátor- és elektromotor-ipar fejlesztéssel kapcsolatban. Járt 1982-ben Németországban, Franciaországban, Belgiumban és Magyarországon, majd 1983-ban ismét Magyarországon, végül 1994-ben Németországban és Belgiumban, különösen az Elnor cégnél, ahol az elektromotorok gyártásához szükséges gépekről tájékozódott. A GE Motor Manufacturing Company-nál töltött szolgálatát 2006-ban befejezve saját mérnöki irodát nyitott, amely a Latakia-i Mérnöki Szövetséghez tartozik. Ebben az irodában a mai napig különböző mérnöki tanulmányokkal, valamint lakóépületek kivitelezésére vonatkozó speciális tanulmányokkal foglalkozik. Négy gyermeke van: legidősebb lánya, Nour szemorvos lett, Ibrahim fia építészeti doktori címet szerzett, Reem lánya befejezte építészeti tanulmányait, a legkisebb lányom, Hiba pedig földrajz szakon végzett.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy János Ádám

1952-ben született Tatán

Első diplomáját a BME Villamosmérnöki Karán szerezte, majd energetika rendszerek tervezőjeként kezdte meg munkásságát ERŐTERV-ben. Kezdetben nagyfeszültségű hálózatok védelmi rendszereinek tervezésével foglalkozott Tervezési segédletet hozott létre nagyfeszültségű non-lineáris rendszerekben fellépő tranzienst hatások kiszűrésére. Később tervezőként, majd tanácsadóként atomerőművi és erőművi irányítástechnikarendszereivel foglalkozott. Nagyhatékonyságú erőművi irányítástechnikai feladatokra specializált tervezőrendszert fejlesztett. A NAÜ számára – több szakágat összefogva – éveken át végezte a Paksi Atomerőmű megbízhatósági elemzéseit. 17 év után váltott, a BUVÁTI-ban informatikai főmunkatársként elsősorban térinformatikai feladatokkal foglalkozott. 1991-től saját vállalkozásaiban végeztet informatikai fejlesztéseket jelentősebb cégeknél, szervezeteknél (OTP, VPOP stb.). A BULL Magyarország alvállalkozójaként országos szervízhálózatot hozott létre. Több áramszolgáltatónál vezetett be saját tervezésű és kivitelezésű távmérési rendszereket és egyéb ipari informatikai fejlesztéseket. Kidolgozott egy új, hatékony technológiát a hagyományos iratkezelési tevékenység informatikai eszközökkel történő segítésére. Ezzel történt meg több BM intézmény sikeres iratselejtezése. 2009-ben felkérésre megírta a Pécs Európa Kulturális Fővárosa című projekt keretében a Pécsi Séták című könyvet. Munkatársaival együtt sikeresen elvégezte az OR-ZSE rendezetlen állapotban lévő könyvtárának saját fejlesztésű informatikai módszerekkel történő rendezését. 2000 óta foglalkozik statisztikai, informatikai módszerek bevezetésével a humán tudományok olyan területein, ahol ez eddig még nem történt meg. Ebben a témakörben számos előadást tartott, és sok szakcikket jelentetett meg. 2022-ben közreműködésével jelent meg „Gárdonyi Géza (Az) Egri csillago. A regény – az író életében megjelent – első négy kiadása egy kötetben” című kiadvány. Jelenleg a Gárdonyi-szótáron dolgozik. Évek óta kutatja a magyar irodalomban fellelhető, kommunista hatalomátvétel utáni szöveghamisításokat.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Pál

1950-ben született Budapesten

A budapesti Bláthy Technikumban technikus képzés megszerzése után nyert felvételt a BME Villamosmérnöki Karára, ahol 1975-ben diplomázott. Az első évfolyam befejezésétől a Nagyfeszültségű Technika Tanszéken diákként rendszeresen dolgozott. 1975 és 1981 között ugyanezen a tanszéken, illetve az Erősáramú Intézetben először tanszéki mérnök-ként, majd tanársegédként alkalmazták. Tantermi- és laboratóriumi gyakorlatokat vezetett. Nyaranta rendszeresen vezetett hallgatói termelési gyakorlatokat az NDK-ban. Ez alatt az időszak alatt évfolyamtársával, későbbi és még ma is vele élő feleségével együtt fordították le németről magyarra W. Mosch / W. Houschild „SF6 Szigetelések” c. könyvét. 1981 és 1985 között a Gépexport /Industrialexport létesítmény-főmérnökeként / telephely-vezetőjeként szakmunkásképző iskolák és műszaki főiskola létesítményeinek komplett helyszíni szerelését és átadását hajtotta végre Nigériában. 1985 és 1989 között főmunkatársként az Ipari Minisztériumban dolgozott, feladata a Világbank finanszírozásában megvalósításra kerülő energiamegtakarítási, rekonstrukciós, valamint ipari szerkezetátalakítási programok megvalósítását ellenőrző külföldi szakértőkkel történő aktív együttműködés volt. Ebben az időszakban közgazdasági egyetemi doktori vizsgát teljesített. 1989-ben beszerzési igazgató-helyettesi megbízást kapott a Pannonplast Műanyagipari Vállalatnál, feladata az önálló külkereskedelmi beszerzés beindítása volt. Hollandia 1991-ben képviselői irodát (NEHEM) nyitott Budapesten, ahol gazdálkodók irányítási-, működési-, pénzügyi elemzéseire vonatkozó tanácsadói és projekt vezetői feladatokat kapott. A Magyar Nemzeti Bank osztályvezető-helyettesi, tanácsadói megbízását 1993-ban kapta meg. Részt vett a pénzügyi rendszert ellenőrző intézmény létrehozásában (EFSAL). Általános és pénzügyi intézményi minősítésű könyvvizsgálói képesítést szerzett. 1998-tól a pénzügyi intézmények felügyeletén dolgozott különböző vezetői beosztásokban. 2010-es nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjasként pénzügyi intézményi igazságügyi szakértői munkát végez.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Zoltán Endréné Kovács Judit

1950-ben született Budapesten

Szakmai pályafutását a Központi Fizikai Kutató Intézetben kezdte, majd az egyetem elvégzése után tudományos segédmunkatársként dolgozott a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben. Integrált áramkörök tervezésében, fejlesztésében és elkészítésében vett részt. 1979-től a TUNGSRAM Rt.-ben szabványszerkesztéssel és európai szabványok honosításával foglalkozott. 1984 szeptemberében lett a Kolos Richárd Fővárosi Gyakorló Műszaki Szakközépiskola tanára, majd 1986-tól, a mérnök-tanári oklevél megszerzését követően mérnök-tanára. 2009-ig ebben az intézményben dolgozott, segítette a szakképzést. Főbb tevékenységei a villamos és technológia elméletek, valamint a laboratóriumi mérési gyakorlatok oktatása, taneszközök fejlesztése voltak. 1989-től a villamos munkaközösség vezetője és szakmai munkájának irányítója. Osztályfőnöki és vezetőtanári feladatok ellátása mellett, a szakmai tanárjelöltek iskolai gyakorlatának szervezése és segítése konzulensként, valamint szakdolgozataik elbírálása is a feladatai közé tartozott. A technikus képzés indulása után osztályfőnökként és szaktanárként segítette a tanulókat a technikus vizsgamunkák elkészítésében és a technikus oklevél megszervezésében. Tevékenyen részt vett az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyeken (OSZTV) induló tanulók felkészítésében. Tanulói ezeken a versenyeken mindig nagyon eredményesen szerepeltek. A Gábor Dénes Főiskola LSI Oktatóközpontjában 1996–2001 között főiskolai docensként oktatott felnőtteket. Minőségirányítási szakképesítést szerzett és rádióamatőrként is segítette az iskolai rádiós klub munkáját. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület Világítástechnikai tagozatának tagja. Részt vett szakmai továbbképzéseken és tanulmányutakon. (Ausztria, Dánia Aarhus Technical College).

Szakmai munkájáért kapott elismerései: Fővárosi Közgyűlés Oklevele (2000), Emléklap BME (2015), Arany Technikus Oklevél (2018).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagyillés Béla

1950-ben született Szentesen

1975-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar műszer és irányítástechnikai szakán. Először az Orosházi Üvegyárban dolgozott. Közben üvegyipari szakmérnökként végzett. Kemence műszerezéseket, mérési és vezérlési terveket készített. 1981-től a Szentesi Baromfifeldolgozó Vállalatnál dolgozott. Érdeklődését felkeltette vonalkódos rendszerek ipari alkalmazása. Újítása alapján vezettek be Szentesen az iparban elsőként vonalkódos termelésirányítási és készletnyilvántartási rendszert, amely kiegészült a belföldi értékesítés ügyviteli és pénzügyi rendszerével. A fejlesztést több társvállalat is átvette. Számítástechnikai osztályvezető lett. Közben Siemens, Modicon, Honeywell ipari vezérlőket programozott. Energetikai osztályvezető lett. 1992-től a Szegedi Gyufagyárban helyezkedett el. A szegedi és budapesti gyárak villamos munkáit vezette. Siemens, Modicon, Festo és Allen-Bradley PLC-eket programozott. 2008-ban egy mérnök kollégájával együtt megalapította a Hansa Automatika Kft.-t. Az élelmiszeripar területén vállaltak vezérlési munkákat. A munkamegosztás miatt V-2 kategóriájú, majd 2009-ben V-T kategóriájú villamos tervezői jogosultságot szerzett. Erősáramú területen több külföldi munka tervezését végezte és kivitelezését irányította. Részt vett a moszkvai Metro Áruház hűtőházi és hűtéstechnológiai automatizálásában. A külföldi és hazai élelmiszeripari és vízműves automatizálási projektek után 2012-ben a Monsanto nagyigmándi üzemében a vetőmag kukorica feldolgozó sor vezérlő és felügyeleti rendszerének programozását, erős és gyengeáramú terveinek kidolgozását és kivitelezését nyerték el. Nyugdíjba vonulásáig főleg autóipari beszállítóknál vállalt, szerelősorok komplett Beckhoff PLC-s vezérlési munkáinál, szintén az erős és gyengeáramú tervezéseket végezte. Szakmai tevékenysége során folyamatosan képezte magát. Fia és lánya is a VIK-en szerzett mérnöki diplomát. Nyugdíjba vonulása óta külföldön élnek feleségével, akivel 50 éve házasságban.

Megkapta a Munka Érdemrend bronz fokozatát.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Najjar Mouneeb

1950-ban született Shfaramban, Izrael

1969-ben az izraeli kommunista párt ösztöndíjasaként jutott Magyarországra. Egy év nyelvtanulás után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának elektronikai technológiai szakán kezdte tanulmányait. Ezek befejezése után a Tesco által egy évi szakmai gyakorlatot kapott. 1975-ben megházasodott, majd 1977 márciusában magyar feleségével és Budapesten született első fiával visszatért hazájába, Izraelbe. Mint arab nemzetiségű izraeli állampolgár szakmájában nem tudott elhelyezkedni. Egy fogorvosi felszerelésekkel foglalkozó privát vállalatnál kezdte munkáját. 1978 megszületett második fia. Mivel 1987-ben csődbe ment a vállalat, így 1988-tól matematikatanár lett egy középiskolában. 2014-ben nyugdíjba ment.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Imre

1951 -ben született Előszálláson

Székesfehérváron, az Ybl Miklós Gimnázium és Szakközépiskolában érettségizett, hőtechnikai műszerész képesítést szerzett. Előfelvétellel, Cegléden volt 11 hónapig sor-katona. A tanulmányai befejezése után, 1975-től házasságban él. Egy leánygyermek született, 1977-ben. A feleségével együtt nagyon örülnek a 3 unokának. A legfontosabb kedvtelése a sport, heti rendszerességgel barátaival focizik. Ami teljes kikapcsolódást, feltöltődést eredményez csak úgymint a kertészkedés. Feleségével együtt szeretnek utazni belföldön-külföldön, illetve rendszeresen táncolni. Tagja egy nóta-csoportnak és fellépnek idősotthonokban. Munkahelyei: 1, DÉDÁSZ Dunaújváros, (1975-1978) műszaki fejlesztési és szakszolgálati csoport vezetése. 2, IKV Dunaújváros, (1978-1989) villamos tervezés. 3, ARÉV Székesfehérvár (1989-1991) villamos tervezés. 4, ALBA PLAN Székesfehérvár (1991-1992) villamos tervezés. 5, EAB HUNGARIA Kft Székesfehérvár (1992-1996) villamos tervelőkészítés., árajánlatok. 6, ALBA LINE ELEKTRO Kft (1996-2009) tervezés-előkészítés, árajánlatok, kivitelezés. 7, Egyéni váll. 2009-től, tervezés, műszaki vezetés. műszaki ellenőrzés, tervellenőrzés. 8, Némethvill Team Kft-ben, 2010-től terv., műszaki vezetés, - ellenőrzés, tervellenőrzés. Fontosabb műszaki tevékenységei, jogosultságai: a, Erősáramú villamos tervezés (V-T/07-0316). b, Árajánlatok készítése, tervek felülvizsgálat (saját tervezés és külső tervek alapján). c, Kivitelezés irányítása (MV-VI/A/07-50653, MV-Ép-ÉV/07-50653). d, Tervellenőrzés (E-V/07-0316). e, Műszaki ellenőrzés (jogosultsággal, ME-VI/I. 07-50653, ME-ÉV-I/07-50653). f, Norma szerinti villámvédelem tervezése, műszaki ellenőrzése- vezetése (VN-7/2012/07). A tanulmányainak és a biztos családi háttérnek köszönhetően sikerült megoldani az életében felmerült problémákat. És még nyugdíj mellett is aktívan vállalkozik, tevékenykedik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Binh Niem

1952-ben született Thai Binh-ben

A diploma megszerzése után egy évig az Erőmű Beruházási (ERBE) Vállalatnál, a Százhalombattai Hőerőmű helyszínein dolgozott gyakorló mérnökként. 1976 decemberében hazautazott. 1977-től 1982-ig dolgozott a Uong Bi Hőerőműben, Quang Ninh megyében műszakvezetőként. 1982-től 1993-ig az Észak-vietnámi Villamos Energia Rendszer diszpécserként dolgozott. 1993-tól az első vietnámi 500 kV-os távvezeték üzembehelyezési folyamataival és az Egyesült Vietnámi Villamosenergia Rendszer Diszpécserközpont létrehozó eljárással és előkészítő munkákkal foglalkozott. 1994-ben a Vietnámi Országos Diszpécser Központban (NLDC) a Diszpécser Osztály első osztályvezetője lett. 1996-ban az NLDC igazgatóhelyettese és 1998-ban igazgatója. 2004-ben a Vietnámi Villamosenergia Társaság Vezető Bizottságának tagja lett. 2012-ben vonult nyugdíjba.

Munkássága elismeréseként 2003-ben és 2011-ben megkapta a Munka Érdemrend harmadik-és második fokozatát.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Van Phu

1949-ben született Hai Duongban

1975 decemberétől 1977 júniusáig a Vietnami Katonai Műszaki Akadémia a K1 Villamosmérnöki Tanszéken tanársegédként dolgozott. 1975 decemberében hadnagyi, 1977-től főhadnagyi, 1980-tól századosi rangot kapott. 1977 júliusától 1979 májusáig a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián „A hadsereg parancsnoki automatizálási rendszerének szervezése” szakon tanult. 1979 júniusától tanársegédként dolgozott tovább a Katonai Műszaki Akadémia K1 Automatizálási Tanszékén. 1979 júliusától 1983 februárjáig a Vietnami Néphadsereg hadműveleti osztályán dolgozott. 1983 márciusától 2009 februárjáig a Tudományos és Technológiai Minisztérium Tudományos és Technológiai Stratégiai és Politikakutató Intézetében dolgozott. A fenti ügynökségeknél eltöltött munkaideje alatt a vietnami termelést és fejlesztést szolgálva számos tudományos témában és projektben vett részt a kutatás, politikaalkotás, tudományos és technológiai innováció terén. Néhány kutatási eredményét felhasználták a termelésben és a mindennapokban is. Titoktartási okokból az összes projekttemáját nem hozhatta nyilvánosságra. Részt vett a vietnami tudományos és technológiai tevékenységekről szóló cikkek írásában és megjelentetésében. 2009 februárjától nyugdíjas. Nyugdíjba vonulása után, 2009 márciusától 2017 decemberéig az UNDP projektcsapat tagjaként vett részt. A kormányzás és a közigazgatás hatékonyságának értékelése Vietnamban 2001 óta” projektben. 2018 óta nem vesz részt tudományos és technológiai tevékenységben, de sok időt szentelt az irodalomnak és a művészetnek, különösen a vietnami költészetnek. Több mint 500 vietnami vers jelent meg személyes költészeti oldalakon, és költészeti klubok nyomtatásában. Saját versgyűjteményeket adott ki, valamint számos verseskötvet az ország költői egyesületeivel közösen.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Oláh György

1950-ben született Pilisvörösváron

Az egyetem után (1975) pár évig videotechnikai, illetve elektrokémiai fejlesztő volt a Híradástechnika, illetve a Radelkis szövetkezetekben. Az első helyen megismert fáziszárt hurok (PLL) elvet később nagyérzékenységű fémdetektor kifejlesztésében hasznosította, az akkori NSZK-ban az Unicontrol GmbH-nál. A rendszerváltást követő években Magyarországon 0,05-2kW-os invertereket készített az egyszemélyes Ketyere Kft.-ben. Véletlenek egybeesése folytán az időközben egyesült Németországban ismét invertert fejlesztett a Siemens erlangen-i röntgenfejlesztésén. Később 15-60kW-os vasúti inverterek fejlesztése, módosításai következett, immáron Holzkirchenben, ahol a CERN részecskegyorsítójának több ezer amperes tápegységének elkészítésében is részt vett. Ezután a teljesítményelektronikánál maradva, de járműipari területen, elektronikusan vezérelt differenciálmű, akkumenedzsmet, önvezető rendszer stb. tápproblémáján dolgozott a VAG konzern számára. Innen ment nyugdíjba, és felváltva hol Pilisborosjenőn, hol Regensburgban él.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Osváth László

műszaki doktor

1950-ben született Nagyváradon

1960-ig Zilahon, utána Budapesten nevelkedett. 1969-ben érettségizett a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban, s kapott távközlési technikus képe­­sítést. Katonai pályáíve szak­­szervezői rangban zárult 1970-ben, amikor a BME Villamosmérnöki Karán megkezdte tanulmányait. 1975-ben államvizsgázott, 1976-ban okleveles híradástechnikai szak­­mérnök lett. Éppen akkortájt számos álláshely keletkezett a Híradástechnikai Elektronika Intézet Átvitel és Rendszertechnika Osztályán, ezért néhány évfolyamtársával együtt mér­­nökként, tanársegédként elhelyezkedhettek a tanszéken. Oktatói pályafutását, mint tu­­dományos segédmunkatárs 1976. június 28-án kezdte meg. 1978-ban a BME rektora „Tá­­vadatfeldolgozó hálózatok” szaktudományból műszaki doktorrá avatta és a „Dr. tech.” cím használatára jogosította fel. Részt vett az oktatói kar nyelvi - ideológiai fejlődését cél­­zó korabeli programokban, így éveken keresztül tanult oroszul (csekély eredménnyel), s elvégezte a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem hároméves szakosító képzését (1984–1987). 1991-ben a HEI egyes osztályaiból, csoportjaiból főnixként újjászülető Távközlési és Telematikai Tanszék munkatársa lett. Folyamatosan részt vállalt a tanszéki kutatási, fejlesztési, tipikusan műszerfejlesztési munkákban. Oktatási munkája részben a híradás­­technika általános kérdéseihöz, részben pedig a vezetékes híradástechnika speciális prob­­lémáihöz kapcsolódott, ezek későbbi működésében is rendre visszatérő elemet jelentettek. Szívesen oktatott, számtalan különböző nevű, az információközlés számos érdekes kérdé­­sét boncolgató tárgyban, 1980-tól adjunktusként. Oktatói pályafutása koronájaként 2016-ban címzetes docensként mehetett nyugdíjba.

Tevékenységhét a tanszék elismerte, jutalmazta. Rektori dicséret 1982, Kozma László-­emlékérem, 2004.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Padányi Zoltán István

1950-ben született Budapesten

Az ELTE Apáczai Csere János Gyakorló Gimnáziumban érettségizett matematika-fizika tagozaton, majd 1975-ben a BME Villamosmérnöki Kar, műszer- és irányítástechnika szakán szerzett diplomát. A KFKI Ipari Alkalmazások Főosztályán kezdett dolgozni, ahol komplex ipari technológiák mérési, automatizálási projektjeiben fejlesztő, majd projektmenedzseri feladatokat látott el. Szakterülete ipari folyamatok számítógépes mérés-adatgyűjtési, vezérlési, szabályozási feladatainak real-time operációs rendszerekkel történő megvalósítása volt. Nagyobb projektjei. Az Orosházi Öblösüveggyár keverőházi mérleg sorának vezérlése, a Tiszai és Dunai Kőolajipari Vállalatok vasúti ponttöltő berendezéseinek automatizált vezérlése, a Dunai Kőolajipari Vállalat Benzinkeverő Üzem vezérlésének automatizálása, a Várpalotai Szénbányák Márkushegyi Bányaüzemének mérés-adatgyűjtő rendszere, Tenger alatti munkagép automatizált vezérlése (Lübeck, NSZK), a Paksi Atomerőmű Vállalat III. és IV. reaktoraiban a blokkszámítógépek mérés-adatgyűjtő rendszerének létrehozása, Paksi Atomerőmű Vállalat full scale szimulátora technológiai interfész rendszerének létrehozása. 1989-ben alapító ügyvezető igazgatója lett a Dynasoft Számítástechnikai Kft.-nek. Tevékenységük középpontjában üzemgazdasági, informatikai, valamint technológiai irányítórendszerek alkalmazási feladatai álltak. Az elsők között fordultak a standard szoftvereken alapuló integrált rendszerek felé. Így magyarországi képviselői lettek az SAP cégnek és úttörő szerepet töltek be a hazai nagyvállalatok integrált ügyviteli rendszereinek létrehozásában. 1997-ben csatlakoztak a Coopers & Lybrand, majd a PricewaterhouseCoopers könyvvizsgáló cégekhez, melyek Vezetési Tanácsadási Üzletágaiban partneri feladatokat láttak el. A fókuszban itt is SAP rendszerek alkalmazása állt a hazai energia-, pénzügyi- szolgáltatási-, kereskedelmi-, távközlési-, gyártási- és kormányzati szektorokban.

Elismerései: Országos diplomatervezési pályázat 1. díj, KFKI Intézeti Díj II. Fokozat.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét

Pados András

1951-ben született Pápán

Az elektronika iránti érdeklődése korán megmutatkozott, középiskolának a Puskás Tivadar Távközlési Technikumot választotta, amelyet 1969-ben távközlési technikus végzettséggel fejezett be. Felvették a BME Villamosmérnöki Karára, amelyet 11-hónap katonai szolgálat letöltése után kezdhetett meg. 1975-ben végzett, mint okleveles villamosmérnök. A székesfehérvári Videoton Rádiógyárban kezdett dolgozni, adatátviteli készülék fejlesztésével foglalkozott. 1980-ban megnősült és Pápán telepedett le. Itt az Elekthermax gyárban az elektronikus vezérlésű megmunkáló gépek üzemeltetésével foglalkozott. Két év múlva a győri Vagon-és Gépgyár Pápai Gyáregységében energetikusként kezdett dolgozni. 1985-ben a gyáregység leépítése miatt a Gelka-jogutód Elektronika Vállalat műszaki vezetője lett. Munkája jelentős részét az elektronikus riasztórendszer üzletág szervezése kötötte le. Saját tervezésű elektronikus riasztóközpontot gyártottak eladásra és saját telepítésű rendszerekhez. 1987/88 tanévben a „Betörés elleni védelem technikai eszközei” BME-továbbképzés segítette a munkáját. A „rendszer váltás” utáni években a vállalatot átszervezték, az elektronikus riasztó üzletágot vitte tovább. 1995-ben a benzinkutak elektronikus pénztárgéppel való összekötése témára váltott egy benzinkútszervizcégnél. 1999-ben stabilabb munkahelyet látott az Audi Hungária Motor Kft. üzemében Győrben. Elektronika karbantartóként egy-egy gyártósor gépeinek elektronikus vezérlését kellett működőképesség állapotban tartani, ezt megszervezni, esetenként a gépeket programozni is. A gyár több tanfolyam elvégzésével segítette a helyi ismeretek megszerzését. Az Audi gyárban maradt nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pálinkás Bertalan

1951-ben született Dunapentelén

1975-ben végzett okleveles villamosmérnökként a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar erősáramú szakának gépesítési és automatizálási ágazatán. 1975-től 1990-ig a Dunaferri Dunai Vasmű metallurgiai, meleghengerműi és vegyészeti gyáregységeinél különböző mérnöki, vezetői, fejlesztési és beruházói feladatokat lát el, amely során villamos gyárrészlegvezetői beosztásig lép elő. 1990–1991-ben a Dunaferri vállalatcsoport és a brit Davy McKee Ltd. megállapodásával Nagy-Britanniában a sheffieldi mérnökirodában villamos szakmérnökként alkalmazzák az ajánlatkészítések és tenderezés folyamatában, majd kiküldetésben a British Steel Lackenby új telepítésű hengersorának kivitelezési és beüzemelési munkáiban vesz részt. 1991–1997 között a Dunaferri Dunai Vasmű fejlesztési menedzsereként előbb több nemzetközi cégalapításban működik közre, majd a vállalatcsoporthoz tartozó vegyesvállalati, vámszabadterületi Metab Fémfeldolgozó Kft. főmunkatársa. Személyzeti tanácsadó cég közvetítésével 1997–1998-ban a külföldi tulajdonú Szentendrei Papírgyár Zrt. vezérigazgatója, majd rövidebb MAHART-os igazgatói megbízást követően gazdálkodási vezérigazgató-helyettes a Volánbusz Zrt.-nél 2003-ig. Közben a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem továbbképző intézeténél vezetési és szervezési szakértő, mérnök- közgazdász egyetemi képzettséget szerez. 2003–2013 között a Dunaferri vállalatcsoportnál főtervező, beruházási osztályvezető, melynek keretében – megszerzett jogosultságainak megfelelően – vállalat szerte szerződés előkészítő, műszaki vezető, projektvezető, műszaki ellenőr, valamint versenytárgyalásokon elnyert, nyelvtudást igénylő külső munkálatok irányításának feladatait is ellátja (mint BorsodChem Zrt., Linde Zrt., Hankook Kft., Dunafin Kft. stb.).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pálmai Éva (Wágnerné Pálmai Éva)

1951-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán szerzett 1975-ben diplomát. Az MTA Műszaki Fizikai Kutató Intézetének (MFKI, MÜFI) Optikai Elektronikai Főosztályán helyezkedik el, mint tudományos segédmunkatárs, majd tudományos munkatárs, ahol a Fotometriai Osztály szín- és fénymérés kutatási projektjeiben vesz részt. Egyik fő területe a színek nagy pontosságú mérése, digitális kiértékelése. Közreműködik egy újfajta automatikus színmérő készülék kidolgozásában. Több európai intézmény és egyetem (Berlini Műszaki Egyetem Optikai Tanszéke) együttműködésével, félvezető és világítástechnikai elemeket gyártó cégekkel dolgozik a kijelzők optimalizálásán. Folyamatosan vesz részt hazai és nemzetközi konferenciákon, ahol az elért eredmények rendszeres bemutatása, valamint a tudásszint aktualizálása szakértői tapasztalatcserék keretében történik. A későbbiek során mérnök továbbképzésen vesz részt a mikroprocesszorok területén (Uni Karlsruhe). Mikroprocesszoros embedded rendszerek szoftver fejlesztése lesz a fő témája. Egy ideig az egyetem tanszékén marad, majd egy középnagy vállalatnál (Schaudt, Körber Gruppe) helyezkedik el, amelyik az autóipar számára fejlesztett mikroprocesszor által vezérelt, mikron pontosságú mérőfejes vezérműtengelyköszörű gépeket szállított az autóiparnak. A mérőfej szabályozási egységének szoftver fejlesztése, programozása és a rendszerbe illesztése tartozik a feladatkörébe. Mérnöktovábbképzés után a Bosch fejlesztési részlegében, a légszák kioldását szabályozó mikroprocesszoros vezérlő egység területén helyezkedik el. Továbbiakban a szoftver eszközök fejlesztése, minőség biztosítása – a CMM és KM Systemek alkalmazásával – valamint a szoftver fejlesztési rendszerek optimalizálása a feladata. Ehhez tartoznak az operációs rendszerek, a programozási nyelvek, módszerek és technikák összehangolása. Az autóipari beszállítók intenzív digitalizálása folyamán az alkalmazott szoftver minőségi követelményeinek és azok folyamatainak megjavításán dolgozik nyugdíjazásáig, 2017-ig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pete András

1950-ben született Zalaegerszegen

Első munkahelye a budapesti székhelyű Egyesült Villamosgépgyár volt, ahol az EVIG megbízásából a BME Villamos Gépek és Készülékek Tanszék ipari kutatócsoportjában dolgozott a kalickás aszinkron motorok forgórészének optimalizálásán. 1978-ban az Alumíniumipari Tervező és Kutató Intézetnek a Székesfehérvári Könnyűfémű mellett működő tervező irodájához szerződött, ahol először beosztott villamos tervezőként, 1983-tól pedig az iroda villamos tervezési osztálya vezetőjeként részt vett számos – a KÖFÉM kiemelt állami nagyberuházásával kapcsolatos – fejlesztési projekt tervezésében és kivitelezésében. 1989-ben tanulmányi ösztöndíjat nyert az amerikai Connecticut Állami Egyetemre, ahol hat éven keresztül a Villamos- és Rendszermérnöki Tanszéken végzett kutatásokat az osztott intelligenciájú humán döntéshozó rendszerek optimalizálásának területén. Eredményeiről számos szakcikket írt és több szakmai konferencián is tartott előadást. A témában írt egyetemi doktori disszertációját 1995-ben védte meg, majd hazatérése után 1996-ban a Philips újonnan induló székesfehérvári hangszóró gyárának lett az igazgatója, innen ment formálisan nyugdíjba 2012. decemberében. A gyárral azonban nem szakadt meg a kapcsolata, 2013 óta nyugdíjas munkavállalóként a vállalat munka- és környezetvédelemért felelős vezetője.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pogrányi Károly

1951-ben született Kaposváron

1975-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, gyengeáramú szakon. Mivel félvezető ágazaton végzett, így az Egyesül Izzónál volt az első munkahelye, az Alkalmazástechnikai Laboratóriumban, 1975-től 1980-ig. Munkaköréhez tartozott a „Promégetó” kifejlesztése, mely szabadalom is lett az Egyesült Izzónál. Ez volt az ún. „drótvázás modell”, melyért az egész ország területéről jöttek a felhasználók, majd az erre alkalmas osztály továbbfejlesztette a berendezés külső megjelenítését. Következő munkahelye, 1981-től az Large Scale Integration (LSI) ATSZ volt, ami az első engedélyezett magáncég volt Magyarországon. Itt a munkakörébe tartozott az oktatás megszervezése, a digitális kultúra terjesztése. Utána következett 1982-ben a Mikrokey Kft. Az MTA SZTAKI az Elekromodul, és a Sárisápi Mgtsz összefogásával elkészült és piacra került a PRIMO nevű iskolaszámítógép melynek fejlesztésében vett részt. Menedzselte a piaci értékesítést (játékprogramok, bemutatók stb.). 1986-ban ugyanennél a cégnél, mivel az iskolaszámítógép program megszűnt, egy akkor, még nyugatnémet cég képviselőivel, megegyezés született az AutoCAD magyarországi forgalmazására. Így kezdett el foglalkozni a CAD programok forgalmazásával, és fejlesztésével. Az AUTOCAD 9-es változatával indult a program, melyet tanfolyamok, konferenciák keretén belül mutattak be, így a szoftver, mint tervezési segédeszköz, kezdett ismertté válni. A Controll Kft.-hez kerülve folytatta az AutoCAD program értékesítését, de ekkor már harmadik fél által fejlesztett, kiegészítő programokat is forgalmaztak. Kialakult egy olyan szoftver csomag, amely kedvelt lett a tervező vállalatok körében. 1991-ben munkatársaival megalapították Hungaro CAD Kft.-t. Ennek a cégnek a főprofilja a CAD programok forgalmazása, oktatása és kiegészítő programok fejlesztése volt. A társaság úgy döntött, hogy 2010-ben megalapítja a Hungarodesk Kft.-t, a társaság ingatlangazdálkodással és a szükséges szoftverfejlesztésekkel foglalkozott. 2022-ben a társaság tagjai korukra való tekintettel eladták a Hungaro Cad Kft.-t.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét

Dr. Pomozi András Levente

1951-ben született Törökszentmiklóson

Villamosmérnöki diplomáját 1975-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, a híradástechnikai szak műsorközlő ágazaton. A diploma megszerzése után két évig a Mechanikai Művekben új típusú pénzbedobós telefonkészülékek fejlesztésével foglalkozott. 1977-től 1993-ig a BME-HEI-ben dolgozott Csibi professzor kutatócsoportjában mérnöki beosztásban. Digitális jelfeldolgozással, integrált szolgáltatású (beszéd és adat) LAN-okkal, ezek nyilvános távbeszélő hálózati csatlakozásával, majd Novell kompatibilis integrált szolgáltatású LAN-okkal foglalkozott. „Integrált szolgáltatású lokális hálózat nyilvános (postai) távbeszélő hálózati csatlakozással” című egyetemi doktori disszertációját 1988-ban védte meg. Ez alatt az idő alatt társszerzője volt 11 (6 angol és 5 magyar nyelvű) cikknek. 1993-tól nyugdíjba vonulásig a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban (PTTT) dolgozott mérnök tanárként, illetve nevelési igazgatóhelyettesként. A BME Gazdaság- és Társadalomtudományi Karának okleveles mérnök tanári szakján villamos mérnök tanári diplomát szerzett 1999-ben. A PTTT-ben végzett tevékenységének két legfontosabb eredménye az eurokonform számítástechnikai oktatás megteremtése a 9. és a 10. évfolyamon és a műszaki angol, mint új tantárgy bevezetése a 13. évfolyamon volt. Társszerzőként részt vett „Az Európai Számítógép-használói Jogositvány vizsgafeladatai” című, a Kossuth Könyvkiadó gondozásában 2001-ben megjelent kiadvány adatbázis-kezelés fejezetének megírásában. 1966-ban jelent meg a PTTT kiadásában a „DOS operációs rendszer” és a „DOS példatár”, majd 2001-ben „Technical English Part I. (20 lessons with exercises)” és „Technical English Part II. (Technical readings)” című könyve. 1999-ben Ing-Paed IGIP (Euro mérnök tanár) oklevelet, majd 2000-ben Eur-Ing. (Euro mérnök) oklevelet szerzett.

2000-ben a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület „Egyesületi Ezüstjelvény” kitüntetését adományozott számára. 2011-ben a Nemzeti Erőforrás Miniszterétől a „Pedagógus Szolgálati Emlékérem” kitüntetését kapta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rákóczi Lajos

1951-ben született Egyházashalmon

Egyetemistaként a vári kollégiumban 5 éven át a Schönherz Qpa-t megálmodó évfolyam vezetője volt, nyaranta a BME építőtáborait vezette. Diplomamunkáját a számítógépek diagnosztikájáról írta. 1976–77-ben Lipcsében teljes képzést kapott az ESZR számítástechnikai eszközeiről és operációs rendszeréről. 20 évig dolgozott különböző vállalatok számítóközpontjában szervizmérnökként, műszaki osztályvezetőként, majd üzemeltetésvezetőként. Üzemeltetett kereskedelmi vállalatnál árlistakészítő és forgalom elszámoló rendszereket, ipari vállalatnál termelésirányító rendszert, banknál számlavezető, nemzetközi fizetési és online banki rendszereket, felügyelte az ATM-ek működését. Több képzést is elvégzett a BME mérnöktovábbképző tanfolyamain. 1983-ban mellékállásban magánvállalkozást alapított. Ebben nagyszámítógépeket és PC-ket szervizelt, reklámtáblákat szerelt és üzemeltetett, szoftvert telepített. A 80-as évek végén tagja volt a magyar jogi könyvek digitalizálására alakult munkacsoportnak (CD jogtár). A rendszerváltozáskor munkanélkülieket oktatott számítógép-kezelésre, IT rendszerek üzemeltetésére és a MS Office használatára. 1993-ban a Közgazdasági egyetemen másoddiplomát szerzett külgazdasági mérnök szakon. 1995-ben IT szakrevizori munkakört vállalt, ahol egy hazai nagybank informatikai ellenőrzését végezte. Ennek során főleg a banki IT rendszerek védelmét és a hozzáférések kezelésének szabályosságát ellenőrizte, több fejlesztési projektben az eseménynapló kialakításának szakértője volt. 2010-ben ment nyugdíjba, később vállalkozását is megszüntette. Mindig fontosnak tartotta közösségépítő tevékenységét. Fiatalként vállalati bálákat és kirándulásokat szervezett, 1997-ben sportegyesületet alapított. Egy budapesti sportszövetség vezetője is volt, jelenleg a szabadidősport bajnokságban játékosként vesz részt. Unokáit matematikából készíti fel a felvételikre és az érettségire, rendszeresen és versenyszerűen tarokkozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rohr Antal

1951-ben született Szőnyben

Az egyetemi évei alatt 1971-től 1973-ig tanulmányai mellett középiskolai kollégiumban diáktanárként matematika-fizika korrepetálást tartott, míg a nyári szünetekben egyetemi előfelvételi táborokban oktatott. Ezért 1973 nyarán a Budapesti Műszaki Egyetem javaslatára 2 hetet tölthetett Dubrovnikban. A villamosmérnöki diploma megszerzése után 1975-től 1979-ig a jászberényi Hűtőgépgyár Célgépszerkesztési Osztályának tervezőmérnöke lett és feladata a hűtőgépgyártást segítő célgépek vezérlő elektronikájának tervezése, üzembe helyezése volt. 1979-től évekig az ORION 7.sz. gyáregységében üzemvezetői feladatot látott el, ahol mikrohullámú berendezések szünetmentes tápegységeinek gyártása, ellenőrzése zajlott. Később a székesfehérvári VIDEOTONON belül működő Automatika Közös Vállalat Elektronikai üzemvezetőjeként a Központi Fizikai Kutató Intézet részére gyártottak nyomtatott áramköri lapokat CNC vezérlésű automata beültető gépekkel. Öt évet töltött a Mechanikai Műveknél, ASCOM svájci szünetmentes DC áramellátású berendezések telepítésével és programozásával adótoronyokhoz. Szintén 5 évig végezte ezt a tevékenységet az ERICSSON Magyarország svéd rész tulajdonosú vállalatnál Budapesten, az évenkénti szakmai továbbképzésen Stockholmban vett részt, majd 2002-től a BALMEX Kft. ágazatvezetője volt, szintén ebben a témában egészen 2011-ig, itt tanácsadóként is működött. Nyugdíjba menetele után még 8 évig dolgozott ezen a területen az ENERGER Bt.-ben. 1983-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán villamosmérnök szervező szakmérnöki diplomát is szerzett.

Munkája elismeréseként Kiváló Dolgozói Kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ronkay Mária (Dr. Windisch István Ákosné)

1951-ben született Budapesten

A budapesti II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban érettségizett. 1969-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar erősáramú szakára. Tanulmányai közben 1971-ben az USA-ban a lexingtoni University of Kentucky egyetemen végzett egy szemesztert. Diplomáját az Erőművek és Alállomások Ágazaton szerezte. 1975-ben háromhónapos diplomatervezési gyakorlatát a Szovjetunióban, a MEI-ben (Moszkvai Energetikai Intézet) végezte. Első munkahelye a Villamosenergiaipari Kutató Intézetben (VEIKI) a Számítástechnikai Főosztály Hálózatszámítási Osztályon volt. 1975 őszétől 1978-ig a Drezdai Műszaki Egyetem Nagyszültség Technika Tanszékén tanársegéd. Oktatóként, kutatóként, szakfordítóként dolgozott és szervezte az Interelektrotest nemzetközi konferenciáit. Kétéves posztgraduális képzés keretében orosz-német elektrotechnikai szakfordító diplomát szerzett. Angol, német és orosz felsőfokú nyelvvizsgálója van. 1979-től folytatta a munkáját a VEIKI-ben, majd gyermekei számának növekedésével ott-hon maradt főállású anyaként. Férje Dr. Windisch István Ákos villamosmérnök, a műszaki tudományok kandidátusa. Nyolc gyermeke, és eddig 14 unokája született. A gyermekei közül 3 informatikus, 2 jogász, 2 közgazdász és 1 kertészmérnök lett. Alapító tagja, és azóta is aktív tagja a Nagycsaládosok Országos Egyesületének.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rostás Zoltán

1951-ben született Pécssett

A pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett 1969-ben. A 11 hónapos sorkatonai szolgálat letöltése után a Budapesti Műszaki Egyetemen 1975-ben szerzett erősáramú villamosmérnöki oklevelet. 1985-ben kitüntetéssel végezte el a BME villamosenergetikai szakmérnök szakát, majd 1988-ban szakközgazdász oklevelet szerzett. 1975-től nyugdíjba vonulásáig dolgozott a DÉDÁSZ-nál és annak jogutódjánál az E.ON-nál. Iparági tevékenységét a védelem-automatika szakterületen kezdte, majd különböző vezető beosztásban dolgozott, mint védelem-automatika részlegvezető, Pécs Városi Üzemmérnökség vezető, szakszolgálati főmérnök, alállomási osztályvezető, műszaki igazgatóhelyettes. Fő tevékenysége volt a 132 kV/KÖF alállomások fejlesztése és üzemeltetése. Kiemelt irány volt az elavult 35 kV-os feszültség szint fokozatos megszüntetése, az egyszerűsített alállomások felújítása és gyűjtősinéssé alakítása, az alállomási primer diagnosztika rendszerbe állítása, a védelem technológia generáció váltása, az eljegesedett 132 kV-os távvezeték 10 kV-ról történő jégolvasztása. 1982-ben Pécssett és Baranyában elsőként alapított GMK-t, melyet a cég műszaki vezetése nem fogadott kitörő örömmel. Nyugdíjba vonulása után megalapította a WATTÉSZ EC-t, mely több, mint 10 évig ipari méretű kiserőművek hálózat csatlakozási tervét készítette. A MEE Pécsi Szervezetének 1977 óta tagja. 1994–1997 között a titkára, ezt követően, a vezetőség tagja. Gyűjtő és irányító munkájával segítette a pécsi Elektrotechnikai Gyűjtemény kialakítását. Komoly szerepet vállalt. Az Elektrotechnika Nagyjai Alapítvány működésében, mely bronz dombormű formában megörökítette az elektrotechnika kiemelkedő magyar tudósainak munkásságát. Tíz dombormű felavatása történt meg Pécs különböző pontjain. 1972-ben alapította a Schönherz Kupát (QPA-t), melyet a mai napig megrendeznek a villamos kollégiumban.

Kitüntetései: DÉDÁSZ-Kiváló Ifjú Szakember-Kiváló Dolgozó, MVM-Zeusz-díj és Bendes-díj, MEE Verebély-díj és Kandó-díj, MEE Pécs-Elektro-Sopianae díj.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rubint Dezső

1951-ben született Ózdon

Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen végezte. Az egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán 1975-ben végzett, mint okleveles villamosmérnök. 1985-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen okleveles villamos energetikai szakmérnöki, 1996-ban a Budapesti Pénzügyi és Számviteli Főiskolán gazdasági szakokleveles mérnök képesítést szerzett. 1975-ben a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalatnál helyezkedett el. E vállalatnál és jogutódjainál 35 évig dolgozott különböző szakmai és vezetői munkakörökben. Az E.ON Tiszántúli Áramhálózati Zrt. ügyvezető igazgatójaként vonult nyugdíjba 2011-ben. Szakmai munkássága során kiemelten foglalkozott az alállomási be rendezések, védelmiautomatika-rendszerek fejlesztésével; a hálózatirányítás, telemechanizálás és az elosztóhálózatok üzemeltetésének, karbantartásának kérdéseivel. 1978-tól a MEE tagja. 1990–2000 között a debreceni szervezet titkára, 2000-től a szervezet elnöke. A tiszántúli MEE szervezetek regionális koordinációjának egyik alapítója. Jelenleg az egyesületi elnökség régió által delegált tagja.

Az MEE-ben végzett munkájáért 1997-ben Kandó-díjban, 2013-ban Bláthy-díjban 2021-ben MEE Életpálya- díjban részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rudas Pál

1951-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzése után a Távközlési Kutató Intézetben kezdett dolgozni tudományos segédmunkatársként. Elsősorban a diplomamunkáját is adó digitális szimuláció és nagygépes operációs rendszerek működtetése terén. 1977-ben a Műegyetem meghívására az akkor alakuló Műszaki Egyetemi Számítóközpontban tudományos munkatársként dolgozott. OS/360/370 operációs rendszerek installálása és működtetése volt a feladata. 1980-ban az Egészségügyi Minisztérium Számítóközpontjába került, ahol az egészségügy területén kötelező adatszolgáltatások gépre vitelével és feldolgozásával foglalkozott. 1982-ben társaival együtt alapította a SoftCare Pjt. -t, majd 1983-ban a Software Gmk. -t, később Software Kft.-t, ahol egészségügyi járványterjedési modellek, egészségügyi információs rendszerek, német és osztrák megrendelésre rendőrségi szabálysértési ügyek nyilvántartásának kidolgozásán dolgozott. 1990-ben Karig Gábor matematikussal megalapította a Rudas & Karig GMK-t majd Kft.-t. Ebben a cégben térinformatikával kezdtek foglalkozni. Elkészítették az ország akkor legnagyobb térinformatikai rendszereit a Fővárosi Vízművek és a Budapesti Elektromos művek számára teljes hálózati információs rendszerek formájában. 1994-ben kivált a cégből és Dr. Scsaurszki Péterrel megalapították a piLINE Kft.-t, ahol azóta is, ma már nyugdíjasként, tulajdonos ügyvezetőként dolgozik. A cég a MOL számára kezdett térinformatikai rendszereket fejleszteni, majd tevékenységét a veszélyes technológiák (finomítók, erőművek, gyógyszergyárak) kockázat alapú karbantartási rendszereinek kidolgozására fordította. Elsők között kezdett a lézerszkennelési technológiával foglalkozni. 1990–1992-ig a Magyar Televízió ENTER című számítástechnikai műsorának szerkesztő műsorvezetője, 2001–2003-ig az Álmodók álmodói – világraszóló Magyarok kiállítás informatikai igazgatója. Angolul és németül beszél. Felesége Breuer Klára nagykövet, fia Rudas Máté informatikus mérnök.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sáfrán Piroska (Boruzsné)

1952-ben született Csákváron

Győrben a Révai Miklós Gimnáziumban végezte a középiskolát matematika-fizika szakon. A sok és érdekes fizika órai kísérlet és mérés alapján jelentkezését tanárképzés helyett a BME Villamosmérnöki Karára adta be, mert olyan készülékek tervezésével szeretett volna foglalkozni, amelyek megkönnyítik az emberek munkáját és itthon gyártják. 1975-ben a sikeres védés után nehezen ment az elhelyezkedése, mert fejlesztői munkakörben nem a női munkaerőt keresték. Végül a MOM Számítástechnikai Osztályán helyezkedett el, amely néhány évvel előtte indult. 19 évet töltött ott. Kezdetben a „nagy diszk” (fix fejcses mágnes tárcsás tároló) továbbfejlesztésében vett részt. Mindig hardver érdeklődése volt, azon belül is a digitális vezérlések. Így a MOM saját fejlesztésű perifériáinak digitális egységeivel foglalkozott (winchester, szkennerek). 1989-ben az egységes MOM gyár megszűnt. A fejlesztőket a GLOBIOS Kft.-be szervezték. Itt laborműszer (szűrős fotométer) digitális részének tervezése volt a munkája. 1981-ben digitális elektronikai szakmérnök diplomát szerzett a BME-n. Több mérnök-továbbképző tanfolyamon fejlesztette tudását. 1994-től 2 évig a GANZ MŰSZER Rt.-ben helyezkedett el és a gyár készülékeinek modernizálásával foglalkozott (teljesítmény- és fogyasztásmérők). Utána 15 évig a Kventa Kft., majd a CHS Hungary Kft. számítógép összeszerelési csoportját vezette. Saját PC-k nagy mennyiségű összeszerelése volt a feladat különböző pályázatokra (pl.: Sulinet) és nagy áruházakba (TESCO, AUCHAN), de egyedi gépek a vállalat saját áruházába is. 2011-ben ment nyugdíjba, ettől kezdve több időt fordíthat a családjára és a környezetére, mert ez legalább olyan fontos, mint az emberi munkát segítő készülékek tervezése.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sághy András

1950-ben született Budapesten

1975-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán. 1975-től 1986-ig az Infelor Számítástechnikai Kft.-nél (később Számítógéppalkalmazási Kutató Intézet - SZÁMALK, majd SZÁMKI) dolgozott programozóként, majd tudományos főmunkatársként. Szakterülete az intézetben készült szoftverek minőségvizsgálata, és szoftver minőségvizsgálati módszertan kidolgozása volt. Több szakcikke és kézikönyve jelent meg szoftver minőségvizsgálat és operációs rendszerek minőségvizsgálata témakörben. 1986-tól 1993-ig a Magyar Nemzeti Bank Számítástechnikai Főosztályán osztályvezető, majd főosztályvezető helyettes. Számos, az adott időszakban korszakos jelentőségű projekt projektvezetője volt. A vezetésével valósult meg az MNB több mint ezer számítógépből álló belső hálózata. Részt vett a nagyon fontos, országos jelentőségű banki elszámolási rendszer (GIRO) létrehozásában, illetve az első online real-time ATM rendszer megvalósításában. 1993-tól 2004-ig a KFKI ISYS Pénzügyi Alkalmazások Irodájának helyettes vezetőjeként több bank (Budapest Bank, MKB, K&H, Bank of China stb.) belső informatikai rendszerének megvalósításában vett részt. Vezetésével valósult meg az első bankközi azonnali átutalási rendszer (VIBER). 2005-ben alapította meg egészségügyi szolgáltató cégét, amely több korszakos jelentőségű gyógyító módszert honosított meg és terjesztett el az országban. Jelenleg coachként, gyógyítóként és oktatóként dolgozik. Nős, 2 gyermeke és 5 unokája van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sárkány László

1951-ben született Debrecenben

Első munkahelyén, a VIDEOTON Rádiógyárban a szakirányú kilátások ellenére sajnos kezdő lelkesedése feladatok nélkül maradt. 1976-ban Budapesten letelepedve nézett szembe a munkahelyi és a családi egzisztencia megteremtésével. A FOK-GYEM Szövetkezet szerviz mérnöke volt 16 évig. Időben, földrajzilag és a témákban is – ez jó „merítés” volt. Belföldi kiküldetések, száznál több határon túli, néhány naptól néhány hónapig terjedően. Taskent, Baku, Jereván, Tbiliszi, Moszkva, Kijev, Leningrád, Varsó, Berlin, Bukarest, Kisinyov, Várna, Szófia, Pozsony, Prága, Havanna – az akkori világ egy szeletét képviselő lista. Jellemző témák: az irodai, térképészeti adatbevitel és feldolgozás, kis szériás nyomtatott áramkör előállítás, nagy szériákhoz mesterfilmek előállítása, sport időmérő és kijelző berendezések, utasforgalmi tájékoztató berendezések építése, üzembe helyezése. Helyszínek: irodák, kutatási-fejlesztési műhelyek, uszodák és egyéb sportlétesítmények, vasúti és autóbussz pályaudvarok, repülőterek utasforgalmi területei. Munkahelyi közösségeket ismert meg, kis- közép- és felső vezetőket is beleértve. Természetesen ez akkor volt pozitív élmény, ha a munka jól haladt. Így a „Magyar Mérnök” több helyen is családias, segítő fogadtatásban részesült, amit ma is jólesik felidézni. 1992-ben az Országgyűlés Hivatala alkalmazásába került, majd köztisztviselő lett. Működött ott egy lelkes informatikai csoport, amelyet akkor osztállyá szerveztek, ennek lett a tagja 2015-ben történt nyugdíjba vonulásáig. Persze akkor már főosztály volt, a kezdeti ARCnet – Ethernet hálózat néhány tucat számítógépe helyett fejlett vállalati hálózatban több száz munkaállomással. A korábbi tapasztalatait a munkaszervezés, kommunikáció, munkatársi kapcsolatok területén itt remekül tudta hasznosítani.

Elismerései: „A szövetkezet Kiváló Dolgozója”, majd kétszeres Kiváló Dolgozója elismerés után megkapta a Közszolgálatért és az Országgyűlésért kitüntetését.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sattler Gyöngyi (Dr. Dóráné)

1951-ben született Székesfehérváron

Miután 1975-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, 1979-ben környezetvédelmi szakmérnöki képesítést szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1983-ban megszerezte az Építésügyi Minisztérium építésügyi szakértői engedélyét tervezés, kivitelezés, akusztika tárgyban, 1988-ban pedig az Optikai, Akusztikai, Film- és Színháztechnikai Tudományos Egyesület (OPAKFI) szakértői engedélyét zaj és rezgésvédelem tárgyban. A Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara 1997-ben végleges névjegyzékébe vette. Az egyetem elvégzését követően a Magyar Televízió Műszaki Igazgatóságán helyezkedett el, mint akusztikus fejlesztőmérnök, ahol kiemelt feladatai közé tartozott a pécsi és szegedi körzeti stúdió akusztikájának tervezése, az MTV III.(Híradó stúdió) és az MTV 5-ös (Óbudai Zsinagóga) stúdió akusztikájának tervezése, a laoszi TV stúdió akusztikájának tervezése Vientiánban. Munkája során számtalan akusztikai konferencián vett részt többek között Kínában és több szocialista országban, továbbá képviselte a Magyar Televíziót a Nemzetközi Rádiós és Televíziós Szervezet (OIRT) II. Tanulmányi csoport (hang) rendezvényein orosz nyelven. 1985 és 1990 között a Magyar Televízió Gazdasági és Gyártási Főigazgatóság titkárságvezetőjeként, osztályvezetőként dolgozott. 1990 és 2001 között a Magyar Televízió Kereskedelmi Főigazgatóság, Műszerimport osztályvezetőjeként ő felelt az új videó- és hangeszközök beszerzéséért (Sony, JVC, Hitachi stb.). 2001. évtől az MTI médiakapcsolatok felelőseként az új (RTL,TV2 stb.) csatornák kapcsolattartója, az új kábeltelevíziók akusztikai tervezését, kivitelezésének szervezését végzi.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa 1986-ban a Kiváló Munkáért kitüntetést adományozta neki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schmidtmayer Antal

1951-ben született Tatán

Egyetemi tanulmányait 1970-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán kezdte el, és 1975-ben fejezte be. Az Észak-Dunántúli Áramszolgáltató Vállalat Tatabányai Üzemigazgatóságánál kezdte munkáját, és nyugdíjba vonulásáig jogutódjainál, állt munkaviszonyban. Munkája során, sok területen szerzett tapasztalatot (szakszolgálat, üzemvitel, karbantartás), és sok beosztásban (művezető, mérnök, csoportvezető, kirendeltség vezető, osztályvezető, régióvezető). Nagy előnyt jelentett számára, hogy a technikai, és egyetemi tanulmányai során minden nyáron, az iskolai szünetben az ÉDÁSZ-nál dolgozott, és ott az alapfogalmaktól kezdve (oszlopgödör ásás) minden munkafolyamatot megismert. Ez nagyon jó alapot adott később, amikor szükség volt a gyakorlati tapasztalatokra. Nagyobb munkái, Oroszlány város közepesfeszültségű hálózatának átépítése 3,5 KV-ról 10 KV-ra, Tata 120/20 KV-os alállomás átépítése T leágazásról Pí leágazásra, tatai, és bicskei 120/20 KV-os alállomás védelmének egységesítése, és korszerűsítése. Munkába lépésétől a mai napig tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek. Az egyesület keretein belül elvégezte a munkájához kapcsolódó (ÉV, VFBF, Villámvédelem) tanfolyamokat, sokban oktatóként is részt vett. 1975-ben házasodott meg, három gyermeke, és négy unokája van.

Magyar Elektrotechnikai Egyesület, ÉDUKO Gotthárd Jenő- díjjal ismerte el munkáját 2008-ban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Segesdy Gábor

1950-ben született Budapesten.

1975-től az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (EMG) dolgozott (Irodagép Labor). Két magyar számítógép fejlesztésében vett részt: EMG 666 és EMG 777; utóbbi rendszer-szoftverjének létrehozásában meghatározó módon. Ezeket a készülékeket – összetett piaci okokból – „programozható asztali kalkulátor” név alatt forgalmazták, valójában azonban korai személyi számítógépek voltak. Feladata az operációs rendszer tervezése, a rendszer-programozó csoport irányítása volt. 1988-tól az ITEX Nyomdaipari és Finommechanikai Kft.-ben a betűgrafikai csoport vezetője, esetenként egyéb feladatokkal: szedés-tördelés, tipográfia, korrektúra. Megoldotta európai ékezetes írások szedését az ITEX rendszerében. 1992-ben rendszergazda a HOKÉV Rt.-ben. (Horgászciikk-forgalmazó Vállalat.) Feladata: a budapesti és a tiszaujvárosi Novell-hálózatok gondozása, és más informatikai tennivalók. 1993-tól számítástechnikát tanított a Gömb utcai Közgazdasági Szakközépiskolában, titkárképző tagozatos és gyorsíró-gépiró tanulóknak; sok önállósággal. Két érettségiig eljutott évfolyam került ki a keze alól. 1996-ban az intézmény beolvadt a Váci úti Katona József középiskolába. 1998-tól a budapesti Pontos Idő Kft.-ben számítástechnikai vezető. Beléptető-, munkaidő-nyilvántartó, utastájékoztató rendszerek szoftvereivel és rendszer-technikájával foglalkozott; ezek kereskedelmével, tervezésével, telepítésével, karbantartásával. Létrehozta és gondozta a vállalat web-lapját is. Arról volt ismert akkoriban, hogy folyamatosan szolgáltatja a nemzetközi pontos időt; akkor ez még nem volt magától értetődő. Innen ment nyugdíjba 2010-ben. Foglalkozott reklámgrafikával, lexikonszerkesztéssel, írt szakcikkeket. Hat szabadalom részese. Újpalotán él, felesége Kálmán Katalin, gyógypedagógiai tanár, logopédus; a pestlőrinci SOFI iskola volt igazgatója. Fia és menyee orvos, két iskolás unokája van.

Elismerései: Kiváló Feltaláló, 1983 (ezüst), 1986 (arany). Az EMG 777-ért, 1984-ben, megkapta a Kiváló Dolgozó kitüntetés.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Siegler András

műszaki doktor

1952-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Karán 1975-ben kapott villamosmérnöki diplomát a műszer-és irányítástechnika szakon. 1981-ben a BME Gépészmérnöki Karán Analitikus mechanika szaktudományból műszaki doktori címet, 1997-ben a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen közgazdasági szakoklevelet, 1998-ban a Purdue University-n (USA) MBA fokozatot szerzett. A diploma megszerzése után az MTA SZTAKI Mesterséges Intelligencia kutatócsoportjában kezdett dolgozni robottechnika, képfeldolgozás és számítógépes grafika területen. 1978–79-ben a Trinity College ösztöndíjával a Cambridge-i Egyetem Mérnöki Karán (UK) végzett kutatómérnöki munkát, melynek eredményeit a Prentice-Hall Kiadónál megjelent szakkönyvben publikálta. 1991-ben kinevezték az MTA SZTAKI nemzetközi együttműködésekért és ipari kapcsolatokért felelős igazgatóhelyettesévé. Kezdeményezte az Intézet csatlakozását az ERCIM) európai szakmai szövetséghez, így lehetővé vált az Intézet részvételét az európai kutatási együttműködésekben. 1996-ban az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság nemzetközi elnökhelyettesévé nevezték ki. Vezetésével Magyarország csatlakozott az Európai Bizottság Kutatási és Technológia-fejlesztési Keretprogramjához. Részt vett hazánk európai uniós tagságának előkészítésében, mint a „Tudomány és Kutatás” acquis fejezet magyar tárgyalója. Szakmai vezetője volt a Technológiai Innovációról, valamint a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló törvények előkészítésének. 2002–2003 között az Oktatási Minisztérium kutatás-fejlesztési helyettes államtitkára volt. 2005-ben sikeresen pályázott az Európai Bizottság Kutatási Főigazgatóság igazgatói posztjára. 2005–2006-ban az EU harmadik országokkal folytatott tudományos együttműködéseiért, 2006–2012 között a közlekedési és járműipari kutatásokért, 2013–2017 között a megújuló és a nukleáris energetikai kutatásokért felelős igazgatóságot vezette. Jelenleg is tagja az ITER európai beruházásait végző Fusion for Energy uniós ügynökség Irányító Testületének.

Munkásságát 2006-ben az NJSZT Neumann-díjjal ismerte el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sieranski Marek

1951-ben született Varsóban

1969-ben a lengyel Oktatási Minisztérium ösztöndíjasaként Magyarországra került. Az oklevelet Híradástechnikai szak műsörközlő ágazatán szerezte. Az államvizsga után tudományos tanácsadója javaslatára diplomamunkáját a „Híradástechnikában” publikálta. Szakmai pályafutását a Lengyel Rádió és Televízióknak a stúdióberendezések tervezésével megbízott „Centrit” Intézet Mágneses Rögzítés Osztályán kezdte. Egy, a BME-n tett látogatása alkalmával tanácsadójától egy kézikönyvet kapott kölcsön az Intel 8080 mikroszámítógépről. Ez a könyv meghatározta a szakmai jövőjét. Egy mikroprocesszoros vezérlőpanelt szerkesztett az új stúdió-videómagnóhoz, amelyet a kezdetben gépi kódban programozott. A hadiállapot után egy kis magáncég alkalmazottjaként létrehozott egy PLC vezérlőt és programozóját 8-bites mikroprocesszorral. Két évvel később az Emix cég munkatársa lett, ahol olcsó PC-ket használt professzionális alkalmazásokban. Az egyik Brémában megvalósított projektben a PC adatokat gyűjtött az intenzív osztályon lévő monitorokról és elemezte azokat. 1985-ben az amerikai Ampex cég, amely videómagnókban és mikroprocesszorokban jártas mérnököket keresett, az interjúra meghívta, majd állást ajánlott Szilícium-völgyben. A reklámok műsorszórásra alkalmas ACR-225 digitális videórögzítőt tervező csoportnak tagja lett. A termék 1990-ben Emmy-díjat nyert. Későbbiekben a cég utolsó videórögzítőjének a DCT-700 videokártyának szoftverjéért felelős volt. 1999-ben a call centerek berendezéseit gyártó Aspect céghez került, ahol az elosztó kapcsolók és speciális telefonok beágyazott kódját fejlesztette. 2006-ban a VoIP telefonrendszereket gyártó Shoretel céghez ment át, ahol az elosztott kapcsolókban beágyazott Linux használatával foglalkozott. 2013-ban az Atmel cégnél alkalmazták, ahol a beágyazott Linuxot az Atmel ARM-alapú processzorokra telepítő ügyfelek problémáinak megoldásában segített. A Microchip cégnél folytatta ezt a munkáját, valamint kurzusokat fejlesztett, és Linuxot tanított a Masters konferencián. 2021-ben visszaköltözött Lengyelországba, ahol nyugalomba vonult.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon Endre Zoltán

1951-ben született Esztergomban

Diplomázás után 1975. és 1977. között elektrikusként szolgált a MAHART M/S Somogy tengerjáróján, a hajó a Fekete-tengert, a Földközi-tenger levantei medencéjét és Észak-Afrikát járta. 1979.-ben a VBKM Transzvill Gyárának mérnökeként résztvett a magyar építésű saidai (Algéria) mészmű műszeres üzembehelyezésén, később a Láng Gépgyárral közösen két romániai konzervgyár (Calafat és Arad) villamos – technológiai berendezéseinek szerelésén, üzembehelyezésén. 1981.-ben szervezői szakmérnöki tanulmányait abszolutóriummal zárta. 1981.- től rövid ideig szervizmérnökként, később szervizvezetőként dolgozott a Hartmann & Braun AG magyarországi szerviz- és vevő-szolgálatán. A nyolcvanas évek elején nemzetközi ügyvédi irodáknak szabadalom kutató-sokat végzett és szerkesztette az OMKDK által kiadott Műszaki Lapszemle Elektrotechnika c. periodikát. 1986.-ban megalapította a KONTRONIK GM-et, 1990.-ben a CONTROFLEX KFT-t, 1997.-ben a NIMRUD KFT-t, amely cégeket megszűnésükig tulajdonosként és igazgatóként vezette. 1988.-ban német kooperációban résztvett a Sárvári Cukorgyár Contronic P automatizálási rendszerének üzembehelyezésén, a rendszer későbbi bővítését és szervizét csaknem tíz évig cége, a CONTROFLEX KFT végezte. 1989.-ben üzembehelyezte a zheng zhoui (Kína) timföldgyár gázelemző rendszereit. Vezetésével a CONTROFLEX KFT 32-éves működése során egy- és többcsatornás adatgyűjtőt, digitális gázkeverőt fejlesztett, emissziós és technológiai gázelemző rendszereket tervezett, szállított, telepített és szervizelt magyar cement- és vegyi gyáraknak, gyógyszergyáraknak, vas- és acélipari üzemeknek. 2014.-ben irányította a taichoui (Kína) Xellia Gyógyszergyár fermentációs gázelemző rendszerének üzembehelyezését, melyhez a gázelőkészítő rendszert cége, a CONTROFLEX KFT szállította. Hivatalosan 2013.-ban, ténylegesen 2023. decemberében ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon Gábor Endre

1949-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzése után az ország egyik legelső színes tv szervizében, a Gelka Fogarasi úti egységében helyezkedett el színes tv műszerészként. 1990-ig dolgozott a Gelkánál, majd 1990-tól 1995-ig Bécsben, az Audioton cég központi szervizében. Hazatérve, a szintén villamosmérnök feleségével önálló vállalkozást alapított szórakoztató elektronika és háztartási kisgép javítására, amiből hamarosan a magyarországi Audioton cég országos központi szervize fejlődött ki. 2009-ben nyugdíjba ment, fő foglalkozása az unokázás, hobbjaja a gitározás és a bütykölés maradt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon Gábor Endréné Balogh Ilona

1950-ben született Budapesten.

Az egyetem elvégzése után a DANUVIA Központi Szerszám és Készülékgyárban dolgozott. Először energetikusként, majd hőfokszabályozási rendszerek tervezésével foglalkozott. 1995-ben férjével, aki szintén villamosmérnök, céget alapított és vállalkozóként dolgozott nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Slyzs István

1948-ban született Hernádszentandráson

Miskolcon végezte el a Bláthy Ottó Villamosenergiás Technikumot 1966-ban. Egyetem tanulmányait 1967-ben kezdte el az erősáramú szakon, majd később levelező tagozaton a műszer és irányítástechnika szakon fejezte be. Mérnökként a MÁV-nál egy évig üzemmérnök volt, főleg méréseket végezve, majd átment a Gáz- és Olajszállító Vállalat miskolci 07. számú üzemegységében TMK vezetőnek. Erősáram, katódvédelem, hírközlés, mechanikus műszerek, valamint telemechanika csoportok tartoztak az irányítása alá. 1978-ban részben családi okok miatt tanári pályán folytatta, diplomáját a BME Gépészmérnöki Karán szerezte, és nyugdíjazásáig technikát, informatikát, fizikát és médiaismeretet tanított. Tanári pályája során nagy hasznára váltak a műszaki ismerete, reális hozzáállása. Nyugdíjasként igencsak széles a tevékenységi köre.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Smudla László

1951-ben született Tatabányán

1975-ben szerzett okleveles villamosmérnök diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán erőáramú szakon, villamos gépek és készülékek ágazaton. Több szakmai tanfolyamon vet részt: önálló hálózatkezelő (1994), villamosmű kezelő (1995), Certified Energy Manager (CEM) (1998), energia auditor tréning (2001). Munkahelyei: Egyesült Villamosgépgyár (1975–1976), Mélyépítési Tervező Vállalat (1976–1980), Tatabányai Szénbányák Központi Műhelyüzem, majd a későbbiekben Tatabányai Bányák Vállalat Gépgyártási Igazgatóság (1980 – 1992), ÉDÁSZ Vállalat Tatabányai Üzemigazgatósága majd a későbbiekben, ÉDÁSZ Rt. Tatabányai Üzletigazgatósága (1992–1998) ÉDÁSZ Rt. Kereskedelmi Igazgatóság majd a későbbiekben E.ON Észak-dunántúli Áramszolgáltató Rt. (1998–2002), E.ON Energiakereskedő Kft., ezt követően az E.ON Energiaszolgáltató Kft., E.ON Energiakereskedelmi Kft., 2003, 2016.11.30-i nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sólyom Tibor János

1948-ban született Tatabányán

Végzett elektronikai műszerészként kezdte meg a tanulmányait a BME-n. Mindig a gyakorlatias dolgok érdekelték, ez határozta meg későbbi pályafutását is. Nagy segítségére volt az egyetem mellett a magántanulóként megszerzett angol nyelvtudás, ami 1976-ban nyelvvizsgálóval zárult, valamint a szülői házból hozott német nyelvismeret. Az egyetem befejeztével az amerikai Tektronix vállalat magyarországi szervizében dolgozott szervizmérnökként, angliai szerviz tanulmányutakkal. 1978-ban megnősült és Mosonmagyaróvárra került, komolyabb szakmai kihívások nélkül, viszont egy évig amerikai szabványokat kellett fordítani a Rába gyár részére. Ezt követően került az Almásfüzitői Timföldgyárba mérnökként, majd főművezetőként vezette a műszerész műhelyt. A gyár a rendszerváltás előtt már vegyes vállalatot hozott létre a francia Saint-Gobain leányvállalatával, nyelvtudása és az autodidakta módon megszerzett jogi-közgazdasági ismeretei alapján cégvezető lett. Létrehozták a kerámiaszál (1260 C-ig hőálló) gyártó üzemet. Később ezt francia döntésre bezárták, a felszámolást kellett intéznie. Emellett kisebb cégeket alapított elektronikai feladatok megoldására. 1994 óta a politika is megérintette, ettől kezdve Mosonmagyaróvár Város Önkormányzatában vállalt rendszeresen képviselőiséget. 2006-ban polgármesteri főtanácsadónak kérték fel, ez már az Uniós támogatások előkészítésének és pályáztatásának időszaka, ő kezelte a hulladékgazdálkodási, szennyvíztisztítási és városrehabilitációs pályázatokat, részt vett megvalósításukban. Megint csak autodidakta módon megtanulta az uniós elvárásokat, a közbeszerzéseket, a projektek menedzselését. Ez az időszak 2016-ban nyugdíjba vonulásával zárult le.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sóti László

1949-ben született Dunapentelén

Egyetemi tanulmányait 1970-75 között végezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamos Mérnöki Karának erősáramú szakán. A Dunai Vasműben, a Meleg Hengermű Villamos üzemében helyezkedett el. Részt vett a 3-as, és 4-es sz. csévélok telepítésében, és üzembe helyezésében. Ezt követően az alkalmazott nagy számú félvezetős szabályozott egyenáramú hajtások kérdéseivel, javításával, azok mérésével foglalkozott. Szakmérnöki képzésen irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. Üzemvezetői kinevezését 1981-ben kapta meg. Feladata volt a Meleg és Hideg Hengermű villamos berendezéseinek zavarmentes üzemeltetése, ill. új berendezések telepítése. Az új Coilbox hajtások részletes megismerésére tanulmányúton vett részt az olasz Ansaldo genovai és milánói telephelyén. A berendezés leszállítását követően tanfolyamot tartott a villamos kezelőszemélyzet részére. Angliai 3 hónapos szakmai tanulmányúton vett részt 1989-ben a shefieldi Davy Mckee vállalatnál. Ezután zömében tervezői ill. projektvezetői feladatokat látott el a Fejlesztő Karbantartó Kft., ill. a Dunafer Tervezőiroda alkalmazásában, Villamos Tervezési és Irányítástechnikai főmérnökként: MH tolokemence villamos hajtásainak korszerűsítése, revés vízszivattyúk frekvenciaváltós hajtásainak tervezése, HH 1550-es daraboló villamos felújítása, valamint lemezfeldolgozó Kágerer sor villamos áttervezése, radiátor gyártósorhoz kapcsolódó villamos tervek elkészítése, FAM oxigén láncza vész működtetése feszültség kimaradása esetén. A kétezres évek elejétől a Dunafer karbantartási feladataival kapcsolatos munkákat végezte főmunkatársként, később karbantartási főmérnök helyettesként, 2006-ban történt nyugdíjazásáig. Saját betéti társasága keretében nyugdíjazását követően is több projektben vett részt: hideghengerműi híddaruk vezérlésének áttervezése rádió távvezérlésre, több meleghengerműi terv elkészítése, az ATEV mátyásfüldi fehérje feldolgozó üzemének telepítésében való részvétel, pálhalmi biogáz kiserőmű telepítésének villamos munkái.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sóvári József

1951-ben született Mátészalkán

1969-ben érettségizett a Landler Jenő Gép- és Híradásipari Technikumban. Előfelvételis sorkatonai szolgálata letöltése után 1970-ben kezdte meg tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán. Diplomája megszerzése után 1975-ben hivatásos katonaként a keszthelyi alakulathoz helyezték lokátorjavító mérnöki, majd lokátorüzemeltetői beosztásba. Szakmai továbbképzésen vett részt 1975-ben és 1981-ben a Szovjetunióban. A szervezeti átalakítások után az alakulat Anyagi-Technikai Főnöksége Hadműveleti és Kiképző tisztje, majd főtisztje lett. Ezen beosztásból őrnagyként 1997-ben nyugállományba helyezték. 1998 és 2006 között a Veszprémi Egyetem Georgikon Kar Agrárműszaki Tanszékének munkatársa lett tanszéki mérnök-ként. Feladatai közé tartozott a villamosságtani és megújuló energetikai ismeretek kijelölt előadásainak, ill. gyakorlatainak, továbbá összefüggő tantárgyi gyakorlatainak megtartása. Részt vett kutatási, mérési feladatok elvégzésében, a jelentések írásában. Felelőse volt a kutatási pályázatok ügyintézésének, a feladatok dokumentálásának, a tanszéki szakmai információs anyagok feldolgozásának, számítógépes tárolásának. A 2009–10-es tanév II. félévében, illetve a 2010–11-es tanév I. félévében a Keszthelyi Akadémia Alapítvány Gazdasági Szakközépiskolájában óraadóként az elektronika, elektrotechnika, mérés-technikai alapok és a műszaki dokumentáció eszközei tantárgyak oktatója volt.

Szolgálati ideje alatt munkája elismeréseként többször dicséretben és jutalomba részesítettek, illetve 1979-ben kitüntették a Haza Szolgálatáért Érdemérem bronz, 1984-ben ezüst, 1989-ben arany fokozatával.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sörös Ferenc Tibor

1951-ben született Tapolcán

1969-ben felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára a Műszer Szakra műszer és szabályozástechnikai ágazatra. Azonban 11 hónapos katonai szolgálat után kezdte meg tanulmányaimat. 1975-ben diplomát szerzett, azt követően 1976-ban megnősült és feleségével két gyermeket neveltek. Az MMG Automatika Művek-nél eltöltött idő a szakmai fejlődése szempontjából nagyon jelentős volt (1975-1990). Az első 3 évben hardver fejlesztői gyakorlatot szerzett beleértve az akkor legkorszerűbb mikroprocesszoros technikát. Ezután szoftver fejlesztő lett. Így a hardveres és szoftveres ismeretek és fejlesztői tapasztalat alapozta meg, hogy az új technika alkalmazástechnikai fejlesztéseit irányíthatta, mint szoftver fejlesztési osztályvezető. Először a villamosenergia elosztó rendszerek transzformátor állomásaira kerülő RTU-k kifejlesztése, majd a Paksi Atomerőmű 3. és 4. blokkjának adatgyűjtő rendszerébe kerülő eszközök kifejlesztése valósult meg. Ezzel párhuzamosan nagy olaj és gázipari rendszerek is készültek exportra. Már ebben az időben is dolgozott a vasút területén, az első forgalomellenőrző rendszert ekkor valósították meg Szegeden. Rendszerváltáskor az értékes erőcsapata megmentésére megalakult a PROLAN Kft. Büszkén visszatekint az elmúlt 30 év alatt egy a villamosipar és a vasút területén ismert és elismert céggé fejlődtek és számos rangos díjat, elismerést kaptak. Ahol közel 200 alkalmazott van, több leányvállalat és saját gyártó bázissal rendelkező cégcsoport. Jelenleg az operatív irányítást már fiatal kollégák vezetik, de elnökként a mai napig segíti a cég vezetését. Egy évtizede a Magyar Torna Szövetség (MATSZ) elnökségi tagként tevékenykedik, illetve a Magyar Olimpiai Bizottságban is képviseli a tornát.

Szakmai elismerés: MEE Csáki -díj

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Antal

1951-ben született Pécsen

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőáramú szakán szerzett villamosmérnöki oklevelet 1975-ben. Az egyetem elvégzése után Győrben az Északdunántúli Áramszolgáltató Vállalatnál a Villamos Laborban kezdett el dolgozni. Feladata a villamos labormunkák mellett a 120 kV-os alállomások és távvezetékek zárlatvédelmi és automatikai feladatainak elvégzése volt. 1979-ben egy sikeres pályázat eredményeképpen 6 hónapig Havannában az Instituto Investigaciones Electroenergetica intézetnél a villamos zárlatvédelmi területen szakértőként dolgozott. 1980-ban Győrben tovább folytatta a munkát szakszolgálati mérnökként, új 120 kV-os berendezések üzembe helyezési munkáiban. 1982-től 1984-ig az Erőmű-és Hálózattervező Vállalat (Erőterv) megkeresésére Kuvaitban a Doha-West 8x300 MW-os erőmű irányítástechnikai üzembe helyezési munkáiban vett részt. 1984-től új munkahelyén Budapesten a Erőterv-nél kezdett dolgozni hazai és külföldi erőművi technológiák villamos automatizálási tervezésében. Ebben az időben a legtöbb munkát a Paksi Atomerőmű terveinek adaptálása és átdolgozása jelentette. 1996-ban kilépett az Erőtervből, Q2 Kft. néven önálló tervezőirodát alapított és 2010-ig ennek keretében folytatta a tervezési munkákat. A főbb projektek, melyeknek irányítástechnikai tervezésében és mérnökszolgálatában részt vett. A Paksi Atomerőműnél (reaktorvédelmi rekonstrukció; földrengésbiztonsági átalakítások; primerköri túlnyomásvédelmi rekonstrukció; 2. blokki 1. akna üzemzavar elhárítás; nagynyomású előmelegítő rekonstrukció; különböző mérőköri átalakítások; stb). A Transelektro megbízásából (Kangal3 – Törökországi erőmű; Pannonpower Rt. Pécsi Erőműve). Az EWB Kft. megbízásából salak- és pernyeszállító rendszerek irányítástechnikája (Indonézia, Koszovó, Szerbia – Obrenovac). 2010-től 2013-as nyugdíjba vonulásáig az erőművi irányítástechnika területén végzett tervezői és szakértői munkákat az Ákmi Kft.-ben. Legidősebb unokája jelenleg a BME VIK hallgatója és másodévesként Karlsruhe-ban tanul.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó István

1950-ben született Izsófalván

Az egyetem elvégzése után egy megyei beruházási vállalatnál állt munkába. Itt feladata volt a lakótelepek energia ellátásának, valamint vezetékes telefon és TV hálózatok kiépítésének ellenőrzése. Szakmailag nem jelentett különösebb kihívást, de betekintést biztosított az építőipar komplex rendszerébe. 1978 év elején munkahelyet váltott. Az ALUTER-FKI berkein belül a villamos hálózattervezés majd gépvezérlések tervezésével foglalkozott. A vezérlés tervezésnél korán kapcsolatba került a PLC- vezérlésekkel. Ezen nagyműltű cég biztosította számára az igazi szakmai kihívásokat. A rendszerváltozás során sajnos a nagyműltű tervezőirodák sorra szűntek meg, ami az ALUTERV-FKI irodát is elérte. Ekkor rövid időre a robottechnika ipari alkalmazásával foglalkozott. Amikor a vállalat átadta robotjait a főiskolának, akkor mint óraadó gyakorlatokat vezetett a hallgatók részére. Ezzel egyidejűleg régebbi kollégáival kft.-t alapítottak és visszatért szakmailag az alumíniumipar területére. Tulajdonképpen nyugdíjazásáig ezen a területen tevékenykedett azzal kitéttel, hogy egyre több gépészeti, hőtechnikai tervezéssel foglalkozott. A feladatokhoz nagyon jó alapot biztosítottak az egyetemen megszerzett gépészeti, hőtechnikai ismeretek.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó József Béla

1951-ben született Pécsen

Az egyetem elvégzése után a Irodagépipari és Finommechanikai Vállat fejlesztési osztályán kezdett dolgozni. Feladatkörébe tartozott a folyadékos, gázos és az elektrosztatikus másológépek fejlesztése. Az Irodagépipari és Finommechanikai Vállat mechanikus pénztárgépeket is gyártott. A mechanikus pénztárgépek feladatainak kiváltására vezetésével elkezdődött elektronikus pénztárgépek tervezése, fejlesztése. IGV felszámolása után az MMG Automatikai Művekben is folytatta az elektronikus pénztárgépek tervezését, fejlesztését és sorozatgyártásba vitelét. 1991–2001 között az ÁNTSZ, Bács-Kiskun megyei és az Országos Intézetének informatikai egységeit vezette. Az ELCASH Bt. vezetője lett. Informatikai rendszerek tervezésével, üzemeltetésével, fejlesztésével foglalkozik. 1991-ben óraadóként bekapcsolódott a felnőttképzésbe, közép- és felsőoktatásba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Mihály

1951-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Kar erőáramú szak elvégzése után, 1975 szeptemberétől, az abban az évben kutatóközponttá alakított Központi Fizikai Kutató Intézet keretein belül a Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézetben (MSzKI) kezdett dolgozni. Tudományos munkatársként elsősorban az ott gyártott – az amerikai Digital Equipment Corporation (DEC) PDP típusú számítógépeken alapuló – TPA számítógéprendszerek összeállításában, kiszállításában és működtetésében vett részt. A területek közül kiemelkedőek a különböző hőerőművek, olajipari vállalatok, a Paksi Atomerőmű Vállalat, de külföldön is részt vett mérő- és adatbázis rendszerek kialakításában, Szovjetunióban, NDK-ban, Bulgáriában, Indiában. A rendszerváltás után az MSzKI több cégre bomlott, ezek egyike a KFKI-DIREKT Kft volt. 1990-től ennek egyik tulajdonosa és műszaki igazgatója volt. Ezen időszakban a cég főbb területei az APEH megyei rendszereinek szállítása, hardver felügyelete, valamint részvétel a Belügyminisztérium Központi Hivatala országos hálózatának kialakítása voltak. 1993-tól részt vett minden országos parlamenti és önkormányzati választás, valamint az összes népszavazás lebonyolításában, egészen 2010-ben történt nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szamarasz Theodorakisz

1952-ben született Budapesten

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, híradástechnikai szakon végzett 1975-ben. Első munkahelye a MALÉV karbantartó osztálya volt. 1977– 1979 között repülőmérnöki szakdiplomát szerzett Kijevben, a Légiforgalmi Egyetemen. 1979–1981 között gazdaság mérnöki diplomát szerzett a Marx Károly Közgazdasági Egyetemen. 1985–1990 között a MALÉV képviselő vezetője volt Görögországban. 1989-ben kinevezték a MALÉV műszaki igazgatójának. Feladata a MALÉV műszaki szakág önálló profitcenterré alakítása, valamint a leendő nyugati repülőök kiszolgálására, karbantartására való felkészülés volt. 1992-ben harmadmagával megalapította a 3T tanácsadó céget. 1996–2001 időszakban, az Olympic Airways nemzeti légitársaság magyarországi igazgatója volt, majd önálló vállalkozó lett.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szandtner István

1951-ben született Budapesten

1969-ben szerzett technikai oklevelet a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban. Előfelvételis katonai szolgálat után 1970-ben, vári kollégistaként kezdte az egyetemet híradástechnika szakon. Két év után több társával összefogva került a távközlési ágazatra. Választásukat a Gordos Géza professzor által összefogott oktatói gárda, képzésük színvonalára és az infokommunikációs szakma későbbi hihetetlen fejlődése igazolta. Végzés után néhány évig professzor úr keze alatt tanársegéd volt, erre máig büszke. Egyetemistaként többféle tisztséget viselt az ifjúsági mozgalomban. 1980-ban a KISZ országos központjába került, az egyetemi-főiskolai terület felelőse volt. 1987-ben az állampárt alkalmazottja lett. A rendszerváltást megelőzően a demokratikus választásokra való felkészülés országos szervezője volt. A rendszerváltást követően az utódpart választási kampányaiban szervezőként, majd külső tanácsadóként 2010-ig közreműködött. 1990–1993 között a pártelnök, későbbi miniszterelnök titkára volt. 1995-ben az akkor létrejött ÁPV Rt.-be került, ahol három évig a funkcionális vezérigazgató-helyettes tisztséget töltötte be. Az ÁPV-t képviselte a már részben privatizált MATÁV Rt. igazgatóságában és tagja volt az Antenna Hungária tulajdonolta Antel Invest Kft. felügyelőbizottságának. 1998-tól a magánszférában talált feladatokat. Projektmenedzserként dolgozott egy beruházásokat bonyolító cégben és pályázati tanácsadóként több nyertes pályázatot készített kkv-k számára. Ügyvezetője volt egy gyógynövény alapú szereket forgalmazó MLM cégnek. Feleségével saját számítástechnikai céget alapított. 1998 és 2001 között részt vett a BME által szervezett MBA képzésen. 2002-től 2010-ig az államigazgatásban dolgozott, négy miniszternek volt a kabinetfőnöke. Ezen időszak alatt néhány évig tagja volt a privatizáció előtt álló Hungexpo igazgatóságának és a Kopint-Datorg felügyelőbizottságának. Nyugdíjas, főként az unokáival, horgászással és tarokkozással tölti az idejét.

2010-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szécsi Sándor

1951-ben született Miskolcon

1975-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán. Első munkahelye (1990-ig) a KSH SZÜV Miskolci Számítóközpontja volt, ahol először karbantartó mérnök, majd számítógép-rendszermérnökként dolgozott. 1981-ben a VIK-en szervező szakmérnöki diplomát szerzett. 8 évig volt a számítóközpont termelésirányítási részlegvezetője. 1991-ben többedmagával megalapította a Computer Praxis Kft.-t, ahol szoftver, majd marketing csoportvezetőként feladatköre volt a cég arculatának kialakítása, integrált ügyviteli rendszer elkészítése, majd piaci pozíciójának erősítése. 1997-től 2011-es nyugdíjba vonulásáig a miskolci kórházakban dolgozott, mint informatikai-kontrolling vezető, illetve oktatási kabinetvezető. Faladata volt a Világbanki Informatikai Pályázat elkészítésében közreműködés, és a négy miskolci kórház koordinátori munkájának ellátása, majd a megnyert pályázat projektjének menedzselése. A kórházak klinikai, gazdasági és controlling rendszereinek beindítása, az ehhez kapcsolódó oktatási, oktatásszervezési tevékenységek ellátása, majd rendszergazdai feladatainak végzése. 30 éven keresztül foglalkozott felnőttoktatással, melyet – személyiségéből adódóan – szívügyének tekintett.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szemereki Zoltán János

1950-ben született Komáromban

Az egyetem elvégzése után 1975-1990 között az MTA KFKI tudományos munkatársa volt, ezt követően 1990–2002 Budakeszi polgármestere, 2004–2007 között az MDF pártigazgatója. 1991-től COMPUS Kft. tulajdonosa, majd 2015–2021 között cégvezetője. Szakmai tevékenységei és eredményei: TIFO tartálpark és ÉMÁSZ, DÉMÁSZ, ELMŰ villamos-energiaelosztó számítógépes mérő- és adatgyűjtő rendszerek, Paksi Atomerőmű Tréningsszimulátorának tervezése és megvalósítása, önkormányzati informatika, ASP rendszerek megvalósítása, valamint IQSYS informatikai projektvezetés, tanácsadás, mediatori feladatok, település- régiómarketing. A magyarországi rendszerváltoztatás aktív résztvevője volt, részt vett a helyi demokrácia kialakításában, segítette Budakeszit a városi rang elérésében. A Budakeszi Prohászka Ottokár Katolikus Gimnázium társalapítója, több oktatási, ifjúsági és közjót szolgáló alapítvány létrehozója volt. Nős, három gyermeke és hét unokája van.

Társadalmi tisztségei, kitüntetései: 1993-ban Belügyminiszteri dicséretet kapott, a Pest megyei Közgyűlés tagja (1994–2006) a Magyar Önkormányzatok Szövetsége elnökségi tagja 2002-ig, a Dél-Budakörnyéki Kistérségi Területfejlesztési Társulás elnöke (1999–2002), Beregdéda (Kárpátalja) díszpolgára (2002), Budakeszi Széchenyi Baráti Kör elnökségi tagja, Budakeszi díszpolgára (2020), Széchenyi Társaság alelnöke (2007–2021), 2021 óta a Széchenyi Társaság elnöke.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szemerey Zoltán

műszaki doktor

1952-ben született Kecskeméten

Villamosmérnöki diplomáját követően mérnök-közgazdász képesítést szerzett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen. Műszaki doktori fokozatát a Budapesti Műszaki Egyetemen kapta meg, a Karlsruhei Egyetemen végzett kutatásokat DAAD ösztöndíjjal. Pályafutása során számos iparágban dolgozott, beleértve az energiatermelést, a gyártást, a pénzügyi szolgáltatásokat és a mezőgazdaságot. Karrierjét üzemmérnökként kezdte a Ganz Villamossági Műveknél, majd tervező mérnökként folytatta az Erőtervnel. Ezt követően a McKinsey & Co. müncheni és düsseldorfi irodáiban tanácsadóként tevékenykedett. Később vezetői pozíciót töltött be Svájcban az ABB Asea Brown Boveri AG-nál, majd az ABB Power Generation Kft. vezérigazgatója. 1997 és 2004 között a Magyar-Amerikai Vállalkozási Alap vezérigazgatójaként dolgozott, 1998 és 2022 között pedig a MAVÁ Befektetési Kft. ügyvezető igazgatója volt. 2017 óta a Pécsi Sörfőzde Zrt. igazgatóságának elnöke. Emellett olyan vállalatok vezetésében is részt vett, mint az AB Aegon Zrt. és a Helvét-Farm Zrt., továbbá az European Venture Capital Association alelnöki tisztségét is betöltötte. Nemzetközi tapasztalatai kiterjednek ipari és energiatermelési projektek vezetésére több európai országban. Meghatározó szerepet vállalt magántőke-befektetésekben, különösen a gyártás, a mezőgazdaság és az élelmiszeripar területén. Felsőfokon beszél angolul, németül és franciául. Számos magántőke befektetése van mezőgazdaságban, élelmiszeriparban és kereskedelemben. Jelenleg a Universitas Quinqueecclesiensis Alapítvány kurátora.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentgyörgyi Péter

1947-ben született Budafokon

Érettségi vizsgát a budafoki Budai Nagy Antal Gimnáziumban tett 1966-ban. Érettségi után a MÜM 30-as Szakmunkásképző Intézetben elektroműszerész szakmát kapott. 1968-ban előfelvételis sorkatonai szolgálat után a BME Villamosmérnöki Kar műszer és irányítástechnikai szakán villamosmérnöki diplomát szerzett 1975-ben. Ugyanebben az évben a Ferihegyi Repülőtéren működő Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság (LRI) szakemberpótlási céllal villamosmérnök munkatársakat keresett, akik a Kijevi Polgári Légiforgalmi Egyetemen posztgraduális képzésben repülős ismereteket szereztek (1976–1978). Repülős villamos szakmérnökként szolgálta a hazai polgári repülést az LRI keretein belül a légiforgalmi irányítás műszaki hátterében. Majd átszervezések miatt az LRI megszűnt, a légiforgalmi irányítási feladatok a Magyar Légiforgalmi Szolgálathoz, a HungaroControlhoz (HC) kerültek. Munkáját itt folytatta 2009-es nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szilágyi Attila

1950-ben született Miskolcon

A miskolci Bláthy Ottó Villamosipari Technikumban szerzett technikus oklevelet. 1969-ben, majd előfelvételit nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, ahol automatizálási szakon szerzett diplomát 1975-ben. Az egyetem elvégzése után a Mezőgépipari Tröszt miskolci gyáránál helyezkedett el, mint gyártmánytervező, és beruházási előadó. Feladata a gyártmányok villamos rendszerének tervezése, új gyártmányok bevezetéséhez szükséges célgépek vezérlésének tervezése, kivitelezése, integrált gyártósorok megvalósításában való részvétel (CNC gépek termelésbe állítása) volt. 1980-tól állást váltott, a Vízépítő Tröszt Keletmagyarországi Vízügyi Tervező Vállalatánál helyezkedett el, mint villamos tervező, később irányítótervező, vezetőtervező. Fő állása mellett 1982-től magántervezői praxis is folytatott 2015-ig. A tervezővállalatnál vízellátások és szennyvíztisztítók, meliorizációk villamos tervezését végezte az egész ország területén szoros együttműködésben a Mélyéptervvel. 1995-től az építőiparba igazolt át (ADEPTUS Zrt.) ahol, mint villamos főmérnök tevékenykedett egészen 2010-ben történt nyugdíjba vonulásáig. Ez idő alatt számos ipari létesítmény tervezését, kivitelezését végezte (BC Erőmű, TVK Erőmű, fűtőművek, ipari létesítmények). Számos kereskedelmi egység, irodaház és lakópark kivitelezésében és tervezésében vett részt (TESCO-k, társasházak, irodaépületek). Nyugdíjba vonulása után folytatta a tervezői tevékenységet, mint vezetőtervező és tervellenőr. A kezdetektől tagja a Magyar Mérnök Kamara B.A.Z. megyei szervezetének, mely keretében a tervezési feladatoka végezte. Jelenleg villamos műszaki ellenőr feladatokat vállal el. Élete során mindvégig a szakmában tevékenykedett, a villamos feladatok, kihívások mindig érdekelték, ennek érdekében számos továbbképzésen, oktatáson vett részt hallgatóként és előadókként is. Pályája kezdetén 5-10 évig, mint külsős óraadó oktatóként a Villamosipari Technikumban villamos gépeket oktatott, a Miskolci Egyetemen villamos laboratóriumi méréseket vezetett.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szilos György

1951-ben született Budapesten

1975-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán. Ez év szeptemberétől a Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság (LRI) alkalmazottja. 1976-tól kétéves posztgraduális képzésen vett részt a Kijevi Polgári Légiforgalmi Egyetemen. 1978-tól munkatársaival kommunikációs rendszereket (Intercom) fejlesztett és gyártott a légiforgalmi irányítás részére. Ezeket használták a Távolkörzeti, Közelkörzeti Irányítóközpontokban és az Irányítótoronyban. Részt vett az irányítók képzését biztosító radarszimulátor kommunikációs rendszerének megvalósításában. Később részlegvezetőként az Utastájékoztató csoport és AFTN (Aeronautical Fixed Telecommunication Network) csoportok munkáját irányította. A csoportok által üzemeltetett berendezések korszerűsítésére, új beszerzésre kiírt tenderek összeállításában, a beérkezett pályázatok értékelésében, a megvalósítás nyomán követésében, az átvételi tesztek koordinálásában és végrehajtásában aktív szerepet vállalt. 1989-től két éven keresztül műszaki tanácsosként végezte feladatát. Az LRI 2002-ben történt kettéválásával megalakult önálló magyar légiforgalmi irányító szervezetben, a HungaroControlban osztályvezetőként dolgozott tovább. Az AFTN csoport mellett Rádióállomás Üzemeltető csoport, Torony kommunikációs csoport, Útvonalnavigációs csoport és a Telefonközpont üzemeltetés tartozott osztályához. Vezetésével az osztály sikeresen végezte a hozzá tartozó berendezések üzemeltetését, új berendezések beszerzését, telepítését. Továbbra is részt vállalt a más osztály üzemeltetésében lévő kommunikációs rendszer követelményeinek meghatározásában, új tender kiírásakor és a beszerzett eszköz tesztelésében. 2011-ben nyugdíjba vonult.

Elismerései: 2009-ben HungaroControl díjat kapott, 2011-ben részére a nemzeti fejlesztési miniszter "A Közlekedésért Érdemérmét" adományozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szira Tamás

1951-ben született Gödöllőn

Középiskolai tanulmányait a Bláthy Ottó Erősáramú Ipari Technikumban, felsőfokú tanulmányait a sorkatonai szolgálat letöltése után a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán végezte az Ipari Műszergyár vállalati ösztöndíjasaként. Diplomamunkáját már az Ipari Műszergyár dolgozójaként készítette, ahol 1979 év végéig gyártmánytervezőként dolgozott. Szakterülete a különleges felépítésű törpemotorok számítási módszereinek kidolgozása volt. Ebben a témakörben több szakcikket is publikált (Állandómágneses gerjesztésű és árnyékolt pólusú törpemotorok méretezési módszerei) és nemzetközi szakmai fórumokra is delegáltak. Az 1980–1995 időszakban az MN HTÜ vállalat üzemfenntartási vezetője volt. Az itt eltöltött 15 év alatt lehetősége volt a villamosipari szakterületen kívül más iparágak technológiáival és gépi berendezéseivel is megismerkedni. Kiemelkedő jelentőségű volt az üzem energiagazdálkodásának tervezése, szervezése. Ehhez kapcsolódva 1986-tól villamos szaktervezőként is tevékenykedett. 1995-től az MG Kft. dolgozójaként a vállalat épületvillamos és épületgépészeti tervező-kivitelező részlegének vezetői teendőit látta el. 1997–1999 időszakban az OMKTI szervezésében munkabiztonsági szakmérnöki, valamint az erősáramú villamos berendezések biztonságtechnikai felülvizsgálatára jogosító szakképesítéseket szerzett. 1997-től a TEN-LINE Kft. üzemeltetési vezetője. A vállalati feladatok irányítása mellett megbízást kapott iparterületi közmű, -és energiarendszerek beruházási munkáinak szervezésére, lebonyolítására is. 2016-tól munkabiztonsági szakértőként végzi a villamosipar és feldolgozóipar veszélyes gépi berendezéseinek technológiáinak biztonsági felülvizsgálatát. Ezt a feladatkört látja el jelenleg is. Szabad idejét felesége, gyermekei és unokái társaságában tölti.

Munkája elismeréseként 1984-ben Kiváló Munkáért, 1989-ben a Haza Szolgálatáért Érdemérem miniszteri kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szláma György

1952-ben született Nyírlugoson

A helyi általános iskola elvégzése után a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Gyakorló Gimnáziumában érettségizett, majd a BME Villamosmérnöki Karán műszer- és irányítástechnika szakon 1975-ben villamosmérnöki diplomát szerzett. Ezt követően a párhuzamos A-C képzés keretében 1976–77-ben műszer és irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet és számítógépes rendszerek témakörben egyetemi doktori címet szerzett. Első munkahelyén a BME Számítástechnikai Alkalmazási Központban nagygépes rendszerek használatával foglalkozott, majd 1981 és 1987 között Debrecenben a Medicor Fejlesztési Intézetben intelligens orvosi diagnosztikai műszerek mikroprocesszoros vezérléseinek tervezésén dolgozott. 1987 és 1996 között az MTA KFKI Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézet Ipari Alkalmazások Főosztályán ipari adatgyűjtő és vezérlő rendszerek tervezésével és programozásával foglalkozott a villamosenergia elosztó rendszerek területén. Az Intézet és a főosztály átalakulása után a nyugdíjazásáig a Budapesti Értéktőzsdén dolgozott, ahol automatizált kereskedési rendszer architektúrák tervezésével, testre szabásával, bevezetésével és a létfontosságú infrastruktúrák rendelkezésre állásával, informatikai biztonságával és adatvédelmi kérdésekkel foglalkozott. Az információs rendszerek szabályozása és auditálása témakörben az ISACA nemzetközi IT Audit szövetség CISA és CISM képesítésével is rendelkezik. A nyugdíjba vonulása után a nyugdíj mellett az informatikai biztonsági és adatvédelmi területeken szakértőként dolgozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szluka Imre Péter

1950-ben született Szegeden

Az 1969-es érettségije (Szeged, JATE Ságvári Gyakorló Gimnázium) után, és az egy év katonai idő leteltével, a BME Villamosmérnöki Kar, erősáramú szak hallgatója volt 5 évig. Diplomáját 1975-ben védte meg. Ezt követően a Villamos Automatika Intézetnél (VILATI) volt tervezőmérnök 1993-ig. Tevékenysége itt az ipari, automatizált egyenáramú villamos hajtások tervezői, fejlesztői munkái voltak, beleértve a gyártás és üzembe helyezés közbeni tervezői közreműködést is. Fő területe volt – elsősorban, de nem kizárólagosan belföldön – a kohászati, főleg acél hengerművi munkáknál az elavult villamos berendezések komplett kiváltása korszerű, saját tervezésű hálózati tirisztoros rendszerekre, korszerűbb vezérlő egységekre és szabályzó elektronikákra, a tervezéstől az üzembe helyezésig. Az általa tervezett tirisztoros hajtások szabályzói a 80-as évek közepéig analóg elektronikával készültek, majd pedig mikroprocesszoros elektronikus szabályzókat tervezett. Csillagászati területen rendszeresen dolgozott a Carl Zeiss cég (Jena, NDK) által gyártott 1 és 2 m-es tükrös teleszkópok, valamint napkutató berendezések finom hajtásainak tervezésén, gyári beüzemelésén, és helyszíni üzembe helyezésén. 1993-tól, a VILATI tervezői főosztályának megszűnése után, a hazai egészségügy szolgálatában, a laboratóriumi diagnosztika területén dolgozott. Külföldi gyártású diagnosztikai műszerekkel, vizsgálati rendszerekkel foglalkozva (Diagnosticum Rt.), szervizmérnökként dolgozott. A berendezések országos üzembe helyezése, kezelésük és üzemeltetésük oktatása, valamint szerviz szolgáltatás volt a feladata. A gyártó cégek gyakori támogató tanfolyamain Európában és a tengeren túl is részt vett. 2008-tól Bp., XVII. kerületi önkormányzati alkalmazottként, mint a kerület energetikusa dolgozott. 2009-től ugyanitt, a kerületi önkormányzat szerteágazó feladatkörű, városüzemeltető kft.-jének ügyvezetője lett, ezt a tisztséget közel 5 éven át töltötte be. Feladata volt a 250 főre bővített cég gazdálkodásának hatékonyá, nyereségessé tétele. Ezt követően, 2014-től nyugdíjban van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szurdoki Ferenc Károly

1950-ben született Putnokon

Technikusi oklevelet 1968-ban szerzett a Miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban. Az erősáramú villamosmérnöki diplomáját 1975-ben védte meg. A diplomamunka címe: Másodrendű Hiperbolikus Inhomogén Parciális Differenciál Egyenletek megoldása Karakterisztikák módszerével. (Számítógépes szimulációs program készítése). Az egyetem után a Villamosenergiaipari Kutató Intézetben dolgozott (1975–1991), ahol nagyfeszültségű hálózatok tervezéséhez és üzemeltetéséhez szükséges számítógépes programrendszerek fejlesztésében vett részt. (hálózatredukció, zárlatszámítás, teljesítmény és feszültségeloszlás stb.). A programfejlesztési tevékenységét a hálózatirányításban is kamatoztatta. (OVT, KFKI. Az asztali számítógépek teljesítményének rohamos növekedését kihasználva integrált adatmodellre és hálózatszámító modulokra épülő rendszert alakított ki a VEIKI-ben. Ezekre nagy igény mutatkozott az áramszolgáltató és hálótattervező vállalatok részéről (MVM, ÉMÁSZ, ÉDÁSZ, DÉDÁSZ, DÉMÁSZ, ELMŰ, ERŐTERV stb.). 1992-től társával saját vállalkozást alapított, ahol a fenti programokat NETCALC néven komplett a piaci terméké fejlesztették. Az elméleti fizikai érdeklődése, különösen a szimetriák szerepe a fizikai invariánsok értelmezésében, már az egyetemen felkeltették figyelmét annak képzőművészeti és esztétikai alkalmazhatósága iránt. Ezért átjárt az ELTE esztétikai tárgyú szemináriumaira. Fialat kutatómérnökként lehetőséget kapott arra, hogy az ehhez szükséges filozófiai tudását rendszeres formában elsajátíthassa az ELTE BTK Filozófia Intézetében. 1979-ben kapta meg a filozófiatanári diplomáját. Tizenhét szakmában töltött év után átnyergelt a bankszektorra, ahol különböző pozíciókban 18 évig segítette a számítógépes infrastruktúrák és banki rendszerek kialakítását, integrálását. 2012-ben nyugdíjba ment. Ezután szellemi energiáit a régi hobbijára fordíthatta. (esztétika, társadalomfilozófia, elméleti fizika, absztrakt matematikák, geometriai algebra, topológia stb.) Írásai iránt nemzetközi szintű az érdeklődés.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szűcs Bertalan

1948-ban született Bányogon

A Műegyetem elvégzése után tervezőintézetben (Észak-dunántúli Tervező Vállalat, Győrterv) kezdte meg villamosmérnöki munkáját. Vezető tervezőként számos országos ipari és kommunális létesítmény tervezése fűződik a nevéhez. A Magyar Mérnöki Kamara egyik alapító tagja (1989. március). Még a tervezőintézet megszűnte előtt (1994. július) saját AM AMPER Villamos Tervező Mérnöki Irodát alapított, s immár több mint harminc éve ennek keretében tevékenykedik. Ez idő alatt ipartelepek, újabb gyárak, ipari erőművek, kórházak, iskolák, sportlétesítmények, kastélyszállók villamos terveit készítette el. Úgy tartja, „nem köszöni ő ezt maga erejének: köszöni az Isten gazdag kegyelmének.”

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szűcs József

1952-ben született Balástyán

A Szegedi Déri Miksa Gépipari Technikumban erőáramú technikus oklevelet, majd 1975-ben a BME Villamosmérnöki Kara automatizálási és gépesítési szakán villamosmérnöki diplomát szerzett. Egy évig a Szegedi Tervező Szövetkezetben épületvillamossági szerkesztő. 1976-tól a Szegedi Postaigazgatóságon dolgozik, ahol az erős- és gyengeáramú rendszerek között kölcsönhatások elméleti, gyakorlati és végrehajtás-szabályozási kérdéseivel foglalkozik. 1982-ben csoportvezetőként feladata a nyomvonalas távközlési rendszerek engedélyezési eljárásainak műszaki és jogi bonyolítása, valamint az üzemi távbeszélő rendszerek engedélyezése és ellenőrzése. 1991-től a Szegedi Távközlési Igazgatóság Távközlési ellenőrzési osztályát vezeti. A vezetékes távközlés műszaki és forgalmi szakterületére vonatkozó átfogó-, eseti ellenőrzéseket, illetve vizsgálatokat irányította. Az osztály kiemelten foglalkozott a szolgáltatásminőségi mutatórendszerrel. Részt vállalt a vállalati szakmunkásképzésben elmélet oktatásával. Folyamatosan képezte magát Műholdas távközlés, AXE és EWSD központok, TQM, Vezetési ismeretek, Kommunikációs tréning a médiában való megjelenéshez. A Gábor Dénes Műszaki Szakközépiskolában elméletet oktatott és labor méréseket vezetett. Részt vett a vezetékes hírközlési hálózat helyi koncessziós társaságok felé történő átadásában. 1996-ban a Hírközlési Főfelügyelet, Szegedi Hírközlési Felügyelet hatósági főelőadója, feladata elsősorban a nyomvonalas hírközlési építmények engedélyezése, területrendezési tervek véleményezése. A névváltozások után 2014-ben az NMHH-től ment nyugdíjba. Angolból középfokú nyelvvizsgálója van. A távközlési szakma szeretője, a műszaki lehetőségek megismerésének és megvalósításának vágya végigkísérte egész életét. Évtizedek óta tagja a HTE-nek, de aktív résztvevője a Szegedi Közéleti Kávéházban elhangzó előadásoknak, a városi- és egyetemi rendezvényeknek, a komolyzenei koncerteknek. Lánya gazdaságinformatikusként végzett és 3 fiúunokát nevel a férjével.

Szakmai munkájáért Igazgatói-, Vezérigazgatói elismerést és Kiváló Dolgozó oklevelet kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szűcs Péter

1950-ben született Szekszárdon

1975-ben diplomázott a BME Villamosmérnöki Karának műszer- és Irányítástechnika szakán. 1975-től 1978-ig a Híradásipari Kutató Intézetben dolgozott, ahol részt vett egy automatikus forgalomirányító rendszer tervezésében, ezzel párhuzamosan az Intézet TPA/i kiszámítógépén különböző technológiai jellegű programokat (EPROM, FPLA, I8748 programozó, rack huzalozás ellenőrző stb.) készített. 1978-tól 1980-ig a Textilipari Kutató Intézetben dolgozott, ahol egy I8080 alapú ipari raktárkezelő rendszer elkészítésében vett részt. 1980-tól 1984-ig az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában részt vett a KFKI-val közösen tervezett és gyártásba vitt Z80 alapú fejlesztőrendszer kifejlesztésében, valamint egy I8086 fejlesztő rendszer megépítésében. 1984-től 1992-ig a Radelkis Elektrokémiai Műszergyártó Ipari Szövetkezetnek volt tagja, ahol több saját fejlesztésű készülék programját készítette el, részben a BME-n kifejlesztett REAL környezetben, többnyire pedig saját fejlesztésű szoftver eszközökkel (Mutagén hatásmérő készülék, Ipari konduktométer, Transcutan oxigén monitor). Időközben 1984-től a Produflex Gmk.-nak volt egyik képviselője, ahol különböző berendezések: PC- DZM illesztő, alfanumerikus display EMG666 -hoz, EKG berendezés - PC illesztő, dedikált PC-Telex hálózat kezelő berendezések programjait készítette el, gyártási és bemérési munkáit pedig társaival közösen végezte. 2000-ig, mint a Soubar Magyarország Kft. ügyvezetője többek között Matracom típusú telefon alközpontok hazai értékesítését, telepítését és üzemeltetését végezte. 2002-től 2021-ig a Controflex Kft. alkalmazásában ipari gázelemzéssel, emisszió- és immisszióméréssel, valamint speciális ipari célberendezések gyártásával foglalkozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szúcs Tamás Pál

1950-ben született Budapesten

Zenész családból származik, ezért zenei általános iskolába járt. Négyféle hangszeren is tanult, de a zenei pálya helyett inkább szakmunkás oklevelet és biztos kenyeret adó elektroműszerész szakközépiskolában tanult tovább. Innen egyenes út vezetett a BME Villamosmérnöki Karára. 1975-ben a Műszer és Irányítástechnika szakon villamosmérnök-ként és villamos mérnök-tanárként diplomázott. Végzése után 7 évig dolgozott a BME-n, először a Villamos Kar Műszer és Méréstechnika, majd a Gépészmérnöki Kar Elektrotechnika Tanszékén tanársegédként. 1982-től a SZÁMOK/SZÁMALK-nál oktató volt. 1983-ban egy kollégájával egy komplett mikroszámítógépet épített, amit a megrendelő 10 évig folyamatosan használt. A Műszertechnikánál 1985-től megszervezte Magyarország első magán számítógépoktatóközpontját, ahol 4 év múlva már évente kb. 4000 hallgatót képeztek ki. Ugyanitt elkészítette az oktatási központ működését felügyelő számítógép programot. A zene sem maradt ki életéből, 1973-tól közel 20 éven keresztül a Kaláka együttes „hangkeverő technikusa” volt a főállásai mellett. 1993-ban kinevezték az IBM Magyarország Oktatási szolgáltatás vezetőjének, ahol kiépítette a PC, valamint az eBusiness képzést, részlege a kezdeti a 4 fős csapatból 24 fő főállású munkatársra növekedtek, és vezetésével a részlege közel 1 millió USD éves bevétel ért el. 2000-től az Avaya Communication regionális (Kelet-Európa-Oroszország-FÁK államok-Közel-Kelet-Afrika) vezetőjeként irányította a régió oktatási szolgáltatását, majd az Accenture Magyarországnál lett menedzser. Utolsó alkalmazotti munkahelye 2002-től az Oracle Magyarország volt az Oktatási szolgáltatás vezetőjeként. 2005-től mind a mai napig saját cégében vezetői tanácsadóként, coachként dolgozik azon, hogy azok, akik hozzá fordulnak még jobb felsővezetők, munkatársakat irányító vezetők, társak, szülők, gyermekek legyenek. Kedvenc elfoglaltságai: játék és kalandozások 3 unokájával, gospel éneklés a Golgota Gospel Kórusban és barátaival a csütörtök esti röplabdázás.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács Helga Piroska

született 1952-ben Bonyhádon

1975-ben a Székesfehérvári Könnyűfémműben (Köfém) kezdett. A cég számítógépe egy 1952-ben gyártott IBM gép volt, amely igen messze volt az egyetemen tanultaktól, így valósággá vált az egyetemi lap mondása: "a mérnökök előtt a pálya szabad, a síneket felszedték". Első gyermeke születése után a Számítástechnika Főosztályon szoftverfejlesztést végzett, ami a készletek és gyártási mennyiségek optimalizálását tűzte ki célul, tekintettel a százezer tonnás éves fémmennyiségekre. Olvasmányélményei alapján úgy vélte, nem igazi mérnök, aki nem beszél jól legalább egy idegen nyelvet. Ezért a kicsi gyerekei mellett, abszolválta a nyelvvizsgát angol nyelvből. A nyelvvizsga bizonyítvány gyári bemutatása után másnap varázsütésre tolmács szerepben találta magát, az IHI (japán) igazgatói látogattak a Köfémbe egy 1,5 éves projekt kapcsán. A beugrás sikerét jelzi, hogy a japánok kérték közreműködését a beruházáshoz, mert kevesen beszéltek a szaknyelveket megfelelő szinten. A projekt lezárulása után folytatódott a szoftverfejlesztés. Dr. Quittner Pál szavaival élve az akkori számítógéppark úgy nézett ki, mintha egy állatkert igazgató válogatta volna össze (legyen mindenből egy példány); új és más számítógépek újabb programozási nyelveit kellett elsajátítani (assembler, dBase III Plus, stb.). Azok a munkák présgépek optimalizálását és fémkohászati tárgyú doktori disszertációk elkészítését támogatták. Újabb váltás: az akkor induló Glória CD Lemezgyártó Kft, szintén szoftverfejlesztés, adminisztrációs szoftver fejlesztése. Itt érte a rendszerváltás, a nagy kereslet nyelveket jól beszélő szakemberek után. Sokfelé hívták konzekutív és szinkrontolmácsolásra. A munka kihívást és állandó tanulást jelentett, sok örömmel járt, de alulértékeltége folytán nem vezet vissza az út a mérnöki pályára. Az élethosszig tartó tanulás jegyében idegenvezetői képesítést szerzett, német nyelvvizsgát tett és megtanult hollandul is.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács Menyhért

1951-ben született Budapesten

Villamosmérnöki oklevelét 1975-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer- és irányítástechnikai szakán. A végzést követően a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán a Textiltechnológiai és Könnyűipari Tanszéken helyezkedett el. Itt dolgozott 1994-ig. Elsősorban a technológiai gépek folyamatok mérés technikájával foglalkozott. Munkatársaival több szabadalom tulajdonosai. Ezek hasznosítása miatt a Kiváló Feltaláló Érdemérmét is elnyerte. Időközben 1979-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Digitális elektronikai szakmérnöki oktatásában digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1994-től nyugdíjba vonulásáig az Albertfalvi Cérnázó Kft. igazgatója.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tarnóczi Tibor

1943-ban született Aldebrőn

1963-ban érettségizett Debrecenben, a Dohányipari Technikumban. 1964 és 1967 között a Budapesti Felsőfokú Élelmiszeripari Technikumban tanult és folyamat-irányítástechnikai szaktechnikus képesítést szerzett. Végzés után a Debreceni Dohánygyárban dolgozott, ahol elsősorban hőtechnikai műszerek karbantartásával, illetve az új gyártósori folyamatos dohány nedvességmérők üzembeállításával foglalkozott. Ezt követően áthelyezték az Egri Dohánygyárba, ahol a folyamatos dohány nedvességmérők üzembe helyezése volt feladata. 1969-ben nyert felvételt a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára levelező tagozaton. 1975-ben villamosmérnök diplomát kapott. Ebben az időben zajlott az előregedett cigarettagyártó gépek cseréje modern, nagyteljesítményű gyártósorokra. Német nyelvtudása segítségére volt, hogy a gépek működését még azok gyártása közben külföldön megismerje, így a gépek üzembeállítását, karbantartását és üzemzavar elhárítását irányítani tudta. Gépész fejlesztő kollégáival közösen megépítették a cigarettagyártó gépek automatikus dohányvágat adagolását. Ipari együttműködés keretében részt vett a Szolnoki Dohányfermentáló Üzem új gépi fermentáló gépsor energiaellátásának és vezérlésének kiépítésében. Élénk társadalmi tevékenységet végzett, megszervezte az üzemi Fiatal Műszakiak és Közgazdászok Tanácsát (FMKT) Részt vett az újjátómozgalomban. 1985-ben műszaki osztályvezető lett. Feladata a teljes üzemfenntartás, a műszaki fejlesztés és a beruházások irányítása lett. 1989-ben három hónapot töltött Ausztriában. A rendszer-váltáshoz közeledve megalakult a vállalati tanács, melynek elnökévé választották. Ebben a minőségben vett részt a privatizációs tárgyalásokon, melynek nyertese a Philip Morris International Inc. lett. A külföldi gyárigazgató közvetlen beosztottjaként Engineering Manager beosztásban a modernizálás helyi megvalósítását irányította. 1970-ben nősült, felesége Sági Margit könyvelő. Két gyermekük van, Zoltán borász, Aranka angol-magyar szakos középiskolai tanár.

Munkáját a New York-i központ elnöki kitüntetéssel (President's Award) honorálta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tárnok Sándor

1950-ben született Geszten

1968-ban a debreceni Mechwart András Gép- és Híradásipari Technikumban érettségizett és híradásipari technikus oklevelet szerzett. A katonai szolgálat után, 1969-ben kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán, ahol egy baleset miatti egy év halasztás után 1975-ben szerzett diplomát. A mérnöki pályáját a Szeghalmi Állami Gazdaságban kezdte majorgépészeti vezető beosztásban. Feladatkörébe az állattartó telepek, terményszárítók, takarmánykeverők, forrólevegős lucernaliszt készítő üzem karbantartási, javítási munkáinak irányítása tartozott. 1980-tól termelési osztályvezető, 1982-től szolgáltató kerületvezető, 1986-tól műszaki főosztályvezető, 1992-től igazgatóhelyettes munkakörben vett részt a gazdaság vezetésében, a gazdaság részvénytársasággá szervezésében és vezetésében. Mellette ügyvezetőként irányította az rt. részvényeinek kivásárlására alapított dolgozói kft.-t. 2004-ben kivált a gazdasági társaságokból és családjával (kertészmérnök, üzemgazdász feleségével és mg. gépészmérnök, öntözési szakmérnök fiával) gazdálkodik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Temesvári Imre

1950-ben született Székesfehérváron

1975-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar műszer és irányítástechnika szakon. A diploma megszerzése után a Videotonban kezdett el dolgozni a Célgép és Célműszer Fejlesztési osztályon, fejlesztőmérnökként. Hamarosan világossá vált számára, hogy a digitális technika alkalmazásával korszerűbb, többet tudó eszközöket készíthet, ezért jelentkezett a BME Digitális Elektronika szakmérnöki oktatására és 1981-ben jeles diplomát szerzett. 1987-ben, a Videoton megbízásából, részt vett Angliában a Marconi cég által gyártott és forgalmazott, nyomtatott áramköröket tesztelő berendezés szoftverének és hardverének megismerésében. Vezető tervezője volt az orosz részre fejlesztett hangszóró mérő és tesztelő gyártósor elektromos műszereinek. Kifejlesztett egy programozható markergenerátort, amit 1988-ban szabadalmaztatott. 1989-ben kinevezték a Célműszer Fejlesztés vezetőjének, majd pár év után a Videoton TV gyár műszaki igazgató helyettese lett. Később a Videoton hatalmas változáson ment keresztül. Az új szervezeti formában ajánlottak fel neki munkakört, ez nem felelt meg a szakmai elképzeléseimnek és 1991-ben elhagyta a Videont. Két év munkanélküli státusz után – melyet továbbképzésekkel és családi vállalkozással próbált túlélni – felkérést kapott a Philips gyár sárbogárdi gyáregységétől, minőségbiztosítási igazgató pozíció betöltésére. Ebben a pozícióban öt évig dolgozott. 1998-tól a Benteler német cégnél kezdett el dolgozni szintén minőségbiztosítási igazgatóként. Vezetésével a cég megszerezte a QS 9000 minőségbiztosítási tanúsítványt. Ezután váltott és kedvenc területével, a beszállítói minőségbiztosítással kezdett foglalkozni az amerikai tulajdonú Sanmina cégnél. Innen hívták meg a Kongsberg autóipari beszállítóhoz. Itt egy nemzetközi csapat magyar tagjaként felelt a cégcsoportnak beszállított alkatrészek minőségbiztosításáért. 2010-ben ment nyugdíjba és azóta hobbjainak és családjának él.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Thu Vân (Nguyen Thi Thu Vân)

1951-ben született Thanh Hoában

1975. november 29-én, diplomamunkája megvédése után visszatért Vietnámba. 1976 decemberében elhelyezkedett a Tervezési és Beruházási Minisztériumban, majd 1977-ben Ho Chi Minh-városba költözött. Ezen a munkahelyen az ország legmodernebb számítógépes rendszerét, az IBM360-50-t üzemeltette és karbantartotta. Mivel nem maradt Hanoiban, elvesztette a kapcsolatot a legtöbb barátjával, akik vele tanultak a BME-n. Ezért vannak magyar barátok is, akik még mindig azt gyanítják, hogy eltűnt. 1978-ban megházasodott, férje a vietnami népi haditengerészetnél szolgált katonaként. Ezredesi rangot visel. Most már mindketten nyugdíjasok. Két gyereke, egy lány és egy fiú és 3 unokája van. 1988-ban, amikor megjelentek az asztali számítógépek, megalapítottak egy informatikai THƯỜNG NHẬT iskolát, ahol a Microsoft szoftvereket tanították. 1995-ben részt vett a Fulbright program egyéves vietnami tanfolyamán. Ez volt az első amerikai kormánytanfolyam Vietnámban. 2019-ben járt újra Budapesten, akkor tett közzé információkat a Facebookon így fedezte fel újra néhány ismerősét, köztük Ágit. Egy dolog meglepte, Ági barátnőjétől megtudta, hogy az osztályából sok magyar barát a nagyon gyakori Thi Thu néven szólítja.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tillmann László

1951-ben született Bonyhádon

Bonyhádon érettségizett 1970-ben, majd a BME Villamosmérnöki Karán kezdte egyetemi tanulmányait. 1975-ben végzett a műszer és méréstechnika szakon, orvosi műszerek ágazaton. Ezen év szeptemberében kezdte szervízmérnöki tevékenységét az MTA Műszer- és Méréstechnikai Szolgálatánál, a HP, Philips, Tekelec és egyéb cégek orvosi és analitikai készülékeinek üzembe helyezésével és karbantartásával, az egész ország területén. Ennek ellátásához a szükséges tanfolyamokat is elvégezte. 1978 őszén Németországba települt, ahol az Ohio Nuclear, később Technicare Corp. cégnél végzett szervízmérnöki tevékenységet. Többször járt tanfolyamokon az anyavállalatnál az USA-ban, hogy az ultrahangos készülékek és a szcintillációs radioaktív izotópos kamerák, valamint a hozzájuk tartozó adatfeldolgozó számítógépek üzembe helyezését és javítását el tudja végezni. A cég megszűnése után 1987-től egyéni vállalkozóként folytatta a kórházakban, rendelőkben még üzemben levő készülékek szervizét, egyidejűleg felfuttatva az elektronikus alkatrészekkel és készülékekkel folytatott export-import kereskedői tevékenységet. Egy német partnerrel 2013 és 2018 között világítástechnikai tervező-szerelő tevékenységet is végzett. 2018 végén, a nyugdíjkorhatár elérése után – back to the roots – hazatelepült, és azóta a Dél-Dunántúlon él.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tisza László

1950-ben született Nagykállóban

1969-ben a nagykállói Budai Nagy Antal Gimnáziumban érettségizett. Sikeres felvételi, valamint 11 hónapos sorkatonai szolgálat után 1970-ben kezdte meg tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar elektronikai technológia szakon, melyet 1975-ben fejezett be, ekkor kapta kézhez a diplomáját. Még ebben az évben elhelyezkedett Nyíregyházán, a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán, mint villamosmérnök. Szakmai munkásságának része volt az oktatás technikai eszközeinek karbantartás, fejlesztése, valamint zártláncú TV rendszerek tervezése és kiépítése. Közben bekapcsolódott a főiskolai oktatásba. 1979-ben megszerezte a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán a mérnök-tanári végzettséget és mint főiskolai tanársegéd folytatta munkáját. 1982-ben munkahelyet váltott és a GATE Nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskolai Karán helyezkedett el, mint főiskolai adjunktus. Szakmai munkássága tovább bővült, az egyetemi végzettségnek megfelelő és a területhez kapcsolódó segédletek, tantárgyak fejlesztésében, tantárgyi programok kidolgozásában, ábragyűjtemények, AV segédletek, multimédiás oktató CD-k összeállításában, a számítógéppark karbantartásában és fejlesztésében. 1990-ben a Budapesti Munkavédelmi Képző és Továbbképző Intézetben elvégezte a Munkavédelmi szakmérnök képzést, ezzel bővült az oktatott tárgyak köre, valamint a tevékenység is bővült a munkavédelmi megbízotti feladatokkal. A kari tevékenységekben is aktívan részt vett, mint kari és közalkalmazotti tanácsstag. 2000-ben az integráció eredményeként a két főiskolából megalakult Nyíregyházi Főiskola, Műszaki és Mezőgazdasági Főiskolai Karán folytatta munkáját. A szakirányú továbbképzési szakok indításában, mint munkavédelmi (2012) és tűzvédelmi (2017) szakmérnök képzés, valamint szaktárgyak oktatásában is aktívan részt vesz. 2012-ben nyugdíjba vonult, azonban mint óraadó, tovább folytatja oktatói tevékenységét.

Szakmai munkásságáért a Nyíregyházi Főiskola Tanácsa 2004-ben Kiváló Oktatói, 2007-ben Mestertanári címet adományozta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóbiás János

1950-ben született Tatabányán

Az esztergomi Bottyán János Gép- és Műszeripari Technikumban 1968-ban érettségizett és műszeripari technikus képesítést kapott. Katonaság után a BME Villamosmérnöki Kar műszer és irányítástechnikai szakán egyetemi tanulmányokat végzett, 1975-ben szerzett diplomát. 1975-től a Tatabányai Szénbányák Tervező Irodájában villamos tervezőként dolgozott. 1984-től Tatabányán az ÉDRV Vállalkozási Üzemigazgatóságán a villamos részleg vezetőjeként, a települések regionális ivóvízellátásához kapcsolódó villamos munkák kivitelezését irányította. 1990-ben megalakította az Elektromatik Villamos Tervező, Gyártó és Kivitelező Kft.-t, melynek 2005-ben végelszámolással történő megszűnéséig tulajdonosa és ügyvezetője volt. A kft. tevékenysége villamos vonalon a vízügyi ágazathoz kapcsolódott. Működése során 59 települési kommunális, OMS technológiájú szennyvíztisztító telep és csatornahálózatokhoz tartozó 362 db átemelő, valamint 56 helyszínen ivóvíz és ipari vízkezelő technológiákhoz tartozó villamos feladatokat végzett. Megtervezett egy kisfeszültségű kapcsoló- és elosztó berendezésrendszert, melyet sikeresen bevizsgáltatott. A MEEI minősítéssel rendelkező berendezések alkalmazásával tervezte a vizes technológiák villamos berendezéseit és irányította azok gyártását, valamint helyszíni szerelését. A kft.-ben kialakította az ISO 9001 minőségbiztosítási rendszert. A villamos berendezések tervezését, gyártását és helyszíni szerelését ennek előírásai szerint végezték. 2005-től Tatabánya Polgármesteri Hivatalában energetikusként dolgozott, 2007. évi nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tory Imre

1950-ben született Budapesten

A BME elvégzése után a Villamos Állomásszerelő Vállalnál kezdett dolgozni, mint export előadó. 1981-ben, mint garancia mérnök kapott megbízást görögországi Számosz szigetére az ottani villamos erőmű bővítési munkáinak az ellenőrzésére majd 1982–1986 között Kuvaitban folytatta a garancia mérnöki tevékenységét a 33/11 kV-os és a 132/11 kV-os állomások garanciális és bővítési munkáin. Külszolgálati munkák befejezése után a Villamos Állomásszerelő Vállalathoz tért vissza, ahol kinevezték az Anyag és Áruforgalmi Főosztály vezetőjeként. 1990-től 1992-ig a DATERGON osztrák - svéd - magyar kft.-nél dolgozott, mint export- import mérnök üzletkötő, irodatechnikai berendezések, telefonközpontok, számítógépek forgalmazásával. Rövid kitérő után 1992-ben a Technoimpex Kereskedelmi Rt. kuvaiti létesítményi főmérnöknek nevezték ki majd 1994–1999 között átvette a kuvaiti projektiroda vezetését. A Ministry of Electricity and Water 423 számú szerződését kellett a helyszínen lebonyolítani, Kuvaitban 3 db 33/11 KV-os villamos állomás építését, szerelését, üzembehelyezését 3 x10 MVA, 3 x 7,5 MVA, 3 x 5 MVA teljesítményű transzformátorokkal. A Technoimpex Zrt. felszámolása után a Kuvait 423 számú szerződés garanciális munkáit a Technoimpex Ber. Ker. Kft. zárta le. Az építőiparban új területen kapott lehetőséget először a Pontos 2000 Kft.-ben majd az Eurotrump Kft.-ben. Ezekben a cégekben folytatta mérnöki tevékenységét, mint projektmenedzser, műszaki ellenőr a lakásépítési üzletágban. 2011-ben csatlakozott a Eurometro Kft.-hez a 4 vonal építési munkáihoz, mint villamos műszaki ellenőr. 2013-ban a 4-es metróvonal építési munkáit átvette a BKK Közút Zrt. az Eurometro Kft.-től. A 4-es metróvonal átadása után megkezdődtek a 3-as vonal rekonstrukciójának előkészületi munkái majd maga felújítás. A 3-as vonalszakasz felújítása 3 részben valósult meg. Az utolsó szakasz 2024-ben fejeződött be. Időközben a metró beruházások átkerültek a Budapest Közút Zrt.-hez a BKK Közút Zrt.-től. Jelenleg is itt dolgozik, mint műszaki ellenőr.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Ágnes (Würsching Ágnes)

1952-ben született Budapesten

1975-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar műszer és irányítástechnika szakán. Az oklevél megszerzése után a KSH-hoz tartozó különböző számítástechnikai cégeknél dolgozott rendszerszoftware-esként. A KSH SZÁMALK-nál oktatóként kezdett, majd a kereskedelmi részlegnél dolgozott. A kereskedelmi részlegen töltött idő alatt, 1987 és 1989 között végzett a MKKTE mérnök-közgazdász tagozatának külgazdasági szakán. Ezzel az új végzettséggel jelentkezett az Magyar Külkereskedelmi Bankhoz, ahol közel 30 évig dolgozott. Ezalatt az idő alatt megismerte a bank üzleti tevékenységét és a banküzem működését. A belépés után hamarosan részt vett a bank különböző saját fejlesztésű, illetve külföldről vásárolt rendszereinek kiválasztásában, specifikálásában, tesztelésében, az adatállományok migrációjának előkészítésében, a rendszer bevezetésében. A banki könyvelési rendszerek -valamint az ügyfelek tevékenységének jobb megértése érdekében előbb mérlegképes könyvelői, majd okleveles adótanácsadói oklevelet is szerzett.

Az MKB Banktól a Hitel Back Office igazgatójaként ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Endre

1951-benszületett Miskolcon

Harmadéves egyetemi hallgatóként már elkezdett dolgozni a Számítástechnikai Koordinációs Intézet Matematikai Laboratóriumában képfeldolgozási algoritmusok fejlesztésén. Egész pályafutását az automatikus képfeldolgozás és alakzatfelismerés iránti érdeklődés és vonzalom határozta meg. 1975-ben diplomázott a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán műszer és irányítástechnika szakon. Diplomáját a miniszámítógépes képfeldolgozás témában készítette a Matematikai Laboratórium támogatásával, majd az ugyanott a képfeldolgozási osztályon tudományos munkatársként működött. A Hamburgi Egyetemen német akadémiai ösztöndíjasként kutatói pozícióban mélyítette tovább ismereteit kedvenc témakörében. A Föld program keretében osztályvezetőként űr- és légi felvételek kiértékelését végző rendszer kiépítésében vett részt, melynek célja multispektrális képi információ szolgáltatása meteorológiai, mezőgazdasági, erdészeti, archeológiai vizsgálatok céljára. Kis kitérővel a nyomdaiparban ofszet-nyomdagépek működésének automatikus figyelésére és vezérlésére forgalmazott beágyazott szoftver fejlesztésben volt aktív. A Bostoni Egyetem Távérzékelő Központjában kutatóként foglalkozott multimédia oktatási rendszer fejlesztéssel, távérzékeléssel és térinformatikával. Graduate tanulmányokat folytatott a Phoenix Egyetemen globális management témában. Az utóbbi 25 évben az érdeklődése és fókusza a beépített rendszerekkel végzett képfeldolgozási feladatokra irányul, főleg olyan problémákra, ahol a képi érzékelés mozgással függ össze. A mai napig teljes időben igazgatóként képérzékelési és alakzatfelismerési technológia terjesztésével, fejlesztésével foglalkozik. Az észak- és dél-amerikai piacokon keresve az újabb alkalmazásokat, többek között intelligens közlekedési rendszerek, orvosi berendezések, sport, logisztika területén. Számos szakcikket publikált és előadást tartott konferenciákon. Évente részt vesz szakmai kiállításokon és konferenciákon.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tóth István

született 1951-ben Budapesten

A sikeres felvételi után még 11 hónapig sorkatonai szolgálatot teljesített, törzsőrmesteri rendfokozatot kapott. 1975-ben végezett az erősáramú szak automatizálási ágazaton. A diplomamunkát a Moszkvai Energetikai Egyetemen írta meg, de a védeése Budapesten volt. Első munkahelye a Magyar Elektrotechnikai Ellenőrző Intézete volt. Majd 1977-ben építésvezetői munkát vállalt a Villamos Állomásszerelő Vállalatnál, ahol többször is kitüntetésben részesült, a legnagyobbat a Szolnoki Papírgyár kiemelt nagyberuházása után kapta. Később főépítésvezetői és főmérnöki beosztásban dolgozott. Ugyan ebben az évben megnősült, feleségével három gyermeket neveltek. 1979-ben megszerezte a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen a második diplomáját a mérnök-közgazdász tagozat ipar szak. Majd 1986-ban újabb diploma politikai gazdaságtanból. 1987-től 1990-ig Líbiában egy kórházban dolgozott, mint TESCO által kiküldött szakértő. 1990-ben egyik alapító tagja lett az Evangélikus Gerontológiai Egyesületnek. 1991-ben az akkor létrehozott Napfény Otthon Alapítvány kuratóriumának elnöke lett. Az Alapítvány az elmúlt 33 év alatt, a főigazgatói működése mellett hét emelt szintű idősothont működtetett. Közben egy részvénytársaságot is létrehoztak, amelynek sok évig elnök-vezérigazgatója volt. 2000-ben a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karán megszerezte a negyedik jogi diplomáját. A hétvégék többségét a családjával és unokáival együtt a Balatonon töltik. Szeret szabadidejében kártyázni. A legnagyobb kikapcsolódást egész életében az utazások jelentették. Mind a 7 földrészen járt, több mint 150 országba utazott és ismerte meg azok kultúráját.

Első kitüntetést a Magyar Néphadsereg kétszeres kiváló katonája címet kapta meg. 2012 Idősekért Díj kitüntetésben részesült az Emberi Erőforrás Minisztériumától. 2020 megkapta korábbi munkái elismeréseként a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Mária

1952-ben született Budapesten

Az első munkahelyén, a Budapesti Rádiótechnikai Gyárban fejlesztőmérnökként dolgozott 1975 szeptembertől 1986-ig. Digitális áramkörök tervezésével foglalkozott. Itt ismerkedett meg az első személyi számítógépekkel. 1986–2000-ig először mint Tungstram Rt. majd GE Lightning Tungstram Gépdivíziónál elektromos fejlesztő-, tervezőmérnökként dolgozott. Kezdetben itt is digitális áramkörtervezés, 1991-től gépvezérlés fejlesztés, tervezés területén kompakt fénycsövek gyártósorainak, ill. egyes gépeinek elektromos vezérlésének tervezése – hardver szoftver – projektvezetői feladatok, valamint a gép elkészültéig a gyártási folyamat követése és segítése, végül a helyszíni üzembehelyezése volt a feladata. 2000-ben a körülmények úgy hozták, hogy szakmán kívüli területeken folytatta a munkáját. 2000 közepétől 2014 decemberéig dolgozott különböző biztosítóknál üzletkötőként, tanácsadóként – élet, vagyon, jogvédelem –, pénzügyi területen személyi bankárként, befektetési tanácsadóként. 2015-ben nyugdíjba ment. 2022-ben hívták egy affiliate vállalat-hoz, mellyel és stratégiai partnereivel elindultak a jövő technológiája útján, mint decentralizált blokklánc technológia, WEB3, kriptovaluták, decentralizált világ, AI. Jelenleg legújabb partnerük egy AI vezérelt utazási applikációt kínál saját személyre szabott asszisztenssel és számos egyedülálló lehetőséggel. Bárhol, bármelyik munkája során a szükséges szakmai képzéseket elvégezte és jelenleg is folyamatosan elvégzi. Két nyelvvizsgája van, angol középfokú általános C, angol középfokú ipari szakmai C.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Péter

1950-ben született Budapesten

1975-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, pályáját a BME Folyamatszabályozási Tanszékén tudományos segédmunkatársként kezdte. Tanulmányait 1976-ban a Kijevi Polgári Repülési Egyetem (KIIGA) Rádiótechnikai Karán folytatta, ahol 1978-ban végzett, mint repülő- villamos szakmérnök. Repülő villamos szakmérnöki diplomájával zsebében egy életre elköteleződött az aviatikával. Pályafutása rendszermérnökként indult a Ferihegyi Repülőtéren. A Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság Irányítástechnikai Főosztályán, mint rendszermérnök, a légiforgalmi irányítási rendszereket és berendezéseket érintő témákban a nemzetközi kapcsolatok (ICAO, KGST) koordinátora és referense volt. 1985-től a MALÉV üzemanyag kereskedelmi tevékenységéért (export, import) volt felelős, mint üzemanyag menedzser. Felügyelte a légitársaság jelentős pénzügyi forrást igénylő kereskedelmi tevékenységét: a repülőgép üzemanyag értékesítését Ferihegyen a külföldi légitársaságok számára, illetve az üzemanyag vásárlást MALÉV gépek számára külföldi repülőtereken. Rendszeresen részt vett a légitársaságok és az olajtársaságok szakmai konferenciáin, ahol sikeres előadásokat tartott a világ különböző országaiban. Munkája mellett folyamatosan bővítette ismereteit. 1994-ben posztgraduális tanulmányait követően a Budapesti Közgazdasági Tudomány Egyetemen átvette marketing szakközgazdász diplomáját. 2001-től négy éven át a MALÉV külképviselet vezetője Tel-Avivban. Az Izraeli Régió igazgatójaként a légitársaság egyik legfontosabb kereskedelmi és forgalmi területét felügyelte. A külképviseleti szolgálatot követően a MALÉV Áruforgalmi és Kereskedelmi Igazgatóságán tevékenykedett, mint kereskedelmi tanácsadó 2012. áprilisáig, a MALÉV megszűnéséig. Ettől az időtől fogva nyugdíjas, a nyugdíjasok szabad életét éli, szabad időbeosztással, sportolással, családi kirándulásokkal, utazásokkal. 45 éve boldog házasságban él, egy fiú büszke apja, és egy fiúunoka még büszkébb nagypapája.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Török Béla

1951-ben született Budapesten

A villamosmérnöki diploma átvétele után az MVMT-ben dolgozott szoftverfejlesztői munkakörben (1975–1976), majd a Műszaki Könyvkiadóhoz került felelős szerkesztő beosztásba (1976–1978). Ezután a VBKM számítóközpontjában dolgozott csoportvezetői beosztásban a szoftverfejlesztésen. 1975 és 1983 között részt vett a BME Villamosmérnöki Kar Villamos Művek Tanszék kutatási munkájában erősáramú vezetőkben fellépő skin- és proximity hatások számítógépes modellezésében. 1983 és 1992 között a Mercator Kft. állományában az AEG cégképviselőként dolgozott mérnök üzletkötőként, majd ezt folytatta az AEG cég leányvállalatánál, az AEG Hungária Kft.-nél (1992–1995). Ezután az EBG GmbH. magyarországi irodavezetője (1995–1997), majd az AEG SVS Áramellátási Kft. résztulajdonosa és ügyvezetője (1997–2003). Üzlettársával együtt saját vállalkozást alapított EXTOR Elektronikai Kft. néven, ahol résztulajdonos és ügyvezető volt (2003–2016). A cég fő tevékenysége általános villamos és szünetmentes áramellátás volt. 2016-os nyugdíjba vonulása után saját családi vállalkozás (Török Trade Kft.) keretében vasúti távközlés és napelemes rendszerek területén tevékenykedik.

Többször is Kiváló Ifjú Mérnök, Kiváló Dolgozó vállalati kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tran Thanh Toan

1951-ben született Quang Binh tartományban.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán tanult, 1975-ben diplomázott mérőműszer és irányítástechnika szakon. 1975 decemberében visszatért Vietnámba. 1976 márciusában a Binh Tri Thien tartomány Tudományos és Technológiai Osztályán a Mérési Osztály vezetőjeként helyezkedett el. Mérési tankönyveket és dokumentumokat írt a mérőműszerek kalibrálásáról a Binh Tri Thien tartományban és Vietnám más központi tartományaiban tanuló hallgatóknak. Az általa elkészített és tanított mérési tárgyak közé tartozik a tömeg, térfogat, hossz, elektromosság és áramlásmérés. Egy 30 tonnás mérleg javításában is segített Laoszban, amelyhez saját cserealkatrészeket készített olyan anyagokból, mint például amerikai tankok lánctalpai. Mindezen munkakörökben a Budapesti Műszaki Egyetemen tanult tudását kamatoztatta. 1989 és 2006 között Quang Binh tartomány Tudományos, Technológiai és Környezetvédelmi Hivatal igazgatója volt. A műszaki irányítás mellett tudományos, technológiai és környezetvédelmi feladatokkal is foglalkozott. A tudomány és technológia terén új növény- és állatfajtákat vezetett be a mezőgazdasági termelésbe, például új rizsfajtákat, új sertésfajtákat. Az iparban új technológiai folyamatokat vezetett be a termelékenység javítása érdekében, mint például a cement- és szigetelőkerámiák gyártása. Az informatika felhasználását az államigazgatás és a termelés kiszolgálására irányította. Tanácsot adott a Phong Nha - Ke Bang Kars terület védelmében, és egy olyan tudományos projekt előkészítését vezette, amely az UNESCO-nak benyújtandó Phong Nha Ke Bang természeti örökségként való elismerésének kritériumok foglalta össze.

Eredményeiért megkapta az Állami Szabványügyi, Mérésügyi és Minőségi Igazgatóság, valamint a Vietnami Tudományos és Technológiai Minisztérium érdemoklevelét. A Quang Binh-i környezettudomány és technológia menedzsment terén elért eredményeiért az állam a Harmadik osztályú Munkaügyi éremmel tüntette ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Urbán István

1951-ben született Nagyivánon

1975 nyarán az évfolyamon az elsők között védte meg a diplomáját, mert külföldi munkára készült. Ez rajta kívül álló ok miatt nem jött össze. Szeptemberben a Mechanikai Művekben, az Elko fejlesztési osztályon helyezkedett el. Komoly motiváció volt, hogy az első munkahelye adta a bőséges munkahely kínálatból a legmagasabb kezdőfizetést. A következő év tavaszán behívták katonának. A Honvédségnél 4 hónapos kiképzésen kellett részt vennie. Tápiószecsőre vonult be, ahol sok villamosmérnökkel együtt töltötte a szolgálati időt. Sokat sportolt, focizott. A 4 hónap jó lehetőséget biztosított arra, hogy a szakmai szempontokat figyelembe véve új munkahelyet keressen és felkészüljön komolyabb szakmai kihívásra. Kedvenc területe a TV technika volt, ezért az akkor alakuló színes TV szervizbe jelentkezett. Rengeteg szakkönyvet összegyűjtve, a sportolás mellett azok tanulmányozásával töltötte az idejét. Tápiószecsőn akkor építettek egy új iskolát, a tantermekben professzionális audiovizuális eszközök alkalmazása előírás volt. Felkérték, hogy vegyen részt a video- és hangrendszer tervezésében. A munka nagyon jól sikerült. Felajánlották neki az audiovizuális központ vezetését. A 4 hónapból 12 év lett. Szakmailag, anyagilag, erkölcsileg nagy megbecsülésben volt része. Sok érdekes témával tudott foglalkozni. A Rádiótechnika folyóirat szerkesztősége lehetőséget adott cikkei megjelenésére. A témák iránt nagy volt az érdeklődés, innen jött az ötlet, hogy azokhoz egységcsomagot kellene forgalmazni. HOBBI ELEKTRONIKA névvel céget alapított és üzletet nyitott. A családi vállalkozás növekedett, az egységcsomagok mellett műszer javítással és értékesítéssel kezdett foglalkozni. A német Rosenkranz Elektronik disztribútora lett Urbán Elektronika néven. Ez a cég még ma (2025) is aktív, mint tulajdonos nyugdíj mellett folyamatosan dolgozik. Az egységcsomagokra és műszerekre már nincs kereslet, ezért profilváltás történt. Orvoscsoport számára tervez készüléket.

Munkáját Kiváló újíto arany fokozatával és a Munka Érdemrend ezüst fokozatával ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vajk István

műszaki doktor

1951-ben született Érden

1975-ben a BME-n villamosmérnöki és mérnök-tanári oklevelet, 1977-ben műszaki doktori, 1989-ben kandidátusi, 2006-ban a BME habilitált doktora és 2007-ben az MTA doktora fokozatot szerzett. 1976 óta tanít a BME Villamosmérnöki és Informatikai Kar Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszékén. Ez alatt az idő alatt a tanszék szinte minden tárgycsoportjának az oktatásában részt vett. Számos tárgy, tanterv, képzési struktúra kidolgozásában meghatározó szerepet játszott. A 2007-ben lett egyetemi tanár. 1994-től 2016-ig – Csáki Frigyes és Tuschák Róbert professzorokat követően - a BME Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszékének vezetője. 2017-ig az MTA-BME Irányítástechnikai Kutatócsoport vezetője. 2011-től 2017-ig az MTA Automatizálási és Informatikai Bizottságának elnöke. Vezetésével a tanszéken nemzetközi mércével mérve is kiváló oktató/kutatórészlegek működtek az alkalmazott informatika, az irányításelmélet/technika, a teljesítményelektronika és a beágyazott irányítórendszerek területeken. Aktívan közreműködött a tudományos továbbképzésben. Témavezetésével számos hallgató szerezte meg PhD fokozatát. Jelenleg a BME VIK professor emeritusa. Fő kutatási területe az irányításelmélet és -technika, a rendszeridentifikáció, az adaptív rendszerek és az alkalmazott informatika. Több mint 300 tudományos publikáció szerzője. Fontosabb ipari alkalmazásai a villamos energetika, a szilikátipar, valamint az energiaelosztó-hálózatok intelligens szekunder rendszerek területeken valósultak meg. Az Infoware Zrt társalapítója és évtizedekig a cég társtulajdonosa.

1989-ben kiváló feltaláló kitüntetés arany fokozatával, 1998-ban Széchenyi Professzori Ösztöndíjjal, 2012-ben Magyar Érdemrend Tisztikeresztjével, 2015-ben Pro Facultate díjjal, 2020-ban József Nádor Emlékéremmel, 2023-ban Apácai Csere János-díjjal tüntették ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vajta László

címzetes egyetemi tanár

1952-ben született Budapesten

A diploma megszerzését követően a Villamosmérnöki Kar Folyamatszabályozási Tanszéken lett akadémiai ösztöndíjas, majd kutató-fejlesztő szakmérnök. A szakmérnöki diploma megszerzését követően egyetemi tanársegéd, adjunktus, majd egyetemi docens lett. Egyetemi doktori fokozatot 1981-ben, PhD fokozatot 2005-ben, MBA diplomát 2000-ben szerzett. 2005–2008 között a Villamosmérnöki és Informatikai Kar gazdasági dékánhelyettese, 2008–2016 között a Kar dékánja volt. 1982–1983-ban a németországi Karlsruhei Egyetemen Alexander von Humboldt ösztöndíjas, 1984–1989 között a németországi Forschungszentrum Informatik kutatója. Műegyetemi oktató és kutató munkáját külföldi munkája mellett, és azóta is folyamatosan végzi. Kutató és oktató munkája a szabályozástechnika, a digitális képfeldolgozás, az energetika témájához kötődik. Ezen a területen több tantárgy kidolgozója és oktatója, több hazai és nemzetközi projekt témavezető kutatója, 10 doktorandusz és számos TDK munka (köztük két rektori díjas munka) témavezetője volt. Számos ipari megbízású kutatásban vett részt, illetve irányított ilyeneket. Az egyetem és az ipar kapcsolatának fejlesztése mindig központi szerepet töltött be munkájában, az egyetem Felsőoktatási és Ipari Központjának egyik létrehozója, és első igazgatója volt, és ő hozta létre az első egyetemi tudáshasznosító vállalkozást is. Gyakorlati érdeklődését mutatja, hogy több iparvállalat vezetésében vett részt, jelenleg is egy német-magyar informatikai vállalat igazgatója. Több mint 70 publikációja jelent meg.

Kitüntetései, elismerései: Akadémiai Díj, Iskolateremtő Mestertanári cím, Kiváló Feltalálódíj, Alexander von Humboldt és Theodor Loefler Professzori Ösztöndíj, Siemens Professzori Ösztöndíj, HTE Pollak Virág díj, VIK Pro Facultate kitüntetés, címzetes egyetemi tanári cím, Magyar Érdemrend tisztikereszt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Varga László

Műszaki doktor

1951-ben született Szegeden

A diploma megszerzése után a Szegedi Élelmiszeripari Főiskolán helyezkedett el, majd a Szegedi Tudományegyetem Mérnöki Karán, dolgozott 1975–2017 között. Végigjárta az oktatói ranglétrát a tanársegédtől a docensig. Nyugdíjazása után még öt évig szerződéssel oktatott. Oktatói pályája során számos tudományos cikket publikált, egyetemi jegyzetet írt. Több ipari létesítmény energetikai és vezérléstechnikai tervezésében vett részt. 1981-ben egyetemi doktori fokozatot szerzett az SZTE Kísérleti Fizikai Intézetében summa cum laude minősítéssel.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Zoltán

1949-ben született Budapesten

1968-ban szerzett műszeripari technikus oklevelet az esztergomi Bottyán János Gép és Műszeripari Technikumban. Első munkahelyén a Labor Műszeripari Művek budapesti részlegénél szabványosítási munkakörben míg a második munkahelyen épületautomatizálási eszközök összeszerelő célgéptervezőként 5 évet dolgozott a Kontakta Alkatrészgyárban technikus végzettséggel. 1975-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer- és irányítástechnika szakán szerzett diplomával az MMG Automatika Művek Kutató Fejlesztő Intézetében fejlesztőmérnökként dolgozott. Folyadék és gáz áramlásmérő átadás átvételi mérőállomásainak eszközök fejlesztésében továbbá a csővezetéki energiahordozók tervezésébe és üzembehelyezésébe vett részt. Társfeltalálóként szabadalmi védettséget szerzett Magyarország, EU és az USA területén Coriolis tömegáramlásmérő érzékelő és jelfeldolgozó termékekre. Az Automatika Műveknél eltöltött idő alatt fejlesztő csoportvezetőként, a tömegáramlásmérőket gyártó üzem vezetőjeként, majd az értékesítési területen, a MOL Rt. kiemelt vevőfelelőseként dolgozott. A rendszerváltáskor az MMG Automatika Művektől a Fisher-Rosemount, későbbiekben Emerson Process Management Kft. dolgozójaként szélesebb körű rálátásra volt lehetősége a mérés technikai eszközök és applikációk területén. Területi értékesítés, szakmai tanácsadás, a vevőkapcsolatok fejlesztése volt feladata. A MOL Rt. hazai, szlovák, ill. horvát üzletágaiban kiemelt vevőfelelősként (Key Account Manager) több projektben vett részt. Szerződéses, kereskedelmi területekkel kiegészítve közreműködött a MOL Csoport - Emerson Process Management Európa M.A. Stratégiai Partnerségi megállapodás 2007-évi aláírásában. 2015 évi nyugdíjazása előtti 3 évben Magyarország, Szlovákia, Csehország, Ausztria és Svájc országokra kialakított Central Europe management tagjaként vett részt a vevőkapcsolatok fejlesztésében a kereskedelmi kapcsolatok és üzletek törvényi megfelelésségének ellenőrzésében.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várnai István

1951-ben született Dunaföldváron

1975-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakon. A MIGÉRT kereskedelmi vállalatnál kezdett, mint műszaki ügyintéző. Külföldi útjai és az új bemutatóterem megvalósításának levezénylése nem tette lehetővé számára az azonnali diploma védést, így az 1976 márciusában történt meg konzulensének, néhai Benkó Sándor tanár úrnak segítségével. Mivel ez a cég nem támogatta továbbtanulását a közgazdasági egyetemen, így elfogadta a MEDICOR hívását, s mint létesítmény-főmérnök több hazai és külföldi kórház létrehozásában és a gyártókkal való együttműködésben vett részt. 1978-ban elkezdte és 1981-ben befejezte a Marx Károly Közgazdasági Egyetem nemzetközi fővállalkozói szakát, miközben franciául tanult. 1981. novemberében megkereste a TESCO, hogy vállalna-e egy 3-6 éves algériai kiküldetést, mint műszaki-gazdasági tanácsadó villamosmérnök-közgazdász. Rengeteg tapasztalatot, élményt szerzett az ott töltött közel 6 év alatt. Részt vett lakónegyedek, iskolák, üzemek, kórházak és Észak-Afrika legnagyobb egyetemének, az oráni egyetemnek a műszaki kivitelezésében, annak ellenőrzésében. Tolmácsolt francia, német és magyar nyelven oda-vissza a kivitelezők és megbízók között. Kiküldetése alatt, 1982-ben és 1985-ben megszületett két csodálatos gyereke, Katalin Eszter és Péter Zoltán. Nehéz volt az élet családdal az állandó vízhiány és alapvető élelmiszerek hiánya miatt, de jó is, mert rengeteg időt tölthetett a gyerekeivel. Mindketten sikeresek szakmájukban és szép családjuk van. Miután hazajött, az EGI-ben helyezkedett el, mint külkereskedelmi osztályvezető, majd „megtalálta” a Michelin egy képviselői állással, így áttért a gumiabroncsok és kellékek magyarországi nagy- és kiskereskedelmi forgalmazására. Az 1996-ban elvált, majd új életet kezdett jelenlegi párjával, Judittal és megalapították közös cégüket. Rengeteg munka, kevés szabadság, de a 28 év sikeres vállalkozói lét meghozta gyümölcsét. 2004-ben szállodát vettek a görög tengerparton, ami már 20 éve sikeresen működik. 2023 óta élnek boldog nyugdíjas éveiket. Remélhetőleg még sokáig!

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varsányi Gyula

1951-ben született Kunbaján

1969-ben érettségizett Pécsen a MŰM 500-as híradástechnikai hálózatszerelő szakközépiskolai osztályában. Előfelvételt nyert a Villamosmérnöki Kar erősáramú szakára, 11 hónap katonai szolgálat után, 1970-ben kezdte meg tanulmányait. 5 év vári kollégium lakójaként – ami egy életre szóló élményt adott – 1975-ben védte meg diplomáját villamos művek ágazaton. A Dombóvári Unió Ipari Szövetkezetnél villamosgyártás-előkészítőként kezdte meg munkáját, majd néhány hónap múlva üzemvezetőként irányította a Neon üzemet, ahol különböző reklámfeliratok, cégfeliratok gyártása zajlott. Főleg nagyfeszültségű neoncsöves világítású berendezések készültek ekkor. Több szakma összefogásával készült reklámberendezések eljutottak külföldre is (Brno, Riga, Moszkva, Darhan). A hazai piac rendszeres résztvevői is voltak (pl. metró információs dobozok). Ebben az üzemben gyártották irányítása alatt az első személyi számítógépek egyikét (Homelab), illetve ennek a Breilab változatát, a vak felhasználók számára. Más elektronikai készülék gyártása felett is bábáskodott (pl. korrekciós erősítő). Villamos magántervezőként is tevékenykedett, sok épület villamos terveit készítette el az évek folyamán. Óraadóként villamos művek tárgyat oktató technikus tanulóknak éveken keresztül a dombóvári Eszterházy Károly Ipari Iskolában. A szövetkezet „osztódása” után a Color Ipari Szövetkezetnél változatlanul a Neon üzemet irányította a rendszerváltoztatásig. Az utolsó években – a szövetkezet megszűnéséig – főmérnöki feladatokat is ellátott. 1993-ban saját cégét megalapítva, egyéni vállalkozóként, reklámberendezések gyártását folytatja. Korszerű, legújabb fejlesztésű ledfényforrások alkalmazásával, CNC vezérelt marókkal, széles formátumú nyomtatókkal, plotterekkel készített TV díszleteket, reklámokat az ország egész területére és külföldre is. A 10 fő alatti kis üzemet a mai napig Szabolcs fiával karöltve vezeti.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vasenszki István

1950-ben született Demecseren

A miskolci Bláthy Ottó Villamosenergetikai Technikumban végzett 1969-ben. Egy év katonai szolgálat után 1970-ben kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán, ahol 1975-ben szerezte meg az oklevelet. Diplomamunkáját a Villamosipari Kutató Intézetben készítette. Meg kellett terveznie egy akkumulátoros villamos jármű (egy átalakított Barkas gépkocsi) egyenáramú szaggató hajtását, fokozatmentes sebesség szabályozással és visszatáplálás fékezéssel. Az államvizsga után az AGROBER Nyíregyházi Kirendeltségén kezdett el dolgozni szerkesztői, majd tervezői munkakörben. A vezetőtervezői jogosultságot 1987-ben szerezte meg és ekkor a villamos tervezőcsoport vezetője lett. Főleg mezőgazdasági létesítmények (gabonátárolók, állattartó telepek, húsüzemek, hűtőtárolók, gyümölcsle üzemek) külső, belső villanszerelési terveit készítette, de részt vett lakóépületek, iskolák, tornacsarnokok, autószalonok tervezésében is. A vállalatnál elsőként honosította meg a számítógéppel való tervezést AUTOCAD tervezői programmal. 1992. januárjától a TITÁSZ Vállalat Nyíregyházi Kirendeltségén, majd annak jogutódjánál az E.ON vállalatnál dolgozott az Üzemviteli Osztály beosztott mérnökeként. Ugyanebben az évben mérnök-üzemgazdász oklevelet szerzett. Amikor 1995-ben a TITÁSZ Vállalatnál is elindult a középvezetési alállomások és a középvezetési hálózat kapcsolóberendezéseinek korszerűsítése, a telemechanikai rendszer kiépítése, átkerült az Üzemirányítási Osztály nyíregyházi csoportjához telemechanikai mérnöki beosztásba. Részt vett az ÜIK telemechanikai rendszerének kiépítésében, majd üzemeltetésében. Készítette AUTOCAD tervező programmal a szükséges tervdokumentációkat. 2000-től az üzemirányítási csoportvezetőjeként dolgozott 2010 évvégi nyugdíjazásáig. 1993-ban alakított egy betéti társaságot, melyben 2016-os megszűnéséig tervező tevékenységet folytatott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vecseri Miklós

műszaki doktor

1950-ben született Szentesen

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán végzett 1975-ben okleveles villamosmérnökként. Első szakmai tapasztalatait a Budapesti Műszaki Egyetem Mikrohullámú Tanszékén szerezte, ahol tudományos segédmunkatársként kezdett dolgozni, majd tudományos munkatársként folytatta. Itt szerezte meg 1988-ban műszaki doktorátusát. 1990 és 1995 között a Budapesti Műszaki Egyetem Általános és Analitikai Kémia Tanszékén tanszéki mérnökként és tudományos munkatársként dolgozott. Munkája az elektrokémiai mérőműszerek megismerésére, javítására, fejlesztésére és elkészítésére irányult. Egyidejűleg egyéni vállalkozóként műszaki fejlesztéssel és tanácsadással foglalkozott, mellyel párhuzamosan gyakorlati tevékenységet is folytatott az építőiparban, különösen a villamosenergia-ellátás, vízvezeték-szerelés, csatornázás és központi fűtés rendszerek kiépítése és karbantartása területén. Ez az időszak jelentős tapasztalatokat nyújtott számára a komplex rendszerek működésének mélyebb megértésében, valamint az átfogó műszaki megoldások tervezésében. Ezt követően egy geofizikai vállalatnál, alapító tagként, a geofizikai mérőműszerek fejlesztése, javítása és terepi alkalmazhatóságuk egyszerűsítése volt a feladata. 1997 és 2003 között tudományos munkatársként dolgozott a Bay Zoltán Anyagtudományi és Technológiai Intézetben, ahol szenzororientált elektrokémiai mérőműszerek fejlesztésén, különösen azok környezetvédelmi alkalmazásán dolgozott. 2004-ben alapító tagja volt az EMF-LAB Kft.-nek, amelynek jelenleg már a tulajdonosa. Az aktív évek során ügyvezetői, laborvezetői és vizsgálómérnöki feladatokat látott el. Az EMF-LAB Kft. fő tevékenysége a kis- és nagyfrekvenciás elektromágneses mérések végzése, valamint ezek eredményeinek egészségügyi szempontú kiértékelése. 2008-tól párhuzamosan a Nemzeti Hírközlési Hatóság (jelenleg NMHH) vizsgáló laboratóriumában is dolgozik vizsgálómérnökként. Itt EMC zavarkibocsátás- és zavarérzékenység-mérésekkel foglalkozik, amely szervesen kiegészíti szakmai munkásságát.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Veréb András

1950-ben született Izsófalván

A BME Villamosmérnöki Kar, erőáramú szak, villamos művek ágazatán kapott oklevelet 1975-ben. Diplomavédés után az MVM Tröszt tagvállalatainál (ÉMÁSZ, BHV, Tiszai erőmű, OVIT) dolgozott 2005-ig, különböző beosztásokban. Művezető, üzemvezető, osztályvezető igazgatóhelyettes. Az ÉMÁSZ-nál kis- közép- és nagyfeszültségű hálózatok szerelési munkáinak szervezése és vezetése volt a feladata. A Borsodi Hőerőműnél a villamoskarbantartási üzemeltetést vezette, majd 10 éven át az erőmű gazdasági igazgatóhelyettese volt. A Tiszai Erőműnél a villamos üzemvitel vezetése volt a feladata. Az OVIT-nál alállomások üzemvitelének irányításával és a Sajószögedi Régióközpont vezetésével foglalkozott. 2005 után nyugdíjazásáig a Beck & Pollitzer Hungary-nél dolgozott, üzletfejlesztési igazgató és minőségügyi vezetőként. 1998 után részt vett az MVMT szervezeti átalakítási munkálataiban, az Erőművek Átalakítása Team vezetőjeként. Posztgraduális képzésben a BME-n 1980-ban gazdaságmérnöki oklevelet, 1990-ben a Külkereskedelmi Oktatási és Továbbképző Központban (KOTK) külkereskedő oklevelet, 2002-ben az ELTE Állam-és Jogtudományi i Karán jogi szakokleveles mérnöki diplomát szerzett. Munkájában sikerrel alkalmazta a több tudományterületen szerzett ismereteit. Részt vett a tudományos szakmami egyesületek (MEE, ETE) munkájában.

Szakmai pályamunkáival az ÉMÁSZ-nál és a Borsodi Hőerőműnél többször nyert Kiváló Mérnöki Oklevelet. A BHV-nál gazdasági munkája során, az ifjúságért végzett tevékenységért állami kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács sokszínű mérnöki tevékenységét **aranydiploma** adományozásával ismerte el.

Vu Duc Vinh

1952-ben született közép HaTinh-ban

Az utolsók egyikeként védte meg diplomáját 1975-ben Témája az EKG, PKG, ujjbegyi vérnyomás vizsgálata egészséges és szívbetegek tevékenységeinek megváltoztatásakor. Nagyon szeretett volna tovább foglalkozni ezzel a témával, de erre Vietnámban nem volt lehetősége. A Hanoi Bányászati és Geológiai Egyetem tanárokat keresett automatikai tantárgy és irányítórendszer-modellezés tantárgy oktatására. Mindkét tantárgyat nagyon szerette, így ezeket kezdte tanítani. 1979-ben tanár továbbképzőn vett részt a BME Automatizálási Tanszékén. Boldog volt, hiszen Szűcs Béla tanár úr újra a konzultánsa volt. 1985-től 3 évig aspiráns. 1992-ben Ho Chi Min városba költözött. Ezt követően a Vietsovpetro olaj- és gázipari vegyesvállalatnál irányítórendszer- és automatizálási berendezések specialistájaként dolgozott. Minden hónapban helikopterrel repült munkahelyére, a Központi Gázkompresszor Platformra. Ezalatt az idő alatt megtanult különböző típusú PLC-eket programozni, és kiegészítette új automata vezérlőeszközökkel kapcsolatos ismereteit. Hálás a BME tanárainak, mivel az egyetemen elsajátított alapismereteket jól tudta alkalmazni munkája során. Tanulmányozta a nagynyomású turbina-kompresszor rendszer dinamikus egyensúlyát. A vegyesvállalatban ő volt az első, aki meghatározta az okot és kiszámította az objektumok tömegét és elhelyezkedését, hogy a rendszert dinamikus egyensúlyba hozza. Korábban ezt a munkát külföldi cégek szakértőinek felvételével kellett elvégezni. A gyakorlati eredmények elérése és az elmélet elsajátítása után számos képzést indított kollégái számára.

Az olaj- és gázkitermelés terén végzett munkájáért kitüntetést kapott Vietnám miniszterelnökétől.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Wagner Péter

1950-ben született Süttőn

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán szerez diplomát. Az MTA Központi Fizikai Kutató Intézetében (KFKI) helyezkedik el. Itt a számítástechnikai kutatórészlegben 8 és 16 bites komputerek üzembe helyezése, tesztelése és rendszerbe illesztése a fő feladata. Ezután IBM, „digital” és Microsoft számítógépek ipari alkalmazásában dolgozik, majd mérnöktovábbképzésben vesz részt, végzettsége: szoftver mérnök. Továbbiakban, mint projektvezető aktív egy teljesen automatikus mikroprocesszorok által vezérelt optikai vizsgáló berendezés kifejlesztésében és rendszerbe illesztésében. A későbbi az autóipar egyik beszállítójánál (Bosch) a fejlesztési, majd a kutatási részlegében helyezkedik el. Először a mikrokontrollerek hardverarchitektúrájának és a hozzá tartozó szoftver fejlesztési rendszer tervezésével és tesztelésével foglalkozik, szoros együttműködéssel a Motorola, Intel és Siemens szakembereivel. Ezután a legfőbb feladata a szoftver folyamatok megjavítása, valamint a beágyazott rendszereket fejlesztő mérnökök projekt eredményeinek összehangolása és javítása. A feladat komplexitása és annak eredményessége érdekében megszervezi a cégen belüli információs csatornákat, tapasztalatcseréket, valamint a mérnökök folyamatos szakmai továbbképzését. Mint előadó kiképez több száz szakembert a cégen belül Európa szerte a legmodernebb minőségi módszerek (CMM(i), hibakultúra, agilitás stb.) alkalmazásához. Rendszeresen részt vesz országos és nemzetközi konferenciákon (USA: QualityWeek, STARWEST, Agile2011, EU: EUROSTAR, Gesellschaft für Informatik TAV), valamint szakértői értekezleteken és előadásokon. Ezen keresztül építi ki a cégen belüli tudásközpontokat, kihatással a cég összes fejlesztő és kutató részlegében. Továbbiakban felelős az innovációs folyamatok állandó minőségi szintjének emelésében, valamint azok folyamatos koordinálásában. A nyugdíjazásig a kutatási részleg projekt koordinátora és projekt auditora. Ezután továbbra is a cég alkalmazottja marad és együttműködik az újonnan induló kutató és fejlesztési projektek előkészítésében tanácsadói minőségben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Walthier Tamás Gábor

1951-ben született Budapesten

Az elektromosság és az elektronika iránti korai érdeklődésétől vezetve már a középiskolában részt vett a rádióépítő szakkörben és az akkoriban úttörőnek számító kibernetikai készülékek összeszerelésében. A Piarista Gimnázium elvégzése után, 1970 és 1975 között volt a BME diákja. Jeles tanulmányi eredményeiért 1973–1975 között Népköztársasági Ösztöndíjban részesült. Diplomamunkája a “sávszűrők tranziens analízise” szűrőáramkörök számítógépes szimulációjának egyszerű, de ravaszul rejtőzködő hibájának földelítésére irányult. Kitüntetéses oklevéllel végzett 1975-ben. Első munkahelyén, a Műszeripari Kutatóintézetben frekvenciaszintetizáló fejlesztésében vett részt 1975-től 1982-ig elnyerve a Kiváló ifjú dolgozó kitüntetését. 1979–1980-ban digitális elektronikai szakmérnöki képesítést szerzett, szintén a Műegyetemen. 1982 és 1986 között a BME, Medicor és Radelkis közös vállalkozásában, az MMT Alkalmazói Egyesülésben volt hardverfejlesztési csoportvezető. Az IBM PC megjelenése előtt nagy reménységgel fejlesztett nyolcbites MMT kártyarendszer moduljainak fejlesztésén, a gyártást segítő tesztprogramok megalkotásán dolgozott. 1986 és 1994 között a Nissho Iwai japán kereskedőház budapesti irodájának mérnök-üzletkötője, kohászati automatizálás és más elektronikai projektek egyeztetése, megvalósítása és utógondozása tartozott feladatai közé. 1994-től a barátaival alapított cégben kereskedelmi igazgatóként autóelektronikai, autó-hifi készülékek és rendszerek importját intézte, egyes hifi-versenyen induló rendszerek tervezését, beállítását is végezve. 2005-től nyugdíjazásáig hálózatnyilvántartó szoftverek távoli országokba történő eladását segítette műszaki kapcsolattartással, ajánlatok összeállításával.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Wieckowski Waldemar

1951-ben született Gora Slaskaban

1969-ben a lengyel Oktatási Minisztérium ösztöndíjasaként Magyarországra került. Az oklevelet híradástechnikai szak műsorközlő ágazatán szerezte. A BME elvégzése után hazatért és WZT TV-vevőkészülékeket gyártó vállalatban fejlesztőmérnökként kezdett dolgozni. 1984-ben átment ZTSP-be, a zárt láncú- és stúdió- televízió berendezéseket gyártó vállalathoz, ahol 1991-ig dolgozott (főfejlesztő helyetteseként kezdett és a fő műszaki igazgató helyetteseként végzett). Szervezés és vezetés posztgraduális tanulmányokat végzett. 1991-ben részvényesként csatlakozott Bielski i S-ka s.c. céghez, melyet korábbi munkatársai hoztak létre a gazdasági reformok által nyújtott lehetőségeket kihasználva. A cég akkori célja már a zárt láncú televízió, beléptető, riasztó és tűzjelző berendezések importja és a hazai piacon való forgalmazása volt. A cég különböző külföldi gyártókat képviselt, ami a hazai piac fokozatos megszerzése eredményeként egy gazdasági szempontból visszatasíthatatlan ajánlattal fejeződött be. Cégüket 1996-ban megvásárolta a svájci Cerberus AG Alarmcom Division, a részvényesek pedig az így létrehozott Alarmcom Bielski Sp. z o.o. munkavállalóik lettek. 1998-ban Cerberus AG a Siemens AG tulajdonába került és a Siemens Building Technologies üzletága lett. 1991-től kezdve 27 éven át különböző műszaki támogatás és termékmenedzselés feladatokat teljesített épületautomatika és biztonságtechnika terén. 2018-ban a Siemens Sp. z o.o.-tól ment nyugdíjba. 1998-tól máig tagja a PKN lengyel szabványügyi szervezet műszaki bizottságának. Szakértőként részt vesz PISA szakmai iparkamara képzési, tájékoztató és tanácsadó tevékenységében. Számos cikk szerzője a műszaki személy- és vagyonvédelem témakörben. Szerkesztőbizottsági tagja a Systemy Alarmowe (1993–2016) és SEC&AS (2016–2019) szaklapoknak.

2014-ben megkapta a Lengyel Köztársaság Ezüst Érdemkeresztjét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Wittmann Róbert

1949-ben született Újpesten

Villamosmérnöki oklevelét 1975-ben szerezte meg, ezt követően a Híradástechnikai Kutató Intézetben helyezkedett el, ahol a laboratóriumi mérőrendszerek intelligens interfész (HP bus) egységeinek szoftver-hardver kifejlesztése volt a feladata. 1981-től a SOTE 1. számú Nőgyógyászati Klinikán műszaki szaktanácsadóként vett részt a koraszülöttek oxocardiorespirogramja analízise alapján apnoe-alarmrendszer kifejlesztésében, ill. nagyfrekvenciás lélegeztető kifejlesztésében Hyalin membrán betegség esetére. 1984-ben a Vertikum Kiszövetkezet munkatársaként kifejlesztette az ORFI kórház laboratóriumi ügyviteli rendszerét elsőként PC-re. 1985-től a KFKI-ban, mint rendszertervezőnek a feladata a számítógép hálózatok OSI modellje transzport protokolljának formális leírása a MILNER Calculus alapján. 1979-ben elkezdte tanulmányait az ELTE TTK Alkalmazott Matematikus Karán és 1986-ban e témakörben védte meg diplomáját (vörös diploma). 1987-től főleg ügyviteli szoftverek fejlesztésére specializálódott. A Comporgan fejlesztőjeként megvalósította az amerikai NIELSEN cég megbízása alapján a francia sajtó reklámanyagát feldolgozó és ezek feldolgozási szintjeit nyilvántartó termelési, ügyviteli szoftverrendszert. 1989-től SZKIFI fejlesztőjeként az autocad tervező rendszerek, a raktári rendszerek és a rajztári rendszerek egységes informatikai rendszerré történő összekötésének megvalósításában vett részt. Ennek alapfeltétele egy cikkszám nélküli, csak a tulajdonságok alapján egyértelműen azonosítani tudó raktári nyilvántartórendszer megvalósítása volt. 1993–2010-ig a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium projektmenedzsere, majd az Informatikai Osztály osztályvezetője, 1999-től az Informatikai Főosztály főosztályvezetője volt. Vezetésével valósult meg FVM székháza informatikai infrastruktúrájának kiépítése. Feladata volt az ágazati informatikai rendszerek felügyelete, koordinálása is. Kifejlesztett egy általános, multi-useres iktató rendszert (ORACLE), valamint az Integrált Irányítási és Ellenőrzési Rendszer témavezetőjeként a rendszer stratégiáját dolgozta ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zákány Gábor György

1951-ben született Budapesten

1975. június végén, pár nappal az esküvője előtt védte meg a diplomáját a BME Villamosmérnöki Karán, híradástechnika szakon. Feleségével közös életét Pécsen kezdte, ahol a Dél-Dunántúli Áramszolgáltató Vállalat (DÉDÁSZ) komplex, privat távközlési hálózatának fejlesztésért és üzemeltetésért felelős vezető lett. Kollégáival, köztük most aranydiplomássá váló barátaival a villamosenergia-szolgáltatás korszerű, hatékony rendszerei témakörben készített pályamunkájukkal díjat nyertek a Magyar Tudományos Akadémia Pécsi Területi Bizottsága pályázatán. Szakmai fejlődése biztosítására tanulmányait Rádióhíradástechnikai szakmérnökön folytatta, kitüntetéses diplomával végzett. 15 év után Budapesten az ERŐTERV-nél helyezkedett el. Részt vett a Gagarin Hőerőmű rekonstrukciójának, a Paksi Atomerőmű biztonságnövelő fejlesztésének, majd a bővítésének a távközlési tervezésében, önálló tervezőként. Szakmai pályafutása egyik csúcspontjának élte meg, hogy a rendszerváltást követően, az Első Pesti Telefonszolgáltatónál, a nulláról építették fel a vállalatot, és létrehozták három kerületben Magyarország legkorszerűbb távközlési szolgáltatóját. Az utolsó 20 évben (31 főnök alatt) az Invitelnél dolgozott: kezdetben ügyfelekhez kapcsolódó műszaki vezetőként, majd az ügyfélszolgálati folyamatokért felelős szakértőként. Irányította a 2k projekt szakterületi feladatait, számlázási- és ügyfél admin. rendszerek bevezetéséhez, illetve kivezetéséhez kapcsolódó munkákat. Folyamatmenedzsment ismereteit Minőségirányítási mérnöki végzettséggel növelte, és minőségirányítási vezetőként kamatoztatta. Nyugdíjazása után vállalkozóként folytatta a Magyar Pénzügyi Közvetítő Zrt.-nél, ahol jelenleg is vezető tanácsadóként dolgozik. Végül, de nem utolsón: vallja, hogy „ép testben ép lélek”. 50 évesen kezdte újra a rendszeres sportolást, azóta közel 100 félmaratont, továbbá 12 teljes maratont futott (közte az eredeti helyszínén, Maratonból Athénba). Tervezi, hogy eljut, elfut a 15-ig, valamint a 75. születésnapja alkalmából keresztülfut Afrikán a Két Óceán Maraton keretében.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsebők István Bálint

1950. született Bokodon

Az általános Iskolát is itt végezte el, ami jó alapot adott ahhoz, hogy eredményesen felvételizzen a Budapesti Villamosenergiaipari Technikumba. Itt 1969-ben érettségizett és kapott technikus oklevelet. Előfelvételiként nyert felvételt a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, ahol tanulmányait, a katonai szolgálat letöltése után 1970-ben kezdte meg és 1975-ben diplomavédéssel fejezte be. Első és egyben egyetlen munkahelye az Oroszlányi Hőerőmű Vállalatnál volt, ami a későbbiek során a térségi erőművekkel, bányákkal összevonva, Vértesi Erőmű néven, részvénytársasággá alakult. Szakmai munkája, a villamos területeken kívül az erőművi folyamatok kapcsolódó területeire is kiterjedt. A folyamatos üzemviteli és fenntartási feladatokon túl az erőmű jelentős megújításai, bővítése (rekonstrukció, retrofit, kéntelenítő, fluid ágyas technológia) során fejtette ki tevékenységét. Nyugdíjazása után is igényt tartottak munkájára. 2015-ben vált meg „erőművétől”. Ismereteit igyekezett folyamatosan bővíteni. Mérnök-üzemgazdász oklevelet a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán, a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen ingatlangazdálkodás szakon abszolutóriumot szerzett. Munkaköri beosztásai – a középiskolai gyakorlatot is beleértve – villanyszerelő, üzemmérnök, üzemigazgató, termelési főmérnök, erőmű igazgató feladatköreit fedték le.

Tevékenységeért több elismerést kapott. 2015-ben MVM Csoport Életmű Díját vehetett át.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Zsuppán Ferenc

műszaki doktor

1951-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán végzett 1975-ben. Az egyetem után a Távközlési Kutató Intézet munkatársa lett tudományos segédmunkatársi, munkatársi majd főmunkatársi beosztásban. Részt vett a számítógéppel segített nyomtatott áramkörök tervezési programjához (AUTER) kapcsolódó konstrukciós és gyártástechnológiai szoftver projekteknél. Számos publikációja született ezekből a projektekből. Érdeklődése a számítógépes grafika és annak orvostechikail alkalmazása iránt kollaborációhoz vezetett a SOTE II. Anatómiai Intézetével, ahol neurobiológiai mikrostruktúrák 3D modellezésével foglalkozott és publikált nemzetközi folyóiratokban. 1986 nyarán ösztöndíjas tanulmányúton volt az Oxfordi és az Észak Karolinai Egyetemen (UNC, USA). 1986-ban a BME-n "dr. techn" műszaki doktori fokozatot szerzett 3D grafikai modellezés témakörben. 1987–88 között egy hosszabb tanulmányút következett a UNC-n, ahol számítógépes képfeldolgozással foglalkozott agyi metszeteken, mint vendégkutató. 1989-ben ezt a kutatási témakört folytatta az amerikai, Maya Systems nevű partnercégnél nagy sebességű képfeldolgozó hardver programozásával, mint vezető rendszer programozó mérnök. 1990–2008 között a Duke Egyetemen (USA) dolgozott. Először a Neurobiológiai Tanszéken interaktív számítógépes grafika, tudományos vizualizáció és számítógépes képfeldolgozási projekteken majd az Arts and Sciences (A&S) Karon társalapítója volt a kar első, kutatást támogató IT infrastruktúrájának és rendszer/kiberbiztonsági igazgatója volt a létrejövő osztálynak. Specialitása volt a nagy teljesítményű számítógép hálózatok (HPC), adattárolók és számítógépes programok alkalmazása a kutatásban, valamint a számítógépes biztonságtechnika. 2008–2022 között nyugdíjba vonulásáig újra az Észak Karolinai Egyetemen dolgozott a Lineberger Rákkutató Központban, mint IT infrastruktúra-vezető. Megtervezte és üzemeltette a központ nagy kapacitású, genetikai adattároló és nagy teljesítményű számítógép hálózatát a rákkutatás és a személyre szabott gyógyítás támogatására.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

BME
értékmegőrző tevékenységek

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszerzés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. VI. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@proprogressio.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem . A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidézik az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezzük és közzétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat:

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Mérsnökkányok a családban – felhívás a Múegyetemen végzett női mérnökkök számára

Mérsnökk a nagymama, mérnökk az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányakkal, lányunokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérnökkök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegyetemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérnökkányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányakkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a BME a mernoklanyok@m365.bme.hu címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályorientációs tevékenységét is bővíti a Múegyetem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a gólyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építésmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépésmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyész mérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíthet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindenapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetét visszajuttatja tulajdonosának. További információ és kapcsolatfelvétel szintén a mernoklanyok@m365.bme.hu címen lehetséges.

Kapcsolatok

A BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán végzett villamosmérnökök, mérnökinformatikusok, egészségügyi mérnökök és gazdaságinformatikusok a magyar műszaki értelmiség meghatározó részét képezik, ezért tartjuk fontosnak, hogy az öregdiák szervezeti tagság révén folyamatosan tájékoztatást kapjanak a tanszékeken folyó K+F+I tevékenységről, évfolyam- és tankörtalálkozókról, szakmai konferenciákról, egyéb rendezvényekről.

Kérem, regisztráljanak mindazokba a csoportokba, közösségekbe, melyek egyetemi éveik alatt meghatározóak voltak az Önök számára, hisz az alumni szervezet révén talán újra egyetemistának és villanykarosnak érezhetik magukat. A regisztráció mind a kari, mind a Schönherz Alumni csoportba lehetséges.

Cím: <http://www.vik.bme.hu/alumni/>

